

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๒/๒๕๑๔ (วิสามัญ)
วันพฤหัสบดีที่ ๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๔
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๕ นาฬิกา

เนื่องจาก พลตรี ศิริ สิริโยธิน ประธานสภาผู้แทน ป่วย นายสุป็น พูลพัฒน์ รองประธานสภาผู้แทน จึงดำเนินการประชุมแทน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : วันนี้มีสมาชิกมาร่วมการประชุม ๒๑๐ คนครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประชุมต่อไป ขอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ ในวาระที่ ๒ ที่ยังค้างอยู่ต่อไป

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเองรู้สึกเสียใจมากวันนี้ เราเปิดการประชุมเกินเลยเวลามาเกือบ ๔๐ นาที ท่านประธานนี้ผิดข้อบังคับข้อ ๑๖ ข้าพเจ้าจะบอกให้ และเมื่อเวลา ๘ โมง ๔๐ นาที ข้าพเจ้าเข้าไปในห้องของท่านประธานไม่เห็นมีประธานรองประธานอยู่สักท่าน นี่เป็นเพราะอย่างนี้ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจมาก เมื่อวานนี้ข้าพเจ้าเคยกล่าวกราบเรียนท่านประธานแล้วว่าให้ประชุมเฉพาะกลางวัน กลางคืนอย่าประชุม เลยทำให้สมาชิกมากขึ้นสายอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นถ้าอยากจะให้งบประมาณแผ่นดินนี้ไม่ยืดเยื้อขอประชุมกลางวัน จริง ๆ เป็นความสัตย์จริง ท่านประธาน กลางคืนมีอะไร เพราะฉะนั้นอำนาจหน้าที่อยู่ที่ท่าน แล้วแต่ท่านจะส่งลงมาได้ ท่านก็ไม่ทำ ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มันไม่ใช่อย่างนั้นหรอก เดี่ยวไม่ประชุมกลางคืน ปีกลายนี้ประชุมกลางคืน เดี่ยวก็จะหาว่าประธานนี้ซี้เกียจ ไม่เอาการเอางานอะไรไปทำนองนั้น ก็เลยจำต้องปฏิบัติตามที่เคยปฏิบัติมา ความจริงผมก็มาตั้งแต่ ๘ โมงกว่า ยังไม่ถึง ๙ โมงดี คุณทองดีเข้าไปเมื่อไรก็ไม่รู้เมื่อไหร่

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าออกจากบ้านที่คลองจั่น ๖ โมงเช้า มาถึง ๖ ครั้ง เป็นความสัจจริง สาบานต่อหน้าพญาลเสวตฉัตร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละ ๆ พอแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : และข้าพเจ้าเข้าไปห้องของท่านเวลา ๘ โมง ๕๐ นาที ไม่เห็นมีสักท่านเลย นี่ท่านก็มาแก้ตัวอย่างนี้ ข้าพเจ้าเสียใจมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อคืนนี้ถึงข้อ ๑๒ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการพัฒนาภาค ก็ขอดำเนินการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพัฒนาภาคต่อไป

นายไกรสร ดันติพงศ์ (เชียงใหม่) : เมื่อคืนนี้เราอภิปรายกันเรื่องงบประมาณ ๘๕ ล้านบาท บังเอิญท่านประธานก็ไม่ได้อยู่ในที่ประชุม ผมจึงอยากจะทำความก่อนที่จะอภิปรายต่อไป ๗ หน้า รองนายกรัฐมนตรีได้ขึ้นมาชี้แจงต่อที่ประชุมว่า งบประมาณภาคนี้มีโครงการ ไม่ใช่จู่ ๆ ก็จะอนุมัติอนุญาตใช้จ่ายเงินไปโดยไม่มีหลักเกณฑ์ โดยอธิบายต่อที่ประชุมนี้ถึงแผนการณ์รายละเอียดของการพัฒนาต่าง ๆ พร้อมกับท่านได้แจ้งกับที่ประชุมว่า ปัจจุบันนี้ท่านเป็นประธานพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ จากนั้นก็มีท่านสมาชิกหลายฝ่ายขึ้นมาคัดค้านไม่เห็นด้วยกับงบประมาณ ๘๕ ล้านบาท แต่ในขณะเดียวกันก็มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งซึ่งได้รับคัดเลือกจากที่ประชุมนี้เป็นคณะกรรมการธิการ นั่นคือ คุณวิรัตน์ ศุขะพันธุ์ ส.ส.จังหวัดอ่างทอง อดีตเป็นสมาชิกสังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ปัจจุบันสังกัดพรรคสหประชาไทย ได้ชี้ชวนให้ที่ประชุมเห็นดีเห็นชอบด้วยในการที่ได้เงินงบประมาณนี้ไปใช้จ่ายในการพัฒนาจังหวัดอ่างทอง ๖๕๐,๐๐๐ บาท โดยอ้างรายละเอียดต่าง ๆ แสดง

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

ต่อที่ประชุมก็เป็นที่ยกเสียงเฮฮาครึกครื้นจากที่ประชุมได้พอสมควร บัดนี้เป็นวันที่จะต้องพัฒนาภาค ผมจึงอยากจะขออนุญาตต่อท่านประธานได้พบกับ ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีและคุณวิรัตน์ ศุขะพันธุ์ สักเล็กน้อย ผมเคยแจ้งกับหลายๆ ท่านซึ่งเป็น ส.ส. และหลายๆ ท่านที่เป็นเลขานุการของรัฐมนตรีต่างๆ ผมบอกว่าในชาตินี้ในชีวิตผมนี้อาจจะไม่มีโอกาสได้เห็น ฯพณฯ ประภาส จารุเสถียร เป็นนายกรัฐมนตรี แล้วก็เมื่อคืนนี้ก็ยืนยันให้ผมคิดอย่างนั้น เพราะในงบประมาณพัฒนาภาคนี้ท่านได้มาพูดต่อที่ประชุมว่า ท่านเป็นประธานพัฒนาภาคถึง ๒ ภาค ผมก็มีความวิตกเป็นห่วงว่าความหวังของท่านที่อาจจะมีโอกาสบรรลุถึงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดของประเทศอาจจะไม่ได้ตามที่ผมได้อธิบาย เพราะว่าตามปกติคนเรานี้จะทำงานอะไรก็ตาม ท่านผู้เป็นประธานย่อมจะทำได้เพียงไม่เกินกำลังความสามารถของตนเอง แต่ปรากฏว่าคณะรัฐมนตรีชุดนี้ตั้งใจประหัตประหารท่าน ยัดเยียดตำแหน่งพัฒนาภาคให้ท่านอีกภาคหนึ่ง คือภาคใต้ คนเราถ้าทำงานมาก ขอประทานโทษ อายุสั้น ผมจึงมีความเป็นห่วงอยากจะเห็นท่านมีโอกาสเป็นนายกรัฐมนตรี ขอคณะรัฐมนตรีอย่าไปประหัตประหารท่านถึงขนาดนี้ ผลของงานมันอยู่ที่ความสามารถของคน ถ้าหากเป็นไปตามโครงการต่างๆ ที่แถลงต่อสภา ผมก็เกรงว่าผลของงานนี้ของท่านจะไม่ได้บรรลุผลสำเร็จ เพราะความสามารถของนายอ้อมมีจำกัด ท่านเป็นประธานถึง ๒ ภาค ถ้าหากว่าท่านเป็นอัจฉริยะ ผมก็ยังไม่มั่นใจว่าอัจฉริยะของท่านนี้จะบรรลุถึงขั้นนายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นขอให้ท่านประธานพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ได้โปรดระลึกถึงความหวังดีของผมบ้าง ที่นี้สำหรับกรณีของคุณวิรัตน์ ศุขะพันธุ์ ได้มาชี้แจงต่อที่ประชุมว่าก็อยากจะให้ได้เงิน ก็เสนอโครงการมาซิ แล้วแม้กระทั่งตัว ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีก็บอกว่า มีโครงการต่างๆ ครั้งหนึ่งท่านเคยให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า ใครอยากได้เงินให้มาสังกัดพรรครัฐบาล ผมมีความรู้สึกระลึกถึงองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ ท่านได้ประกาศเลิกทาสมาเมื่อปี ๒๔๑๑ นับจนถึงปัจจุบัน ๑๐๒ ปี ถ้าพระองค์ท่านมีพระชนม์ชีพอยู่ ได้มาเห็นคำพูดของคุณวิรัตน์ ศุขะพันธุ์ ท่านคงจะสลดใจว่าปัจจุบันนี้มีทาสอีกชนิดหนึ่งเกิดขึ้น ถึงแม้ท่านจะปลดปล่อยออกมา ๑๐๒ ปี แต่ก็หนีไม่พ้น คือทาสน้ำเงิน มาบัดนี้ผมขอเอาข้อหลักฐานตอบ โดยที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้มาชี้แจงต่อที่ประชุม.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ ครับ ให้เขาพูดเสร็จก่อน ให้เขาพูด
เสร็จก่อน

นายวิรัตน์ ศุขะพันธ์ (กรรมาธิการ) : ในข้อบังคับข้อ ๕๒ เมื่อคืนนี้ผมก็หนึ่ง
และก็อดทนมาที่หนึ่งแล้วที่ใช้ถ้อยคำว่าเป็นผู้ชายตัว นี้ก็ใช้คำว่า “ทาส” อย่างนี้เป็นการ
หมิ่นเกียรติของสภาผู้แทน และท่านปล่อยให้สมาชิกได้พูดไปแล้วก็ท่านสมาชิกผู้นี้เคยก้าวร้าว
และก็ตลอดเวลาแม้แต่ตัว ๆ วน ๆ นายกรัฐมนตรีก็ได้กล่าวถ้อยคำเช่นนี้โดยใช้คำว่า เอาผ้าเท้า
ตรองอะไรกับบุคคลที่อย่างนี้ ก็เคยตัวอย่างนี้เสมอและก็เมื่อเป็นการกล่าวเช่นนี้ ท่านเห็น
สมควรหรือว่าถ้อยคำที่จะได้กล่าวต่อสมาชิกผู้มีเกียรติด้วยกัน แล้วก็โดยเฉพาะผมในทางที่
เป็นอาวุโสกว่า แล้วก็ถือว่าเป็นบุคคลที่ได้กล่าวโดยสุจริตใจในหน้าที่ แล้วก็มากกล่าวถ้อยคำ
อย่างนี้ สมควรหรือไม่ท่านประธาน ขอให้พิจารณาว่าถ้อยคำอันนี้จะเอาไว้ในการเหยียดหยาม
เพื่อนสมาชิกและก็เป็นการดูถูกและก็เสียดสีใส่ร้ายหรือไม่ ผมขอให้ท่านพิจารณา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ถ้อยคำที่ว่า “ทาส” ไซ้ใหม่ครับ ทาสที่ว่าไซ้ใหม่

นายวิรัตน์ ศุขะพันธ์ (กรรมาธิการ) : หลายอย่างหลายประการเป็นการหมิ่นเกียรติ
และก็เป็นการใส่ร้าย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เปล่า ที่ทักท้วงนี้หมายความว่าใช้คำว่า “ทาส”
ไซ้ใหม่

นายวิรัตน์ ศุขะพันธ์ (กรรมาธิการ) : ครับ หลายอย่างหลายประการครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เปล่า ที่ทักท้วงขึ้นมา

นายวิรัตน์ ศุขะพันธ์ (กรรมาธิการ) : ขอให้ได้อ่านก็แล้วกันท่าน ถ้อยคำอย่างนี้
เป็นการที่ตั้งแต่เรื่องชายตัวเมื่อคืนนี้แล้ว ผมก็เตรียมอยู่แล้วที่จะเรียนท่านประธานตั้งแต่
ตอนเข้าประชุม การที่ปรากฏอย่างนี้ให้สมาชิกได้กล่าวถ้อยคำในการประชุมใส่ร้ายป้ายสี
แล้วก็เหยียดหยามซึ่งกันและกันในที่ประชุมนี้สมควรหรือไม่ ขอให้ท่านพิจารณาคำรับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านผู้เป็นประธาน.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนั้นก็ขอร้อง คุณไกรสรครับ คำว่า "ทาส" ตัวนั้นก็ขอให้ถอนเสีย

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : เชิญคุณวิรัตน์นั่งก่อน แล้วผมจะขอเรียนต่อท่านผู้เป็นประธาน

นายวิรัตน์ ศุขะพันธ์ (กรรมาธิการ) : ไม่ได้ ท่านเป็นประธานยอมให้กล่าวเช่นนั้น ก็เป็นการที่จะกล่าวต่ใครๆ เล่นก็ได้ตามชอบใจ ท่านเห็นสมควรหรือขอให้ท่านชี้ขาด

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : เมื่อคืนนี้ผมไม่ได้อภิปรายนะครับ ที่ว่าชายตัวผมไม่ได้อภิปราย เมื่อคืนผมอ้างอิงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ ทรงเลิกทาสเมื่อปี ๒๔๑๑ มาปัจจุบัน ๑๐๒ ปีแล้ว แล้วกลับจะมีทาสน้ำเงิน คือจะอ่านที่กระดาดช ไม่ได้พูดเลยแม้แต่คำเดียวว่าคุณวิรัตน์ ศุขะพันธ์ ขอท่านประธานผู้มีเกียรติ.....

นายวิรัตน์ ศุขะพันธ์ (กรรมาธิการ) : ท่านอ้างชื่อนี้ แล้วก็เป็นการแสดงถึงเปรียบเปรยในการที่จะเคลือบคลุมหรือเป็นการ.....

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : เอาอย่างนี้ดีกว่าครับ เพื่อบรรยากาศของที่ประชุม ถ้าคุณวิรัตน์คิดว่าผมว่าคุณวิรัตน์เป็นทาสน้ำเงิน ผมขอถอน แต่ผมไม่ได้ว่าคุณวิรัตน์

นายวิรัตน์ ศุขะพันธ์ (กรรมาธิการ) : นี่ท่านประธาน จะจงใจเจตนาหรือไม่นี้ ขอให้ที่ประชุมพิจารณา เราไม่ใช่เด็ก ๆ นะครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละ ก็ขอถอนแล้ว ขอถอนคำว่า "ทาส" แล้ว

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านก็เป็นสมาชิกอาวุโส เป็นบิดรของพรรค ฝ่ายค้าน ท่านก็ควรจะภูมิใจ เป็น ส.ส. ท้อบงูท

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละครับ ๆ ว่าในประเด็นต่อไป คุณขอ
ก่อนแล้ว เขาพอใจแล้ว

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ครับ ๆ ผนฯ พลเอก ประภาสเคยบอกว่า ถ้า
อยากจะได้เงินพัฒนา ก็เข้าพรรค เพราะฉะนั้นก็ขอประทานโทษ.....

(พลเอก ประภาส จารุเสถียร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ยกมือขึ้น
จะขอพูด)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อย่า ๆ พูดถึงเลยครับ ขอให้ถอนเสียอย่าไป
พูดถึง

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ขอประทานโทษ เชิญครับ ท่านรองนายก
จะพูด คือผมดูจากข่าวสัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ เชิญครับ เชิญ ๆ ผนฯ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เชิญ ๆ ท่านครับ เอา นั่ง คุณไกรสรนั่งเสียก่อน

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ผมไม่ต่อว่า
อะไรหรอกครับ บางทีจะเข้าใจผิดและฟังผิดไป ผมไม่ได้เคยให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า ใคร
อยากได้เงินก็มาเป็นพรรค ส.ป.ท. ผมพูดในสภานี้แต่เพียงว่า ถ้าท่านอยากจะได้ข่าวราชการ
ไปโฆษณาหาเสียงก่อนก็มาอยู่พรรค ส.ป.ท. ชี จะได้เร็วเข้า เท่านั้นเอง แต่ว่าการที่ไปเขียน
ที่หนังสือพิมพ์เขาจะเขียนกันอย่างไรนั้นอีกเรื่องหนึ่ง เมื่อกี้นี้บอกว่าผมเป็น ๒ ภาคนั้น
ก็ไม่ใช่ความจริง เมื่อดิฉันก็อธิบายว่าให้ฟัง ผมเคยเป็นมาถึง ๒ ภาค เดียวนี้เป็นแต่
เพียงภาคเดียว

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ขอบพระคุณครับ ที่ท่านชี้แจงว่าเมื่อก่อน
เป็น ๒ ภาค เดียวนี้เป็นภาคเดียวก็แสดงว่าท่านจะมีสุขภาพดีหน่อยครับ ไม่เหนื่อย อายุ
ก็จะยืนนานได้มีโอกาสเป็นนายกรัฐมนตรี ผมก็ปลื้มใจ เมื่อดิฉันนี้ครับ บางท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติ

ซึ่งเป็นกรรมาธิการท่านหนึ่งอุทิศสําคัญเอารายละเอียดมาอ่านต่อที่ประชุม ท่านผู้เป็นประธาน ซึ่งดำรงตำแหน่งรองประธานปัจจุบันก็อนุญาต เมื่อฝ่ายที่เห็นว่าได้เงินพัฒนาเอามาอ่านได้ ฝ่ายจะตอบโต้คัดค้านว่าไม่จริงจัง ต้องให้อ่านนะครับท่านผู้เป็นประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมถามท่านรองประธานคนที่ ๒ แล้ว อ่าน แล้วก็ทักท้วงแล้ว

นายไกรสร ดันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ปลอຍให้อ่านเกือบจะหมดแล้วทักท้วง เพราะฉะนั้นก็ปลอຍให้ผมอ่าน นี่เกือบจะหมดแล้ว ทักท้วงเหมือนกันครับ ท่านผู้เป็นประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อันนี้ขอร้องเถอะ ผมขอร้องคุณมาทิตหนึ่งแล้ว คุณก็

นายไกรสร ดันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ไม่ใช่ความลับอะไรครับ นี่เป็นเรื่องเปิดเผย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละ อย่าอ่านเลยครับ

นายไกรสร ดันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ต้องอ่านครับ ไม่อ่านไม่ได้ เพราะอย่างนั้น มันหักล้างกันไม่ได้นี่ครับ ทางโน้นบอกว่าได้เงินพัฒนาโดยมีโครงการอะไรต่างๆ แล้ว ปรากฏว่ารองนายกรัฐมนตรีก็มาชี้แจงว่าต้องเป็นอย่างนั้นๆ แต่เสร็จแล้วทางผมนี้ไม่สามารถมาชี้แจง มันมิเป็นไปตามที่ท่านที่ผู้พูดไปแล้ว แล้วจะมีประโยชน์อะไร สภาฯ นี้ ยกตัวอย่างเช่นได้สร้าง ส้วมซึมโรงเรียนบ้านป่าจิว ๕,๐๐๐ บาท สร้างส้วมซึมโรงเรียนบ้านทุ่งม่าน ๕,๐๐๐ บาท สร้าง ส้วมซึมโรงเรียนบ้านเพยไฮ ๔,๐๐๐ บาท สร้างส้วมซึมโรงเรียนบ้านนาสา ๒,๐๐๐ บาท สร้าง ส้วมซึมโรงเรียนบ้านหนองหล่ม ๒,๐๐๐ บาท ทำไมขนาดสร้างส้วมซึมนี้.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละ แค่นั้นก็พอ

นายไกรสร ดันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ครับ พอแล้ว ทำไมเรากำมันไม่ตรงกัน นี่ ประเด็นอันหนึ่ง จะให้บอกหรือว่าจังหวัดไหน พุทโธ่ อย่าให้พูดเลย ผมเกรงใจเดี๋ยวกี้จะมี

คนทักท้วงอีก คุณขวัญชัย สารากิจ เชียงรายครับ น้อยๆ ให้ออกเลยมันไม่ดี เพราะฉะนั้นจะให้ถอนก็ถอนได้ ท่านผู้เป็นประธาน จะเห็นว่านี่มันไม่ถูก ทางโน้นอ้างว่าเวลาเสนอมันมีหลักมีเกณฑ์ ฯลฯ ก็หลับตา....

จำลองตรี อนันต์ เรืองกุล (สงขลา) : จังหวัดไหน

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : เชียงราย ขอประทานโทษ ไม่ใช่ท่าน ท่านนั่งสบาย ไม่ใช่ท่าน ไม่ได้ว่าคุณ ใ้การเมือง ใจเย็นๆ ไม่ได้ว่าท่านหรอก ว่า เชียงราย เมื่อคืนนี้อ้างว่าจะต้องมีโครงการเสนออะไรมาต่างๆ ผมเชื่อว่า ฯลฯ ทั้งหลายนี้ท่านก็คิดว่าจะเป็นไปได้ไปอย่างนั้น แต่ข้อเท็จจริงมันไม่ใช่อย่างนี้ครับ ท่านผู้เป็นประธาน เสร็จแล้วมีเรื่องคอร์รัปชัน เรื่องทุจริตเกี่ยวกับเงินเหล่านี้ เมื่อคืนนี้ท่าน ส.ส. ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติของพรรคผมได้มาชี้แจง ฯลฯ ก็ไม่เชื่อบวันนี้อยากจะเรียนต่อที่ประชุมวาระทรีเดอ ๒ คั่น ๑ ล้านบาทนี่นะ ทำไมราคาแพงนะ คั่นละ ๕ แสนบาท จังหวัดเชียงใหม่ นั่นนะ ท่าน ส.ส. ทองดียืนยัน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : จังหวัดเชียงใหม่

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ไครนะครับ จังหวัดเชียงใหม่ใช่ไหมครับ ไครเป็นคนซื้อครับ ช่วยบอกที่ ต่อที่ประชุม

(นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) ได้ยืนขึ้น)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อย่านะ คุณทองดี ไม่เกี่ยวๆ นั่งครับ นั่งไม่เอา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : พาดพิงถึงกระผม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่เอาๆ ครับ ไม่เอา คุณนั่งๆ

นายไกรสร ดันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมอยากจะเรียนให้ทราบ นี่จะเห็นว่าเงิน
 แทร็คเตอร์ ๒ คันนี้ ๑ ล้านบาท หนังสือพิมพ์ก็ลงข่าว แม้กระทั่งท่านผู้ว่าราชการจังหวัด
 เชียงใหม่ก็ไม่ยอมไปรับมอบรถแทร็คเตอร์ เพราะราคามันแพงเกินสมควร มีหน้าซ้ำที่ข้าง
 ป้ายรถแทร็คเตอร์เขียนไว้อย่างไร ท่านผู้เป็นประธาน รู้ไหม จัดซื้อโดย.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อย่าเลย อย่าระบุชื่อคนเลยครับ

นายไกรสร ดันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ครับ ๆ นี่จะเห็นว่ามันชัด นอกจากนั้นแล้ว
 ที่บ้านสันปายาง โรงเรียนบ้านสันปายางได้งบประมาณภาคไป ๔,๐๐๐ บาท เวลาไปรับจากท่าน
 นายอำเภอแม่แตง เห็นรับกระดาษเปล่า ๔,๐๐๐ บาท แต่เวลาได้เงิน ๗,๐๐๐ บาท
 แล้วท่าน ส.ส. ที่ซื้อแทร็คเตอร์นี้เป็นผู้จัดเอาเงินไป ถ้าหากท่านคิดว่าข้าราชการเหมือนไก่
 ประชาชนคือผู้เอาข้าวอ้อยให้ไก่กิน ขอประทานโทษ เงินก้อนนี้เป็นเงินของรัฐบาลที่ส่งจ่ายไป
 เพราะฉะนั้นใครเป็นผู้เอาข้าวนี้ไปขายให้ไก่กิน ถ้าท่านคิดจะบริหารประเทศ ขออย่างเดียว
 เท่านั้นครับปราบคอร์รัปชัน มันเป็นเรื่องจริง แล้ว ๗,๐๐๐ บาททั้งหลายจะมีโอกาสนั่งอยู่เก้าอี้
 ด้วยความผาสุก ไม่จำเป็นครับที่ทางผมนี้จะไปวิ่งเต้นทำอะไรต่อมิอะไร อยากจะเห็นการ
 บริหารประเทศชาติขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ เพราะฉะนั้นผมก็ไม่อยากจะพูดอะไรมาก ถ้าพูด
 มากไปเดี๋ยวจะเข้าใจผิดคิดว่าแหม ทำไมประหัดประหารกัน อยากจะมาชี้แจงว่ามันมีเรื่อง
 คอร์รัปชันเกี่ยวกับงบประมาณพัฒนาภาคนี้ อีกประการหนึ่งที่ ๗,๐๐๐ บาทได้พูดต่อที่ประชุม
 เมื่อคืนนี้ว่าการพัฒนานี้เราไม่ใช้มีมาเพียงสมัยหาเสียงมีมาก่อนแล้ว แล้วได้มองเอาความ
 สำคัญอันดับก่อนหลังมาจัดการพัฒนา ขอประทานโทษ ท่านประธานพัฒนาภาคเหนือไม่อยู่
 ในที่นี้อีก พัฒนาภาคเหนือถ้าหากจะคำนึงถึงความสำคัญก่อนหลังทางระหว่างตำบลต่อ
 ตำบล ซึ่งท่านรองนายกได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า ต้องจัดทำโดยรีบด่วน ปรากฏว่าทางระหว่าง
 อำเภออมก๋อยจะไปสู่ถึงตำบลแม่ตั้นเป็นระยะทางประมาณ ๒๐-๓๐ กิโลเมตร เป็นเวลา
 จนปัจจุบันนี้ยังเดินด้วยเท้าเปล่า ถ้ารถยนต์จะวิ่งได้เฉพาะฤดูแล้ง แล้วตำบลแม่ตั้นนี้ติดกับ
 เขตจังหวัดตาก ซึ่งมีผู้ก่อการร้ายมาก ท่านผู้เป็นประธานลองคิดดู ถ้าผมใช้คำว่า เอาฝ่าเท้า

ตรงดูจะหาว่าหยาบ ความจริงเรายังมีบอก ได้ฝ่าละอองธุลีพระบาท ยังไม่เห็นหยาบคาย
 แต่นั่นเขาคิดอกุศลข้างเขา เพราะฉะนั้นลองคิดดู ถ้าหากมีการพัฒนาจริง ป่านนี้นะตำบล
 แม่ตื่นการคมนาคมจะไปมาสะดวก มีพลเมืองประมาณ ๘,๐๐๐ กว่าคน มีชาวเขาเป็นส่วนใหญ่
 แล้วโดยเฉพาะอำเภออมก๋อยนี้เป็นอำเภอที่มีชาวเขาเป็นจำนวนมีใช้น้อย ถ้า ๑๐ ปีที่ท่าน
 พัฒนา ปัญหาชาวเขาในที่จังหวัดเชียงใหม่จะหมดไป อันนี้อันหนึ่ง แล้วท่านประธานพัฒนา
 ภาคเหนืออุตสาหกรรม เสิลคอปเตอร์ ประธานอนุกรรมการ ขอประทานโทษ นั่งเสลคอปเตอร์
 ตอนหาเสียง ไปลงที่อำเภออมก๋อย บรรดาชาวบ้านเขามาประชุมกันเต็มที่ ผลที่สุดบอกว่า
 ถ้าเลือกพรรคสหประชาไทย ปรีดา พัฒนถาบุตร จะได้หนทางนี้ เป็นไงครับ แล้วเฉพาะอำเภอ
 อมก๋อยยังไม่ว่า อำเภอแม่แจ่ม ระยะทางที่จะเข้าไปจะเป็นระยะทางประมาณ ๖๐-๗๐ กิโลเมตร
 ระยะทางระหว่างตำบลกับอำเภอ ผมได้มีหนังสือเรียนมายังคณะรัฐบาลว่า ขอให้พิจารณาถึง
 เรื่องนี้ อัยนันท์ชาวเขาก็คงปรากฏว่าที่อำเภอแม่แจ่มนี้มีชาวเขาอยู่ประมาณ ๖๐ เปอร์เซ็นต์
 ถ้าท่านมีความวิตกเกรงว่าจะมีผู้ก่อการร้ายเกิดขึ้นจากชาวเขาก็ขอให้พิจารณาถึงเรื่องนี้อำเภอ
 สะเมิงอีก ปัญหาชาวเขาก็เป็นเรื่องใหญ่ ผมอยากจะมีผู้สักจุดหนึ่ง ซึ่ง ๓ อำเภอนี้ล้วนแต่ซี
 เสิลคอปเตอร์ไปหาเสียงทั้งนั้น และก็หลอกลวงเขา ที่อำเภอสะเมิงนี้มีผู้บังคับกอง ร้อยตำรวจโท
 เต๋ยวั้นเป็นพันตำรวจตรี พันตำรวจตรี มานิตย์ จันทวงศ์ เป็นผู้บังคับกอง วันหนึ่งเจ้าของ
 เหมืองแร่เดินทางจากจังหวัดเชียงใหม่เพื่อจะไปยังเหมืองแร่ของเขา นี่เหตุเกิดเมื่อประมาณ
 พ.ศ. ๒๕๑๑ ไปเจอกับชาวบ้าน ชาวบ้านถามว่ามานิตย์มาไหม เสร็จแล้ว เจ้าของนี่คิดว่า
 เป็นคอมมิวนิสต์ก็บอกว่าคอมมิวนิสต์ไม่มา มีแต่มานิตย์ จันทวงศ์เข้ามาเท่านั้น พวกชาวเขาไม่รู้
 ก็พูดต่อ ๆ กันว่า คอมมิวนิสต์เข้ามา เพียงแต่ชื่อผู้บังคับกองกับชื่อของคอมมิวนิสต์นี่มัน
 คล้าย ๆ กัน ชาวเขาก็บอกมาพวกเรามารับของแจกกว่า เพราะว่ารอการพัฒนาของรัฐบาลมัน
 ไม่ทัน เสร็จแล้วก็มีความหมายว่าชาวเขากำลังจะรับของแจกจากคอมมิวนิสต์ ในที่สุดก็มีชาว
 ไปถึงทางจังหวัด คณะกรรมการจังหวัดอันมีท่านผู้ว่าราชการจังหวัดกับพวก ก็ยกขบวนไป
 ทั้งคุณหญิงคุณนายไปพักยังเหมืองแร่ของคน ๆ นี้ เพื่อจะไปดูว่าคอมมิวนิสต์เป็นอย่างไร
 เสร็จแล้วท่านพัฒนาอะไร คุณหญิงคุณนายเล่นไพ่กัน ท่านผู้ว่าฯ กับคณะกรรมการจังหวัด
 วัน ๆ หนึ่งก็กินเหล้ากินอะไรเฮฮากันไป เพราะอะไร เพราะนี่กว่าคอมมิวนิสต์ ความจริง

พันตำรวจตรี มานิตย์ จันทวงศ์ ชื่อมันตรงกันเท่านั้น นี่เป็นเรื่องจริงนะครับ เพราะฉะนั้น การพัฒนาเมื่อมันไม่เจริญ ความเข้าใจของประชาชนมันจึงไม่มี ผมจึงอยากจะร้องว่าถ้าท่าน เจตนาจะพัฒนานะ อย่าให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นแดนผู้ก่อการร้ายอีกจังหวัดหนึ่ง เพราะปัจจุบันนี้ มันมีเค้าที่ก่อให้เกิดขึ้น โดยเฉพาะที่ตำบลเมืองแหง อำเภอเชียงดาวติดชายแดนพม่า ถ้าหากท่านต้องการพัฒนา ขอได้โปรด อย่าเอาเงินกระจัดกระจายกันอย่างนั้น ถมลงไปอย่าง จริงจังสิครับ ทุกวันนี้ผมมีความรู้สึกที่เงินพัฒนานะ มันแยกกันออกไปเหมือนกับเงินใช้จ่าย เกี่ยวกับการราชการลับ หรือเงินใช้สอยส่วนตัว ท่านผู้ใดได้รับความคุ้มครองพัฒนาภาคไหนก็เอา เงินไปใช้ เป็นเงินแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เพื่อเอาชื่อเสียงเกียรติยศของตัวเอง แต่ผลนะเป็น อย่างไร โดยหลักของการบริหารเราถือว่า ว.ด.ว. ว. คือวางแผน วางแผนพัฒนาของท่านก็ไม่ได้ วางแผนอย่างรัดกุม ด. คือดำเนินการ แผนการดำเนินการของท่านก็ยังไม่ใช้ไม่ได้ ว. วัดผล ท่านวัดผลออกมาอย่างไร วัดผลมาจากส้วมซึมอย่างนี้หรือ เพราะฉะนั้นวางแผน ดำเนินงาน วัดผลออกมาเป็นส้วมซึม ผมจึงไม่เห็นด้วยกับงบ ๘๕ ล้านบาท

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณวิมลพุดแล้วไม่ใช่หรือ คุณยิ่ง เชิญครับ

นายยิ่ง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ผมก็ได้ฟังเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายในการ คัดค้านที่จะตัดเงินงบประมาณ ๘๕ ล้านบาทมา แล้วผมก็รู้สึกเห็นด้วยในเหตุผลต่างๆ ว่า งบ ๘๕ ล้านบาทนั้น เป็นงบซึ่งสภานี้เป็นสภาที่มีหน้าที่จะต้องควบคุมการใช้จ่ายเงิน ซึ่งเก็บ มาจากภาษีอากรของราษฎร แต่ก็เป็นที่น่าเสียใจว่า ๘๕ ล้านบาทที่เราพยายามที่จะควบคุม กันนี้ เราจะได้ควบคุม เหตุผลต่างๆ เพื่อนสมาชิกก็ได้กล่าวไปมากพอสมควรแล้ว ผมก็อยาก จะยกตัวอย่างในจังหวัดของผมเอง เพื่อเป็นการสนับสนุนตัวอย่างซึ่งมีหลักฐานไม่ใช่เลื่อนลอย อย่างที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้บอกว่า พวกเราสมาชิกรู้สึกจะเป็นสมาชิกฝ่ายค้านนี้ ที่เอา เหตุผลต่างๆ หรือเหตุการณ์ต่างๆ ขึ้นมาพูดนี้เป็นการพูดที่เลื่อนลอย สิ่งที่ผมจะเล่าให้ สภาฟังต่อไปนี้ เป็นเหตุการณ์ซึ่งมีหลักฐานยืนยัน และพวกผมเองได้ไปพบไปเห็นมาก ในอำเภอหนึ่ง ที่จังหวัดอุบลราชธานีของผม เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลระดับบริหาร ระดับอำเภอได้ทำโครงการ เพื่อจะทำเขื่อนขึ้นมาโดยผ่านสภาจังหวัด แล้วก็ได้รับเงินจากสภาจังหวัดไปเรียบร้อย ในขณะที่

ที่กำลังก่อสร้างเขื่อนนั้น ก็ปรากฏว่ามีเงินอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งแม้กระทั่งนายอำเภอเองก็งงว่าเงินจำนวนนี้มาอย่างไร เป็นเงินก้อนจำนวนเท่ากับที่อำเภอได้รับจากสภาจังหวัด คือ ๓ หมื่นบาท ก็บอกว่าได้ไปจากสมาชิกสภาผู้แทนฝ่าย ส.ป.ท. ให้ไปช่วยสร้าง นายอำเภอเองเขาก็ตกใจ บอกว่าเอ๊ะ ทำไมเงินมันซ้อนกัน นั่นมันก็หมายความว่า ๘๕ ล้านบาท งบประมาณภาคที่ท่านว่าเป็นเงินที่ใช้อย่างไม่มีโครงการ เมื่อใช้อย่างไม่มีโครงการ การลักลั่นมันก็เกิดขึ้น ลักลั่นเกิดขึ้นเงินที่ใช้ไปมันก็เปลืองโดยใช่เหตุ ในอำเภออื่นซึ่งมีความต้องการอย่างมากที่จะพัฒนา กลับไม่ได้ เพราะว่าในเขตอำเภออื่นนั้น ท่านสมาชิกผู้นั้นอาจจะไม่ได้คะแนนเสียงมากพอก็เลยไม่อยากเอาไปให้ มันเลยไปซ้อนกัน เมื่อคืนนี้ท่านก็บอกว่าจะทำอะไรมันก็มีแผน มีเจ้าหน้าที่ไปคอยเช็คเหตุการณ์ ที่ผมเล่าให้ฟังนี่จะเป็นการพิสูจน์ได้ว่าเงิน ๘๕ ล้านบาทที่ไม่มีโครงการแล้วก็ไม่ได้เช็คไม่ได้ตรวจสอบกันเลย นอกจากนั้นยังมีสิ่งที่น่าเสียดายอย่างมากว่าเงิน ๘๕ ล้านบาท ซึ่งเท่ากับปีกลายว่า ถ้าหากว่ามีโครงการจริงๆ แล้ว เงิน ๒ ปีนี้มันไม่ควรจะเท่ากัน เพราะว่าโครงการแต่ละปีนี้ถ้าจะสำเร็จหรือไม่สำเร็จ ผมเชื่อเหลือเกินว่าเงินไม่เท่ากันแน่ไม่มากก็ต้องน้อยกว่ากัน อ้ายนี้เมื่อเท่ากันเช่นนี้มันก็ทำให้ผมนึกถึงเหตุการณ์อันหนึ่งซึ่งเกิดในอีกอำเภอหนึ่งในจังหวัดอุบลราชธานีว่า เมื่อมีเงินแล้วไม่มีโครงการมันก็จำเป็นต้องสร้างโครงการขึ้นมา เจ้าหน้าที่ระดับนายอำเภอเมื่อทราบว่ามีเงินที่จะช่วยเหลืออย่างรีบด่วนเมื่อไม่มีอะไรจะทำก็ส่งให้ลูกน้องไปรื้อหลังคาโรงเรียนเสีย ๔ โรง แล้วก็ถ่ายรูปผ่านมาทางแผนกศึกษาธิการอำเภอโดยไม่ให้รายละเอียด ผ่านมาแล้วก็รีบส่งมายังกระทรวงมหาดไทยขอเบิกเงินช่วยวาทภัย ในขณะนั้นในเดือนนั้นเวลานั้นไม่มีวาทภัยเกิดในหมู่บ้านนั้นเลยคือบ้านรอบ ๆ โรงเรียน ๔ หลังที่นายอำเภอส่งให้ลูกน้องรื้อไม่มีโดนวาทภัย โดนแต่โรงเรียน ๔ หลังนั้น แล้วก็ทำเบิกมา ปรากฏว่าทางกระทรวงมหาดไทยก็ให้เบิกเงินไปเพื่อจะไปสร้างโรงเรียนขึ้นมาใหม่ อันนี้ก็ทำให้เห็นชัดเจนไปอีกว่า เงินที่ท่านบอกว่าท่านจะพัฒนาอย่างไรรีบด่วนเพื่อเสริมการพัฒนานั้น ท่านถูกดัม ท่านรองนายกรัฐมนตรีในฐานะที่ท่านเป็นประธานพัฒนาภาค ท่านถูกดัม ผมกล้ากล่าวเช่นนั้น ถึงท่านยืนยันว่าท่านไม่ถูกดัมผมก็ไม่รู้จะว่าอย่างไร นอกจากจะว่าท่านเองก็รู้เห็นเป็นใจกับเขาที่จะให้เขาใช้เงินอย่างสุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือย

ซึ่งในขณะนี้เราควรจะประหยัด ยังมีอีกตัวอย่างหนึ่งซึ่งอันนี้ผมก็จะขอยกเป็นตัวอย่างสุดท้าย เพื่อจะสนับสนุนว่า ผมอยากจะให้ตัดออกไปเสีย ๘๕ ล้านบาทนี้ก็คือเชื่อนในอำเภอเดียวกันนี้แหละครับ สร้าง ๒ ครั้ง ลงมือสร้างครั้งแรกตามนโยบายของทางการ บอกว่าจะให้ชาวบ้านได้มีส่วนร่วม ก็คือให้ช่างประจำท้องถิ่นซึ่งไม่มีความรู้ในการสร้างเชื่อนไปสร้าง สร้างไปครั้งแรก ๔ เดือนพัง หมดไป ๒๕,๐๐๐ กว่าบาท งวดที่ ๒ ส.ส. ได้เงินไปสร้างอีก ๒๕,๐๐๐ บาท สร้างเดือนเมษายน เดือนกรกฎาคม พังอีก อ้ายนี้พวกผมไปถ่ายรูปมาเรียบร้อย แต่ครั้งถ้าผมจะส่งให้ทางรัฐบาล ผมก็ถือว่าเราสมาชิกสภาผู้แทนนี้ไม่มีหน้าที่ในการบริหาร ผมก็อยากจะให้ทางรัฐบาลนี้ได้ไปสืบเสาะเอง โดยเฉพาะท่านอธิบดีกรมการปกครอง เพราะอันนี้เป็นเรื่องของทางอำเภอ ทางสภาตำบลอะไรนี้ควบคุมกันอยู่ ถ้าหากว่าทางอธิบดีกรมการปกครองต้องการจะดู หรือหากว่า "พณฯ" รองนายกรัฐมนตรีอยากจะได้หลักฐาน ผมยินดีที่จะพาไป แต่ผมไม่ให้ เอรูปถ่ายให้ผมก็ไม่ให้ จะให้ไปกับผมแล้วผมจะไปชี้ให้ดูทั้ง ๓ แห่ง ที่เกิดขึ้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ด้วยเหตุนี้ผมจึงใคร่จะขอกราบเรียนต่อสภาว่า ถ้าหากว่าพวกเราไม่พร้อมใจกันตัดงบประมาณจำนวน ๘๕ ล้านบาทนี้แล้ว มันจะทำให้เกียรติศักดิ์ทำให้อำนาจทำให้หน้าที่ราษฎรมอบให้เรามาสูญหายไปไม่ใช่น้อย เพราะเหตุว่าเราเองในฐานะที่เป็นตัวแทนของปวงชน เราไม่สามารถจะควบคุมการใช้เงินอย่างสุจริตของฝ่ายบริหาร เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเราก็ไม่ทราบว่าจะมานั่งในสภานี้ทำไม เพราะเมื่อเราออกไป ราษฎรทั้งหลายก็ถามเราว่านี้ได้ทำหน้าที่หรือได้ช่วยเหลือราษฎรประการใดบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้แทนฝ่ายค้าน ซึ่งแม้ว่าจะมีโอกาสจะได้เงินเราก็ไม่อยากจะทำ เพราะมันเป็นเครื่องถ่วงความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งรัฐบาลนี้ต้องการนักต้องการหนา ที่จะให้ปรากฏขึ้นหรือมีขึ้น ในระบบการปกครองของประเทศไทย ที่ผมกล้ากล่าวนี้ก็เพราะว่าขณะนี้ความรู้สึกของประชาชนต่อการปกครองระบบรัฐสภานี้ได้เสียไปหมด ใครเป็นผู้ทำให้ความรู้สึกอันนี้เสียไปผมก็จะไม่ขอก้าว เพราะถ้าก้าวแล้วก็จะเป็นการเอามะพร้าวมาขายสวน คือมาเล่าให้เพื่อนสมาชิกซึ่งรู้ดี การที่เราจะนำเอาประเทศไปสู่ความเป็นระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริงนั้น เราควรจะทำอย่างไร สมาชิกสภาผู้แทนมีหน้าที่อันสำคัญยิ่งในการที่จะไปสอนความเป็นประชาธิปไตยให้แก่ประชาชน โดยที่ไม่ใช้อามิสสินจ้าง ผมเชื่อว่าขณะนี้บรรดาสมาชิกสภาผู้แทนนี้ถ้ากลับไปบ้านเมื่อไร

ก็จะถูกถามว่าท่านได้อะไรมาให้ราษฎรบ้าง ไปขออะไรได้บ้าง บางทีถึงแม้จะไม่ได้อย่างที่อำเภออุบลนี้ มีอีกอำเภอหนึ่งผมอยากจะขอยกตัวอย่างว่านายอำเภอเองได้รับหนังสือลับและด่วนมากจากกระทรวงมหาดไทยให้ ให้ความร่วมมือกับผู้แทนฝ่าย ส.ป.ท. แล้วก็ทำอย่างน่าเกลียด รู้สึกว่าวันนี้ อ้อวันนี้หมดแล้วครับ งานประจำปีที่จังหวัดอุบลราชธานีนี้มีการขึ้นป้ายที่อำเภอนั้น บอกว่าโครงการอำเภอนี้มี ๑-๒-๓-๔ และในบรรดาโครงการทั้งหลายนั้นได้บอกว่าโครงการต่อไปนี้ได้มาจาก ส.ส. ออกชื่อเรียบร้อยเลย อ้ายอย่างนี้ผมคิดว่ามันเป็นสิ่งที่ดี ถ้าเป็นผมเป็นรัฐบาลผมไม่ทำ ทำแล้วมันจะเกิดผลในทางกลับกันอย่างที่หัวหน้าพรรคชาตินิยมว่าก็ได้ว่าคะแนนนิยมของฝ่ายรัฐบาลนั้นมันจะตกไปเรื่อย ๆ ประวัติศาสตร์มันก็บอกมาเช่นนั้น ผมจึงขอยืนยันต่อที่ประชุมว่างบ ๘๕ ล้านบาทนี้ผมใครจะขอวิงวอนขอให้ตัดออกเสียเถอะ เพราะว่ามันเป็นการหลอก เป็นการต้มราษฎร โดยที่ทางผู้ใหญ่ผมเชื่อว่าท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรองนายกรัฐมนตรีก็คงไม่ทราบหรอกว่าอ้ายเหตุการณ์อย่างนี้มันจะเกิดขึ้น เพราะว่าบรรดาข้าราชการที่อยู่ภายใต้การปกครองท่านนั้น เขาจะไม่รายงานในสิ่งที่ไม่ดีขึ้นมา เพราะถ้าเมื่อรายงานในสิ่งที่ไม่ดีขึ้นมาแล้วนี้ตัวเขาเองก็จะไม่ได้รับผลดี เพราะระบอบการปกครองระบอบการให้ความดี ระบอบราชการของเราเป็นอย่างนั้น ไม่ทำให้ได้รายงานในสิ่งที่เป็นจริง ก็ต้องรายงานในสิ่งที่จะสร้างเสริม จะทำให้ตัวได้รับความนิยม จะทำให้ตัวได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนจากผู้หลักผู้ใหญ่ ขอขอบคุณครับ

นายดิлок บุญเสริม (กรรมาธิการ) : กระผมจะชี้แจงในนามกรรมาธิการ เพื่อให้บรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติและสภานี้ได้เข้าใจในสิ่งที่มีหลายท่านได้ชี้แจงเรื่องงบ ๘๕ ล้านบาทนี้ยังไม่ละเอียดพอ กระผมอยากจะเล่าเบื้องหลังเพื่อให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่มอบหมายให้กระผมและพรรคพวกเป็นกรรมาธิการนี้ ในการประชุมครั้งนี้ กรรมาธิการได้เกี่ยวเชิญและชักใช้ไล่เสียงเข้าใจว่าจะเป็นเวลาเกือบ ๓ ชั่วโมง เราได้รับคำชี้แจงจากบรรดาเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะสำนักงบประมาณเหมือนดังที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงให้ฟัง โดยเฉพาะกระผมได้ตั้งประเด็นไว้ในใจว่า งบนี้จะต้องเป็นงบบทเสี่ยง จะต้องเป็นงบที่จะแจกจ่ายบรรดา ส.ส. ไป กระผมจึงตั้งเป้าหมายจ้จจนให้รู้ว่าจริงหรือไม่จริง ในที่สุดได้รับ

คำชี้แจงแล้ว ก็เกิดประสบการณ์จากจังหวัดของกรรม คือจังหวัดของกรรมนั้น โครงการต่าง ๆ ที่จะพัฒนาภาคมันมาจากอนุกรรมการของจังหวัดเหมือนกับที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยชี้แจง และบังเอิญกรรมได้เป็นประธานสภาจังหวัดและเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง คือกรรมการที่มาจากประชาชนนั้น เขาเอาประธานสภาจังหวัดและนายกเทศมนตรี และประกอบด้วยสมาชิกสภาจังหวัดบางส่วน และหัวหน้าหน่วยงานและผู้แทนราษฎรบางท่าน บังเอิญกรรมมีตำแหน่งเป็นประธานสภาจังหวัดก็ได้เป็น และพิจารณาฉบับปี ๒๕๑๓ โดยมีโครงการ มีเจ้าหน้าที่จากกระทรวงไป มีตัวแทนของคณะกรรมการพัฒนาภาคไปเป็นประธาน เขียวบรรดาบุคคลต่าง ๆ มาวางโครงการ กรรมในฐานะเป็นประธานสภาจังหวัดก็วางโครงการร่วมกับเขาและก็เสนอมาน่า ที่สุดท้ายสุดในปีนั้นได้เงินพัฒนาภาคไปลอกคลองสมถวิลและราดยาง ก็เข้าสู่สภาจังหวัดก็พวกผมควบคุม นี่สภาพการณ์ที่มหาสารคาม แต่ว่าการใช้จ่ายก็มีการไม่ตรงเป้าหมาย คือผิดสเป็ค (speck) บ้าง ก็คุณเกียรติ นาคะพงษ์ ส.ส.เพื่อนของผมก็ได้ตั้งกระทู้ถามในสมัยประชุมคราวที่แล้วนั้น นี่เป็นข้อบกพร่อง แต่ที่จังหวัดมหาสารคามยืนยันได้ว่าวงบนี้บรรดาผู้แทน ส.ป.ท.๒ คนไม่ได้เป็นหัวหน้า แต่มีงบอื่น งบอื่นท่านคอยจีปาก็จะรู้ แต่ในฐานะที่กรรมเป็นกรรมการ กรรมยืนยันได้ว่าวงบนี้ไม่ได้แจก ส.ส. โดยเฉพาะที่มหาสารคาม กรรมจึงจนถึงที่สุด ในที่สุดเมื่อการประชุมกันไปแล้วก็มีการลงคะแนนเสียง เมื่อลงคะแนนเราก็จำเป็นต้องยืนยันตามร่างเดิม เพราะฝ่ายข้างน้อยแพ้ฝ่ายข้างมาก นี่เป็นเรื่องประชาธิปไตย แต่บังเอิญกรรมไม่ได้สงวนไว้ แต่ในคณะกรรมการได้จริงจัง ๆ และก็ใครที่จะชี้แจงให้บรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ว่า งบนี้ได้ไล่เสียงไปถึงที่สุดแล้ว ไม่ใช่จะไปแจกจ่าย ส.ส. ถึงงบนั้นจะบอกว่างบอะไร เพราะฉะนั้นท่านอภิปรายมาเมื่อคืนนี้เกือบหลายชั่วโมงแล้ว และวันนี้จะต่ออีก ก็ด้วยเกียรติของกรรมเองได้ไล่เสียงจนถึงที่สุด นอกจากจะเป็นความโง่ ความเขลาของกรรมจึงจะถูกการตบตา แต่เท่าที่ทำมาแล้วสภาก็ได้มอบหมายให้ ก็ได้ทำอย่างเต็มภาคภูมิ ถ้ายังหลงเหลืออยู่ก็ถือว่าเป็นความโง่ ความไม่ฉลาด ความผิดพลาดของกรรมที่บังเอิญท่านได้แต่งตั้งกรรมมา ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความจริงนั้นวงบพัฒนาภาคนี้โดยความรู้สึกของกรรมมันถึงประชาชน คืออย่างน้อยที่สุดถ้าเป็นไปได้ตามโครงการ ตามเป้าหมายจริงๆ ไปเข้าสภาจังหวัด ไปเข้าองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ถึงประชาชน ส่วนการจะคอร์รัปชันอะไรข้างนั้นเป็นเรื่องที่เราจะควบคุม มันถึงประชาชน มีส่วนที่จะตั้งบนี้ให้ประชาชนได้ใช้จ่าย คือว่าประชาชนแสดงความคิดเห็น แต่ถ้าดันเอาไปให้ ส.ส. ไปหาเสียง นั้นเราต้องโจมตี เราต้องวิพากษ์วิจารณ์ดังที่ท่านวิพากษ์วิจารณ์นั้น แต่กระผมก็ได้เรียนแล้วว่าเราจริงจังมาจริง ๆ และก็จนรู้ว่าไม่เชิงบนี้ ๆ แน่ก็จึงใคร่ที่จะให้บรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่มอบหมายเราไปนั้นได้ไว้วางใจเถิดว่างบนี้เราชักใช้ไล่เลยจริงจังมาแล้ว ไม่ใช่ ไม่ใช่แน่ จึงขอกราบเรียนเพื่อให้สภานี้ได้วินิจฉัย

นายอำเภอ รongเงิน (พัทลุง) : เรื่องนี้ก็ได้อภิปรายกันมาพอสมควรตั้งแต่เมื่อคืน ผมเองก็ไม่อยากจะตั้งใจจะมาพูดในงบนี้เท่าใดนัก แต่ก็รู้สึกเป็นห่วงเล็กน้อยนะครับ เพราะว่าเนื่องจากว่าความจริงผมไม่อยากจะตัด แต่ที่ตัดนั้นมีเหตุผลนิดหน่อย ความจริงถ้าสมมติว่าอย่าให้ผมตัด ก็ควรจะเพิ่มบนี้อย่างน้อยก็สัก ๑,๐๐๐ ล้านบาท ผมว่าอย่างนั้นจะเป็นประโยชน์ และจะได้ควบคุมกันอย่างใกล้ชิด แต่ว่าคำว่าเร่งด่วนกันทุกปีนั้น ท่านผู้อำนวยการก็ได้ชี้แจงมาเมื่อคืนว่า งบนี้ตั้งขึ้นเพื่อจะนำไปใช้จ่ายในภาคต่าง ๆ โดยเร่งด่วน ที่นี้การเร่งด่วนนี้ ความจริงเราก็พอจะรู้อย่างไหนเร่งด่วนหรือไม่เร่งด่วน ทำไมเราไม่มีมาตรการว่าอะไรที่มันเร่งด่วนนี้พูดขึ้นมาลอย ๆ ว่าเร่งด่วน แล้วเร่งด่วนทุกที เร่งด่วนจะจ่ายเงิน และก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งในงบนี้ งบที่ไม่มีโครงการนี้ ผมเคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัดพัทลุงมาเป็นเวลาหลายสมัย แล้วก็ผมได้ทราบมาเมื่อปีที่แล้วบอกว่าพัฒนาภาค แต่ก็เงินพัฒนาภาคนี้ผมเองเป็นสมาชิกสภาจังหวัดก็ไม่ค่อยรู้เรื่อง รู้เอาตอนที่ทางภาคเขาส่งไป ส่งไปปลายปีแล้วก็ยึดเยียดให้ทำ ไม่ได้มีโครงการของจังหวัดที่จะเริ่มขึ้นมาเอง เป็นอย่างนี้ ๆ ที่นี้ทางฝ่ายท่านผู้อำนวยการก็พยายามได้อยู่ตลอดเวลา เรามีโครงการ เรามีโครงการ แต่โครงการในจังหวัดพัทลุงนั้นผมไม่เคยเห็นโครงการที่ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเขาตั้งมาเองว่าต้องการเงินพัฒนาภาคอย่างไรหรือไม่ ไม่มีเลยครับ มีแต่ว่ายึดเยียดเงินไปให้ปลายปี เอาละ ส่งไปทางนี้ว่าจ่ายอะไร และก็ให้สภาจังหวัดเป็นผู้รับรองด้วยเท่านั้นเอง มันมีอย่างนี้ ที่นี้เราจะไปแก้อย่างไร ที่นี้เหมือนอย่างปีที่แล้วก็ปรากฏว่าในจังหวัดพัทลุงนั้นก็ได้ออกไปนิดหน่อย ๔-๕ แสนบาท แต่ในปีนี้นะครับ นี้เพิ่งจะรู้เมื่อปลายปีนี้ เพิ่งจะรู้เมื่อปลายปีก็จะสิ้นปีงบประมาณของจังหวัดไปแล้ว แต่ว่าเพิ่งจะรู้ไปว่าได้รถดัมพ์ไป

คันหนึ่ง รถจี๊ปแลนด์โรเวอร์ไปคันหนึ่งเท่านั้นแหละครับ แล้วที่นี้เป้าหมายของประธาน
 กรรมการภาคแต่ละภาคได้วางโครงการไว้หรือเปล่า ผมไม่เข้าใจเลยนะครับ และโดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งผมรู้สึกเสียใจเหลือเกินว่าเงินก้อนนี้ให้ไม่ได้รับความเป็นธรรม เงิน ๘๕ ล้านบาท
 ไม่ได้รับความเป็นธรรม ผมสงสัยท่านวางมาตรการอย่างไรในการที่จะจัดเงินก้อนนี้ไปให้
 แต่ละภาค ภาคละ ๒๐ ล้านบาท ๑๕ ล้านบาทบ้าง ๑๐ ล้านบาทบ้าง ในจังหวัดภาคใต้ของเรา
 ๑๔ จังหวัดนะครับ ภาคใต้มันมี ๑๔ จังหวัด แต่ได้เงินไป ๑๐ ล้านบาท ท่านลองคิดดู
 ท่านวางมาตรการอย่างไร เป็นธรรมหรือยัง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวภาคใต้เขาเหนื่อยมาก
 ที่ได้เงินก้อนไปนิดเดียว เพราะตามปกติเมืองไทยเรานี่ครับ แม้แต่ตัวรัฐบาลเองยืนหยัดอยู่
 ได้เพราะเงินภาษีอากรของภาคใต้ ภาคใต้เก็บภาษีอากรได้มากที่สุดในประเทศไทย ได้มาก
 ที่สุดครับ แต่เงินที่จะออกไปช่วยเหลือจริงๆ มันน้อยเหลือเกิน มันน้อยมาก เพราะฉะนั้นเวลานี้
 เราจะเห็นว่าภาคใต้ของเรามันมีอะไรขึ้นมาหลายอย่าง คอมมิวนิสต์ชุกชุม อะไรก็มากมาย
 และก็มีสิ่งที่ประชาชนต้องการเงินพัฒนาภาคไม่ได้ไปช่วยเหลือถึงเป้าหมาย นี่มีประชาชนใน
 จังหวัดพัทลุงหลายแห่งที่มาร้องต่อผมและต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารอยู่ตลอดเวลา ต้องการ
 ถนนตรงนั้น ต้องการท่าเหมืองฝายตรงนั้น อะไรเหล่านี้ แต่ยังไม่ได้ถึงเป้าหมาย เงินพัฒนา
 ภาคไม่ถึงมือประชาชนเท่าที่ควร มันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมเชื่อเหลือเกินว่าถ้าสมมติว่า
 เรายังไม่มีโครงการจริงๆ นะครับ ไม่มีโครงการจริงๆ อย่างน้อยที่สุดท่านจะรับปากเดี๋ยวนี้
 ได้ไหม รับปากได้ไหม บอกว่าให้สภาจังหวัดเป็นผู้ตั้งขึ้นมาซิ แล้วเราจะจ่ายไปให้ในต้นปีนี้
 นี่จะเป็นประโยชน์ เพราะสภาจังหวัดควบคุมการบริหารส่วนจังหวัดอยู่แล้ว แล้วจะรับผิดชอบ
 กันเองในเงินก้อนนี้ แต่ก็ไม่เคยทำอย่างนั้นเลยใช่ไหม รับปากมาซิครับว่าจะให้ไปในต้นปี
 บอกว่าปีนี้จะให้ไปจังหวัดนั้น เอ้า เตรียมเข้างบประมาณจังหวัดนี้ผมจึงคิดว่าถ้าทำอย่างนี้
 พวกเราก็พอจะเสนอแนะ หรือว่าจะจะเป็นประโยชน์กับท้องถิ่นได้พอสมควร เพราะฉะนั้น
 ถ้าสมมติว่าท่านรับปากได้ว่าเงินก้อนนี้ให้ไปสภาจังหวัดในต้นปี และกะไปเลยว่าจังหวัดนั้น
 ให้เท่านั้นนะครับ แล้วเราจะไปจัดสรรหรือเราจะไปทำอย่างไรก็มันเป็นความรับผิดชอบของ
 สภาจังหวัด เราจะควบคุมกันได้สะดวกยิ่งกว่านี้ไม่จำเป็น ผมไม่อยากจะพูดว่าเป็นงบบทาล้าง

หรืออะไรก็ตาม ใครจะนำไปได้เท่าไรก็เป็นการดี เอาไปพัฒนาประเทศบ้านเมืองเถอะชาติบ้านเมืองจะได้เจริญขึ้นหน่อย แต่วิธีการเช่นนี้มันไม่เห็นมีอะไรดีขึ้นเลย ในพัทลุงหรือที่ไหนก็ตามครับ ผมเห็นมาหลายจังหวัดในภาคใต้ เรามีหน่วยงานกันเยอะแยะ กรป. ก็เข้าไปพัฒนาภาคก็มี แต่ไปดูเครื่องมือจักรกลเต็มไปหมดทั้งบ้านทั้งเมือง จอดทิ้งไว้เป็นเวลา ๓-๔ เดือน ทั้งในป่าก็มีครับ แล้วไม่เอาใจใส่กันเลย เสียหายทรัพย์สินสมบัติของชาติเท่าไร ท่านลองคิดดู แค่นี้ไม่มีใครรับผิดชอบ เรื่องนี้ะครับเป็นห่วงเหลือเกิน นี่มันไม่ได้ผล ไม่ได้ผลตรงนี้ ท่านให้เครื่องมือจักรกล ผู้ว่าราชการจังหวัดเองก็ไม่รู้จักเครื่องมือจักรกลชิ้นนั้น เขาทำอะไรกัน นี่มันเป็นอย่างนี้ครับ เอาไปจอดทิ้งไว้ในป่า ๒-๓ เดือน บางทีเครื่องมือจักรกลของท่านที่ส่งไปพัฒนาภาคนั้น ประชาชนออกค่าน้ำมันให้จะขอร้องไม่ได้ อย่างนั้นอย่างนี้ แต่จอดทิ้งไว้เฉยๆ นี่เป็นอย่างนี้ ความจริงประชาชนอยากจะพัฒนาบ้านเมืองจะตาย จริงๆ ครับ มันเป็นอย่างนี้ ที่นี้ท่านไม่ได้คิด ท่านไม่ได้รับผิดชอบ แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมอยากจะตำหนิประธานกรรมการพัฒนาภาคเสียหน่อย เรื่องนี้ท่านไม่ได้สนใจเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพัฒนาภาคใต้จนเดี๋ยวนี้ผมก็ไม่เคยรู้จักว่าท่านผู้มีเกียรติท่านไหนที่เป็นประธานพัฒนาภาคใต้ ยังไม่รู้จักกันเลย และไม่รู้อะไรเลยจริงๆ และไม่เคยผ่านไปภาคใต้เสียด้วยซ้ำไป เสียใจเหลือเกิน ที่วันนี้ท่านประธานกรรมการพัฒนาภาคใต้ไม่เห็นหน้าไม่เห็นมานั่งอยู่ในที่นี้ อยากจะจับสักทีเถอะ และ ส.ส. ภาคใต้เคยประชุมพรรค กลุ่มในภาคใต้อยากให้ลาออกไปเสียที่เกิด อย่าเป็นประธานกรรมการพัฒนาภาคใต้ เพราะไม่รู้เรื่องภาคใต้ และมันไม่มีเรื่องอะไร มีความจำเป็นอะไร นี่มันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมขอฝากรัฐบาลนะครับ และก็ขอยืนยันว่าถ้าสมมติว่าท่านจะให้ไปสัก ๑,๐๐๐ ล้านบาท ผมดีใจด้วย จะได้พัฒนาจริงๆ กัน แต่เดี๋ยวนี้มันไม่พัฒนาจริงๆ เพราะมันสูญเปล่า ตำน้ำพริกละลายแม่น้ำ และอีกอย่างหนึ่งมีใครยากก็สาวเอา สาวเอา นี่เป็นการสร้างระบบเล่นพวก ผมคิดว่าเงินก้อนนี้ะครับ ถ้าสมมติว่าจะให้ไปภาคไหน อย่างน้อยที่สุดผู้ว่าราชการจังหวัดในภาคนั้นจะต้องวิ่งเต้นหรืออย่างน้อยจะต้องให้ที่เป็นพวก ถ้าคนไหนไม่วิ่งเต้นก็อาจจะได้น้อย หรืออาจจะไม่ได้เลย มันเป็นอย่างนี้ แล้วประชาชนส่วนใหญ่ไม่รู้เรื่องเลย เพราะฉะนั้นผมใครขอให้ข้อสังเกตไว้ว่า อย่างน้อยที่สุด

รัฐบาลจะต้องวางมาตรการควบคุมและพยายามให้ถึงจุดหมายปลายทางให้ถูกต้อง ผมขอเสนอความคิดเห็นไว้แค่นั้น ขอขอบคุณมากครับ

นายอนันต์ ภักดีประไพ (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมนายอนันต์ ภักดีประไพ ส.ส. จังหวัดพิษณุโลก ได้ขอสงวนคำแปรญัตติเกี่ยวกับงบประมาณภาคนี้ไว้ เพราะมีความข้องใจเป็นอย่างมากในการพัฒนาภาค แล้วก็ในโอกาสต่อไป ผมคิดว่า จะมีการพัฒนาเร่งรัด พัฒนาเร่งรัดพิเศษหรืออาจจะย่อยลงไปเป็นพัฒนาจังหวัดนะครับ การที่มีหน่วยงานขึ้นไปเรื่อยๆ นี้ แสดงว่าหน่วยงานใหญ่นั้นประสบความสำเร็จอย่างสิ้นเชิง เพราะว่าการทรงพัฒนาก็มีอยู่แล้ว การพัฒนาภาคนี้ก็ทำการพัฒนาไปสอดคล้องหรือว่าผลงานเหมือน ๆ กับกระทรวงพัฒนาฯ ในฐานะที่มีงบประมาณภาค ก็หมายความว่ากระทรวงพัฒนาฯ หรือว่างานในด้านกระทรวงพัฒนาฯ นั้นล้มเหลว นี่ผมมีความรู้สึกอย่างนั้น เพราะว่าสังเกตจากประธานพัฒนาภาคที่ดี ได้เป็นคนที่จะใช้หนี้ชี้ว่าตรงไหนควรจะทำอะไรนะครับ ทั้ง ๆ ที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างที่ท่านสมาชิกที่อภิปรายมาที่แล้ว บอกว่าไม่ได้คำนึงถึงว่าสภาจังหวัดนี้เขามีความต้องการอย่างไร สภาจังหวัดนี้ก็คือน้องผู้แทนลงไป ได้ทราบความคิดเห็นได้ทราบความต้องการของประชาชนอย่างละเอียดลออ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดพิษณุโลก และผมก็ได้สำรวจอย่างทั่วถึง และก็จัดทำโครงการเป็นหนังสือเสนอขึ้นมา แต่ปรากฏว่าพัฒนาภาคนี้ไม่ได้เหลียวแลโครงการอันนั้นเลย นี่ผมจะเรียนถามว่าพัฒนาภาคนี้ะครับ ประธานพัฒนาภาคนี้ไปเพียงชั่วประเดี๋ยวประด๋าวจะรู้ได้ไหมว่าตรงไหนต้องการอะไรนะครับ ประชาชนที่ร้องมาที่ผู้แทนตลอดเวลาอยากจะทำท่านบ อยากจะทำถนน แต่ปรากฏว่าจุดอันนี้มันไม่มีถึงประชาชน ทั้ง ๆ ที่มีงบประมาณภาคขึ้นมา นี่ผมอยากจะเรียนไว้ว่า ถ้าเพียงงบประมาณสมควรที่จะตัดได้ เพราะว่าเร่งรัดให้ต้นสังกัดนี้ให้ดียิ่งขึ้น การที่มีหน่วยงานหลาย ๆ หน่วยขึ้นไปน้อยอย่างน้อย ๆ เจ้าหน้าที่ที่ผมคิดว่าต้องมีถึง ๔ ชุด ๓ ชุด นี้ก็เป็นการสิ้นเปลือง เราควรที่จะเอาเงินของยอดอันนี้ไปทุ่มเทหรือว่าระดมเพื่อที่จะพัฒนาประเทศตามที่ทางรัฐบาลก็มุ่งหวังอยู่ อันนี้ก็เป็นการคิดที่ผมว่าเห็นสมควรที่จะตัดงบประมาณเพื่อที่จะไประดมทางกระทรวงพัฒนาฯ ขอขอบคุณครับ

นายอาทิตย์ สุภชัยกิจ (พัทลุง) : ท่านผู้เป็นประธาน ผมขอตั้งพัฒนาภาคนี้ นะครับ ไม่ได้มีเจตนาที่จะไปตัดความเจริญของท้องถิ่นที่ทำได้ แต่ว่าที่ตัดนี้ก็เพราะเหตุว่า ไม่อยากจะให้ตั้งบนี้ไว้ในบกลาง การที่ไม่ต้องการให้ตั้งไว้ในบกลางนี้ก็เพราะเหตุว่าการ ตั้งบประมาณในคราวนี้ คือว่าผมว่ามันไม่ถูกหลักวิชาการในการตั้งบประมาณกัน ผมว่าทาง รัฐบาลเองก็มีนักวิชาการมากมาย ผมเองเคยเป็นปลัดจังหวัด เคยเป็นนายอำเภอ เคยเป็น นายเทศมนตรี เคยทำบประมาณระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัดมาเป็นเวลาร่วม ๒๐ ปี ก็มี ระเบียบแบบแผนของกระทรวงมหาดไทยได้วางวิธีการที่จะทำบประมาณไว้อย่างไรบ้าง เคย ทำบประมาณระดับท้องถิ่นมาด้วยมือตนเองแล้ว คราวนี้มามีส่วนร่วมในการทำงานบประมาณ ในระดับประเทศด้วย แต่ผมเห็นว่าพอมาทำร่วมทำบประมาณระดับประเทศเข้า เห็นว่าการ ทำบประมาณนี้จะไม่เอาไหนเข้า คือว่ายิ่งไปศึกษาๆ เข้า ก็มันแย มันไม่ตรงตามที่ทางกระทรวง มหาดไทยเคยวางระเบียบปฏิบัติไว้ให้เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสุขาภิบาล เคยทำเลย คือว่าเราก็จะเห็นได้ว่าในบางเรื่องนั้น ในการตั้งบประมาณนั้น เขาบอกว่า เป็น การคำนวณว่าในปีหน้านั้นมีงานอะไรบ้างที่จะทำ มีโครงการมีแผนการอันใด ทินี่เราก็มาเขียน คลุมๆ โดยเฉพาะอย่างบพัฒนาภาคทั้ง ๖ ภาคนี้ ความจริงนั้นผมว่าเขียนไปภาคมันไม่ใ้ เก้าไร ถ้าเขียนให้มันง่ายๆ ก็บอกวางบพัฒนาประเทศไทยไปเสียก็แล้วกัน คือหมายความว่า เราจะเอากันอย่างนี้ใครจะทำไม่ะครับ เขียนวางบพัฒนาประเทศ นี้เรียกว่าจะถูกหลักวิชาการ การทำงานบประมาณของเทศบาลหรือสุขาภิบาล ผมว่าถ้าทำแบบนี้ให้เจ้าหน้าที่เทศบาล สุขาภิบาล หรือว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดตรวจแล้ว ให้กระทรวงมหาดไทยตรวจ ผมว่าไม่อนุญาติแน่ๆ แต่ว่านี้การทำงานบประมาณของระดับประเทศ ก็แล้วแต่ว่าผู้อยู่เบื้องล่างจะฟังผู้อยู่เบื้องบน ได้สั่ง เพราะฉะนั้นผู้อยู่เบื้องบนจะเอาอย่างไร ผู้อยู่เบื้องล่างถึงเป็นนักวิชาการก็คงไม่กล้าขัด แล้วก็นี่ครับผมเห็นว่าไม่ถูกหลักวิชาการเป็นอันมาก ในเรื่องการพัฒนาประเทศนั้น เรารู้ อยู่ว่าอาจจะพัฒนาหลายสาขา เช่น สาขาด้านการเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านศึกษา สาธารณสุข ะไรอีกปะทะ ในหน้าที่เหล่านี้ เรารู้ว่าพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ก็ได้ กำหนดหน้าที่ของกระทรวงทบวงกรมไว้แล้วว่า กระทรวงนั้นมีหน้าที่อย่างนั้น กระทรวงนี้ มีหน้าที่อย่างนี้ ถ้าหากว่าเราเองบประมาณนี้ไปให้กระทรวงทบวงกรมนั้น ๆ ไว้ทำงานบประมาณ

เข้าไปไว้ในกระทรวงทบวงกรม ผมว่าคนบริหารงานก็ไม่จำเป็นจะต้องมาก นี่ตั้งคณะกรรมการพัฒนาภาคขึ้นมาอีก คณะกรรมการพัฒนาภาคนี้ก็ไม่ใช่ว่าใครที่ไหน คือข้าราชการที่จะต้องทำงานอยู่ตามกฎหมายที่มีอยู่เพื่อจะบริหารงานตามกระทรวงทบวงกรม ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเป็นการเพิ่มงานให้กลายเป็นว่า ให้ท่านเหล่านั้นทำงานมากขึ้นมากจนกว่าประธานคณะกรรมการพัฒนาภาคได้นั้นไม่เคยลงไปภาคได้เลย เพียงแต่ว่ามอบหมายให้หัวหน้ากองประสานราชการกรมการปกครองทำงานอยู่ เพราะฉะนั้นเวลานี้ว่าถึงการพัฒนาภาคได้ที่ว่านี่มันก็เมื่อประธานมีงานมาก งานจะเกิดประสิทธิภาพได้อย่างไร นี่ก็เป็นการจ่ายเงินของรัฐนี้ ก็เสียหายเช่นนี้แหละครับ นี่จึงใคร่เรียนให้ทราบว่าจะไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการในเรื่องการทำงานประมาณเลย และอีกอย่างหนึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปเลยว่า แผนพัฒนาภาคราวนี้ตั้งเงินไว้ ๘๕ ล้านบาทนั้น ไม่มีแผนให้คณะกรรมการดูเลย ไม่รู้ว่าจะทำอะไรที่ไหน นี่เป็นเรื่องเราอนุมัติเงินให้ใช้จ่ายในเรื่องไม่มีแผนงานนี้ เพราะฉะนั้นชอบด้วยหลักวิชาการหรือไม่ ผมว่านักวิชาการทั้งหลาย ถ้าไม่กลายเป็นนักวิชาการแล้ว ก็อาจจะพูดออกมาได้ว่า ไม่ถูกต้องนี้แหละครับ เพราะฉะนั้นผมขอตั้งในเรื่องหลักวิชาการในการตั้งเงินไว้นี้ เงินที่ไปตั้งนี้ผมอาจจะพูดว่าไปกู้เขามา เงินที่จะทำงานประมาณนี้ไปกู้เขามา ภาวะของประเทศชาติเราก็รู้อยู่แล้วว่า เวลานี้การเงินก็ฝืดมาก อย่างเช่นในจังหวัดพัทลุงของผมนั้น ภาษีบำรุงท้องที่ตั้งไว้ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ เก็บในปี ๒๕๑๓ นั้นเก็บได้ ๓๙.๙ กว่าเปอร์เซนต์นี้แหละครับ เพราะฉะนั้นจะมองเห็นได้ว่าการเงินฝืดมาก ผมไม่เชื่อเลยว่ารัฐบาลตั้งรายรับไว้นี้ ในปี ๒๕๑๔ นี้จะได้เงินครบ ปีก่อนผมเองเคยหักท้วงไว้แล้ว และก็ทางรัฐบาลนี้เคยรับรองว่าจะได้ แต่ท่านทราบไหมว่าการได้ในคราวนั้นขึ้นภาษี เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๑๓ ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งไม่ได้จ่ายเงินตามงบประมาณนั้นจนยกยอดมาจ่ายในปีทำสัญญาผูกพันไว้เพื่อจ่ายในปีใหม่ถึง ๗,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งกรมการทหารหนึ่งก็ได้ชี้แจงให้เราทราบแล้ว เพราะฉะนั้นเราตั้งเงินไว้ซึ่งว่าเงินจำนวนนี้นั้นจะเอาไปทำอะไร ผมก็ไม่ว่า แต่ให้ได้จ่ายกันถึงมือจริง ๆ แต่ว่าเมื่อเรากู้เขามาเสียดอกเบี้ย เพราะฉะนั้นควรจะหาทางตัดเสียได้แล้วในเรื่องกรณีนี้ ที่นี้ในเรื่องการจ่ายก็เหมือนกันนะครับ ในเรื่องการจ่ายนี้ การจ่ายเงินนี้ การควบคุมการจ่ายนี้ ผมเห็นว่าทางรัฐบาลไม่ได้ควบคุมการจ่ายเงินนี้ให้มันเป็นไป

ตามระเบียบแบบแผน เพราะเท่าที่ฟังมาทราบมาก็คือมีการที่จ่ายเงินไปไม่ถูกต้อง คือว่าไม่เป็นไปตามระเบียบและกฎหมาย คือว่ามีการทุจริตกัน ในเรื่องการทุจริตนี้ มีกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ตรวจแล้ว แต่ว่าผลที่สุดนั้นคณะกรรมการตรวจเงินของแผ่นดินนั้นตรวจทั่วหรือเปล่า ท่านทราบหรือเปล่า บางทีผมเคยแจ้งเรื่องไปบอกว่าที่นั่นมีการทุจริตกัน จนบัดนี้ยังไม่ไปตรวจกันเป็นเวลาร่วมปีแล้ว เพราะอะไรก็ไม่ทราบ เพราะเหตุว่าเท่าที่ผมทราบบอกว่างานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนั้นมียานมากหนักและก็คนน้อย เพราะฉะนั้นการที่จะให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินไปตรวจนั้น ท่านบอกว่างานล้นมือ ท่านไม่ไปตรวจ และนี่เมื่อเราจ่ายเงินไปแล้วไม่มีการเช็คกันอย่างนี้ แล้วจะทำให้เงินของรัฐเสียหายหรือไม่ ท่านผู้เป็นปณัญชนทั้งหลายโปรดตรองเอาเองก็แล้วกันว่าเงินจะมีทางรั่วไหลหรือไม่ นี่แหละครับผมใคร่เรียนให้สภานี้ได้ทราบว่า การตั้งงบประมาณภาคในคราวนี้ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการของกระทรวงมหาดไทยนะครับ ผมไม่ว่าของกระทรวงอื่นที่เคยทำกันมา และก็นอกจากนั้นผู้บริหารงานก็มียานมาก ไม่อาจทำงานให้ได้ผลดีเท่าที่ควรได้ และก็เมื่อไม่มีกระทรวงหนึ่งกระทรวงใดรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นจะทำให้การจ่ายเงินนี้รั่วไหลมาก นี่เป็นข้อเสียอย่างนี้ จึงเรียนให้สภานี้ได้โปรดทราบไว้

นายเชาว์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ผมนายเชาว์ ชัยวิรัตน์ ส.ส. จังหวัดชัยภูมิ และก็ไม่เคยสังกัดพรรคใดด้วย ท่านประธานครับ เหตุที่ผมได้เสนอตั้งงบประมาณเกี่ยวกับพัฒนาภาคนี้ นั้น ความจริงแล้วผมคิดว่าการที่ทางรัฐบาลนี้ได้ตั้งงบประมาณนี้ไว้ ความจริงผมมีความเห็นว่ามันถูกต้อง แต่ว่าเหตุที่ผมขอตัดนั้นมีเหตุผลหลายประการ ซึ่งผมขอเสนอแนะหากว่ารัฐบาลนี้รับรองได้ว่าจะทำตามความคิดเห็นของผมแล้วผมก็จะสนับสนุน ท่านประธานเงินงบประมาณซึ่ง ส.ส. ผู้มีเกียรติทั้งหลายได้โจมตีไปว่าเป็นเรื่องของพรรค ส.ป.ท. แจกจ่ายไปให้แก่ลูกพรรคของตนหาเสียงนั้น ผมเห็นว่าความจริงนั้นเป็นเจตนาอันดีที่จะให้ ส.ส. ผู้มีเกียรติเอาเงินนี้ไปแจกจ่ายให้ถึงมือประชาชน เพราะเหตุว่าทุกภาคทุกส่วนของประเทศไทยนี้ได้รับการแจกจ่ายไปก็ไม่ใช่ว่าจังหวัดเดียว ไปแทบทุกจังหวัดทุกภาค แต่ที่นี้ปัญหามันมีอยู่ว่าเมื่อแจกจ่ายไปแล้ว ส.ส. เหล่านั้นเกิดเป็น ส.ส. ที่มีอำนาจสั่งการได้ นั่นคือ ส.ส. พรรค ส.ป.ท.

พรรคเดียว คือหมายความว่าอยากจะทำตรงไหนอยากจะเอาไปไว้ตรงไหนอยากจะไปสร้างวัดที่ไหน บ่อน้ำขุดที่ไหนพัฒนาที่ไหน มันเป็นเรื่องของ ส.ส. พรรค ส.ป.ท. แม้ไม่ใช่ ส.ส. ส.ส. สอดตกก็มีอำนาจที่จะไปสั่งการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือใคร หรือเจ้าหน้าที่ไปจัดการพัฒนาภาค นี่มันเป็นอย่างนี้ ผมถึงว่าเรื่องเหล่านี้ เงิน ๘๕ ล้านบาทที่ความจริงผมไม่เสียใจอย่าง ส.ส. อำเภอนพุด ขอโทษ เพราะว่าอยากให้เป็น ๑,๐๐๐ ล้านบาท ๒,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าหากถึงมือประชาชน ทีนี้ปัญหาผมจึงอยากจะขอเสนอแนะว่า ถ้ารัฐบาลนี้ นะครับ ขอให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นจาก ส.ส. นี้ทุกพรรคทุกฝ่ายไปควบคุมในการพัฒนาภาค ให้มีส่วนร่วมรู้ส่วนเห็นด้วย ส่วนรู้ส่วนเห็นนี้ไม่ใช่ว่า ผมว่า ส.ส. เขามีอำนาจอยู่แล้ว ไม่ใช่อย่างนั้น คือเดี๋ยวนี้เขากันทำไม่ให้เข้าไป ไม่ให้พบ ไม่ให้พูดด้วย เขาจะทำอย่างไร เขาไม่บอก เขาอยากจะทำอะไรเขาก็ทำไปอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเสนอให้ว่า ให้รัฐบาลนี้ตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อที่จะไปควบคุมเงินจำนวนนี้ให้ใช้ไปถึงมือประชาชนอันแท้จริง ปราศจากคอร์รัปชัน เดี่ยวนี้เงินที่รัฐบาลส่งไปนี้ ผมรับรองว่ารัฐบาลมีเจตนาดีที่จะพัฒนาภาค แต่ว่าลูกมือของรัฐบาลนี้ไปพัฒนาภาค สมมติรัฐบาลให้ไป ๑ ล้านบาท พัฒนาเสียสัก ๓ แสนบาท อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลนี้รับรองผมได้ว่าจะตั้งกรรมการขึ้นจากสมาชิกสภาผู้แทนนี้ทุกพรรคทุกฝ่าย เพื่อให้รับรู้รับเห็นมีอำนาจสั่งการชี้ขาดได้ร่วมกับคณะบริหารของจังหวัดแล้ว ผมก็จะสนับสนุน และขอให้เพิ่มขึ้นอีกนะครับ อีกประการหนึ่ง เหตุที่ผมไม่สนับสนุนอีกอย่างหนึ่งก็หมายความว่า รัฐบาลนี้ผมมีความสงสัยเป็นอย่างมากว่า อย่างท่านสมาชิกที่พูดมาแล้ว ว่าไม่เชื่อใจในการบริหารประเทศ ความจริงงบประมาณฉบับนี้ไม่ใช่ผมจะมาคัดค้านเฉพาะ ๘๕ ล้านบาท พัฒนาภาค ผมจะไม่ยกมือสนับสนุนงบประมาณรัฐบาลชุดนี้ทุกกระทรวงทุกมาตรา นี่เป็นความตั้งใจของผม แต่ว่าเหตุที่ผมขึ้นมาพูดนี้เฉพาะงบประมาณนี้ ก็เพราะว่าผมได้ขอแปรญัตติไว้ ผมขอสงวนไว้ แต่ที่นี้เมื่อขอสงวนไว้ เวลาจะขอพูด ขออะไร ไม่ได้พูด ไม่ได้บอก ไม่ได้ว่าสักทีหนึ่งไปทางจังหวัด ไปขอให้ทางผู้ว่าราชการจังหวัดขอมาท่างกระทรวงเพื่อที่จะไปให้ช่วยพัฒนาภาคในจังหวัดชัยภูมิ เช่นสร้างทางชัยภูมิ ไปภูเขียว ไปชุมแพ กรมทางหลวงแผ่นดินตั้งงบประมาณไว้แล้ว ทางนี้ตัดออกเสียหมดถึง ๘๐ กว่าล้านบาท ซึ่งมีทางเพียง ๔๗ กิโลเมตรเท่านั้นเอง ทางชัยภูมิ ระหว่างชัยภูมิ-ภูเขียว

เดี๋ยวนี้เป็นปลักควาย ถนนหนทางไปโรยลูกรัง แล้วก็หน้าฝนนี้ควายนอนลง มันนี่กว่าเป็น
หนองน้ำ มันเป็นอย่างนี้ ผมถึงคิดว่าเรื่องเหล่านี้ะครับ ที่นี้มันมี ส.ส. ไม่ใช่ ส.ส. ครับ เป็น
ผู้แทนซึ่งสอบตก ก็เที่ยวแอบอ้างรัฐบาลอยู่ตลอดเวลาว่า นี่ละซี ๆ ไม่เลือกพรรค ส.ป.ท.
รัฐบาลถึงไม่ให้เงิน ตัดเงินงบประมาณออกหมดเลย มันเป็นอย่างนี้ เพื่อที่จะต้องการหาเสียง
ให้พรรค ส.ป.ท. ต่อไป ผมคิดว่ามันเป็นเรื่องอย่างนี้ ผมถึงไม่สนับสนุน แม้แต่ว่าไม่ใช่ขง
พัฒนาภาคอย่างเดียว ขงของรัฐบาลทั้งหมดนี้ผมไม่สนับสนุน ขอขอบคุณครับ

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น) : กระผมแปรญัตติตั้งงบประมาณพัฒนาภาคนี้ไว้
ความจริงเมื่อกระผมได้ฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
พูดแล้วก็อยากจะเชื่อครับ ยิ่งเพื่อนสมาชิกจังหวัดมหาสารคาม ผู้มีเกียรติมาพูดอีกก็เกือบ
จะเชื่อ แต่ยังมีอะไรบังตาปิดหูและบังใจอยู่ เชื่อไม่สนิท เพราะอะไร เพราะว่าถ้าพัฒนาภาค
เงินพัฒนาภาคนี้ใช้ไม่หมดละ เงินส่วนที่เหลือนี้มันยกย้ายถ่ายเทได้ แล้วจะเอาไปที่ไหน
นี้ท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติแห่งมหาสารคามควรจะทราบไว้ เพราะว่างบมันยกย้ายถ่ายเทได้ แต่ถ้า
พัฒนาภาคไม่หมด ไม่ใช่ตามจุดประสงค์ เงินที่เหลือก็ยกย้ายไปได้ ส่วน ๆ วน ๆ ที่พูดมาได้
वादโครงการอย่างสวยงาม และมีหลักการนั้น กระผมใครจะแก้ความถึงที่จังหวัดขอนแก่น
สักเล็กน้อย ซึ่งอาจจะสะกิดใจสะกิดหัวใจของ ๆ วน ๆ ให้คิดว่าการพัฒนาภาคที่ผ่านมาแล้วนั้น
ที่จังหวัดขอนแก่น มีอนุสรณ์แห่งความพลาดหวัง กระผมจะไม่พูดว่าอนุสรณ์แห่งความชั่ว
เพราะท่านอาจจะมีเจตนาดี เพราะฉะนั้นพรรคฝ่ายค้านที่จังหวัดขอนแก่นจึงชนะอย่างท่วมท้น
เพราะอนุสรณ์แห่งนี้แหละ เพราะฉะนั้นที่จะชี้ให้เห็นเช่นการพัฒนาถนนและสะพาน สะพาน
บางแห่งนะครับ ๆ วน ๆ เดี่ยวนี้ก็ยังมีอยู่เป็นสะพานลอย ไม่ใช่สะพานลอยแบบที่ประตูน้ำ
หรือโครงการอย่างลาดพร้าว เป็นสะพานลอยแบบว่าตั้งขึ้นมาเป็นสะพานเฉย ๆ ไม่มีถนน
ติดต่อ เดี่ยวนี้ยังปรากฏอยู่ ถ้าจะพูดตามภาษาภาคอีสานเขาว่า รานหมอลำ ถ้ามันบังเอิญ
อยู่ใกล้หมู่บ้านก็ไม่ต้องสร้างร้านหมอลำนี้ขึ้นมา ำได้เลยครับ นี่ยังอยู่ ยิ่งกว่านี้อย่างสมมติ
เหมืองฝายบางแห่ง ก็ขาดแล้วขาดอีก พังแล้วก็พังอีก ความจริงเจตนาของ ๆ วน ๆ นั้นอาจจะ
เจตนาดี กระผมเป็นสมาชิกสภาจังหวัดคนหนึ่ง ในการไปตั้งรับการปฏิบัติงานหรือพัฒนาภาค

ที่ไปสร้างเสริมในอำเภอต่าง ๆ ตามตำบลต่าง ๆ นั้นมักจะตั้งกรรมการ ๓ คน สมาชิกสภาจังหวัดหนึ่งคน ส่วนจังหวัดอีก ๒ คน แต่ถ้าสมาชิกสภาจังหวัดหนึ่งคนอ็อบเจ็คท์ (object) หมายความว่าคัดค้านไม่เห็นด้วย แต่ ๒ คนเสียงข้างมากเขาก็ถือรับไปได้ เพราะฉะนั้นบ่อบางบ่อ ถนนบางถนนจึงไม่สำเร็จตามเป้าหมาย นี่แหละคืออนุสรณ์แห่งความผิดพลาด อนุสรณ์แห่งความไม่สมหวังของพัฒนาภาค กระผมขอพูดเพื่อสะกิดใจ ๆ ภาวนา ที่อาจจะจะมีเจตนาดี แต่ยังมีสิ่งที่ยังตาปิดหูบังใจไม่สามารถจะเชื่อท่านสนิทนัก

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ผมขอแปรญัตติงบประมาณพัฒนาภาค ๘๕ ล้านบาท ร่วมกับเพื่อนสมาชิกอีก ๓ ท่าน ผมคิดว่าประเด็นที่เราเถียงกันอยู่หนึ่งคืนกับหนึ่งวันมานี้ ประเด็นที่ไม่เป็นประเด็นที่เราหยิบยกขึ้นมาพูดกันนั้นมีอยู่ฟุ่มเฟือยเหลือเกิน ความจริงงบประมาณ ๘๕ ล้านบาท มีเรื่องที่เราจะพูดกันอยู่สองอย่าง คืองบนี้ตั้งไว้ถูกหลักการหรือไม่ และตามข้อเท็จจริงงบนี้ได้ใช้ได้ผลถึงมือประชาชนจริงหรือไม่ ในด้านหลักการนั้น เพื่อนสมาชิกของผมจากจังหวัดสงขลาเป็นคนแรกที่ได้พูดมาแล้วว่า การตั้งงบประมาณก็ตั้งเพื่อรายจ่ายที่แท้จริง เพื่อโครงการที่ตั้งไว้แล้ว แต่งบประมาณ ๘๕ ล้านบาท ท่านยังไม่รู้จนขณะนี้ว่าท่านจะทำอะไร ท่านยังไม่ทราบว่า ท่านจะทำที่ไหนได้และท่านยังทราบว่าจังหวัดไหนจะได้จังหวัดละเท่าไร ท่านบอกแต่เพียงว่าภาคนั้นเท่านั้นภาคนั้นเท่านั้น แล้วท่านเอาอะไรมาเป็นเครื่องวัด ๑๔ จังหวัดภาคใต้กับ ๔-๕ จังหวัดของภาคตะวันออก มีความจำเป็นเหมือนกันหรือ งบประมาณจึงเท่ากัน ความจำเป็นของภาคตะวันตกเพียง ๕-๖ จังหวัดกับภาคอีสานตั้งเยอะแยะ มีความจำเป็นขาดเหลือกันเพียงครั้งเดียวเท่านั้นหรือ ท่านเอาอะไรเป็นเครื่องวัดเพียงหลักเฟิน ๆ แค่นี้เราก็เห็นแล้วว่างบอันนี้ไม่ได้ถูกหลักการ ตั้งมาอย่างเลื่อนลอย ยังไม่ทราบว่าท่านจะทำอะไร ข้ออ้างที่บอกว่าตั้งขึ้นมาเพื่องานอันเร่งด่วนนั้น ผมคิดว่าไม่ใช่เหตุผล เพราะข้อเท็จจริงไม่ได้เป็นอย่างนั้น งานเร่งด่วนมันมีบางอย่างอื่นที่ท่านสามารถที่จะจัดไปได้อย่างน้อยที่สุด งบที่เราพูดกันอยู่ตลอดเวลา งบสำรองจ่าย ท่านมีสิทธิ์ตามกฎหมายงบประมาณที่ท่านจะจัดไว้ได้ ผมเคยพูดมาครั้งหนึ่งแล้วว่าผมไม่เชื่อว่าสมาชิกคนหนึ่งคนใดที่ไม่อยากให้จังหวัดของตัวเองเจริญ งบประมาณพัฒนาภาคเพื่อพัฒนาจังหวัดของแต่ละจังหวัดของ

ท่านสมาชิกทั้งหลาย แต่งบที่ตั้งมาไม่ชอบด้วยหลักการ งบที่สื่อเจตนาไม่สุจริตนั้น สมควรที่เราจะให้มิไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณปีนี้นี้หรือ ท่านมีอะไรเป็นเครื่องวัดว่าในปี ๒๕๑๓ กับปี ๒๕๑๔ มีความจำเป็นเท่ากันในด้านพัฒนาภาค ท่านวัดด้วยอะไร หลักการที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีพูดมาเมื่อวานนี้ มีอนุกรรมการ มีการควบคุม มีโครงการต่างๆ นั้น เป็นหลักการที่ดี แต่ท่านพูดหลักการเหล่านี้เสมือนคนตาบอดพูด เพราะท่านไม่รู้ข้อเท็จจริง เสมือนท่านพูดสี่เหลี่ยมจตุรัส ใครก็พูดได้ครบว่าสี่เหลี่ยมจตุรัสนะมันด้านเท่า ทุกด้านมันเท่ากัน แต่สี่เหลี่ยมจริง ๆ ท่านไม่ได้ไปดูว่ามันจตุรัสจริงหรือไม่ เพราะฉะนั้นที่เพื่อนสมาชิกจากจังหวัดสงขลาที่ดี หลายจังหวัดได้พูดถึงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นนั้น แล้วท่านกลับหาว่าเขาเบี้ยว เขาสร้างข่าวโคมลอย เขาใจมตี เขาบิดเบือน ในเมื่อท่านไม่เห็นด้วยตัวเอง แล้วท่านไปประณามว่าเขาเบี้ยวนี้ ผมคิดว่าใครเบี้ยวกันแน่ ข้อเท็จจริงต่างๆ เหล่านั้นขอให้เชื่อเถอะ ท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านนั่งอยู่ในสภาท่านไม่มีโอกาสจะรู้ว่าข้างนอกนะมันเป็นอย่างไร ท่านไม่รู้หรือครับว่าโครงการ ๖,๐๐๐ บาทนั้นมันทำเป็น ๒๐,๐๐๐ บาทได้ แล้วท่านไม่รู้หรือกว่าจ่ายทำเรื่องกันตั้งนะกว่าจะได้เงิน ต้องเสียเงินให้เจ้าหน้าที่งบประมาณเป็นเปอร์เซ็นต์เท่าไร ท่านไม่มีโอกาสจะรู้ เช่นเดียวกันประชาชนไม่มีโอกาสจะรู้ ว่าถ้าเขามีโอกาสมานั่งในสภาเขาจะเห็นเหตุการณ์ที่รัฐบาลนี้กำลังกระทำอยู่ ท่านอยู่ห่างไกลต่อข้อเท็จจริง เมื่อสมาชิกรนำข้อเท็จจริงมาบอกท่าน ท่านก็กลับหาว่าเขาบิดเขาเบี้ยวเขาพูดโคมลอย ขอให้ท่านใช้วิจารณญาณ ท่านพิจารณาดูเถอะว่าใครจะรู้ดีจริงกันแน่ งบพัฒนาภาค ๘๕ ล้านบาท ในแง่หลักการผมได้กราบเรียนท่านแล้วว่า มันไม่ชอบด้วยหลักการการตั้งงบประมาณ และในข้อเท็จจริงนั้น ถึงแม้เพื่อนสมาชิกจากจังหวัดอ่างทองจะมายกย่องสรรเสริญว่า ผู้แทนไม่ว่ายุคไหนจำเป็นต้องพัฒนาจังหวัด จำเป็นต้องจัดงบประมาณเพื่อจังหวัดของตัวเอง นำเสียตายเหลือเกินที่ท่านผู้แทนจังหวัดอ่างทองได้เอ่ยชื่อคุณบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ คุณเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ คุณใหญ่ ศวิตชาติ แต่ในขณะที่เอ่ยชื่อนั้นบุคคลดังกล่าวไม่ได้อยู่ในที่ประชุมนี้ จึงไม่มีโอกาสได้แถลงได้ว่า ความจริงเมื่อสมัยที่ผู้แทนเหล่านั้นเป็นผู้แทนอยู่นั้น ได้กระทำตามพฤติการณ์ที่ท่านผู้แทนจังหวัดอ่างทองกระทำหรือไม่ แต่ผมอยากจะเรียนถามว่า หลักฐานที่ปรากฏซึ่งเพื่อนสมาชิกของผมได้นำมาชี้แจงต่อที่ประชุม คือหลักฐานการพัฒนาจังหวัดอ่างทองเมื่อวานนี้

ผมอยากจะเรียนถามท่านรองนายกรัฐมนตรีว่า การจะทำถนนสักสายหนึ่งเป็นเรื่องลับที่สุดหรือครับ การซื้อเครื่องสูบน้ำประจำที่ส่งเสริมการทำนาและพืชไร่ ๑๗.๐๐๐ บาท ลับที่สุดหรือครับ การซื้อเสา สาย ดวงไฟและอุปกรณ์ไฟฟ้า บริเวณศูนย์บำรุงพันธ์สัตว์และพืช อ่างทอง ลับที่สุดหรือครับ ทำไมกระทรวงมหาดไทยโดยพลเอก ประภาส จารุเสถียร ต้องมีหนังสือลับที่สุด ที่ มท.๐๓๐๒/๑๔๒ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๑๓ ไปถึงนายเสริม วินิจฉัยกุล เพื่อจัดงบประมาณดังที่ผมพูด ถ้างบเหล่านี้ไปรู้ถึงคอมมิวนิสต์ ประเทศไทยจะอยู่ไม่ได้หรือครับ พฤติการณ์มันแสดงตลอดเวลาว่าท่านไม่สุจริต เพียง ๖๕๐.๐๐๐ บาท สำหรับการพัฒนาในจังหวัดอ่างทองซึ่งไม่ได้เกี่ยวกับชายแดนอะไรทั้งสิ้น แค่ว่าถนน แค่อัดดวงไฟ อะไรต่างๆ กลายเป็นเรื่องลับที่สุดของกระทรวงมหาดไทย ใครเบียดกันแน่ครับ ท่านรองนายกรัฐมนตรีอย่าได้เข้าใจว่าผมจะถอนหนอกหรือผมมีเจตนาที่ไม่ดีต่อท่าน แต่เราพูดกันด้วยหลักการ และพูดกันด้วยข้อเท็จจริง เมื่อข้อเท็จจริงมันปรากฏอย่างนี้ ท่านจะตอบว่าอย่างไร ผมไม่อยากจะตำหนิเพื่อนสมาชิกพรรครัฐบาล เพราะว่าเท่าที่อภิปรายมาตั้งแต่เช้าก็ยืนยันให้เห็นแล้วว่า เพื่อนสมาชิกพรรครัฐบาลของเราไม่ชอบถ้อยคำที่รุนแรง ท่านไม่ชอบสิ่งที่ไม่ดี แต่เราอย่าวัดค่าพูดที่ไม่ดีกับการกระทำที่ไม่ดีด้วยกัน คนหนึ่งไปปล้นเขามา อีกคนหนึ่งกล่าวคำที่ไม่ไพเราะอย่างไหนจะชั่วกว่ากัน ขอให้ท่านคิดดู แต่ถึงอย่างไรการที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีปฏิเสธว่า พฤติการณ์ดังกล่าวนั้นไม่เกิดขึ้น ถึงแม้ว่าท่านมีเจตนาโดยรู้อยู่กับอกรู้อยู่กับปากกินอยู่กับท้อง รู้ยู่เต็มอกว่าสิ่งเหล่านั้นไม่ดี และรู้ยู่ที่ท่านได้ทำไปแล้วท่านยังปฏิเสธ ผมก็ขอชมเชยว่า ท่านยังรู้จักสิ่งที่ดีสิ่งที่ดีแล้ว แต่การที่สมาชิกบางท่านยังมาอดอ้างและสนับสนุนให้เรากระทำอย่างนั้น นอกจากจะไม่รู้ว่ามีันดีแล้ว แล้วยังสนับสนุนให้ประพฤติไปในทางที่ไม่ชอบอีกด้วย ความจริงการกระทำด้วยวิธีนี้ผมได้พูดมาสองปีแล้ว ผมไม่อยากจะหยิกเนื้อข้าง เพราะท่านไม่รู้สึกรู้สีก ท่านไม่รู้สึกรู้สีกจริงๆ ถ้าหากว่าท่านรู้สึก ปีแรกที่ผมเข้าสภานี้ผมได้กราบเรียนท่านแล้วว่าอย่าทำอย่างนั้น มันเป็นเรื่องทำลายประชาธิปไตยจริงๆ ท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านก็ยิ่งอุตสาหักขึ้นมามาว่า งบประมาณ ๘๕ ล้านบาทจำเป็นต้องมีเพื่อพื้นฐานของประชาธิปไตย เพื่อให้ประชาชนรู้จักสิทธิรู้จักหน้าที่ รู้จักการเสนอสนอง รู้จักการสนองงบประมาณเพื่อ

ความเจริญของท้องถิ่น ท่านยังอุตส่าห์พูดถึงประชาธิปไตยอีกหรือไม่ ในเมื่อใครละครับทำลายประชาธิปไตย การทำลายประชาธิปไตยไม่จำเป็นหรือครับที่ต้องตัดงบประมาณ ๘๕ ล้านบาท การทำให้ประชาชนเข้าใจหลงผิดในสิทธิหน้าที่นี้แหละคือการทำลายประชาธิปไตยที่แท้จริง คอมมิวนิสต์ทำลายทุกวันนี้ทำลายอะไร สร้างความหลงผิดแก่ประชาชนให้เกลียดศาสนา เกลียดสถาบันพระมหากษัตริย์ แล้วรัฐบาลสร้างความหลงผิดแก่ประชาชนให้เข้าใจว่าผู้แทนนะ คือคนที่มาขอเงินทำถนน อย่างนี้เป็นการสร้างความหลงผิดใหม่ ถ้าสร้างความหลงผิดอย่างนี้ทำลายประชาธิปไตยใหม่ แล้วท่านทำได้ผลกว่าคอมมิวนิสต์ด้วย ท่านมีฝีมือยิ่งกว่าคอมมิวนิสต์ด้วย ขอได้ตรองดูเถอะครับ ตรองดูเถอะครับว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นต่าง ๆ เหล่านี้นะ เราจะต้องพูดกันอย่างไรต่อไปอีกสักกี่ปี เมื่อไรท่านจะเลิกเสียที ผมได้บอกแล้ว ผมไม่อยากจะทำหินเพื่อนสมาชิก ถ้ารัฐบาลไม่เป็นใจ สมาชิกของเราจะทำอย่างนั้นไม่ได้ นี่รัฐบาลรู้เห็นเป็นใจ มีหนังสือราชการลับ ลับที่สุด ลับสุดยอด แต่ทำถนนยังลับสุดยอด ผมไม่ทราบว่าจะกราบเรียนท่านอย่างไรถึงจะให้รู้สึกว่าย่ำสิ่งที่เราทำไปนี่นะมันไม่ถูก ใครละครับไม่อยากจะเงิน ๘๕ ล้าน ไปพัฒนาท้องถิ่นตัวเอง แต่ที่มันทำไปทุกวันนี้ หลักการที่ท่านกรรมาธิการ คุณติลก บุญเสริม พูดนี้มันจริงละครับ โดยหลักการแล้วเงินทุกบาททุกสตางค์ในงบประมาณต้องถึงมือประชาชน แต่โดยข้อเท็จจริงแล้วมันถึงหรือไม่ มันถึงก็เปอร์เซ็นต์ ที่ท่านอ้างว่าในจังหวัดมหาสารคาม ผู้แทนพรรค ส.ป.ท. ไม่ไปแอบอ้างหาเสียงนั้น ก็เป็นเรื่องน่ายินดีและน่าชมเชย ผู้แทนพรรค รัฐบาลในจังหวัดมหาสารคาม แต่ท่านคิดว่าผู้แทนแต่ละจังหวัดน่าจะเท่ากันหรือจะบางจะหนา เท่ากันหรือ มหาสารคามเขาไม่ทำ ในจังหวัดอื่นเขาทำละครับ เราวางหลักการเพื่อป้องกันทั่วไป ไม่ใช่วางหลักการเพื่อป้องกันเฉพาะจังหวัดมหาสารคาม ความจริงมีหลักฐานอีกเยอะแยะที่เกี่ยวกับการใช้เงินโดยไม่ชอบด้วยหลักการ ไม่ชอบด้วยระบอบประชาธิปไตย แต่ผมเองก็อยากจะรักษาหน้าเพื่อนสมาชิก เรายังจะต้องมองหน้ากันอีกต่อไป ผมได้เรียนแล้วว่าผมไม่อยากจะทำหินเพื่อนสมาชิก ถ้ารัฐบาลไม่รู้เห็นเป็นใจในวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้แล้ว เพื่อนสมาชิก เราจะทำอย่างนี้ไม่ได้เลย ผมอยากจะเรียนรัฐบาลว่า เราอย่าคิดว่าเราจะอยู่กันเพียงแค่นี้ ปีนี้ หรือ ๔ ปีนี้ อย่างน้อยที่สุดที่สมาชิกสภาผู้แทนเอาพฤติกรรมของรัฐบาลเก่า ๆ มาพูด หรือ

มาด่ามาว่ากันนั้น ก็แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลชุดเก่า ๆ ทำไว้ไม่ดี ท่านไม่คิดถึงสมัยหน้าอีกสัก ๑๐ ปี ๒๐ ปีข้างหน้าหรือครับ เขาจะเอารัฐบาลชุดนี้ไปประณามว่าทำลายประชาธิปไตย ท่านไม่คิดบ้างหรือ ถ้าท่านคิดถึงแง่ที่แล้วเลิกเสียทีเถอะครับ ผลที่ได้มามันไม่คุ้มกับที่เสียไป ประชาชนทั่วประเทศหลงผิดอย่างที่เพื่อนสมาชิกจังหวัดอุบลราชธานีได้พูดแล้วว่า เขาเข้าใจผิดหน้าที่ผู้แทนเข้าใจผิดหน้าที่สภาผู้แทน เข้าใจผิดหน้าที่ฝ่ายบริหาร แล้วผมจะชี้ให้ท่านเห็นว่าคุณเสียหายนั่นเกิดขึ้น ถ้าท่านยังทำอย่างนั้นสมมติว่าผมจะยอมรับเงินจากท่านรองนายกรัฐมนตรีสักล้านหนึ่ง เพื่อไปพัฒนาจังหวัดของผมผมได้เงินมา อย่างน้อยที่สุด ผมก็เป็นคนไทยเช่นเดียวกับท่าน ผมต้องมีความกตัญญูรู้คุณ ถ้าบังเอิญ สมมตินะครับ ท่านรองนายกรัฐมนตรีเกิดไปคอร์รัปชันขึ้นมา ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทน ผมมีหน้าที่ควบคุมรัฐบาล ความกตัญญูรู้คุณของผมนี้ ผมจะไปตั้งกระทู้ซักท่านได้หรือ สภานิติบัญญัติซึ่งควบคุมรัฐบาล ในที่สุดรัฐบาลจะเป็นผู้ควบคุมสภานิติบัญญัติ ผลเสียมันเกิดขึ้นอย่างนี้ครับ ผมคิดว่าผมกราบเรียนท่านมาในเรื่องที่สามเณรมาสอนสังฆราช ทุกคนรื้อยู่ต่อยู่กับอก แต่ว่าเราแย้งกันกันไปจนได้ทุกที และปีนี้เราก็แย้งกันไปอีก และงบ ๘๕ ล้านบาทนี้ครับ ผมเคยเชื่อมาตั้งแต่ปีแรกว่าเป็นงบหาเสียง แต่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศคนปัจจุบันสาบานต่อหน้านพภูลเศวตฉัตรว่า ถ้าอย่างนั้นแล้วท่านจะสาบานอย่างนี้แบบนี้ ผมเชื่อในงบประมาณปีนี้ เมื่อตอนรับหลักการครั้งแรกว่างบนี้ไม่ใช่งบหาเสียง แต่ผมเพิ่งทราบข้อเท็จจริงเมื่อไม่กี่วัน เมื่อปีใหม่นี้เองครับ ผมดูจาก ส.ค.ส. เพื่อนสมาชิกของเราหลายท่านถึงได้ทราบว่างบเหล่านี้ก็เป็นส่วนหนึ่งซึ่งรัฐบาลใช้ให้กับลูกพรรคไปแอบอ้าง ที่ท่านรองนายกฯ บอกว่ามีคณะอนุกรรมการตรวจสอบเสนอเข้ามาตามลำดับนั้น และมีการควบคุมการรั่วไหลของเงินนั้น ท่านพูดโดยหลักการไม่มีใครเถียง แต่โดยข้อเท็จจริงครับ ข้อเท็จจริงเงินกว่าจะตกไปถึงจังหวัดและเมื่อปลายปีจวนจะสิ้นปีงบประมาณ จังหวัดก็ต้องรีบ ๆ เสนออะไรมาสักอย่างหนึ่ง แม้แต่การประมูลก็ยังไม่มีในบางจังหวัด หรือบางจังหวัดถ้าท่านไม่เชื่อ ถ้าท่านคิดว่าผมเบี้ยว ท่านถามเพื่อนสมาชิกพรรครัฐบาลซึ่งอยู่ในจังหวัดเดียวของผมด้วยครับ การประมูลยังไม่ต้องมี ข้าหลวง ถึงขนาดบางจังหวัดยังมีผู้รับเหมาประจำจวน แล้วที่เขาพูดกันมาที่เพื่อนสมาชิกจังหวัดสงขลาพูดมา ผมอยากจะเรียนท่านอีกนิดหนึ่ง แม้แต่การซื้อที่ดินซึ่ง

ผมเคยกราบเรียนท่านปลัดกระทรวงการคลังมาครั้งหนึ่งแล้วว่า ราคา ๒๐๔,๐๐๐ บาท ชักลวงกับสมาชิกสภาจังหวัดทำให้เป็น ๘๐๕,๐๐๐ บาท มันเกิดขึ้นได้ ซึ่งถ้าท่านฟังแต่เพียงคำพูดท่านอาจจะไม่เชื่อว่าเป็นไปได้ แต่ผมขอให้ท่านถามเพื่อนสมาชิกในจังหวัดรังของผมซึ่งอยู่พรรครัฐบาลว่ามันเป็นไปแล้ว ท่านประธานครับ ผมตระหนักความจริงดีว่า เพื่อนสมาชิกของเราไม่ชอบถ้อยคำที่รุนแรง ไม่ชอบถ้อยคำที่ไม่สุภาพ ผมเองก็ไม่ชอบพฤติกรรมที่ไม่ดี ผมขอร้องเสียที่เกิดขึ้น ท่านจะได้รับการเลือกตั้งอีกหรือไม่นั้น คงจะไม่ขึ้นอยู่กับงบประมาณเหล่านี้มากมายนัก ถ้าท่านเยี่ยมประชาชนถึงที่ ถ้าท่านมีน้ำจิตน้ำใจกับประชาชนของท่าน ท่านหมั่นให้ความช่วยเหลือเขา ผมเชื่อว่าท่านได้รับเลือกตั้งอีก และผมก็อยากจะภาวนาให้เป็นอย่างนั้น อย่าสร้างความหลงผิดเลยครับ อย่าทำด้วยวิธีที่เขาทำกันเลยครับ นอกจากมันจะเป็นการทำลายประเทศของเราโดยตรงแล้ว มันจะจารึกอยู่ในสถานที่ตลอดเวลาที่ท่านเองในสมัยหนึ่งมีส่วนทำลายสถาบันของเราด้วย ให้สภานิติบัญญัติคุมรัฐบาลเถอะครับ อย่าให้รัฐบาลต้องคุมสภานิติบัญญัติ

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ผมใคร่ที่จะขอชี้แจงสิ่งที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายพาดพิงมาถึงภารกิจที่ผมมีหน้าที่กำกับราชการอยู่เพื่อความเข้าใจซึ่งกันและกัน มิได้เป็นการที่จะตอบโต้หรือเล่นคารมและสมมุติฐานเอาเฉยๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการทำงานของทางระเบียบราชการนั้น มีระเบียบและแบบแผน ด้วยบทกฎหมายได้วางไว้ทุกอย่างทุกประการ ข้าราชการนับตั้งแต่ผมลงไปนั้น ต้องทำตามระเบียบแบบแผนและกำหนดกฎหมายต่างๆ ของราชการ ถ้าหากว่าทำผิดระเบียบแบบแผนด้วยบทกฎหมายของทางราชการแล้ว ก็ย่อมต้องได้รับโทษทัณฑ์ตามระเบียบแบบแผนที่ได้วางไว้ หรือด้วยบทกฎหมายได้กำหนดโทษไว้ เท่าที่ท่านสมาชิกได้กล่าวอภิปรายไปในข้อบกพร่องต่างๆ นั้นผมเองก็ขอรับฟัง และถ้าจะให้ดีจริงแล้ว อย่าได้ใช้อำนาจของสภานี้เป็นเครื่องคุมครองตัว พูดแต่ในสภานี้ หากมีข้อเท็จจริงในการที่เป็นการคอร์รัปชันหรือทำผิดระเบียบแบบแผนด้วยบทกฎหมายแล้ว ท่านเองซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนมีหน้าที่ที่จะควบคุมรัฐบาล เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลในการปฏิบัติราชการ ทำได้ทั้งนอกสภาและในสภา ในสภาของท่าน ท่านได้ทำไป

แล้วเมื่อกันี้ เป็นการถูกต้อง ผมก็ขอรับฟังและจะได้ไปสอบสวนตามที่ท่านได้ชี้แจงเหตุผลต่าง ๆ มานั้น แต่ก็ก็เป็นเหตุผลที่เลื่อนลอย เคลือบคลุมไม่ชัดเจน ไม่ได้บอกกว่าใคร ที่ไหน หรืออะไร ถ้าหากว่าเป็นการควบคุมที่ถูกต้องแล้ว สมาชิกสภาผู้แทนก็มีสิทธิที่จะควบคุมทั้งนอกสภาอีกด้วยก็ได้ โดยแจ้งเหตุข้อที่กระทำผิดด้วยบทกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนราชการไปยังเจ้าพนักงานที่มีหน้าที่ตรวจราชการหรือกำกับราชการนั้น ๆ ตลอดจนศาลด้วยซ้ำไป ผมขอยืนยันว่าถ้าหากว่าได้ทำกันถูกต้องตามระเบียบแบบแผนเช่นนี้แล้ว ทางราชการนับตั้งแต่ท่านนายกรัฐมนตรีไปจะต้องกำกับราชการ และตรวจสอบ สอบทวน และนำตัวผู้กระทำความผิดนั้นไปลงโทษตามโทษานุโทษ ตามระเบียบแบบแผนหรือด้วยบทกฎหมายทันทีได้ยกเว้นเลย แต่เท่าที่เป็นกันอยู่ในเวลานั้นนั้นก็โดยมากใช้คารมคมคาย อภิปรายโดยใช้สภานี้เป็นเกราะป้องกันตัวว่ากันเพียงเฉิน ๆ ไป ถ้าจะเอากันจริง ๆ จัง ๆ ก็ไม่ค่อยได้เนื้อถ้อยกระทวงความ หรือว่าบางทีสอบไปแล้วก็เป็นการที่ไม่เป็นจริงตามที่ข้อกล่าวหาหรือข่าวร่ำลือนั้น เพราะฉะนั้นผมจึงขอกล้าที่จะพูดในสภานี้ว่า ถ้าหากมีข้อเท็จจริงอยู่ในมือแล้ว ขอให้ส่งให้เจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่แล้วพร้อมเสมอที่จะร่วมมือกับท่านควบคุมให้กิจราชการนี้เป็นไปโดยการไม่มีคอร์รัปชัน เพราะการพูดว่าคอร์รัปชันในสภานี้้นมากมายเหลือเกิน การที่พูดกันเรื่อย ๆ ไปโดยปราศจากเหตุผลและหลักฐานเช่นนี้้น ทำให้เป็นข่าวลือกว้างขวางออกไป และเป็นการเสียเกียรติถึงคนไทยทุกคน ก็ดูรู้สึกว่าจะเป็นการคนไทยคอร์รัปชันไปหมด และถ้อยอย่างน้อยไม่คนไทยทั้งหมด ก็เป็นข้าราชการไทยทั้งหมด คนที่ตี ๆ ก็ยังมีอีกมาก คนทำงานอยู่ตั้งแสนคนในราชการนี้ เพราะฉะนั้นก็คงจะมีคนผิดที่ทำผิดทำไม่ถูกไม่ต้อง หากมีหลักฐานแล้วเราก็จะดำเนินการกันไปตามด้วยบทกฎหมายและระเบียบแบบแผน ถ้าเป็นได้ดั่งนั้น ผมก็จะรู้สึกขอบคุณมาก และตามที่ท่านได้ชี้แจงมานั้นก็รู้สึกว่ามีเรื่องหลายเรื่องที่ท่านรู้เรื่องดี ที่เป็นการคอร์รัปชัน ผมขอรับตามระเบียบแบบแผนที่จะดำเนินการต่อไป เพื่อมิให้เป็นการที่พูดกันเลื่อนลอยอยู่แต่เพียงในสภานี้เท่านั้น สำหรับหนังสือราชการที่ท่านกล่าวว่าการสร้างถนนนั้นต้องเป็นลัษยอดสุด หรืออะไรต่าง ๆ นั้น ความจริงหนังสือราชการก็มีลัษย ลัษมาก ลัษที่สุดเท่านั้น ไม่มีลัษยอดสุดอะไรที่ไหนก็หาไม่ การปฏิบัติราชการก็ต้องผู้ที่เขา มีอำนาจหน้าที่ เขามีหน้าที่ วินิจฉัยได้ว่าเรื่องใดควรจะเป็นลัษหรือไม่ลัษ ผมทำตามอำนาจหน้าที่ที่ผมพึงมีตามกฎหมาย

ที่กฎหมายให้ เมื่อผมวินิจฉัยว่าจะอะไรเป็นเรื่องลับผมก็เขียนว่าลับได้ ผู้อื่นไม่มีสิทธิที่จะมา ห้วงติงว่าไม่ควรเป็นลับ นี่เป็นเรื่องวิธีการในการปฏิบัติราชการ เพียงแต่ราคาถนนจะไม่ถือว่าเป็นเรื่องไม่ลับนั้น อาจจะเป็นเรื่องลับของราชการโดยการที่ไม่อยากที่จะให้ราคาถนนหรือวงงบประมาณก่อนนี้แพร่หลายไปเสียก่อน วงงบประมาณที่ตั้งไว้สำหรับเรื่องนี้มันเป็นราคาเท่าใด เป็นจำนวนเงินเท่าใด เราก็ตั้งเอาไว้ และก็แจ้งไปยังจังหวัดหรือแจ้งไปยังอำเภอที่จะทำการเรื่องนี้ให้เป็นเรื่องลับไว้ก่อน จนกว่าถึงวันประกาศจึงจะประกาศประมาณการราคาว่า ที่เราต้องการนั้นภายในวงเงินเท่าไร นี่มันก็อาจจะเป็นดังนั้นก็ได้อีก ซึ่งผมก็ไม่ทราบดีว่าหนังสือที่อยู่ในมือนั้นเป็นเรื่องอะไร แล้วก็ในกระทรวงมหาดไทยนี้ก็ได้อำนาจหลายอย่างหลายสิ่งมันก็มากมาย อาจจะมีหลุดหลุดหายไปบ้าง ถ้าจะให้ดีผมก็อยากที่จะได้รับจากท่านในการที่ปรึกษาหารือกันและหาข้อเท็จจริงในการที่จะเป็นข้อเสียหายหรือไม่ ถึงอย่างไรก็ดี ผมก็ยังขอยืนยันเงิน ๘๕ ล้านบาทนั้นเป็นเงินที่ตั้งมาเพื่อความมุ่งหมายในการที่จะพัฒนาบ้านเมืองในระดับท้องถิ่นในระดับที่เป็นเงินอุดหนุนให้ท้องถิ่นนี้ได้มีความเจริญขึ้น เป็นการพัฒนาอีกประเภทหนึ่ง จากที่ท่านได้อธิบายกันมานี้ ผมมีความรู้สึกว่าคุณไม่เข้าใจถึงเรื่องการพัฒนาซึ่งผมได้พยายามได้ชี้แจงหลายครั้งหลายหนว่า การพัฒนานั้นมันมีหลายระดับด้วยกัน พัฒนาในระดับชาติ พัฒนาในระดับรัฐ พัฒนาในระดับส่วนจังหวัด ท้องถิ่น ที่เราได้วางโครงการเป็นลำดับๆ ดั่งนั้น แล้วมีระเบียบแบบแผนก็วางไว้ ส่วนเรื่องที่จะทำแล้วมันเล็ดลอดไปบ้าง คนอะไรต่างๆ นี่มันก็เป็นเรื่องของคน ถ้าหากมีข้อเท็จจริงก็ควรจะดำเนินการกันต่อไป มิใช่จะยกมาว่ากันว่าคนไปทำเสียหายคนหนึ่งแล้วละก็แผนงานใหญ่ๆ ทั้งหมดนี้ให้เลิกไปนั้นผมยังไม่เห็นด้วย ผมจึงเห็นว่างบพัฒนา ๘๕ ล้านบาทนี้เป็นงบประมาณที่เป็นประโยชน์ที่ถึงมือประชาชนอย่างแท้จริงและทันทีทันใดทีเดียว

นายขุนทอง ภูผาเดือน (กาฬสินธุ์) : ผม ขุนทอง ภูผาเดือน ส.ส. จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ผมก็ผู้หนึ่งซึ่งได้ขอสงวนคำแปรญัตติในงบประมาณ ๘๕ ล้านบาทนี้ไว้เมื่อตะกี้นี้ผมก็ได้ฟัง าทพณา รองนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงก็รู้สึกว่ามันน่าชื่นใจ เพราะท่านพูดออกมาด้วยความเข้าใจอันบริสุทธิ์ มีความปรารถนาดีต่อประเทศชาติและเพื่อน ส.ส. ใน

สภาแห่งนี้ แต่ว่าผมก็ยังติดใจอยู่ว่าหนังสือลับนั้นมันเป็นอำนาจหน้าที่ของท่านซึ่งจะวินิจฉัยได้ ผมไม่เถียงครับ แต่ว่าผมเข้าใจว่าเรื่องอย่างนี้ควรจะลับ เพราะว่าเอาเงินไปช่วยเหลือประชาชน ไปพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนชาวไทยนี้อยู่ดีกินดี ผมก็ยังสงสัยว่าเหตุที่ท่านสั่งเป็นลับไป ก็ผมเข้าใจว่าถ้าหากว่าท่านสั่งเป็นเปิดเผย ๖๖ พรรษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาจจะเกรงว่าพวกผมนี้พรรคฝ่ายค้านจะได้รับข่าวและก็จะไปขอร้องท่านบ้าง ท่านก็เกรงไปว่าถ้าพวกผมไปขอ จะไม่ให้ ท่านก็เลยทำเป็นหนังสือลับ ผมเข้าใจว่าอย่างนี้จะถูกต้องหรือเปล่าครับ ที่นี้อีกเรื่องหนึ่ง เรื่องที่จะให้พวกผมได้ทำหลักฐานข้อเท็จจริงต่าง ๆ จะเป็นเอกสารหรืออะไรไปมอบให้ ๖๖ พรรษา นั้นก็รู้สึกว่าจะคล้าย ๆ จะเหลือวิสัยพวกผมอยู่ เพราะว่าพวกผมไม่มีอำนาจหน้าที่เข้าไปตรวจ เอกสารหลักฐานบัญชีการจ่ายเงินของข้าราชการ ข้าราชการอยู่ในส่วนภูมิภาคนั้นปฏิบัติอย่างไร ไม่มีอำนาจหน้าที่เข้าไปตรวจค้นได้ ในเมื่อพวกผมบอกว่า ที่ตรงนั้นสงสัยว่าจะมีการกระทำ มิติมิชอบ ท่านมีลูกมือมีเครื่องมือเครื่องมือ มีทั้งตำรวจสันติบาลไม่สันติบาล มีทั้งพนักงาน ฝ่ายปกครองต่าง ๆ ท่านก็ชอบที่จะใช้พวกนี้ไปสดับตรับฟัง สอดส่อง แม้แต่เรื่องลับอื่น ๆ เช่นความปลอดภัยของประเทศชาติ ท่านก็ยังส่งเครื่องมือของท่านไปสอบสวนได้ เรื่องแค่นี้ ภายในประเทศท่านจะทำไม่ได้เขี้ยวหรือ ท่านไม่สมควรจะโยนมาให้พวกผมต้องมีหน้าที่ไป สดับตรับฟังไปสอบสวนหาหลักฐานอันนี้เข้าใจว่า มันเหลือวิสัยครับ ผมในฐานะเป็นผู้แปรญัตติ งบประมาณ ๘๕ ล้านบาทนี้ ก็อยากจะอภิปรายต่อไปว่าเพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้พูดมานั้น ก็เกรงนักเกรงหนาว่าสมาชิกพรรค ส.ป.ท. ของผมนี้จะเอาเงินไปหาเลี้ยง เอาละครับ เอาไปหา ถ้าหากว่าเอาไปแล้วถึงมือประชาชน ประชาชนได้รับประโยชน์จากเงินจำนวน ๘๕ ล้านบาทนี้ เราก็ควรจะอนุโมทนาในเมื่อเพื่อน ส.ป.ท. เราได้เสียง เราก็มีโอกาสได้เสียงด้วย เฉพาะอย่างยิ่ง ที่จังหวัดกาฬสินธุ์ของกระผมนี้ไม่มีสมาชิก ส.ป.ท. มีแต่สมาชิกพรรคอื่น ท่านประธานสภา เดียวนี้ก็ป็นสมาชิกพรรคอื่น ท่านจะได้เงินส่วนนี้บ้างหรือเปล่านั้น ผมไม่ทราบ แต่ผมเองไม่เคย ได้ นะครับ มันมีวิธีการอยู่ว่า ผมไปเยี่ยมราษฎร เขาก็ถามผมว่า เอ ผู้แทนได้เงินพัฒนาภาค ได้เงินงบหาเสียงมาช่วยพวกผมบ้างหรือเปล่า ผมก็บอกว่า ไม่ได้ เอ๊ะ อย่างนั้นไปเป็นผู้แทน กับเขาทำไม ไม่สามารถจะเอาเงินมาได้ เอาละ พี่น้อง ผมจะขอชี้แจง เงินซึ่งพี่น้องได้ยื่นข่าวว่า พรรค ส.ป.ท. หรือพรรคอะไรได้มานั้น พรรคฝ่ายค้านอย่างผมนี้ไม่ได้มา ผมก็มีส่วนทำให้

ได้มาเหมือนกัน ชักตัวอย่างง่าย ๆ สมมติว่ามีมะม่วงต้นหนึ่ง มดแดงเยอะแยะก่อนที่มะม่วง
 จะหล่นลงมานั้นเป็นหน้าที่ของมดที่ฝ้ายค้ำน บุกมดแดงขึ้นไป ยอมให้มดแดงกัดมดแดงต้อย
 แล้วก็ไปเขยาก็มะม่วงให้มะม่วงหล่นลงมา สมาชิก สป.ท. นั้นท่านมีหน้าที่เป็นแต่เพียงเก็บ
 มะม่วงมาให้พี่น้องเท่านั้น ใครลำบากมากกว่ากัน เอ จริงวะ เราก็มีโอกาสจะได้เสียงด้วยครับ
 ขอแต่ให้เกิดประโยชน์เท่านั้น แล้วก็ชักตัวอย่างใหญ่ ๆ อีกครับ ผมขอชักตัวอย่าง ผมชัก
 ตัวอย่างที่อำเภอภูผาอินทร์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผมว่า พี่น้อง เมื่อก่อนนี้ไม่มีคอมมิวนิสต์ พี่น้อง
 ก็ไม่มีถนนหนทาง เดี่ยวนี้ถนนหนทาง ถนนที่มีหินลูกรังไปถึง นาคนที่อยู่ไกลที่สุดก็มีถนน
 ลูกรังไป ก็เพราะว่ารัฐบาลเห็นว่าคอมมิวนิสต์นี้เป็นฝ่ายค้านตรงกันข้ามกับรัฐบาล ก็เลยสร้างถนน
 ที่นี้ฝ่ายค้านของสภาผู้แทนนี้ก็เหมือน ๆ กันกับคอมมิวนิสต์นะครับ แต่ไม่ชักชวนให้ท่าน
 ไปเป็นคอมมิวนิสต์ ถ้าท่านอยากได้ถนนมาก ๆ ให้บ้านเมืองเจริญนี้ท่านต้องเลือกพรรคฝ่าย
 ค้ำนให้มากกว่านี้ ให้รัฐบาลชนะอยู่แต่เพียงเสียงเดียว ท่านจะได้มากกว่านี้ ผมก็พูดไปอย่างนี้
 เอ ราชวร เอ้า ๆ จริงวะ น่าจะเป็นได้ ผมก็เข้าใจว่าพรรคฝ่ายค้ำนนี้ก็มีโอกาสที่จะเข้ามานั่ง
 ในสภานี้ ท่านประธานครับ เมื่อก่อนนี้ผมเองได้ฟัง ๆ วน ๆ รองนายกรัฐมนตรีท่านชี้แจง ผม
 ก็เห็นเจตนาดีของท่าน ผมสนับสนุนเพราะท่านบอกว่าท่านไม่อยากให้การกระทำต่าง ๆ สิ้นไป
 จากเมืองสูงแต่ฝ่ายเดียว ขอให้มาเป็นมาจากเมืองต่ำทวนขึ้นมาเสนอเมืองสูงบ้าง ท่านก็เลยวาง
 โครงการพัฒนาภาค ๘๕ ล้านบาทนี้ไว้ นี่เป็นเจตนาอันบริสุทธิ์ของ ๆ วน ๆ รองนายกรัฐมนตรี
 ผมก็สนับสนุน แต่ผมก็อดที่จะขอดึง ๆ วน ๆ สักอย่างหนึ่งว่าท่านยินยอม ณ ที่แห่งหนึ่ง ท่าน
 มองไปยัง ณ ที่แห่งหนึ่ง อาจจะไม่เห็นข้อบกพร่อง แต่ผมยินยอม ณ ที่แห่งนั้น ผมมองเห็น
 ข้อบกพร่อง เงินพัฒนาภาคซึ่งท่านวางโครงการไว้ระดับจังหวัด ระดับอำเภอนี้ เอาละครับ
 มันมีข้อบกพร่องซึ่งถ้าท่านจะฟังหรือเปล่า ฟังแล้วจะคิดหรือไม่ จะเชื่อผมหรือเปล่านั้นตามแต่
 ท่านจะวินิจฉัยเอาเอง แต่ผมขอร้อง ขอชี้แจงว่ามีข้อเสียหายใหญ่ ๆ อยู่สองข้อ ข้อที่ ๑ ก็คือ
 ว่าผู้บริหารระดับส่วนภูมิภาคระดับผู้ว่าราชการจังหวัดบางจังหวัดนั้นไม่เอาไหน ท่านตั้งไว้
 ๘๕ ล้านบาทนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดบางจังหวัดไม่เอาไหนเลยไม่ขอ ชี้แจงทำ อายุแก่ก็ใกล้
 จะครบเกษียณแล้ว อยู่ ๆ ไปจนกว่าจะได้บำนาญเท่านั้น ไม่คิดจะทำผมขอชักตัวอย่าง เช่น
 จังหวัดมหาสารคามกับจังหวัดชัยภูมิของคุณบุญเกิด สมาชิกเพื่อนของผมนี้ มหาสารคามก็

บอกว่าได้งบประมาณ ๘๕ ล้านบาทนี้เข้าสภาจังหวัด ส่วนคุณบุญเกิดก็เป็นสมาชิกสภาจังหวัด ชัยภูมิเหมือนกัน ไม่เคยเห็นสักกี่เดียว นี่ก็แสดงว่าระดับผู้บริหารระหว่างจังหวัดชัยภูมิกับ จังหวัดมหาสารคามแตกต่างกัน อันนี้ความเหลื่อมล้ำต่ำสูงในวงสังคมจะเกิดขึ้น นอกจาก ระดับจังหวัดแล้วครับ ไปถึงระดับอำเภอ ก็ทำนองเดียวกัน นายอำเภอบางอำเภอเข้าไปประชุม ที่จังหวัดมีหน้าที่ไปนั่งเป่าปาก ไม่เสนอความคิดเห็นที่จะทำอะไรเลย กรรมก็ไปตกแก่ประชาชน ในอำเภอนั้น เงิน ๘๕ ล้านบาทไม่เคยได้สักเก็อย่างนี้ก็มี และก็นอกจากนั้นข้อเสียหาย สมมติว่าท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ๆ หนึ่งท่านเป็นบุคคลซึ่งมีความริเริ่มสร้างสรรค์อยากจะพัฒนา ท้องถิ่น อยากจะให้ประชาชนที่อยู่ดีกินดีมีค่าครองชีพดีขึ้น มีความอยู่ดีกินดีมากขึ้นกว่าเท่า ท่านก็เสนอโครงการมายัง ฯพณฯ ขอนเงินงบประมาณ ๘๕ ล้านบาทนี้ไปท่านให้ไป การไป แจกจ่ายให้ท้องถิ่นต่าง ๆ อีกแหละครับ ด้วยความไม่บริสุทธิ์ ขอโทษครับ ทั้งนี้ไม่ใช่ว่าผู้ว่า ราชการจังหวัดทั่วประเทศไทยเป็นอย่างนั้น บางคนเป็นครับ ไม่มีใจอันบริสุทธิ์ก็ไปเสนอ ให้เฉพาะนายอำเภอซึ่งเป็นลูกน้องของตนเองซึ่งจะมีส่วนเบียดเอาเงินต่าง ๆ นั้นมาใช้จ่าย เป็นประโยชน์ต่อส่วนตัว ส่วนนายอำเภอซึ่งไม่ใช่ลูกน้องก็ไม่ให้ ถึงมีมึงแย้งขึ้นมา มึงแหยม อะไรขึ้นมาอีก เออ นายอำเภอคนนี้เป็นปฏิปักษ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด มีเรื่องมีราวกันเยอะเยอะ ตาแป๊ะครับ อันนี้ครับคือข้อเท็จจริง นี่คือข้อเสียหายประการที่ ๑ ข้อเสียหายประการที่ ๒ ในเมื่อโครงการนั้นทำมาด้วยความบริสุทธิ์ใจ และ ฯพณฯ ก็ให้เงินไปแล้ว ข้อเสียหายมันก็มี อยู่ว่ามันขาดหลักวิชาการ สมมติว่าท้องถิ่นหนึ่งเสนอ ได้เงินจากโครงการพัฒนาภาคนี้ไปทำ ถนนสายหนึ่ง ในตัวหนังสือมันมันเป็นถนนครับ แต่ไปดูสภาพแล้วมันเป็นหนทาง คือไม่ใช่ ถนน เพราะเขาขาดหลักวิชาการ ได้เงินไปก็ไปจ้างเหมา ผู้รับเหมาเอาหินลูกรังมาลง ถนนสายนี้ นะครับ ทางน้ำจะมาอย่างไร ควรจะใส่ท่อที่ตรงไหน ตรงไหนควรจะทำสะพาน ไม่มีเลยครับ เมื่อผู้รับเหมาทำสัญญาเสร็จแล้วก็เอาหินลูกรังเหล่านั้นไปเทลงทราย เทลงหนองน้ำ เทอะไร ขอให้ครบจำนวนคิวเท่าที่สัญญาปรากฏ เสร็จแล้วถนนสายนั้นมีชื่อตามโครงการขอมา ถนน สาย ก. ยาวเท่านั้นกิโลเมตร หินลูกรังเท่านั้นเท่านี้ ประชาชนจะได้ใช้เท่านั้นแสนคน ไปดู จริง ๆ แล้วเป็นหนทาง ผ่นตกลงมาหินลูกรังไม่รู้ว่าจะหายไปไหน ไปอยู่กับทราย เหลือแต่ทราย นี้แหละครับมันไม่เกิดประโยชน์ต่อประชาชน นอกจากนั้นการไปทำเหมืองฝาย ท่านสมาชิก

ผู้มีเกียรติ เพื่อนผมคนหนึ่งพูดไปเมื่อเช้านี้ก็บอกว่าเดือนนี้ไปทำผ่ายกันน้ำ ขาดหลักวิชาว่า ทางน้ำนี้จะมาเท่าไร มีความแรงเท่าไร จะต้องทำท่อระบายน้ำที่ตรงไหน ทำผ่ายน้ำล้นอย่างไร มันถึงจะกักน้ำนี้อยู่ ก็ไม่มีหลักวิชาอีก ได้เงินไปแล้ว ทำเชื่อนกันน้ำ ก็เอาดิน ขุด ๆ ขาด หลักวิชาการ ผ่นตกมาก็พังไป ทำแล้วทำอีก ทุกปีตั้งงบประมาณทำที่เก่า แล้วเมื่อไรมันจะขยายไป นี่คือข้อบกพร่องครับ ๆพด ๆ ขอได้โปรดวินิจฉัย กระทบเห็นด้วยที่ท่านมีเจตนาดี อยากจะให้ประชาชนได้รับความร่มเย็นเป็นสุข แต่วิธีการนี้ยังใช้ไม่ได้ครับ กระทบเห็นว่าถ้าหากเรา จะพิจารณาให้ความรู้ทางหลักวิชาแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดในการพัฒนาท้องถิ่นบ้าง ท่าน มีวิธีการใด กระทบนี้ไม่มีความสามารถ ความสามารถของกระทบมีแต่บอกท่านได้ว่าขณะนี้ ข้อบกพร่องมันเป็นดังที่กระทบเรียนมาแล้วนี้ครับ ขอขอบพระคุณมากครับ

นายสุจินต์ เชาววิศิษฏ์ (ตรีสะเกษ) : กระทบได้ฟังการอภิปราย.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เตียว ๆ ครับ ให้สลับกันบ้างซีครับ ผมให้ผ่าย แปรภูตติพูดมาแล้ว ก็ให้สลับกันบ้าง ผ่ายสนับสนุนครับ

นายสุจินต์ เชาววิศิษฏ์ (ตรีสะเกษ) : ขอบคุณครับท่านประธาน กระทบได้ฟัง การอภิปรายของเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้เกี่ยวกับเรื่องเงินพัฒนาภาคมาตลอดทั้งเมื่อคืนและ เช้านี้แล้ว รู้สึกว่าเพื่อนสมาชิกเราจะเข้าใจลูกพรรค ส.ป.ท. ผิดไปเป็นอันมาก การที่ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติอภิปรายว่าการที่รัฐบาลตั้งเงินพัฒนาภาคนั้นเป็นการทำลายระบอบประชาธิปไตย กระทบว่าผู้อภิปรายนั่นเองแหละเป็นผู้ทำลาย การที่เราไปสมัครเป็นผู้แทนนั้นเราได้สัญญากับประชาชนว่าเราจะดูแลผลประโยชน์และทุกข์สุขของเขา ในเมื่อเราเป็นผู้แทนเราไปเยี่ยมราษฎร เราไปพบสิ่งที่ลำบาก สิ่งที่ดีควรจะได้แก้ไขให้ประชาชน กระทบในฐานะที่เป็นลูกพรรค ส.ป.ท. กระทบก็อยากเรียนว่าเมื่อกระทบออกไปเยี่ยมเยียนแล้ว กระทบก็แจ้งมายังรัฐบาลว่าสิ่งนี้ ควรจะทำ สิ่งนี้ควรจะทำ มิได้หมายความว่ารัฐบาลทำให้กระทบหมด เปล่าเลย ทำบ้าง ไม่ทำบ้าง และกระทบขอเรียนว่า ในการร้องเรียนนี้กระทบเคยทำมาแล้วและกำลังทำอยู่และจะทำต่อไป ตลอดเวลาที่กระทบเป็น ส.ส. ถ้าการกระทำของกระทบนั้นเป็นประโยชน์และนำความสุข

ให้ประชาชนชาวศรีสะเกษแล้วไซ้ กระทบจะทำ และนี่เป็นคำสัญญาของกระทบ การที่ท่านทั้งหลาย ท่านก็เป็นผู้แทนร่วมกัน ทว่าผู้แทนเรา ๗๑ จังหวัดนี้ทุกคนช่วยกันทำ ๗๑ จังหวัด จะเจริญนั่นเอง ที่สุดก็คือชาติไทยเจริญ มีอะไรที่ไม่ใช่ประชาธิปไตย มีอะไรที่เป็นการทำลาย การที่ท่านไม่ทำหรือท่านไม่มีปัญหาทำ ท่านก็อิจฉาเขา ท่านก็ว่าอู้งันนี้เปรี้ยว เพราะว่าท่านเอาแต่พูด ท่านไม่ทำ อย่างกระทบนี้ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบอกว่าการเยี่ยมเยียนราษฎรนั้น จะได้เสียงเอง กระทบคิดว่า ส.ส. ในสภานี้ กระทบก็อยากเรียนด้วยว่ากระทบเยี่ยมเยียนไม่เป็น ที่ ๒ ใคร ถ้ากระทบบอกว่ากระทบเป็นที่ ๒ นี้กระทบไม่ยอมมองหน้าคนไหนที่ว่าเป็นที่ ๑ ในการเยี่ยมเยียนราษฎร กระทบได้ไปเยี่ยมและไปนอนกับเขาเมื่อเดือนธันวาคมนี้เอง เพิ่งกลับมาก่อนประชุมสภานี้ ซึ่งท่านทั้งหลายจะไปถามได้ เพราะฉะนั้นการที่ท่านมาพูดว่าต้องทำตามแบบท่าน วิธีการดำเนินงาน วิธีการดำเนินชีวิตลูกเมียของกระทบ กระทบก็ดูแลแบบกระทบ ลูกเมียท่าน ท่านก็ดูแลแบบท่าน กระทบไม่โง่งพอที่จะไปสอนท่านหรือว่าดูแลแบบกระทบซิ ลูกเมีย นั้นเป็นการดำเนินชีวิตคนละอย่าง มีวิถีคนละอย่าง แต่การกระทำนั้นถ้าเป็นประโยชน์สุขของประชาชนแล้วกระทบทำและสัญญาไว้ในสภานี้ด้วยว่า ตลอดระยะเวลาที่ผมเป็น ส.ส. ผมจะทำอีก ได้ทำมาแล้วและกำลังทำอยู่ และจะทำต่อไป การที่ท่านไม่ทำนั้น ท่านเที่ยวไปว่าเขาอย่างโน้นอย่างนี้สารพัดอย่าง แล้วแต่จะตำหนิ ท่านอยากทำก็ทำซี รอไปซี รัฐบาล รัฐบาลทำบ้างไม่ทำบ้าง ส่วนจะเอาเงินก้อนไหนนั้นผมไม่เคยทราบ.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยวครับ คุณสุจินต์ครับ วก ๆ มา ๘๕
ล้านบาทนี้ครับ

นายสุจินต์ เขาวัดิชฐ (ศรีสะเกษ) : ก็เรื่อง ๘๕ ล้านบาทอย่างไรครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ มันไม่ได้ยิน ๘๕ ล้านบาทสักทีเดียว

นายสุจินต์ เขาวัดิชฐ (ศรีสะเกษ) : คืออยากจะชี้แจงเรื่องประชาธิปไตยเสียก่อนนะ การที่เรามีสภาขึ้นมา นี้ก็เป็น การเริ่มต้นแห่งประชาธิปไตยแล้ว อะไรที่ไม่เป็นประชาธิปไตย ถ้าผู้แทนร้องเพื่อประชาชนนี้ แล้วรัฐบาลเอาเงินพัฒนาไปทำนี้ไม่เป็นประชาธิปไตยอย่างนั้น

หรือครับ ผมไม่เห็นอะไรที่ไม่เป็นประชาธิปไตยเลย เราเป็นราษฎรเราเห็นมา เขาก็บอก
 รัฐบาล รัฐบาลก็ให้เงินไป เงิน ๘๕ ล้านบาทนี้ ที่เราตั้งไว้ที่ความจริงควรจะเป็น ๘,๕๐๐
 ล้านบาท โดยเหตุที่เงินเรานี้มีไม่พอเราก็ให้ได้ การที่ให้บ้างนี้ยังดีกว่าที่ไม่ได้เลย การที่ท่าน
 สมาชิกบางท่านก็บอกว่า ทำไมเราตั้งไว้เลื่อนลอย ไม่มีโครงการ การที่กระทรวงมหาดไทยสั่ง
 ไปนั้นว่าระเบียบงบประมาณจะต้องมีโครงการ มีอะไร นั้นระดับท้องถิ่นครับ อันนี้ของแน่นอน
 ยักย้ายไม่ได้ นี่ระดับชาติ เราจะต้องมีนโยบายที่จะคบหากับประชาชน คบหากับราษฎร ราษฎร
 ที่ไหนลำบาก เราต้องพยายามเอาใจเขาไว้ นี่แหละคือประชาธิปไตย เราต้องคบประชาชน เอาใจ
 ประชาชน นั่นแหละคือประชาธิปไตย การทำนี้ทำเพื่อประชาชน ๘๕ ล้านบาทนี้ และเดี๋ยวนี้
 ท่านทั้งหลายก็รู้อยู่แล้วว่าเรามีภัยจากผู้ก่อการร้าย ที่ไหนบางที่ราษฎรมีผู้ไปชักจูงหรือยุยง
 รัฐบาลก็พยายามที่จะเอาใจประชาชนนั้น ก็ช่วยไปทำให้บ้าง ให้ประชาชนเห็นว่ารัฐบาลนี้เรา
 ยังดูแลเขาอยู่ เขาไม่ไปไหนเสีย ใครจะมาชักจูงก็ไม่ไป ท่านก็ร้อง ๆ ร้องว่ามีผู้ก่อการร้าย
 แต่พอรัฐบาลจะไปเอาพวกประชาชนคนไทยกลับมาเป็นฝ่ายรัฐบาล ท่านก็บอกว่าไม่ดีอีก ตกกลาง
 ผมไม่ทราบที่ท่านนี้จะเอาอะไรกันแน่ เงินนี้ถ้าท่านอยากได้ก็ทำซี ไม่ใช่ง่าย ๆ อยู่เฉย ๆ พุด
 ในสภาแล้วได้ ไม่ได้หรือครับ ไม่มีอะไรที่พุดแล้วก็ได้ต้องทำ ผมนี้กว่าจะได้ต้องวิ่งขึ้นไป
 ที่ศรีสะเกษ ไปดูเขา อ้าว ทนongน้ำที่ตื่น ผมให้ดูก็ได้ ทนongแมวที่บ้านจาน ตำบลโดด อำเภอบ
 อุทุมพรพิสัย ทนongน้ำที่ตื่นเขินหมด ผมไปดู ดูเสร็จแล้วก็ต้องไปที่อำเภอ เอานายอำเภอไป
 คิดกันว่าประมาณเท่าไร เสร็จแล้วผมก็ร้องมγγัรัฐบาล รัฐบาลก็บอกว่า เอ้า ให้เงิน ๒๐,๐๐๐ บาท
 ไปทำ ไม่เห็นมีอะไรเสียนี้.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ะไรครับ เตี่ย

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน ลักษณะอย่างนี้เรียก
 ว่าลักษณะประท้วง ท่านประธานทำผิดข้อบังคับ ข้อที่ ๑ คุณสุจินต์ เซาว์วิศิษฐุ ขอโทษที่
 ออกชื่อ ไม่ได้เป็นผู้แปรญัตติ ข้อที่ ๒ มาพูดนอกประเด็นซ้ำซาก ขอท่านประธานได้โปรด
 รักษาข้อบังคับ ผมขอประท้วง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่อย่างนั้น คือเขาอภิปรายสนับสนุนได้
สนับสนุนทางกรรมาธิการได้

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : อย่างนี้ไม่ใช่สนับสนุนแล้วท่าน
ประธาน มาเล่าเรื่องไปตุนองน้ำ มาเล่าเรื่องอะไรต่ออะไร มันไม่ใช่สนับสนุนแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เปล่า คือมันเกี่ยวกับงบ ๘๕ ล้านบาทว่าเขา
ขอได้อย่างไร งบประมาณ ก็เข้าประเด็นอยู่ครับ ไม่ใช่ไม่เข้าประเด็น อันไหนไม่เข้าประเด็น
ผมก็ท้วงแล้ว

นายสุจินต์ เชาว์วิศิษฐ (ศรีสะเกษ) : เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ
๘๕ ล้านบาทนี้ การที่รัฐบาลตั้งมาก็เพื่อประโยชน์ตามที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว การที่
ท่านสมาชิกฝ่ายค้านนี้พยายามจะค้านทุกอย่าง กระทั่งการพูดก็ยังคงค้าน ท่านจะพูดของ
ท่านฝ่ายเดียว ไม่ยอมให้คนอื่นพูด มันจะถูกเรื่องหรือครับอย่างนี้

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : คุณอยากจะพูด คุณก็สงวนแปรญัตติ
ไว้ซิ คุณก็ไม่กล้าสงวนแปรญัตติ

นายสุจินต์ เชาว์วิศิษฐ (ศรีสะเกษ) : กระผมสนับสนุนครับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อย่า ๆ ครับ อย่า ๆ ขออย่าเถียงกัน

นายสุจินต์ เชาว์วิศิษฐ (ศรีสะเกษ) : เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากเรียนต่อ เพื่อน
สมาชิกผู้มีเกียรติแห่งสภาที่ว่า การที่เราจะดำเนินการไปสู่เป้าหมายนั้น เราเอาแต่การพูดไม่ได้
หรือครับท่านประธาน มันต้องเป็นการกระทำ เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลตั้ง ๘๕ ล้านบาท
มานี้ กระผมเห็นด้วยว่าเป็นประโยชน์กับประชาชนและเป็นประโยชน์แก่รัฐบาลในการที่จะ
ให้ประชาชนนี้เลื่อมใสการปกครองประชาธิปไตยของบ้านเมืองเราครับ ขอขอบพระคุณ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ ครับ คุณยังมีอะไรติดพันอยู่เมื่อกี้
เดี๋ยว ๆ ครับ

นายยิ่ง สิทธิธรรม (อุปราชธานี) : ผมใคร่จะขอทราบเรียนยืนยันต่อ ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีว่า สิ่งที่ผมกล่าวไปทั้งสามกรณีนั้น ผมมีหลักฐาน แต่ไม่ใช่หน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนจะไปเอาความผิด จะไปฟ้องร้องแต่ประการใด เป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหาร ถ้าฝ่ายบริหารโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ากรมการปกครองไม่มีความสามารถที่จะไปสอบสวนเอาความผิดของลูกน้องของตัวเองแล้ว ก็ไม่ควรจะเป็นอธิบดีกรมการปกครอง แต่ผมยินดีที่จะนำท่านหรือตัวแทนของท่านเว้นกรมการปกครองไปกับผม เพื่อจะดูว่าสิ่งที่ผมพูดไปนั้น เป็นความจริงหรือเปล่า เพราะว่าถ้าผมพูดไม่เป็นความจริงแล้ว ผมจะทำลายเกียรติของสมาชิกสภาผู้แทนแห่งนี้ ผมขอยืนยันว่าสิ่งที่ผมพูดไปเป็นความจริง และพร้อมที่จะพาท่านไปดูได้เสมอครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านประธานได้กรุณาให้ข้าพเจ้าทองดี อิศราชีวิน ส.ส.เชียงใหม่ แห่งพรรคอิสระธรรม ขึ้นมากล่าวโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับงบประมาณ ๘๕ ล้านบาท ความจริงข้าพเจ้าไม่ได้แปรญัตติตัดเลย แม้แต่สตางค์แดงเดียว ก็รู้สึกว่าการจ่างแจ้งเป็นอย่างยิ่งที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้อภิปรายเมื่อคืนนี้ ทั้งนี้ถ้าพูดถึงงบประมาณ ๘๕ ล้านบาทนี้ ถ้าเอาไปช่วยเหลือปวงชนชาวไทยทุกภาคจริง ๆ ตามหลักการแล้ว ข้าพเจ้าเห็นด้วย สนับสนุน แต่ในที่ที่ได้ฟังบรรดาสมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายค้านได้อภิปรายไปนั้น เป็นการที่ว่พรรค ส.ป.ท. แจกจ่ายไปให้ลูกพรรคไปหาเสียง แต่ทั้งนี้ท่านประธานที่เคารพ เรื่องเงินหาเสียงโดยวิธีการแบบนี้ ท่านรองนายกรัฐมนตรีก็คงทราบ ข้าพเจ้าเกรงว่าประวัติศาสตร์จะซ้ำรอย ท่านทราบหรือไม่ว่าตอนนั้น ท่านก็สังกัดพรรคเสรีมนังคศิลา แจกจ่ายให้บรรดาลูกพรรคคนละล้าน ในจังหวัดเชียงใหม่มีลูกพรรคเสรีมนังคศิลา ๓ คน ได้ไป ๓ ล้านบาท นายทองดีเป็นฝ่ายค้าน สตางค์แดงตัวหนึ่งก็ไม่ได้ท่านประธาน และไม่เคยขอด้วย ท่านประธานที่เคารพ ผลสุดท้ายเลือกตั้งเข้ามาอีก เป็นอย่างไร พรรคเสรีมนังคศิลาลงกระป๋องหมด ปีว้ทั้งหมด บางคนปีว้มาตั้ง ๓ ครั้ง ๓ สมัย นี่เป็นอย่างนี้ ท่านประธาน เพราะฉะนั้นบรรดาสมาชิกฝ่ายค้านทั้งหลาย เราอย่าน้อยเนื้อต่ำใจ เราเป็นฝ่ายนิติบัญญัติควบคุมนโยบายของรัฐบาล ถ้าทำผิด เราก็ต้องโจมตีในสภา แต่ที่ท่านรอง

นายกรัฐมนตรีบอกว่า นอกสภาท่านก็ทำได้ และท่านเองเมื่อกี้ก็ผินคำกล่าวของท่านว่าสมาชิกทั้งหลายเวลาอภิปรายในกลางสภานั้น ท่านก็ว่ามีเกราะคุ้มกัน แต่นอกสภาท่านก็อภิปรายได้ ลองซิ นอกสภาลองซิ ข้าพเจ้าไม่กล้า ข้าพเจ้ากลัว ดีไม่ดีท้าวหมื่นประมาท ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนของข้าพเจ้าคนหนึ่งซึ่งเป็นสมาชิกทางจังหวัดภาคใต้ ดูเหมือน ขอประทานโทษ ต้องขอออกนาม คือดูเหมือนจะคุณชอบ ภรา ได้รับหนังสือร้องทุกข์จากราษฎรว่า นายตำรวจคนนั้นกินโกงอย่างโน้นอย่างนี้ ผลสุดท้ายส่งเรื่องให้ทางตำรวจ ส่งไปส่งมา ชอบ ภรา ต้องซื้อหาคดีหมื่นประมาท โดนปรับไป ๑๐๐ บาท งามคุณชอบ ภรา อย่างนี้หรือท่านประธานที่เคารพ นี่ถ้าขึ้นชื่อท่านรองนายกรัฐมนตรีเข้าไป เป็นการขุดบ่อล่อเอาปลาเข้าไปอยู่ในหลุมบ่อจะฝั่งทั้งเป็น ข้าพเจ้าไม่เอา ข้าพเจ้ากลัวเพราะข้าพเจ้าสังกัดพรรคอิสระธรรม ท่านประธาน อิสระ แปลว่ายิ่งใหญ่ ธรรมคือคุณความดี เราบำเพ็ญคุณงามความดีไว้ดีกว่า ยิ่งใหญ่ นี่ท่านประธาน ทมมจารี สุขี เสติ ผู้ประพฤดิธรรมย่อมอยู่เป็นสุข เพราะฉะนั้นงบประมาณ ๘๕ ล้านนั้นนั้นข้าพเจ้าสนับสนุน สนับสนุนแต่ขอให้ถูกต้องตามหลักการ อย่าไปให้เป็นเบี้ยบายอิหุลยจุยแจก ทีนี้ข้าพเจ้าจะขอประทานกราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ซึ่งท่านนั่งอ่านหนังสืออยู่กับท่านรองนายกรัฐมนตรีนั้นว่า บรรดาถนนหนทางต่าง ๆ นั้น ไม่ว่าท่านสร้างขึ้นที่ไหน ไม่ใช่ว่า ส.ส. คนนั้นไปสร้าง ส.ส. คนนี้ไปสร้าง ท่านจะยกป้ายขึ้นได้ใหม่ว่าถนนสายนี้สร้างโดยภาชีอาคารของราษฎรอย่างนี้จะได้ใหม่ ไม่ใช่จอมพล ถนอม กิตติขจร ไปสร้าง ไม่ใช่ พลเอก ประภาส ไปสร้าง ไม่ใช่พลอากาศเอก ทวี ไปสร้าง ยกป้าย ชื่ออย่างนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ส.ป.ท. ไปสร้างก็ไปยกชื่อนายนั้นนายนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ท่านจะทำได้ใหม่ ยกป้ายขึ้นบอกว่าถนนสายนี้สร้างโดยเงินภาชีอาคารของราษฎร หรืออาคารหลังนี้สร้างโดยภาชีอาคารของราษฎรจะได้ใหม่ท่านประธาน นี่ข้าพเจ้าถาม ถ้าหากว่าท่านกล้าให้ ขอท่านนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีลองกล่าวว่าจะทำอย่างที่ข้าพเจ้าแนะนำอย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าจะยกมือให้ ปีหน้าจะให้ถึง ๘๕๐ ล้านบาท จะเอาใหม่ นี่ข้าพเจ้าก็ขอล่าวลั่น ๆ แต่เพียงเท่านี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมว่าอภิปรายมาถึง ๒๗ ท่าน และก็แต่ละฝ่ายก็ได้อภิปรายมาหมดแล้ว คุณสมพร ก็คุณคล้ายพูดไปแล้วนะครับ กลุ่มของคุณสมพร เดี่ยว ๆ

คุณสมพร นั่งก่อน ผมยังไม่ได้ชี้ นั่งก่อน คือกรูกับคุณสมพรก็มีคุณคล้ายร่วมอยู่ด้วย คุณคล้าย ก็พูดไปแล้ว เดียวนะครับ เดียว ๆ ผมไล่ให้ฟัง แล้วก็อีกกรูหนึ่ง ก็คุณไพบูลย์ ก็คุณสมพร ยังจะตั้งใจ พูดอยู่อีกหรือครับ เชิญคุณสมพร

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าผู้หนึ่งที่ได้แปรญัตติตัดเงิน ๘๕ ล้านบาท เกี่ยวกับรายการพัฒนาภาค ความจริงในปัญหานี้ก็ได้อภิปรายมาตั้งแต่เมื่อคืนนี้ ปัญหาที่ได้โต้เถียงกันอยู่นี้ก็รู้สึกเห็นใจทางฝ่ายรัฐบาลซึ่งท่านรองนายกรัฐมนตรีก็ได้ขึ้นมาชี้แจง แต่ฟังจริง ๆ แล้ว ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้รับรองในกลางสภานี้ยืนยันว่าจะไม่ให้เงิน ๘๕ ล้านบาทนี้เล็ดลอดไปให้ผู้แทน หรือ ส.ส. คนหนึ่งคนใดไปใช้จ่ายเงิน ซึ่งไม่ถูกระเบียบแบบแผน แต่บรรดาท่านสมาชิกโดยเฉพาะตัวข้าพเจ้าก็ยอมเชื่อด้วยเกียรติ และศักดิ์ศรีของท่าน ข้าพเจ้าได้ติดตามเงินพัฒนาภาคปีที่แล้วจำนวน ๘๕ ล้านบาทอยู่ตลอดเวลา แต่เรื่องมันก็แดงขึ้นมา แทบทุกจังหวัด แม้แต่จังหวัดร้อยเอ็ด ก็มีการพิมพ์หนังสือ แจกจ่ายเงินงบประมาณของ นาย ก. นาย ข. ไม่ใช่ข้าของราษฎรเสียด้วย ต้องบอกเป็นของส่วนตัวไป อ่านดูก็ได้จนจะชกกันในกลางสภานี้ ซึ่งมีท่าน ส.ส. บางท่านได้เอาขึ้นมาชี้แจง เรื่องมันเป็นเช่นนั้น เพราะฉะนั้นมันเป็นเรื่องที่ว่าลับ ลับมาก ลับทางโน้น ลับทางนี้ ลับอย่างโน้นอย่างนี้ ตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ข้าพเจ้ายอมรับ แต่ความลับของท่านนี้ ต้องคิดว่าความลับใดๆ ในโลกนี้มันไม่มี มันไม่ใช่เรื่อง เดียวนี้มันเป็นเรื่องที่ไม่ใช่ข้างตาย ทั้งตัวเอาใบบัวมาปิดมันจะมิด เป็นเรื่องเอาข้างประชาชนมาชกกันกลางบ้านกลางเมืองเสียแล้ว แต่ข้างตัวที่ยกขาอยู่ตลอดเวลาทำไมไม่ฆ่ามันเล่า ข่าข้างราษฎรก็อยู่อย่างนี้มันจะไหวอย่างไร ท่านลองคิดดู อ้ายเรื่องลับ ความลับนี้แหละ ทุกคนนั่งอยู่ที่นี้ก็มาจากที่ลับทั้งนั้น มาจากที่ลับทั้งนั้น แต่มาจากต่างที่ต่างหนต่างแห่ง เพราะฉะนั้นการใดสิ่งใดที่ท่านทำไป เมื่อเล็ดลอด ลอดทุ ลอดตา ๆ วน ๆ นายกรัฐมนตรี หรือรัฐบาลนี่อย่างที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้อภิปรายไปแล้วนั้น ข้าพเจ้าก็ยอมรับ แต่ว่าถ้าเล็ดลอดแบบนี้บ่อย ๆ บ้านเมืองมันก็ฉิบหายพังทลาย เพราะฉะนั้นท่านจะกล้ายืนยันได้หรือเปล่าว่า ปีหน้าจะไม่ให้เล็ดลอดอย่างนี้ หรือว่าให้มากกว่านี้อีก เรื่องมันเป็นเช่นนั้น ถ้าหากว่ามีบรรดาท่านสมาชิกขึ้นมาอภิปรายก็มาตัดพ้อต่อว่า

เป็นคนที่โง่เขลาเบาปัญญา เป็นเรื่องของแต่ละบุคคล เรื่องจะไปนอนเผ้าราษฎรจะไปนอน
 อยู่ใต้ต้นไม้ชายคาที่ไหน มันเป็นเรื่องส่วนตัวไปแล้วไม่เกี่ยวกันเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 คิดว่าถ้าหากว่าเงินจำนวน ๘๕ ล้านบาทนี้ การที่รัฐบาลตั้งงบประมาณพัฒนาภาคนี้ ดี
 มันน้อยเสียอีก บางท่านก็คิดว่าให้ก็ว่า ไม่ให้ก็ว่า ให้มากก็ว่า ให้น้อยก็ว่า ข้าพเจ้าเคยได้ยิน
 ทางฝ่ายรัฐบาลได้อภิปรายในสภาอย่างนี้ แต่ความจริงการให้มันต้องให้ถูกระเบียบแบบแผน
 ให้มีกาลเทศะ แม้แต่นักศึกษาจะไปพัฒนาในภาคต่างๆ ก็ยังต้องไปสำรวจการออกค่าอะไร
 มาเสนอทางฝ่ายรัฐบาล หรือทางมหาวิทยาลัย หรือแม้กระทั่งเด็ก ๆ เล็ก ๆ จะเล่นขายของ
 ก็ยังมีแผนว่าเราจะตั้งร้านที่ไหน แต่ท่านตั้งงบประมาณไว้อย่างนี้หมายความว่าอย่างไร ท่าน
 ไม่คอร์รัปชัน แต่มันเป็นเรื่องฉ้อราษฎ์บังหลวง การฉ้อราษฎ์บังหลวงนี้ การฉ้อฉลนี้จะ
 เอาผิดก็ลำบาก บังหลวงบังเอา เบียดบังโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ แต่คนที่ดี ๆ ก็เยอะเยอะอย่างว่า
 ข้าพเจ้าก็ยอมรับ ถ้าหากว่าไม่มีข้าราชการที่ดี ๆ อยู่แล้ว ก็บ้านเมืองปานนี้ก็คงจะเป็นอะไรไปอีก
 แต่ท่านอย่าลืมนว่าการฉ้อราษฎ์บังหลวงเบียดบังไปเป็นผลประโยชน์ เล็ดลอด เล็ดหู เล็ดตา
 ทางรัฐบาลนี้ไปนั้นนะ ถ้าหากว่าเกิดรัฐบาลนี้ในวงการของรัฐบาลนี้เกิดมีบุคคลหนึ่งบุคคลใด
 ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจเกิดไปแอบเอาสินบนกับฝ่ายคอมมิวนิสต์ บ้านเมืองมันจะอยู่ได้ไหมท่าน
 ท่านลองคิดดู แต่อย่าลืมนว่าในวงการรัฐบาลนี้หรือ ข้าราชการในจำนวนแสนคนนี้ทั่วประเทศนี้
 จะไม่เป็นเครื่องมือให้ฝ่ายตรงข้ามฝ่ายคอมมิวนิสต์ ท่านปราบปรามก่อการร้าย ท่านใช้จ่าย
 เงินไปก็เพื่ออยากจะทำอะไรราษฎร สร้างความดีที่ท่านรัฐมนตรีในอนาคตได้อภิปรายไป
 เมื่อตะกี้นี้ ข้าพเจ้ายอมรับ แต่อย่าลืมนว่า การสร้างความดีโดยผิดวิธีทาง คือการสร้างควมวิบัติ
 ให้แก่ประเทศชาติ แล้วท่านจะไปเป็นรัฐมนตรีในอนาคตได้อย่างไร ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลนี้
 คงจะ ขอบพระทานโทษ ไม่ทำตามอดเหตุหนักต่อไปอีก เมื่อสักครู่นี้ข้าพเจ้ายังวิตกว่า
 ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ท่านจะไม่มา แต่บังเอิญเมื่อตะกี้นี้ท่าน
 มาแล้ว ข้าพเจ้าก็รู้สึกดีใจว่า ท่านกล้ามาเผชิญกับเงิน ๘๕ ล้านบาท ที่ท่านได้มายืนยันใน
 รัฐสภาเมื่อปีที่แล้ว เพราะฉะนั้นเงินที่เล็ดลอดหรือว่าให้ ส.ส. ไปหาเสียงนี้ ท่านจะยอมรับ
 ได้หรือเปล่าว่าจริง แล้วไม่ต้องมาเถียงกันอีก ว่าได้ให้ไปจริงถ้าไม่รับ ลูกพรรคของท่านก็รับ

ไปอยู่แล้วว่าได้เงินไปสร้างที่โน่นสร้างที่นี่ ชุดหน้าบ่อก่อศาลา มีหน้าเข้าไปเขียนชื่อ นาย ก. นาย ข. ไปอีก คล้ายๆว่าเป็นเงินส่วนตัวไปหลอกลวงประชาชนอย่างนี้หรือการสร้างประชาธิปไตย อันมั่นคง ท่านสร้างความวิตกให้แก่ประชาธิปไตยของเมืองไทยแล้ว ท่านต้องมีความสำนึก ในการกระทำ ข้าพเจ้าไม่อยากจะกล่าวมาก เพราะว่าการกล่าวไปมันก็เป็นการบาดหมางใจกัน แต่ในบรรดาที่ท่านสมาชิกแม้แต่ฝ่าย ส.ป.ท.เอง ก็มีการกระชิบกระชาบ เพราะว่าเพื่อนฝูงก็หลายคน บอกว่า เรา ส.ป.ท.เหมือนกันละ คนนั้นก็ได้อีก คนนี้ก็ได้น้อย แต่มันพูดไม่ออก ระบบ พรรค ก็เห็นใจ นี่เรื่องจริงมันเป็นอย่างนี้ นิ่งอยู่ที่นั่นะครับ เพื่อนฝูงหลายๆคน แต่อย่าไป ออกชื่อเลยไม่ได้ จังหวัดนั้นได้อีก จังหวัดนี้ได้หน่อย คนนั้นได้อีก คนนี้ได้หน่อย แม้กระทั่ง จังหวัดเดียวกันก็โจมตีกันเองก็มี นี่ละมันเป็นปัญหาที่เอาเงินภาษีราษฎรไปแจกจ่ายเบียดบัง ใช้จ่ายในทางมิชอบอย่างนี้ และท่านรองนายกรัฐมนตรีก็มารบรองขึ้นอีกเป็นแข่งขัน และความสำคัญในการตั้งงบประมาณพัฒนาภาคปีที่แล้ว ๘๕ ล้านบาท ปีนี้ก็ ๘๕ ล้านบาท ความเสียหายเกิดขึ้นแก่ภาคต่างๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ ของบ้านเมืองนี้มันแตกต่างกันกับ ปีที่แล้วหรือเปล่า แล้วก็ยังตั้งเข้ามาเท่าเดิมอีก อย่างปักข์ใต้ ภาคเหนือ ภาคอีสาน การใช้จ่าย เงินงบประมาณพัฒนาภาคนี้มีหลายระดับ อย่างจังหวัดมหาสารคามได้เงินชุดลอกคลอง สมถวิล ซึ่งเป็นความดำริของผู้ว่าราชการมาตั้งแต่ครั้งกระโน้น อย่างจังหวัดร้อยเอ็ดนี้เคยเป็น มณฑลของจังหวัดภาคอีสานมา ผู้ว่าราชการจังหวัด คุณกิติ ยศการีย์ ซึ่งย้ายไปอยู่ที่จังหวัด เลยไปเสียชีวิตที่นั่น ได้มีความดำริลอกคลองรอบเมือง และรัฐบาลดูเหมือนให้เงินงบประมาณ ไปลอกคลองด้วยในสมัยนั้น แต่เดี๋ยวนี้ต่อมานี้ไม่มีงบประมาณอะไรให้ คอยแล้วก็คอยเล่าๆ ข้าพเจ้าเองตั้งใจอยู่ว่า ถ้าหากว่าท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรองนายกรัฐมนตรีหรือท่านรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ท่านมีโอกาสได้ไปทางจังหวัดร้อยเอ็ดก็จะเชิญท่านไปดูให้เห็น แก่หูแก่ตาท่าน แล้วท่านจะได้จัดสรรให้หรือเปล่า แต่เรื่องที่จะมาขอโดยการ ขอบพระทานโทษ โดยการที่จะมาเอาไป ๓ แสนบาทแล้วมายกมือให้ มันเป็นเรื่องซุ่มซู่หน้าใจ ผิดวิสัยของ นักการเมือง คุณทองมาก จันทะลือ ปีที่แล้วตั้งใจจะได้เงิน ๓ แสนบาท ดีอกดีใจ เอารายการ มาเสนอ นี่ได้แล้วๆ ในที่สุดอ้าว ค่อยๆได้ วันหลังบอกว่า ไม่ได้ ทำไม ถ้าไม่เข้าไปอยู่ใน พรรค ส.ป.ท.แล้วเลยไม่ให้ ผมเลยหน้าหงายไปแล้วอย่างนี้มันเป็นการเสียหายอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้น

ระบบอย่างนี้ข้าพเจ้าคิดว่าอยากจะขอความกรุณาให้ทางฝ่ายรัฐบาลหรือเพื่อนสมาชิกผู้ทรงคุณ
ในพรรค ส.ป.ท. ได้เลิกระบบนี้ไปเสีย เพราะว่าเป็นที่อับอายขายหน้าแก่ประชาชนเขา นี่เป็น
เรื่องจริง เพราะตาสีตาสอตุส่าห์เสียภาษีอากร ชำวถึงหนึ่ง ๓ บาทยังขายไม่ได้ แต่ค่าภาษี
อากรค่าที่ไรที่นาก็เพิ่มขึ้น และเอาเงินมาใช้จ่ายและมาทะเลาะมาใช้จ่ายเสียหายอย่างนี้เป็น
การที่ไม่ชอบอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงคิดว่าในการขอร้องครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้าย ถ้า
หากว่าทางรัฐบาลหรือท่านผู้มีเกียรติเพื่อนสมาชิก โดยเฉพาะฝ่ายพรรค ส.ป.ท. ก็ได้โปรดกรุณา
เห็นใจแก่ประชาชนก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง แต่ถ้าตรวจใดที่ท่านยังต้องตั้งอยู่ ท่านยังจุมกแข็ง
อยู่ก็ต้องเอาเชือกเอาหนั่งร้อยจุมกท่านอยู่วันยังค่ำครับ ขอขอบคุณ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เตียวคุณสมพร เอาเชือกร้อยจุมกนี้ไม่ดี

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : เอาหนั่งร้อย นี่พูดในฐานะ พูดด้านสมาชิก
ส.ป.ท. นี้ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เตียว ๆ ผมกำลังท้วงเขาอยู่

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : อภิปรายนี้ไม่เข้าประเด็นด้วย และไม่เข้า
ประเด็นใน ๘๕ ล้านบาท มว่ากันอะอะ ส.ป.ท. ๆ ผมว่ามันเป็นการแตกแยกกันครั้งอย่างนี้ครับ
เรามาประชุมงบประมาณ พิจารณางบประมาณในวาระ ๒ ก็ควรจะว่าในประเด็นนั้น แต่ทำไม
พูดเลื่อนเบื้อนไป ผมว่าทุกคนบอกว่าอยากจะรักษาเวลาของสภา อยากจะรักษาเวลาของชาติ
แต่ผมเห็นทุกคนพูดนี้ไม่ได้คำนึงถึงในสิ่งนั้นเลยครับ และท่านประธานควบคุมการประชุม
น่าจะให้สมาชิกพูดอยู่ในประเด็น ในข้อบังคับ เพราะฉะนั้นผมนั่งฟังอยู่นี้รู้สึกว่าจะเอาเรื่อง
ส่วนตัว เอาเรื่องค่างันลอย ๆ ไม่มีเหตุมีผลครับ เพราะฉะนั้นผมขอประท้วง

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ ขอขอบพระคุณ
อย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณท่านสมาชิก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เตียว ๆ ครับ คือเมื่อกันี้ที่พูดที่เกี่ยวกับเรื่อง

๓ แสนบาท ๓ อะไรก็เกี่ยวกับงบ ๘๕ ล้านบาท จะไปว่าไม่เกี่ยวมันก็ได้ จะให้ว่าอย่างไร
แล้วก็เมื่อก็เพียงแค่คำว่า เอาเชือกร้อยจมูกเป็นถ้อยคำที่ไม่ควรใช้ อันนี้ขอให้คุณถอนเสีย

นายสมพร จุรีมาศ (ร้อยเอ็ด): ขอประทานโทษครับ ให้ถอนก็ถอน คือเปรียบเปรย
ครับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เหมือนกับวัวควายครับที่ไม่รู้ประสีประสาที่มันดื้อมันดั่งจมูก
มันแข็ง เจ้าของก็ต้องเอาเชือกหนังร้อยจมูกครับ ขอประทานโทษครับ ขอถอนครับ ไม่เป็นไร
ครับ ข้าพเจ้าทราบ

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์): ผมว่าคำว่าเชือกร้อยจมูกนะ ถ้าร้อยก็ร้อย
ด้วยกัน เราอยู่ในสภานี้ด้วยกันครับ ถ้าความโง่ โง่ก็ต้องโง่ด้วยกัน ร้อยจมูกก็ต้องร้อยด้วยกัน
วัวควายก็วัวควายด้วยกันครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: ขอโทษเถอะครับ ผมขอให้เขาถอนแล้ว เขา
ก็ถอนแล้ว ไม่มีอะไรแล้ว

นายสมพร จุรีมาศ (ร้อยเอ็ด): ข้าพเจ้าถอนแล้วครับ เมื่อข้าพเจ้าเปรียบเปรย
แล้วเมื่อท่านไม่พอใจ ข้าพเจ้าถอน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: เอา ถอนแล้ว เชิญนั่งได้แล้วครับ ขอขอบคุณ
ครับที่ถอน เอา ให้ผู้แปรญัตติก่อนครับ เอาให้หมดกันเสียเลย เอ้า คุณบุญสวัสดิ์ เชิญ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ผมยังติดใจอยู่นิดหนึ่ง อยากจะขอทราบเรียน...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: เตี่ยว ๆ คนแปรญัตติก่อน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ท่านนายกรัฐมนตรีและท่านรองนายกรัฐมนตรี
ที่ยกป้ายปิดถนนบอกอันนี้เสียภาษีอากร....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: ไม่ ๆ คุณทองดี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เสียภาษีอากรของราษฎร....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : พุทธิ์ ขอเถอะนำ คุณไม่ได้แปรอะไรไว้เลย
ยังไม่พูด

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ก็ทางฝ่ายรัฐบาลยังไม่ได้ตอบเลยครับ ท่าน
ประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละ ๆ จะไปตอบอย่างไร เรื่องนี้ระหว่าง
สมาชิกกับกรรมาธิการ ไม่เกี่ยวกับรัฐบาลเลย ไม่เกี่ยวกับรัฐบาลเลยนี่

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เกี่ยวครับ ท่านประธาน เป็นนโยบายของ
รัฐบาลที่ว่าเอาภาษีอากรของราษฎรมาสร้างชาติ ก็ควรจะยกป้าย ผมถามอย่างนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : พุทธิ์ เชิญนั่ง ๆ คุณทองดี เชิญนั่งก่อน เอ้า
คุณบุญสวัสดิ์

นายบุญสวัสดิ์ ดวงใจเอกราช (เชียงใหม่) : ขอขอบคุณครับท่านประธาน ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ อันที่จริงผมไม่อยากจะพูดงบบพัฒนาภาคนี้แล้ว แต่ว่าเมื่อมี
พูดกันมาก ๆ เข้า.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอให้เข้าประเด็นเลยนะครับ

นายบุญสวัสดิ์ ดวงใจเอกราช (เชียงใหม่) : ครับ ผมจะขอวิจารณ์การจัดงบประมาณนี้
สักนิดหนึ่ง ผมก็ฟังเพื่อนสมาชิกของผมพูดลงไปแล้ว คือ คุณชวน หลีกภัย ผมอยากจะ
ร้องให้ ผมได้ฟัง ๗๗ ร่องนายกรัฐมนตรียุติโดยหลักการหรือวิชาการแล้ว ผมก็ปลื้มใจ
ด้วยความผาสุก จะเก็บความรู้สักอันนี้ไปอีกนาน ถ้าหากข้อเท็จจริงนั้นปรากฏมาอย่างท่าน
ร่องนายกรัฐมนตรียุติได้พูดไว้ แต่ว่าความจริงทุกวันนี้เราทุ่มเถียงกันอยู่ทุกวันนี้ และเรามีเหตุ
แตกแยกกันอยู่ในความคิดเห็นนั้น เนื่องมาจากการบริหารประเทศ การบริหารประเทศจะ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มันเป็นหลักทั่วไป ไม่ ๆ อย่าวิจารณ์ เอา ๘๕
ล้านบาทเลย

นายบุญสวัสดิ์ ดวงใจเอกราช (เชียงราย) : เอาครับ ผมขอประทานโทษ คือ
ผมขออนุญาตจากท่านประธานแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : วิจารณ์นี้ควรจะเป็นขั้นรับหลักการเน้น

นายบุญสวัสดิ์ ดวงใจเอกราช (เชียงราย) : ครับ คือวาระที่ ๑ ไม่มีโอกาสจะพูด
ยกมือแล้ว ท่านก็ไม่ให้พูด เองบ ๘๕ ล้านบาทนั้นะครับ ความจริงมันจะต้องตัดไปให้
บริหารส่วนท้องถิ่น ท่านก็บอกว่ามีโครงการอย่างนั้นอย่างนี้ ซึ่งบริหารส่วนท้องถิ่นนี้เราก็มี
กฎหมายหลายฉบับให้อำนาจเขาไปแล้ว องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็เหมือนกับรัฐบาลท้องถิ่น
เราจัดเงินส่วนกลางให้เขา ก็ควรจะเป็นอำนาจของเขา แต่ปัจจุบันนี้ท่านเองมีระเบียบบริหาร
ที่ทำให้รัฐบาลท้องถิ่นไม่มีความหมาย สภาท้องถิ่นไม่มีความหมาย สภาจังหวัดเป็นเสมือน
หนึ่งเงา ๆ เท่านั้น เป็นเครื่องมือหากินของผู้มีอำนาจในท้องถิ่นไป ส่วนกลางจึงจำเป็นจะ
ต้องตั้งบอย่างนี้ผูกพันไป งบประมาณพัฒนาภาค ๘๕ ล้านนี้จึงทำให้เกิดการแตกแยก ผม
จะขอยกตัวอย่างเรื่องจริง ๆ ให้ฟัง ๆ วน ๆ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศไป
เชียงราย ท่านก็ไปรับปากว่า โครงการนี้ท่านจะทำ โครงการนั้นท่านจะทำ ท่านก็เรียกย้ายนั้น
มาย้ายนี้มา หลังจากท่านกลับแล้วเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในโครงการนั้นกลับสวดท่าน สวด
กลับว่าท่านมาก้าวก่ายท่าไม้ มันก็เป็นอย่างนี้ละครับ คือมันทำให้เกิดการแตกแยก ผมจึง
ไม่ยากให้ตั้งบอย่างนี้ไว้เพื่อการบริหารบ้านเมืองให้ได้ผล มีอีกแห่งหนึ่งซึ่งผมเห็นว่าทำแล้ว
ไม่ถูกกับความต้องการของประชาชน คือเองบพัฒนาภาคไปบูรณะพระธาตุดอยตุงที่จังหวัด
เชียงราย พระธาตุดอยตุงที่จังหวัดเชียงรายนี้นับเป็นปูชนียสถานอันเก่าแก่ที่ชาวเชียงรายแล้วก็
ชาวภาคเหนือมีประวัติหรือมีตำนานมาว่าศักดิ์สิทธิ์มาตั้งหลายชั่วอายุคนแล้ว ที่นี้พระธาตุ
ก็ไม่ได้ทรุดโทรมหรืออะไรไป เพียงแต่เก่าไป ทางกระทรวงมหาดไทยก็ดำริจะสร้าง สร้าง
ขึ้นมาใหม่ ซ่อม ก็เอาสถาปนิกจากกรมการปกครองหรือกระทรวงมหาดไทยนี้ไปออกแบบ

เอาเงินนี้ไปทำ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยช่วยฟังนะครับ ออกแบบ การออกแบบ คือไปสร้างครอบ ก็คือถอดเอาแบบสถูปหรือศาลเจ้าที่ขายตามถนนเพชรบุรีตัดใหม่นี้ไปครอบ เพราะว่าการครอบนั้นมีเบื้องหลัง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยครับ ช่างในพระธาตุนั้นมีสมบัติ การสร้างมีเงื่อนไข สร้างกลางคืน ชุดทุกเวลากลางคืนหรือกลางวัน อาจเอาสมบัตินั้นออกมา เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าพัฒนาอันนี้ไม่ตรงเป้าหมาย ประชาชนเขาไม่ต้องการ เขาต้องการให้ท่านทำอย่างอื่น ไม่ต้องไปแตะต้องกับพระบรมธาตุอันนั้น มันเป็นสัญลักษณ์ที่จะต้องดูกันและรู้ว่าพระธาตุนั้นเกิดขึ้นมาในสมัยไหน ซ่อมกันมาอย่างไร เขาต้องการให้ทำอย่างอื่น ประชาชนต้องการให้สร้างถนน สร้างศาลา สร้างที่พัก แต่แล้วถนนมันไม่มีประโยชน์ มันไม่มีไม้จะตัด ศาลามันก็ไม่ได้เงิน มันก็ล่อเอาตัวองค์พระบรมธาตุ ได้เงินมาอย่างนี้แหละครับผมจึงเห็นว่าการจัดงบประมาณที่ผูกพันกับส่วนกลางโดยไม่สามารถจะเอาข้อเท็จจริงมาปรับเข้ากับข้อกฎหมายหรือข้อปฏิบัติได้นี้ มันจึงเป็นเรื่องที่จะต้องพูดกันอยู่อย่างนี้ตลอดไป ท่านจัดเข้ามาทีปี ๆ ท่านก็ต้องถูกตื้ออย่างนี้เรื่อยไป ถูกตื้อถูกตึงอย่างนี้เรื่อยไป อีกอันหนึ่งที่ผมขอเรียนย้ำอีกทีหนึ่ง ก็คือว่าการจัดงบประมาณอย่างนี้มันไม่ถูกหลักการกระจายอำนาจ เมื่อไม่ถูกหลักการกระจายอำนาจก็ไม่สามารถจะปรับข้อเท็จจริงเข้ากับข้อกฎหมายหรือข้อปฏิบัติได้ เมื่อท่านรณไปว่าจะทำอย่างโน้นอย่างนี้ แต่ชาวบ้านเขาไม่รับอันว่าความหวังดีของคนเรานั้น ให้ ๆ แต่ให้ในสิ่งที่เขาไม่ต้องการ มันจะมีประโยชน์อะไร เสียเงินเสียทองของชาติไปเปล่า ๆ ชาวเชียงใหม่บอก ผมก็เคยพูดกับเขาว่า ที่สร้างนี้เขาก็หวังดีนะ ที่จะให้บ้านเมืองมีบรมธาตุดีขึ้น เขาก็บอกว่าความหวังดีของคนโง่งนะ รับไม่ได้เสมอไป ผมก็ไม่รู้จะว่าอย่างไรดี คนเชียงใหม่ของผมฉลาดอย่างนี้ ท่านรัฐมนตรีครับ ไม่ใช่คำพูดของผม เพราะฉะนั้นไป ๆ มา ๆ แล้วมีการสร้างมีเบื้องหลังอย่างนี้ ผมจึงไม่ชอบด้วยวิธีการการจัดงบประมาณเช่นนี้ เรื่องการคอร์รัปชันจะมีมาหรือมีน้อยนั้นผมไม่ห่วงหรอกครับ ถ้าการจัดงบประมาณให้รู้จักวิธีการการป้องกันแล้ว เราไม่ต้องห่วงเรื่องคอร์รัปชัน ผมขอพูดอีกสักนิดหนึ่งว่า คอร์รัปท์ (corrupt) หรือคอร์รัปชันนี้เป็นวิวัฒนาการอันหนึ่งของมนุษย์ แต่ว่าผู้ที่ทำหน้าที่ปราบคอร์รัปชันนั้นจะต้องฉลาดกว่าผู้คอร์รัปท์มันถึงจะอยู่กันได้ แต่ทุกวันนี้คอร์รัปท์ (corrupt) คอร์รัปท์ (corrupt) พูดกันเรื่อยไปมีหลักฐานปรากฏก็มีแต่เราไม่สามารถ

จะปราบได้ เพราะฉะนั้นก็เรียกว่าผู้มีหน้าที่รับผิดชอบอันนั้นะ ฉลาดน้อยกว่าคนคอร์รัปท์ (corrupt) เป็นอย่างนี้ท่านประธาน ผมจึงมีความรู้สึกวิตกกังวลว่าถ้าเราจะจัดกันแบบนี้ต่อไปๆ โดยเป็นเยี่ยงอย่างแล้ว ประเทศชาติเราจะไปสู่หายนะ แล้วเมื่อไปสู่หายนะแล้ว เราจะทำกันอย่างไร เวลานี้รอบด้านเรากำลังเดือดร้อนทำให้ถูกจุด ไม่ต้องไปพัฒนาๆ อย่างนั้นะครับ โยนให้เป็นหน้าที่ของสภาตำบล เขาเห็นอะไรเขาทำโครงการขึ้นมา สภาจังหวัดอนุมัติมันก็ผ่านมาเป็นขั้นๆ ท่านตั้งเงินอุดหนุนเขาไปเท่านั้น ไม่จำเป็นจะต้องไปทำอย่างนี้ เขาสวดกันมาเป็นต่อๆ ผมก็รู้สึกว่ในวงผู้ใหญ่เองก็ยังมี การสวดหรือการติชมกันอย่างนี้ โดยที่ลับหลัง ถ้าหากว่ามีกันมากขึ้นๆ ก็สร้างความแตกร้าง ผมจึงขอย้ำท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศด้วยความหวังดี ถ้าหากว่าท่านไม่อยากจะให้เขาสวด ท่านรับปากอะไรไว้ที่ เชียงรายหรือมีเดท (date) มีอะไรกับใครไว้ก็ให้ไปจัดการเสียจะครับ หลังได้เงินนี้แล้ว ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมขอพักการประชุมครับ ประชุมต่อเวลา บ่าย ๒ โมง ๑๔.๐๐ นาฬิกาครับ

พักการประชุมเวลา ๑๒.๐๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๒๐ นาฬิกา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้วขอเปิดประชุมต่อไป

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเองก็ไม่อยากจะกล่าวซ้ำสองซ้ำซาก เพราะว่าพรรคอิสราธรรมนี้ถือว่าเวลานะเป็นของสำคัญ ท่านประธานที่เคารพ ท่านนัดบ่ายสองโมงตรง หรือ ๑๔.๐๐ น. ท่านก็มาประชุมตั้ง ๑๔.๐๐ น. เศษ ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ สมัยก่อนข้าพเจ้าขอยกย่องอดีตประธานสภา คือพระราชธรรมนิเทศ พลเอก พระประจวบปัจฉิม สมาชิกมาไม่ครบท่านมานั่งเก้าอี้อยู่นั้น มานั่งอยู่ แต่ท่านประธานปัจจุบันนี้รู้สึกเล่นตัวกว่าสมาชิกประชุมครบองค์ ให้เจ้าหน้าที่ไปกราบท่านขึ้นมานั่งบัลลังก์

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละ ๆ คุณทองดี เมื่อยังไม่ครบองค์แล้วไม่รู้จะมานั่งอยู่ทำไม

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า ท่านมานั่งนี้ก็ไม่ได้ ไม่เสียหายอะไร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมก็นั่งอยู่ในห้องประธาน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : สมาชิกก็คงจะเกรงใจท่าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละครับ ๆ เชิญนั่งครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : สมาชิกจะเกรงใจท่านก็ต้องรีบเข้ามาประชุม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เชิญนั่ง ๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ ๆ ผมเคารพท่าน

นายสัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : ผม สัมพันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง สส. จังหวัดพังงาครับ ผมก็ไม่อยากจะให้สภานี้เสียเวลาครับ เพราะว่าผมก็เป็นผู้หนึ่งที่แปรญัตติเอาไว้ แล้วก็สงวนความเห็นเอาไว้ ก็จะไม่ขอพูดซ้ำประเด็นที่มีผู้อื่นพูดไปแล้ว แต่โดยสรุปแล้วเท่าที่ผมได้ฟังผู้ที่สงวนความเห็นเอาไว้ แบ่งออกเป็นสองกลุ่ม ที่ได้อภิปรายกันมาเป็นเวลาสองวันแล้ว แบ่งเป็นสองกลุ่มครับ สำหรับบ ๘๕ ล้านบาทนี้ ผู้ที่ขอแปรญัตติเอาไว้มีความเห็นแบ่งเป็นสองกลุ่ม กลุ่มแรกก็พวกนี้เป็นคนซึ่งสงสัย คือสงสัยว่างบ ๘๕ ล้านบาทนี้จะเป็นงบพัฒนาพวกที่นี้อีกกลุ่มหนึ่งก็สงสัยเหมือนกัน ให้เหตุผลต่างๆ นานา สงสัยว่าจะเป็นงบพัฒนาฟุ้ง ก็แบ่งเป็นสองพวกครับ ที่นี้ผมจะไม่พูดในประเด็นนั้น ที่ผมขึ้นมาอภิปรายคำพูดที่ผมขอสงวนเอาไว้เนี่ย ผมก็มีความสงสัยบางอย่าง สงสัยว่างบ ๘๕ ล้านบาทนี้นะครับ ทำไมประธานพัฒนาภาคใต้จึงได้จัดสรรไปให้ทางภาคใต้แค่ ๑๐ ล้านบาท ทั้ง ๆ ที่ภาคใต้มีอยู่หลายจังหวัด แล้วก็ มีทรัพยากรธรรมชาติหลายอย่าง เป็นต้นว่า เหมือนแร่ สวนยาง ป่าไม้ ซึ่งได้ให้รายได้แก่แผ่นดินปีหนึ่ง ๆ ไม่น้อยกว่าภาคอื่นเลย แล้วทำไมประธานพัฒนาภาคใต้ให้ไปแค่ ๑๐ ล้านบาท อันนี้ทำให้ผมสงสัยไปว่างบ ๘๕ ล้านบาท ที่ให้ภาคใต้ไป ๑๐ ล้านบาทนี้จะเป็นแต่งบบยาหอม ซึ่งขาดหลักเกณฑ์ในการจ่าย แล้วก็จ่ายกันอย่างที่ว่าไม่มีหลักเกณฑ์ ไม่มีแบบแผน แม้ว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีจะได้อธิบายให้ฟังว่าเป็นการพัฒนาระดับท้องถิ่น แต่ถึงอย่างนั้นก็เถอะ คำว่าท้องถิ่นนี้ ภาคใต้มันมีท้องถิ่นอยู่เท่าไร แล้วก็ให้ไว้แค่ ๑๐ ล้านบาทนี้มันน้อยมากเกินไป ผมถึงเห็นว่าอายเงินที่ให้ไปนี่เป็นยาหอม แล้วก็จ่ายกันอย่างไม่มีหลักเกณฑ์ ทำให้หาผลของการพัฒนาไม่ได้ เหมือนกับต๋าน้ำปรกไปละลายแม่น้ำ ด้วยเหตุนี้ผมก็สงสัยในข้อนี้ ผมจึงได้เสนอขอตัดเอาไว้ แล้วอีกประการหนึ่งพูดถึงตัวท่านประธานพัฒนาภาคใต้ ท่านรัฐมนตรีถนัด ผมไม่เห็นว่าคุณได้ไปภาคใต้เลย ไม่สมกับที่เป็นประธานพัฒนาภาคใต้ ครั้งหนึ่งพวก ส.ส. ภาคใต้ประชุมกันที่สุราษฎร์ธานี ได้มีผู้เสนอญัตติขอให้เปลี่ยนตัวประธานพัฒนาภาคใต้ ซึ่งผมเองก็พร้อมที่จะเห็นด้วย ในเมื่อท่านไม่ได้ไปภาคใต้เลย ท่านจะารู้สภาพความเป็นจริง ความต้องการของภาคใต้ได้อย่างไร อันนี้แล้วก็ไม่ทราบว่าคุณไปไหน ที่สภานี้ก็ไม่ค่อยจะเห็น ถ้าผมได้พบท่านที่สภานี้ ผมจะกราบเท้าขอขอบคุณท่านในฐานะที่ท่านเป็นประธานพัฒนาภาคใต้ ว่าท่านได้พัฒนาภาคใต้ในฐานะที่เป็นประธานได้พัฒนาภาคใต้

จนเจริญรุ่งเรืองอย่างยิ่งจนกระทั่งคนหนีเข้าไปอยู่ในป่ามากเข้าแล้ว ผมอยากจะกราบเท้าเรียนท่านอย่างนี้ แล้วที่นี้ผมทราบแต่ที่ท่านนะไปต่างประเทศ ไปอังกฤษ ไปอเมริกา บัดนี้ดูเหมือนท่าท่าจะไปมอสโคว์หรือกลุ่มประเทศคอมมิวนิสต์แถวยุโรป ผมก็ไม่ทราบว่าจะเมื่อไรท่านจะไปปักกิ่ง ถ้าท่านจะไปเมื่อไรกรุณาบอกผมด้วย ผมจะได้ตามไปด้วย อีกประการหนึ่งครับ เมื่อท่านรัฐมนตรีบุญรอด แม้ท่านจะไม่ได้เป็นประธานพัฒนาภาคใต้ แต่ท่านก็ยังอุตสาหะลงไปตรวจราชการภาคใต้ ท่านได้ไปเห็นสภาพข้อเท็จจริงความต้องการของชาวภาคใต้ ท่านยังเคยปรารภกับผมเลยว่าคนภาคใต้นี้จะอยู่กันด้วยความอดทนจริง ๆ ผมก็อยากจะเรียนให้ท่าน ให้ทางรัฐบาลได้ทราบว่า อ้ายความอดทนนั้นมันก็มีขีดจำกัดเหมือนกัน ถ้าทนไม่ได้เมื่อไรก็แบกปืนเข้าไปอยู่ในป่า อย่างเดี๋ยวนี้ก็มีอยู่หลายจังหวัดแล้ว ทางใต้ เพราะฉะนั้นที่ผมแปรญัตติขอตั้งบนี้เอาไว้ เพราะผมยังไม่เชื่อว่า ๑๐ ล้านบาทนี้จะทำอะไรได้กับภาคใต้ เพราะฉะนั้นผมขอยืนยันและอยากจะใคร่ขอต่อรองกับคณะกรรมการหรือรัฐบาลนี้ว่า ขอเปลี่ยนตัวประธานพัฒนาภาคใต้จะได้ใหม่ครับ ถ้าได้ดอกเตอร์ บุญรอด มาแล้วผมยินดีครับ จะสนับสนุนครับ ขอขอบพระคุณท่านประธาน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : รู้สึกว่างบประมาณภาค ๘๕ ล้านบาทตั้งเมื่อคืนนี้ วันนี้ก็ตั้งอีกครั้งก่อนวันก็อภิปรายกันมาจนสิ้นดับใต้ไส้พุงแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เตียว ๆ ครับ อย่าเพิ่ง เพราะว่าผู้แปรญัตติท่านก็แปรกันมาทุกกรู๊ปหมดแล้วครับ แล้วก็ผู้สนับสนุนก็พูดกันมาพอสมควรแล้ว ก็เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายพอสมควรแล้ว ว่าอย่างไรคุณสมบูรณ์ครับ

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ (ร้อยเอ็ด) : กระผมต้องขอเวลาเล็กน้อย เพราะกระผมก็แปรญัตติคนหนึ่งเหมือนกันครับ ในหน้า ๑๘ บรรทัดที่ ๑๔ ท่านประธานกรุณาครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เตียว นีมันอนุมาตรา (๑๒) นะครับ หน้า ๒๒ ครับ

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ (ร้อยเอ็ด) : กระทบมีรายชื่อในหน้าที่ ๑๘ บรรทัดที่ ๑๔ ครับ ท่านประธานช่วยกรุณาเปิดไปดูครับ กระทบตัดงกลางไว้ กระทบตัดรวมไว้ครับ ขอให้กระทบได้มีโอกาสพูดสักนิดหนึ่งครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเสนอญัตติอย่างนี้แล้ว มีผู้รับรองถูกต้องตามข้อบังคับแล้ว ท่านจะฝ่าฝืนข้อบังคับหรือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เตียว ๆ คุณทองดี นั่งก่อนครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : หน้า ๑๒ ข้าพเจ้ามีอนุมาตรา (๑๓) จะพูดอีกเยอะเยอะ ท่านประธานก็ เหมง งงหรือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไซ้ ๆ เตียวเขาแปรยอดรวมไว้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ไม่รู้ละ ขอเสนอลงมติ วันนี้ขอเป็นหน้าม้าของ ส.ป.ท. สักที ผมไม่ชอบ เป็นหน้าม้าจริง ๆ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละ ลงมติก็ลงมติ แต่ที่นี้เขาขอแปรญัตติรวมยอด ในหน้า ๑๘ ข้อ ๕ ไซ้ใหม่ครับ

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ (ร้อยเอ็ด) : ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ข้อ ๕ เฉพาะยอดรวมไซ้ใหม่ที่คุณสมบูรณ์แปรไว้ละ

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ (ร้อยเอ็ด) : ก็ยอดรวมผมก็พูดได้หมดครับ งบบกลางนะครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ถ้ายอดรวมทั้งหมดก็หมายความว่า
ต้องไปหมดเสียก่อน ถ้าอย่างนั้น ถ้าคุณจะหยุดยอดรวม

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ (ร้อยเอ็ด) : กระทบจะหยุดบโหนก็คงจะได้
กระทบงครับ อนุมัติราโหนก็ได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เปล่า ถ้าจะหยุดเฉพาะงบก็งบ' ถ้ายอดรวมก็
หมายความว่าต้องทั้งหมดเสียก่อน คุณถึงจะหยุดยอดรวมได้

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ (ร้อยเอ็ด) : มีได้ครับ งบกลางนี้ครับผมตัด
ผมตัดงบกลางรวมๆไว้ ที่นี้มาถึงอนุมัติราโหนถ้าผมจะหยุด ผมคิดว่าเป็นสิทธิของผมที่จะ
หยุดได้นี้ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่หรอกครับ ถ้ายอดรวมก็หมายความว่า
ยอดเต็มทีเลย แล้วคุณจะขอตัดอย่างไรก็ว่าเลยครับ ยอดรวม

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ (ร้อยเอ็ด) : มีได้ครับ ท่านประธาน.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่รายละเอียด เป็นข้อครับ หมายความว่า
ว่ารวม ก็หมายความว่าพอหมดทุกอันแล้วคุณมีสิทธิที่จะหยุดได้เลยรวมทั้งหมด เพราะคำว่า
ยอดรวมหมายความว่าถึงว่ายอดใหญ่ ไม่ใช่ย่อย

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ (ร้อยเอ็ด) : ถึงท่านประธานจะมีเจตนาอย่างนั้น
ก็ตาม โดยที่มีสมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อนสมาชิกร่วมจังหวัดของกระผมได้กล่าว
ถึงเรื่องนี้เมื่อเช้านี้ เพราะฉะนั้นกระผมใคร่ขอประธานทราบเรียนพูดสักเล็กน้อยจะได้ไหมครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาไว้ยอดรวมเถอะครับ คุณเอาไว้แก้ตอนนั้น
เถอะครับ เพราะตอนนั้นมัน.....

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ (ร้อยเอ็ด) : ยอดนี้ละครับ ยอดพัฒนาภาคนี้แหละครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็ใช่ครับ แต่ที่นี้ไว้ตอนคุณพูดยอดรวมก็แล้วกัน ผมจะอนุญาตให้พูด

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ (ร้อยเอ็ด) : ชี้แจงในสิ่งที่เขาพูด ให้เขาเข้าใจบ้างเล็กน้อยเท่านั้นเอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เปล่า ความจริงเขาก็ไม่ได้ระบุชื่อคุณสมบูรณ์

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ (ร้อยเอ็ด) : ผมไม่ได้เอ่ยชื่อ ผมไม่ได้อะไรทั้งนั้นครับ แต่ว่าเขากล่าวถึงเรื่องนี้ บางทีเราอาจจะชี้แจงอะไรให้เข้าใจอะไรกันดีขึ้นบ้าง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาไว้ยอดรวมเถอะครับ ขอรับรอง

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ (ร้อยเอ็ด) : ยอดไหนครับ ยอดรวมละครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานตัดสินใจให้เด็ดขาด ท่านพูดถูก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : หมายความว่าหมดทุกอันแล้ว แล้วก็คุณพูดถึงยอดรวมคุณจะคิดอย่างไรก็ว่าเลย เดี่ยวๆซิ คุณทองดี ผมกำลังพูดกับคุณสมบูรณ์อยู่ เอาละคุณนั่งก่อนก็แล้วกัน แหมคุณทองดี เมื่อคืนนี้คุณยังไม่มาผมยังไม่พูดเลยนะนี่ เอออยากให้คุณพูดจริง เอาอย่างนี้ก็แล้วกันคุณสมบูรณ์ ผมจะอนุญาตให้คุณพูดทั้งยอดรวมและก็ที่ว่าเกี่ยวกับอะไรที่คุณพูดอะไรก็ได้เลย

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ (ร้อยเอ็ด) : ก่อนที่จะลงมติมาตรา ๔ ใหม่นะครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อย่างนั้นซิครับ ยอดรวมหมายความว่าครบหมดทุกอนุมาตราแล้ว เป็นยอดรวมซึ่งคุณจะพูดได้

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ (ร้อยเอ็ด) : ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นใช่ไหม
ครับ เชิญ

นายทองมาก จันทะลือ (อุบลราชธานี) : กระผมว่าเห็นมีผู้เสนอปิดอภิปราย
รับรองถูกต้องแล้ว ก็ตามหลักก็ต้องเปิดเสียก่อนครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็นั่นสิ ก็คุณมีความเห็นอย่างอื่นคุณก็เข้าไปสิ

นายทองมาก จันทะลือ (อุบลราชธานี) : ผมเห็นว่าต้องหาผู้เปิดเสียก่อน ผู้รับรอง
เสียก่อน ถึงจะเสนอเปิดอภิปรายต่อไปได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็นั่นสิ คุณจะเสนอเปิดก็เสนอเลยสิ

นายทองมาก จันทะลือ (อุบลราชธานี) : ไม่เสนอครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดียวนะครับ ผมจะตั้งประเด็นอย่างนี้ก่อน
เพราะมีผู้แปรอยู่เป็น ๓ จังหวัด แล้วผมจะถามก่อนว่า จะเอาตามร่างของกรรมาธิการหรือ
จะเอาตามผู้ที่แปรญัตติขอตัด ถ้าสมมุติว่าฝ่ายผู้แปรญัตติขอตัดชนะ ก็จะบอกว่าจะเอาตาม
ผู้แปรญัตติ กรู๊ปที่ ๑ กรู๊ปที่ ๒ กรู๊ปที่ ๓ ทีละอันๆ เดียวจะเกิดเป็นปัญหาขึ้นอีก เอาให้
แน่ชัดกันเลย ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้คงไว้ตามร่างของกรรมาธิการที่เสนอมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๘ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรให้เป็นไปตามที่ท่าน
ผู้แปรญัตติขอตัด โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๘ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้คงไว้ตามร่าง

ของกรมการ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ บัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๑๒ ทวิ) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนกระแสไฟฟ้า ไทย-ลาว อนุมาตรา (๑๒ ตรี) ค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือเกี่ยวกับอุทกภัย

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : อนุมาตรา (๑๒ ทวิ) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนกระแสไฟฟ้า ไทย-ลาว นั้น กรมการได้เพิ่มเติมเข้ามาตั้งเป็นยอดรายการใหม่ถึง ๑๒ ล้านบาทนั้น ท่านมีเหตุผลอย่างไร ประเทศลาวไม่ใช่เป็นเมืองอาณัติของประเทศไทย ทำไมท่านถึงไปตั้งไว้ ขอคณะกรรมการได้กรุณาโปรดชี้แจงก่อน แล้วข้าพเจ้าจะได้ซักถามต่อไป

นายบุญรอด บิณฑสันต์ (กรมการ) : สำหรับรายการนี้นั้นไม่ได้เป็นยอดมาตั้งเพิ่ม แต่ได้ย้ายมาจากมาตรา ๒๒ มาไว้ที่นี่ ที่ย้ายก็เพราะเหตุว่า ถ้าตั้งไว้ที่มาตรา ๒๒ รัฐวิสาหกิจแล้ว ก็จะเป็นการเพิ่มทุนของรัฐวิสาหกิจ แต่ไม่ใช่เป็นการเพิ่มทุน เป็นรายได้ของรัฐวิสาหกิจ เพราะฉะนั้นจึงได้เอามาตั้งไว้ คือย้ายที่จากมาตรา ๒๒ มาไว้ที่อนุมาตรานี้ ที่นี้ผมจะได้ขอถือโอกาสชี้แจงเสียด้วยเลยว่าเป็นรายการอะไร เงินสำหรับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนกระแสไฟฟ้า ไทย-ลาว นี้คือเนื่องจากรัฐบาลไทยได้มีข้อตกลงกับรัฐบาลลาวที่จะแลกเปลี่ยนกระแสไฟฟ้าในระยะเวลาที่เขื่อนน้ำงึมของลาวกำลังก่อสร้างอยู่ในเวลานั้น ทางรัฐบาลไทยจะได้ส่งกระแสไฟฟ้าไปให้เขาใช้ แล้วก็จดลงบัญชีกระแสไฟฟ้านั้นไว้เป็นยูนิต เมื่อเวลาโครงการน้ำงึมของลาวเสร็จแล้วเขาจะส่งกระแสไฟฟ้ามาใช้เราตามจำนวนยูนิตที่เขาได้ยืมไป ปัญหานั้นก็มีอยู่ว่า เมื่อรัฐบาลไทยได้ตกลงแล้ว ผู้ซึ่งส่งกระแสไฟฟ้าไปนั้นคือรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตเขาต้องมีการลงทุนในระหว่างที่ผลิตกระแสไฟฟ้าส่งไปให้ตามข้อตกลงของรัฐบาลไทยกับรัฐบาลลาวนั้น ฉะนั้นเงิน ๑๒ ล้านบาทนี้เป็นเงินซึ่งเป็นค่าต้นทุนของการผลิตกระแสไฟฟ้าในปี ๒๕๑๓ ซึ่งได้ส่งไปแล้วให้แก่รัฐบาลลาวจำนวนหนึ่ง จึงตั้งยอดนี้ในปีนี้ไว้ให้เพื่อชดใช้ให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิต เมื่อการไฟฟ้าฝ่ายผลิตได้รับกระแสไฟฟ้ามาจากลาวแล้วก็ต้องตั้งเงินอันนี้เป็นรายได้กลับคืนให้แก่รัฐบาลไทยครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าได้ฟังรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติอภิปรายชี้แจงให้ข้าพเจ้าทราบนั้น รู้สึกว่ายังสงสัย ข้าพเจ้าดูตามมาตรา ๒๒ งบประมาณรายจ่ายของรัฐวิสาหกิจ ให้ตั้งเป็นจำนวนเงินถึง ๒๖๕,๓๗๙,๕๙๐ บาทนี้ ท่านแก้ไขใหม่ ตั้งเดิมจริง ๆ ท่านตั้งถึง ๒๙๓,๙๐๘,๕๐๐ บาท ที่นี้รายการไหนสงสัยว่าอาจจะเป็นรายการ ข. ใช่หรือไม่ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยรวม ๑๒ ล้านบาท คือรายจ่ายอื่น ๑๒ ล้านบาท แล้วท่านก็มาตั้งไว้มาตรา ๑๒ ทวิ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนกระแสไฟฟ้าไทยลาว ๑๒ ล้านบาทนั้นใช่หรือไม่ ถ้าเป็นจริงอย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าจะถามว่าเป็นเพราะเหตุใด ท่านคิดว่าประเทศไทยเป็นเมืองมหาเศรษฐีอย่างนั้นหรือ ท่านถึงไปเอื้อเฟื้อแผ้วประเทศลาว ถ้าประเทศลาวเป็นเมืองขึ้นของเรา เป็นโคโลนี (colony) ของเราแล้วไปอีกเรื่องหนึ่ง ข้าพเจ้าไม่ว่า แต่ที่สหรัฐอเมริกาช่วยเหลือประเทศลาวเวลานี้ ทำไมท่านถึงอำาชาฉวยปีกไปช่วยประเทศคนต่างด้าวทำวต่างแดน มีแม่โขงเป็นฝั่งคั่นอยู่อย่างนี้เป็นต้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ท่านประธานที่เคารพ ตาสีตาสา ยายมาตามี ชาวไร่ชาวนาของเราเวลานี้กำลังเดือดร้อนเงิน ๑๒ ล้านบาทช่วยเขาซิ หรือมิฉะนั้นให้รัฐมนตรีสุกิจ นิมมานเหมินทร์ไปผลิตครุ ไปสร้างโรงเรียนซิ หรือ ๑๒ ล้านบาทนี้ไปเพิ่มตำรวจตระเวนชายแดนมิดีกว่าหรือ ข้าพเจ้าก็เคยกล่าวกับท่านรองนายกรัฐมนตรีแล้ว เวลานี้บ้านเมืองท่านจะไปวังเหงทาวนอนไม่ดีหรอก ข้าพเจ้าถึงบอกว่าเวลานี้เมืองไทยไม่ค่อยมีความสงบสุข นี่ท่านก็ไม่ฟังนี่บังเอิญท่าน เสธ. ทวี ฟังก็ดีแล้ว ข้าพเจ้าขอบคุณมาก บางทีจะได้ให้ท่านรองนายกรัฐมนตรีประกาศทราบ เงิน ๑๒ ล้านบาทนี้ไม่ใช่ย่อยนะครับ ท่านประธาน ถ้าท่านเอาเงิน ๑๒ ล้านบาทนี้ไปสร้างโรงเรียน หรือสร้างโรงพยาบาลในจังหวัดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดภาคอีสานอย่างนี้เป็นต้นแล้ว ข้าพเจ้าจะไม่ทนาสาธุ นี่ประเทศลาวสหรัฐอเมริกาเวลานี้หอบอุ้มชูประเทศลาวอยู่แล้ว แม้แต่งบประมาณแผ่นดินของเขาเท่าที่ข้าพเจ้าทราบ เดือนหนึ่งถึง ๒๕ ล้านดอลลาร์ มหามิตรของเราช่วยเขา แล้วอะไร ๑๒ ล้านบาทของเราไปช่วยเขา ท่านประธาน ความจริงงบประมาณแผ่นดินทุกสตาจค์แดงซึ่งเป็นภาษีอากรของปวงชนชาวไทยนั้นก็ควรจะสนับสนุน อุดหนุนในประเทศไทย จะเอาไปจังหวัดของท่านประธานข้าพเจ้าก็ไม่ว่า แต่ที่เสียใจ เอาให้ทำไม่ประเทศลาว

ข้าพเจ้าแปลกใจประเทศเขาไม่มีสงคราม เพราะสหรัฐอเมริกาทำให้เขาแบ่งแยกเป็นลาวกลาง ลาวซ้าย ลาวขวา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : นี้คุณทองดี อย่าไปก้าวก่ายต่างประเทศเขา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ ข้าพเจ้าไม่ชอบ นี่เป็นนโยบายวิถีทางการเมืองของเขา ท่านประธาน.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็นั่นซี อย่าไปก้าวก่ายเขา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ยุให้ร่ำดำให้ร่ำ.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ยังเอาอีก อย่าไปว่าเขาซี เขาเป็นมหาประเทศ เหมือนกันกับเรา เป็นประเทศเอกราช

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ แล้วโรงงานอุตสาหกรรมหนักของเขา สร้างอาวุธขึ้นมาซะ แล้วจะให้พวกเราชาวเอเชียพวกด้อยพัฒนาประเทศ หรืออันดีเวลลอปเม้นท์ คันทรี (undevelopment country) ประเทศที่ด้อยพัฒนาให้รบราฆ่าฟัน กุชายอาวุธยุทธภัณฑ์ ให้แก่ อย่างนี้ท่านชอบหรือท่านประธาน.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่เรื่องเงิน ๑๒ ล้านบาท

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เราเป็นเมืองพุทธศาสนา เราต้องการความสงบสุข ถ้ามท่านรองนายกรัฐมนตรีดู ท่านก็นิ่งหลับ นี่เป็นอย่างนี้เสียด้วยท่านประธาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย งบ ๑๒ ล้านบาทมาให้ลาวนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นขอคัดค้านอย่างเด็ดขาด จะไม่ให้เลยแม้แต่สตางค์แดงเดียว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กรรมาธิการเชิญครับ

นายบุญรอด บิณฑลันต์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ สำหรับคำถามข้อแรก ที่ว่ารายการเงิน ๑๒ ล้านบาทนั้นจะได้ย้ายมาจากมาตรา ๒๒ ในหนังสืองบประมาณหน้า

๕๘ นั้นนะใช้หรือไม่ ก็ขอยืนยันว่าถูกต้อง คือจากยอด ข. การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ๑๒ ล้านบาท ทั้งนี้ในข้อตกลงที่ท่านบอกว่าไปให้เขาทำไม ไปช่วยทำไมลาวนั้นนะ ไปเสียเปรียบทำไม เหตุผลเป็นดังนี้ คือว่าเงิน ๑๒ ล้านบาทนั้นนะไม่ใช่เป็นเงินที่ไปให้เขาเปล่า ช่วยให้เราได้สร้างโครงการน้ำเริ่มขึ้นมาได้ ในคณะกรรมการแม่น้ำโขงหรือโครงการแม่น้ำโขงนั้น เราช่วยกันในระยะ ๔ ประเทศ และมีประเทศอื่น ๆ มาช่วยด้วยบ้าง โครงการน้ำเริ่มนี้ใช้เงินประมาณ ๔๐๐ ล้านบาทระยะแรก ในการนี้สหประชาชาติและสหรัฐอเมริกาได้ช่วยเหลือทั้งหมด สำหรับค่าก่อสร้าง เป็นแต่ว่าขอให้มิตรประเทศซึ่งอยู่ในโครงการลุ่มแม่น้ำโขงนั้นะ แสดงว่าจะช่วยอะไรได้บ้าง เราก็แสดงน้ำใจโดยการช่วยเพื่อให้โครงการนี้สำเร็จไปได้ คือกระแสไฟฟ้าให้ไปใช้ในการก่อสร้างโครงการน้ำเริ่มขึ้นมาได้ เพราะว่าถ้าเอาเงินจากที่เขาบริจาคให้มาในการก่อสร้าง ๔๐๐ ล้านบาท มันก็จะทำให้ขาดไป ก็ต้องไปหาที่ไหนมาอีก ที่นี้พูดถึงผลประโยชน์ เรามองในระยะกาลไกลเพราะว่าเวลานี้เราผลิตกระแสไฟฟ้าในราคาต้นทุนนั้นะ ราคา ๓๓ สตางค์ แต่โครงการน้ำเริ่มนี้เมื่อเสร็จแล้ว ซึ่งจะเสร็จในปี ๒๕๑๕ ต้นปี เราได้ตกลงกับประเทศลาว โดยหลักการเขาขายให้เราเพียงยูนิตละ ๔ สตางค์ เราจะได้ประโยชน์จาก ๓๓ สตางค์ลงมาเหลือ ๔ สตางค์ จึงเป็นผลพลอยได้ซึ่งเราคิดในระยะไกลแล้วคุ้มเกินคุ้ม เราจึงแสดงน้ำใจในฐานะที่เป็นมิตรประเทศที่อยู่ในคณะกรรมการลุ่มแม่น้ำโขง ช่วยให้การก่อสร้างน้ำเริ่มนี้เป็นไปได้

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ผมฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติออกมาชี้แจงเรื่องการช่วยกระแสไฟฟ้าลาว ก็น่าฟังตรงที่ว่า เราช่วยมิตรประเทศแล้วเราก็จะได้กระแสไฟในราคาถูก ส่วนจะเอาเงินจำนวนนี้จากเงินที่เขาให้เรา ๔๐๐-๕๐๐ ล้านบาทไป แล้วจะทำให้ยอดนั้นขาดไปนั้นนะ ความจริงโดยหลักการแล้ว ก็มีเหตุผลที่น่ากระทำเช่นนั้น แต่เรามานึกถึงว่ากระแสไฟฟ้าในเมืองไทยเองนั้นขณะนี้ผมในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎร ออกเยี่ยมเยียนราษฎรหลายตำบลหลายหมู่บ้าน เกือบทุกหมู่บ้านที่มีประชาชนหนาแน่นและมีสายไฟแรงสูงผ่านไปนั้น สิ่งหนึ่งที่เขาเรียกร้องกับผู้แทนเขาว่าทำอย่างไรครับพวกผมจะได้ใช้ไฟบ้าง สิ่งนี้แหละครับที่มันทำให้ผมนี้รู้สึกไม่สบายใจเลยต้องลุกขึ้นมาพูด

ที่พูดนี้เงินจำนวนที่เราไปใช้ ๑๒ ล้านบาทนี้ เป็นภาษีของราษฎร ความเป็นมิตรนั้นเราก็เป็นมิตรกันได้ด้วยหลายทางอยู่แล้ว แต่การที่เราจะเป็นมิตรโดยที่ปล่อยให้ราษฎรของเราอีกหลายหมู่บ้านหลายตำบลที่อยากใช้ไฟแล้วไม่ได้ใช้นี้ ผมเองก็จำเป็นต้องลุกขึ้นมาพูด เพราะการใช้ไฟลงหมู่บ้านแต่ละแห่งนั้น ผมสอบถามราคาแล้ว บางแห่งก็ไม่เกิน ๘ หมื่นบาท บางแห่งก็ไม่เกิน ๔ หมื่นบาท โดยให้ชาวบ้านออกค่าหม้อแปลง ๒ หมื่นบาท ๓ หมื่นบาท เขาก็มีเงินสมทบช่วยให้อะไรอย่างนี้ ผมคิดว่าเงิน ๑๒ ล้านบาทนี้ถ้าหากเราจะเล็งในแง่ว่า เมืองเรามีไฟพอใช้กันแล้วหรือยัง ให้ราษฎรทั้งหลายซึ่งอยู่ตามหมู่บ้านที่ใกล้ถนนที่มีสายไฟแรงสูงผ่านนั้นนะ ได้มีแสงสว่างอ่านหนังสือหาความรู้ ดู ทีวี ฟังวิทยุให้เกิดความเข้าใจดีในรัฐบาลนี้เพิ่มพูนวิชาความรู้ขึ้นมา นี่ผมคิดว่าจะได้ประโยชน์กว่าที่เราจะหวังซื้อกระแสในราคายูนิตละ ๔ สตางค์ เพราะว่าการที่เขื่อนน้ำจิมที่จะสร้างมานั้นว่าตามจริงก็สร้างโดยที่มหาประเทศได้ช่วยเหลือมา ผมจึงคิดว่าแม้ว่าเราจะไม่เสียเงินจำนวนนี้ไป การจ่ายกระแสไฟที่เราจะขอซื้อเขาใช้นั้นนะ ผมคิดว่าราคาจะถูกจะแพงกว่านี้ก็คงจะไม่เท่าไร เพราะตามหลักผู้ที่ผลิตก็อยากจะทำนาย ถ้าเรามีทางซื้อในราคาถูกได้ เราก็ควรจะซื้อกลับมาในขั้นนั้น ถ้าเราจะซื้อถูกไม่ได้ของเราซึ่งเราก็คุยกันหนาวๆ สว่างๆ นั้น ก็คงจะพอใช้ ที่ผมพูดนี้ก็โดยมิใช่ว่าเราจะตัดมิตรเสียทีเดียว แต่ผมพูดเพราะผมเสียตายเงิน ๑๒ ล้านบาท ซึ่งแทนที่จะช่วยให้ราษฎรของเราอีกหลายร้อยตำบลได้มีแสงสว่าง เพื่อเพิ่มพูนวิชาความรู้ ความเข้าใจดีในระหว่างการทำมาหากินแล้วก็ระหว่างราษฎรกับรัฐบาล ผมจึงอยากที่จะให้สมาชิกของเราพิจารณาให้ดีว่าเราควรที่จะให้จ่ายกระแสไปลงทุนไปตั้ง ๑๒ ล้านบาทนี้เพื่อให้เขาไปสร้างเขื่อน โดยที่เขื่อนนั้นระหว่างก่อสร้าง การใช้กระแสก็พอจะผลิตเองได้อยู่แล้ว ซึ่งการก่อสร้างทุกแห่งเราก็มีทางที่จะผลิตกระแสไฟฟ้าเฉพาะการก่อสร้างมันไม่ก็อู้ก็ฟัสหรรอครับ ที่นี้เราลงทุน ๑๒ ล้านบาทนี้ เทียบถึงความต้องการของราษฎรอีกหลายตำบลที่อยากใช้ไฟนี้ ผมก็นึกออกจะเสียตายอยู่เหมือนกันครับ จึงขอมายูว่าขออย่าส่งได้ไหมครับ เอา ๑๒ ล้านบาทมาช่วยราษฎรอีกหลายร้อยตำบลที่อยากได้ไฟไฟครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เชิญครับ เชิญท่านกรรมธิการ

นายเสวตร เบียมพงศ์สานต์ (กรรมาธิการ) : คือรายการนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ คณะกรรมาธิการได้ย้ายจากมาตรา ๒๒ มาอยู่ที่นี้ งบกลาง ด้วยเหตุผลที่ว่า ถ้าอยู่ที่นั่นจะเป็นการเพิ่มทุนของรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย แต่ถ้าตั้งไว้ที่งบกลางก็เป็นรายจ่ายซึ่งจ่ายให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฉะนั้นประเด็นที่พิจารณาในที่นี้ก็มีแต่เพียงว่า สมควรจะย้ายจากนั้นมา จากมาตรา ๒๒ มาอยู่ในงบกลางหรือไม่เท่านั้นเองครับ ไม่ใช่พิจารณาเรื่องอื่นครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณสมพล

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ติดพันครับ ติดพันจริง ๆ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เตียวชิตครับ ให้คนอื่นคนที่ยังไม่ได้พูด ให้พูดก่อน ติดพันค่อยพูดทีหลัง

นายสมพล เกยุราพันธ์ (นครราชสีมา) : กระผมสงสัยและติดใจอยู่ที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติแจ้งว่า ได้ย้ายไปจากมาตรา ๒๒ นี้ มาตรา ๒๒ ยังคงตั้งอยู่ ยังทรงอยู่ครับ ที่นี้มันจะไม่เป็นการผิดหรือครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : วงเล็บไว้แล้ว วงเล็บไว้ทั้งสองข้างครับ

นายสมพล เกยุราพันธ์ (นครราชสีมา) : ขอขอบคุณครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : คือท่านกรรมาธิการบอกว่าเราย้ายจากมาตราไหนมาไว้ที่นี่ เพราะฉะนั้นมีอยู่อย่างเดียวพิจารณาว่าจะให้ย้ายหรือไม่ ผมว่าไม่ถูกครับ เพราะว่าเงินก้อนนี้เรายังไม่ได้ผ่านวาระที่ ๒ จะให้ใช้หรือไม่ เพราะฉะนั้นที่ท่านสมาชิกมาท้วงติงก็ชอบด้วยเหตุผล ผมมาฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เพื่อน ส.ส. จังหวัดเดียวของผม คือจังหวัดเชียงใหม่ ขึ้นมาคัดค้านไม่เห็นด้วยที่จะอนุมัติเงิน ๑๒ ล้านบาทมาที่นี่ให้ไปส่งสายไฟไปให้กระแสไฟไปให้ยังประเทศลาว ผมมีความรู้สึกตรงกันข้าม ประเทศลาวกับไทยโดยสายเลือดไม่ใช่อื่นไกลพี่น้องกัน ถึงแม้จะมีน้ำโขงตัดผ่านก็เพียงแต่ตัดแยกแผ่นดิน แต่จิตใจเราเป็น

อันหนึ่งอันเดียวกัน ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมสายสัมพันธ์มาแต่ดึกดำบรรพ์ก็
 เป็นไทยด้วยกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นรัฐบาลต้องการที่จะช่วยเหลือประเทศลาว เพื่อจะแสดง
 ให้มิตรประเทศเห็นว่าเมื่อเขาจะมาตั้งโรงงานไฟฟ้าที่น้ำงึมอะไรนั้น ๔๐๐ ล้านบาท เพียงแต่
 แสดงออกให้เขาเห็นว่าเราจะต้องอุทิศเงินหรือจ่ายเงินเพียง ๑๐ กว่าล้านบาท เพื่อแสดงน้ำใจ
 มิตรแก่มิตรประเทศนั้น ผมก็ว่าชอบด้วยเหตุผล ในขณะที่เดียวกันด้านสัมพันธ์มิตรระหว่าง
 ประเทศไทยกับลาวก็กระชับมั่นคงยิ่งขึ้น ถ้าพูดในทางการเมือง ประเทศลาวก็เป็นเมืองหน้าด่าน
 ขณะนี้ประเทศลาวกำลังมีภัยพิบัติแยกออกเป็นลาวเหนือลาวกลางและลาวอะไรต่าง ๆ ก็
 เป็นกำแพงกันชนให้แก่กับประเทศไทย เพราะฉะนั้นผมหวังใจว่าเพื่อนสมาชิกแห่งสภานี้ก็
 คงจะเห็นชอบในข้อนี้ อีกประการหนึ่งที่เพื่อน ส.ส.ในพรรคเดียวของผมคือคุณอุทัย พิมพ์ใจชน
 แห่งจังหวัดชลบุรีนี้ ให้เหตุผลว่า ถ้ารัฐจะไปช่วยเหลือประเทศลาวก็ควรจะคำนึงถึงประชาชน
 พลเมืองไทยส่วนใหญ่ซึ่งมีความต้องการใช้กระแสไฟฟ้า รัฐทำไมไม่หยุบยื่นให้ ก็เป็นเหตุผล
 ที่น่าฟังและน่าสนับสนุนอย่างยิ่ง ในฐานะที่ผมเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ผู้หนึ่ง ซึ่ง
 ได้ใกล้ชิดกับประชาชนพอสมควร ได้เห็นความต้องการของประชาชนไม่ยิ่งหย่อนไปกว่า
 ท่านผู้แทนจังหวัดชลบุรี คือคุณอุทัย พิมพ์ใจชน ก็อยากจะขอร้องให้คณะกรรมการหรือ
 แม้กระทั่งคณะรัฐมนตรีทั้งหลายได้โปรดรับฟังความคิดเห็นของคุณอุทัย พิมพ์ใจชน ว่า
 ชอบด้วยเหตุผล ในเมื่อเราจะช่วยเหลือมิตรประเทศได้ ก็อย่าลืมถึงลูกหลานหรือประชาชน
 คนไทย เราก็ชอบที่จะช่วยอย่างยิ่ง นั่นคือขอฝากแง่คิดว่าว่าองค์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคซึ่ง
 เป็นองค์การรัฐวิสาหกิจก็ควรจะคิดช่วยเหลือแก่ประชาชนคนไทยให้มีไฟฟ้าใช้ เพราะประชาชน
 คนไทยตกเป็นเครื่องมือในทางการเมือง ได้มีท่านสมาชิกท่านผู้มีเกียรติอย่างน้อยก็ไม่ต่ำกว่า
 ๑ ท่าน ซึ่งนั่งอยู่ในสภานี้ได้ใช้องค์การไฟฟ้าเป็นสิ่งที่หนึ่งซึ่งฉ้อฉลหลอกลวงเข้ามาให้ประชาชน
 เลือกก็ไม่มีทางเลือก ซึ่งผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกของผมท่านนั้นก็อยากจะแก้ไขเหตุการณ์ให้
 ล้างบาปล้างกรรมที่ได้ไปพูดไว้กับประชาชนให้มีไฟฟ้าใช้ ก็อยากจะขอฝากสภานี้ช่วยเพื่อน
 ส.ส. คนดีของผมคนหนึ่งซึ่งผมไม่อยากจะเอ่ยชื่อ ถ้ารัฐช่วยเหลือในด้านการไฟฟ้าให้มากขึ้น
 ก็เท่ากับปลดปล่อย ส.ส. พรรคสหประชาไทยผู้หนึ่งซึ่งถล่นไปในทางการเมือง ก็เป็นคุณประโยชน์
 แก่ท่าน ส.ส. แห่งพรรคสหประชาไทยผู้นั้น แต่ในขณะที่เดียวกันก็เกิดประโยชน์แก่ประชาชน

คนไทยที่ต้องการใช้กระแสไฟฟ้า สำหรับความคิดเห็นของผม เราก็สมควรอย่างยิ่งที่จะให้งบประมาณผ่าน แต่จะผ่านไปโดยที่คณะกรรมการหรือรัฐบาลไม่รับปากต่อสภานี้ว่าจะหาทางช่วยเหลือให้ประชาชนคนไทยมีไฟฟ้าใช้กันอย่างทั่วถึงแล้ว ก็ไม่ควรจะอนุมัติ เพราะการอนุมัติช่วยเหลือผู้อื่นควรจะคำนึงถึงตัวเองเป็นส่วนใหญ่ด้วย จึงหวังว่าเพื่อนสมาชิกคงจะเข้าใจว่าพรรคประชาธิปไตยไม่ได้ตัดรอนน้ำใจหรือสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ เราเห็นว่าประเทศลาวกับประเทศไทยไม่ใช่อันไกล วันหนึ่งอาจจะรวมกันเป็นแผ่นดินทองจึงหวังว่าท่าน ส.ส. ทั้งหลายได้โปรดใคร่ครวญว่าก่อนจะอนุมัติ ขอฟังการตัดสินใจของคณะกรรมการ ของคณะกรรมการว่าจะช่วยเหลือให้ประชาชนคนไทยมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึงหรือไม่ และจะปรับปรุงอัตราไฟฟ้าให้อยู่ในราคาที่เหมาะสมเหมือนอย่างไฟฟ้านครหลวงคิดค่าอัตรากะแสไฟฟ้าแก่ประชาชนคนชาวกุง แต่ทำไมคนหัวเมืองคนส่วนภูมิภาคยังใช้ไฟฟ้าในราคาสูงเกินสมควร ก็อยากจะฝากไว้กับคณะกรรมการ

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : เท่าที่พิจารณาในอนุมาตรา (๑๒ ทวิ) สำหรับผมก็มีความรู้สึกเห็นด้วย เพราะผมอยู่ภาคอีสาน ความรู้สึกขนบธรรมเนียมประเพณีตามที่ ส.ส. ผู้มีเกียรติได้ชี้แจงไปนี้เป็นความจริง แต่ว่าข้อข้องใจก็มีอยู่บ้าง คือสิ่งที่เราได้ช่วยเหลือเขาไปนั้น ผมอยากจะให้คณะกรรมการชี้แจงว่าที่ได้พิจารณายกย้ายถ่ายเทงบนี้มาอยู่บกลางนี้ ท่านมีเหตุผลอย่างไร นั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง ส่วนที่จะได้รับผลตอบแทนจากทางประเทศลาวนั้นนะเรามีบ้างไหม ถ้าหากว่าทางคณะกรรมการจะได้ชี้แจงให้สภานี้เข้าใจโดยละเอียดแล้ว ผมเชื่อว่าสมาชิกทุกท่านไม่ขัดข้อง ขอความกรุณาคณะกรรมการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาตินั้นนะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ขอความกรุณาชี้แจงด้วย

นายบุญมา วงศ์สวรรค์ (กรรมการ) : ผมจะขอตอบในประเด็นแรก คือว่าเพราะเหตุใดจึงย้ายจากมาตรา ๒๒ มาอยู่ที่บกลาง มาตรา ๒๒ นั้นในหลักการเกี่ยวกับวิธีการงบประมาณ เราวางหลักไว้ว่าอย่างนี้ครับ ว่าตั้งไว้ให้เฉพาะกรณีที่เป็นกรเพิ่มทุนให้แก่รัฐวิสาหกิจ ถ้าเป็นกรณีอื่นแล้วเราไม่ตั้งไว้ให้ยกเว้น ยกตัวอย่าง ถ้าเป็นการซึ่งรัฐบาลประสงค์

จะมีเงินก้อนหนึ่งเพื่อให้รัฐวิสาหกิจกู้เงิน เราก็ตั่งไว้ให้ในกระทรวงการคลังหมวดรายจ่ายอื่น แปลว่ารัฐวิสาหกิจมาขอกู้เงินจากกระทรวงการคลัง อย่างนี้ไม่ใช่ลักษณะเพิ่มทุนครับ เรื่องนี้แต่แรกผู้ใส่รายการนี้มาในร่างพระราชบัญญัติในมาตรา ๒๒ คงจะเข้าใจไว้เขาไป เมื่อคณะกรรมการชักใช้ไล่เลียงเจ้าหน้าที่สำนักงบประมาณ ก็ได้ความว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เงินสำหรับเพิ่มทุนการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย แต่เป็นเงินอย่างนี้ครับ เป็นเงินสำหรับที่รัฐบาลใช้ซื้อไฟฟ้าจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ใช้ซื้อไฟฟ้านะครับ ก็ซื้อในราคาซึ่งเขาจำหน่ายอยู่ตามปกติ ซื้อมาแล้วก็เอาไปจำหน่ายให้แก่ประเทศลาว โดยขายเชื่อ ไม่ใช่ปรับราคาให้เปล่า วันหนึ่งช่างหน้าเขาก็ต้องชำระคืน ที่เราจะได้อินจากประเทศลาวนั้นก็คือเขาชำระให้แก่เราเป็นกระแสไฟฟ้า แต่เมื่อชำระนั้นก็เป็นการชำระให้แก่รัฐบาล รัฐบาลได้กระแสไฟฟ้ามาแล้วก็เอาไปขายต่อให้แก่การไฟฟ้า ซึ่งการไฟฟ้าต้องชำระเงินให้แก่รัฐบาล ในตอนนั้นก็จะเป็นรายได้เข้าคลัง อันนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องให้เปล่า นะครับ เป็นการขายเชื่อ ที่นี้ประเด็นที่คุณอุทัยพูดว่าทำไมเราจะต้องเอาเงินมาทำเรื่องนี้ ประเทศไทยขาดไฟฟ้า เรื่องขาดไฟฟ้าไม่ขาดไฟฟ้า นี่ปัญหาเป็นอย่างนี้ครับ ข้อเท็จจริงขณะนี้พูดถึงปริมาณไฟฟ้าที่ผลิตนั้นนะไม่ขาด มีเหลือด้วยซ้ำไป สิ่งที่ขาดนั้นคือสายลวดที่จะนำไฟฟ้าไปขาย ในขณะที่นะครับไฟฟ้าเราผลิตได้มากเท่าไรก็ตามเถอะ ไม่สามารถส่งไปจำหน่ายที่ไหนได้เกินไปกว่ากำลังสายลวดที่จะมีถึงตามบ้านราษฎร มีไปถึงโรงงาน ที่นี้ไฟฟ้ามันมีเหลืออยู่ในมือนี้ ก็เมื่อมีลูกค้าเขามาขอซื้อ คือประเทศลาว แต่ว่าซื้อเชื่อ นะครับ ก็มีเหตุผลอย่างนี้ คือเราควรจะขายให้เขา ของมันมีอยู่แล้ว แล้วก็ไม่มีทางที่จะไปขายที่ไหน เพราะสายลวดไม่มี สายลวดมีไม่พอ เพราะเหตุที่เราไม่มีเงินพอให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ให้การไฟฟ้าต่าง ๆ ซึ่งเป็นองค์การดูแลการจำหน่ายไฟฟ้าที่จะไปปักเสาพาดสายให้มีเครื่องมือเอาไฟฟ้าไปจำหน่าย เรื่องมันเท่านั้นนะครับ ถ้ากรณีนี้ผมขอยืนยันได้ว่าเป็นประโยชน์แก่ประเทศไทยอย่างยิ่ง แล้วข้อเสียหายนั้นยังมองไม่เห็นว่ามีที่ไหน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณนิสิตครับ เดี่ยวซี ชี้แจงก็พอจะเข้าใจแล้วนี่นะ เดี่ยวคุณ ผมชี้คุณนิสิตแล้ว เปล่า ๆ คุณทองดี พุทไธ ชี้คุณนิสิตแล้ว คุณนั่งก่อน ไม่ใช่เขาไปว่าคุณทองดี อย่างนั้นอย่างนี้ ไม่ใช่ว่าอย่างนั้น ติดพันมันคนละเรื่อง เอาเถอะนำข้อร้องที่เกิตน่า ผมชี้คุณนิสิตแล้ว

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) : กระทบได้ฟังกรรมาธิการแล้วก็รู้สึก เป็นความเข้าใจผิดมานานพอสมควร เกี่ยวกับเรื่องนี้ที่ว่า คนไทยเราในประเทศไม่ได้ใช้ไฟ แต่ประเทศลาวได้ใช้ไฟ บัดนี้กระทบก็ได้กระจ่าง เมื่อตอนแปรญัตตินั้นบ่นยังไม่ถูกย้ายมา กระทบก็ไม่ค่อยตั้งใจเท่าไร เพราะไม่ทราบว่าเป็นเรื่องไฟฟ้าทางลาว กระทบขอยืนยันว่า ในฐานะที่กระทบมาจากดินแดนอีสาน เพราะอย่างไรเสียดสายไฟฟ้านี้มันผ่านเข้าไปสู่ดินแดน ลาวมันก็ผ่านอีสานไปด้วย กระทบถือว่ามันเป็นส่วนหนึ่งในการที่ทำให้ไฟฟ้าจะต้องไปสู่จังหวัด เหล่านั้นแน่นอน ถึงแม้ว่าระยะมันจะไปอีกหน่อยเพราะเรื่องสายก็ตามเถอะ แต่ว่ากระทบ ขอสนับสนุนท่านกรรมาธิการว่า ความคิดนี้ดีมาก ที่กระทบเห็นว่าดีมากนั้นกระทบขอสนับสนุน ด้วยใจจริง คือว่าเมืองลาวนั้นที่คุณไกรสรเพื่อนกระทบบอกเป็นเรียกว่า เราตัดกันไม่ขาดเหมือน เมืองที่เมืองน้อง กระทบก็ต้องขอโทษ ถ้าหากว่าเพื่อนของกระทบในรัฐสภาไปพูดบางคำ กระทบขอโทษแทนในรัฐสภาว่า ถ้าบอกว่าเมืองขึ้นนี้กระทบก็รู้สึกว่าก็ไม่ค่อยจะถูกนัก มันเป็นการทำให้เสียหน้าใจกัน ไม่ใช่ว่าคุณแม่กระทบนั้นฝังอยู่ในดินแดนนั้น คุณแม่กระทบ ตายแล้วฝังอยู่ในดินแดนนั้น นั่นเป็นเรื่องส่วนตัวกระทบ กระทบก็เติบโตมาใน ๒ ดินแดน ด้วยกันเหมือนกัน แล้วก็ชนบประเพณีวัฒนธรรมต่าง ๆ นั้น เราอยู่ในซึ่งกระทบเชื่อว่าเรา ตัดกันไม่ขาด แม้จะมีสายแม่น้ำโขงกัน อย่างที่คุณไกรสรว่านั้นแน่นอน นอกจากนั้นแล้วเรา จะลืมไม่ได้ว่าฐานะภูมิศาสตร์นั้นสอนให้เราเห็นว่า ไม่ว่าเขมรก็ดีหรือลาวก็ดี วัฒนธรรมเรา ใกล้เคียงกันแล้ว แล้วเป็นเรื่องที่ฝรั่งเขาเรียกว่า บัฟเฟอร์ สเตท (Buffer-state) นะครับ เป็น เมืองด่านหน้า เมืองกันชน อันนี้แหละครับเป็นสิ่งซึ่งเราจะต้องยึดมั่นว่า ถ้าเราไม่ตั้งดินแดน เหล่านี้ให้เป็นพี่เป็นน้องเหมือนอย่างพวกเราแล้ว วันหนึ่งเราจะหมดเพื่อนหมดญาติพี่น้อง กระทบจึงเห็นด้วยครับเพราะว่าการให้ไฟฟ้านี้ไปด้วยการลีนเชื่อนั้น ก็ไม่เห็นเป็นการเสียหาย เพราะเส้นทางที่มันผ่านไปมันก็ผ่านดินแดนเราเข้าไปสู่ดินแดนเหล่านั้นด้วย เพราะฉะนั้น มันคล้าย ๆ ว่ายิงปืนนัดเดียวมันได้นกสองตัวครับ เพราะฉะนั้นกระทบขอสนับสนุน แม้ว่า เพื่อนกระทบบางท่านจะมีการคัดค้านกระทบก็เป็นเรื่องช่วยไม่ได้จริง ๆ ครับ อันนี้กระทบ แสดงความบริสุทธิ์ใจ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ติดพันอะไร เชิญซิคุณทองดี เฉพาะเรื่อง
ติดพันนะ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ ขอประทานขอบพระคุณอย่างสูงสุด
ที่ท่านประธานได้กรุณาให้ข้าพเจ้ากล่าวเรื่องการติดพัน เมื่อก่อนท่านปลัดกระทรวงการคลังได้
กล่าวว่า เรื่องนี้เป็นการซื้อเสาซื้อสาย เพื่อจะปักเสาไปจ่ายไฟฟ้าไปขายให้แก่ประเทศลาวนั้น
ข้าพเจ้าก็.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ ท่านว่าไฟฟ้าเรามีมากแต่เราไม่สามารถ
จะมีสายไปจ่ายกระแสไฟฟ้าส่วนภูมิภาคของเราได้ทุกแห่ง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : นี่ยิ่งบอกพร้อมเลย ท่านประธาน มีมากอะไร
ในจังหวัดเชียงใหม่ของข้าพเจ้า ซึ่งห่างจากเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เพียงกิโลเมตร ๒ กิโลเมตร
ยังไม่มีไฟฟ้า เมื่อก่อนสมาชิกในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นหลานชายของข้าพเจ้าได้บอกแล้วว่า มี
คนหนึ่งก่อนเลือกตั้งไปหลอกหลวงเขาให้ปักเสาไฟฟ้า ราษฎรต้องเสียเสาหนึ่ง ตามปกติถ้าเขา
ซื้อเองก็ในราวสัก ๕๐-๖๐ บาท หรือ ๑๐๐ บาทอย่างสูง แต่นี่เสาดัง ๑๕๐-๒๐๐ บาท เดียวนี้
เสาเหล่านั้นผูกอยู่แล้ว ท่านประธาน ข้าพเจ้ายึดมั่นในธรรม พระพุทธองค์ทรงกล่าวไว้ว่า
เราต้องช่วยเหลือตัวเองก่อน เหมือนอย่างพระพุทธองค์ทรงตรัสรู้แล้วถึงไปโปรดสัตว์ นี่ตัว
ยังไม่เป็นอะไรบ้านเมืองของตัวเองก็ตกต่ำ ราษฎรต้องการแสงสว่าง ไฟฟ้าทุกหัวระแหง
ท่านทำยังไม่ทั่วถึง และถูกระชังอะไรถึงจะข้ามฝั่งแม่โขงไป ท่านประธานที่เคารพข้าพเจ้าก็รักลาว
เหมือนกัน ข้าพเจ้ากินข้าวเหนียว ชาวเชียงใหม่กินข้าวหนึ่ง ข้าพเจ้าพูดอย่างนี้เหมือนกัน แต่
ขอให้เราสร้างตัวเราเองให้ดีเสียก่อน ท่านประธาน แล้วค่อยไปช่วยเหลือต่างประเทศ เหมือน
อย่างมหามิตรของเรา อเมริกัน ประเทศอเมริกาที่เขาร่ำรวยที่สุดในโลก เขาจึงช่วยได้ ข้าพเจ้า
ว่าถ้าจะว่าไปก็ช่วยแบบการเมืองนี้อยากจะยุยงส่งเสริมให้เป็นเกาหลีเหนือเกาหลีใต้ ญวนเหนือ
ญวนใต้ จีนชายอาวุธน้ำมันเป็นอย่างนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : บอกแล้วว่าอย่าไปว่าเขอย่างนั้น

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ ที่นี้ถูกระยะไรท่านประธาน เรายังพึ่งตัวเองไม่ได้ ตาสีตาสา ยายมาตามี เขาก็อยากได้แสงสว่างไฟฟ้าไปใช้ในไรในนาของเขา เขาก็อยากเห็นโทรทัศน์ เขาก็อยากเห็นวิทยุ แต่วิทยุไม่เป็นไร ทรานซิสเตอร์ก็มี เขาใช้ถ่านก็ได้ นี่ทำไม่รัฐบาลนี้ไม่คำนึงถึงบ้าง ท่านรองนายกรัฐมนตรี ข้าพเจ้าเองรู้สึกสลดใจ ท่านไปเที่ยวอำเภอพวากับกช่วยประเทศนั้นช่วยประเทศนี้ แม้แต่เขมรก็เถอะ ข้าพเจ้าไม่ชอบลั่น ๒ แจกพระยาละแวก ถูกสมเด็จพระนเรศวรตัด.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณทองดี ๆ อย่าไปก้าวร้าวประเทศอื่นเขาซี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าไม่ก้าวร้าว เาประวัติศาสตร์ชาติไทย มาพูด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ ๆ เรื่องเลย อย่าไปก้าวร้าวประเทศอื่น ๆ เขา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นขอให้ช่วยคนไทยเราก่อน ท่านประธานที่เคารพ คนไทยเราเสียภาษีอากรให้แก่ประเทศชาติบ้านเมือง แล้วถูกระยะไรถึงจะต้องไปอำเภอพวากับไปช่วยประเทศโน้นประเทศนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกสลดใจ วันนี้ปวงชนชาวไทยทั้งหมดทั่วประเทศ ๓๔ ล้าน คนจะได้รู้ไว้ว่ารัฐบาลนี้จะช่วยเหลือราษฎรปวงชนชาวไทย หรือเปล่า ๑๒ ล้านบาทของท่านรัฐมนตรี อาจจะ ขอประทานโทษ เพียง ๑๒ สตางค์ก็ได้ แต่อย่าลืมราษฎรชาวไทย ๑๒ ล้านบาท เป็นเงินมหาศาล สร้างโรงเรียน สร้างโรงพยาบาล เพิ่มตำรวจตระเวนชายแดน ท่านประธาน เวลานี้หนาวเหน็บ ภาคอีสาน ภาคเหนือหนาวเหน็บมาก เราะหัดดีที่ท่านรองนายกรัฐมนตรี ปีนี้ข้าพเจ้าขอสดุดีว่าเป็นฮีโร่ที่ไม่ประกวดนางสาวไทย วชิราวุธ เพราะท่านคำนึงถึงชายแดน.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อย่า ๆ อยู่นอกเรื่อง ๆ ไป

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : นี่เป็นความจริง ข้าพเจ้าถึงชมเชยท่าน

ทำไมไม่คำนึงถึงบ้าง ที่กำลังอยู่ทางภาคอีสาน ภาคเหนือ ผู้ก่อการร้าย อะไรพวกนี้ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงมีความเห็นว่า ๑๒ ล้านบาทนั้นนั้นเอาไว้ปีหน้าทำใหม่ ท่านรองนายกรัฐมนตรี ถ้างบประมาณของเราสมดุล ดุลการค้าไม่ขาดแคลนแล้ว ก็ควรจะช่วยเหลือได้ แล้วที่นี้คณะกรรมการ บอกว่าย้ายจากมาตรา ๒๒ ไปอยู่บกลางนั้น ก็เป็นเพราะเหตุไร เมื่อตอนแรกทำไมท่านไม่ พิจารณาให้ดีควรจะเอาใส่บกลางเสียก่อนซี ทำไมท่านไม่ทำ แต่ที่มาทีหลัง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กรรมการชี้แจงแล้ว นี่กรรมการชี้แจง แล้วเมื่อถึงนี้ก็น่าจะเข้าใจ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่.....

นายชุมพล มณีเนตร (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ กระผม กราบเรียนต่อที่ประชุมเห็นว่า รายการนี้ไม่มีผู้ขอแปรญัตติไว้ ส่วนรายการนี้เดิมได้ตั้งไว้ใน มาตรา ๒๒ คณะกรรมการได้เปลี่ยนมาตั้งอยู่ในบกลางมาตรา ๔ ก็ขอได้โปรดเข้าใจ ตามนี้ครับผม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ใช่แล้ว คือว่าเปลี่ยนแปลงจากที่หนึ่งมาไว้ที่หนึ่ง มันก็ถูกแล้ว

นายชุมพล มณีเนตร (กรรมการ) : อภิปรายมีไม่ได้ครับ เพราะว่าไม่ได้มี ใครแปรญัตติไว้เลยครับผม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็กรรมการมาเปลี่ยนแปลงเองนี่

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการกรรมการ ยังจะไม่ทราบระเบียบข้อบังคับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อย่า ๆ ไปเรื่องของคุณ ว่าไปเรื่องของคุณ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ใช่ ข้าพเจ้าเห็นว่าย้ายจากรายการนี้ไปอยู่อีก

รายการหนึ่ง หมายความว่าแก้ไขเปลี่ยนแปลง คณะกรรมการทำอย่างนี้ สมาชิกทุกคนพูด....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาแล้ว ประธานเรียนให้ท่านกรรมการ
ทราบแล้ว คุณไม่ต้องเรียนซ้ำหรอก

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า เพื่อจะชี้แจงให้เข้าใจอีกทีหนึ่ง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่จำเป็น ๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะเห็นว่าบางครั้ง บางทีอาจจะผลออ
ไปได้ เรื่องเป็นอย่างนี้ ท่านประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ผลออ ๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าถึงบอกว่ายังตั้งใจ
ที่ว่าไม่ให้ เอาไว้ปีหน้าฟ้าใหม่ ๑๒ ล้านบาทค่อยย้ายไป ขอเอา ๑๒ ล้านบาทนี้ไว้คงเดิม
ช่วยเหลือปวงชนชาวไทยในจังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง ภาคอีสาน อุบล ขอนแก่น หนองคาย
มหาสารคาม ร้อยเอ็ด จังหวัดเลย อะไรพวกนี้ ชัยภูมิ ยังต้องการอีกเยอะแยะ ตลอดจน
ภาคใต้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอยืนยันตัด ไม่เห็นด้วย ถ้าเอาไว้ที่เดิม ข้าพเจ้าเห็นด้วย

นายวิมพ์ วิมลมาลย์ (นครราชสีมา) : สำหรับในทรรศนะของพรรคชาตินิยม
ขอสนับสนุนว่า เราควรจะได้ช่วยเหลือมิตรประเทศเพื่อนบ้านของเรา เพราะในระยะนี้
เหตุการณ์ทางการเมืองมันทำให้เราต้องมีมิตร แม้เราจะสละความลำบาก สละความเหนื่อยยาก
เงินทองเพื่อให้เราได้มิตรขึ้น เราก็ควรจะยอม สำหรับประเทศลาวนั้นก็เป็มิตรที่ดีของเรา
และเขมรนั้นถึงแม้ว่าประวัติศาสตร์จะมีการทะเลาะเบาะแว้งกันบ้างก็เหมือนกับลั่นกับฟัน
อยู่ใกล้กันก็มีการทะเลาะกันธรรมดา ประวัติศาสตร์นั้นเราอาจจะแต่งขึ้นมาอย่างไรก็ได้
ตามเหตุการณ์ของบ้านเมือง เมื่อเวลามีศัตรูเราก็ต่อกันไป เวลารักเราก็พูดไปอีกอย่างหนึ่ง
เพราะฉะนั้นอาจจะเป็ทรรศนะของผู้แทนบางท่านผู้มีเกียรติที่เห็นว่าเขมรนั้นประวัติศาสตร์
เป็นอย่างไร แต่สำหรับกระผมเองถือว่าประเทศเพื่อนบ้านเขมรเป็นมิตรที่ดี และเชื่อว่าท่าน

สมาชิกผู้มีเกียรติ ทุกท่านก็คงจะไม่คัดค้านในเรื่องนี้ แล้วก็ขอให้สภานี้บันทึกไปว่าเราไม่ได้ว่าอะไรเขมรเลย เราอยากให้เป็นเมืองพี่เมืองน้อง แม้แต่จังหวัดมันยังไม่กีดหน้าปากกรูของมัน เพราะฉะนั้นไทยเราทำอะไรเราจะหาศัตรูมาใส่ตัว เป็นมิตรเป็นเพื่อนกันดีกว่า ฉะนั้นแม้การจะสละเพียง ๑๒ ล้านบาทนี้เพื่อมิตรประเทศ เพื่อเราได้รับการรักษาเพื่อนบ้านของเรา กระผมก็ยินดีและเต็มใจยิ่ง จึงขอสนับสนุนในเรื่องนี้ครับ

นายขุนทอง ภูผิวเดือน (กาฬสินธุ์): กระผมก็ไม่มีความคิดเห็นจะขัดแย้ง แต่ว่าสงสัยที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติในฐานะกรรมการมาชี้แจงว่าที่ไทยเราผลิตเองนะราคาขายปลีก ๓๓ สตางค์ แต่ที่ลาวเขาจะผลิตได้ต่อไปนี้เราขายปลีก ๔ สตางค์ ทำไมมันถึงห่างไกลกันนักครับ กรรมวิธีของการผลิตอันนี้ก็ไฟฟ้าอย่างเดียว อันนั้นก็ไฟฟ้าเหมือนกัน ทำไมเขาทำ ๔ สตางค์ เมืองไทยทำไม ๓๓ สตางค์ ปล่อยให้ประชาชนชาวไทยต้องซื้อไฟฟ้าใช้แพงกว่าเขา นี่มันเหตุผลกลใด....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: ไม่ใช่ คุณขุนทอง คือท่านรัฐมนตรีท่านว่าอย่างนี้ขายให้เขาในราคา ๓๓ สตางค์ แต่เวลาเขาผลิตแล้วเขาใช้เราคิดให้เราเพียง ๔ สตางค์ หมายความว่าอย่างนั้น ไม่ใช่เขาขายทั่วไป ๔ สตางค์นะหมายความว่าใช้คืนเราในราคาเพียงยูนิตละ ๔ สตางค์

นายขุนทอง ภูผิวเดือน (กาฬสินธุ์): ท่านประธานครับ กระผมฟังไม่ตรงกันกับท่าน แต่กระผมก็จะต้องขอร้องให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการมาชี้แจงหน่อย เป็นจริงอย่างกระผมเข้าใจไหม ไทยเราผลิต ๓๓ สตางค์ แต่ลาวผลิตเขายังผลิตไม่ได้ กำลังจะผลิตอยู่นี้ก็ ๔ สตางค์แล้วแตกต่างกันมาก นี่เป็นเพราะเหตุใด ขอได้โปรดชี้แจงด้วย กระผมสงสัยมากครับ

นายบุญรอด บิณฑสันต์ (กรรมธิการ): สำหรับที่ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติได้สงสัยในเรื่องราคาต้นทุนว่า ทำไมของเรา ๓๓ สตางค์ และทำไมของเขาถึงเป็น ๔ สตางค์ ในราคา ๓๓ สตางค์ของเรานั้นนะเรามีทั้งไฟฟ้ากำลังน้ำ มีทั้งกำลังไอน้ำและอื่น ๆ ซึ่งค่าต้นทุนการ

ผลิตไฟฟ้ากำลังไอน้ำนั้นนะมันสูงแต่เราจำเป็นต้องมี เพราะเรามีความจำเป็นที่จะต้องมีไฟฟ้า มันคงตลอด ๒๔ ชั่วโมง ๓๖๕ วัน สำหรับทางลาวอันนี้เป็นโครงการแรกของเขา การใช้ไฟฟ้าของเขาอย่างน้อย ต้นทุนที่ถูก ๔ สตางค์นั้นนะมันยังไม่มีค่าใช้จ่ายอะไรเลย ๆ เพราะว่ามันที่เอามาสร้างก็ได้มาฟรีมันจึงเหลือ ๔ สตางค์ และเราก็ควรจะดีใจแล้วที่เราได้ในราคา ๔ สตางค์

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ผมก็ต้องขอบคุณท่านกรมการฝ่ายกระทรวงการคลังที่ได้มาชี้แจงอธิบายเกี่ยวกับการใช้เงินนี้ จนกระทั่งผมก็รู้สึกเข้าใจดี เมื่อทางฝ่ายรัฐบาลทำความเข้าใจกับผมได้ ผมก็อยากจะทำความเข้าใจกับฝ่ายรัฐบาลบ้าง เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อเพื่อนสมาชิก คือขณะนั้นนั้นนะ กระแสไฟฟ้าที่ประชาชนใช้อยู่ ถ้าเทียบคำนวณกันแล้ว คน ๓๕ ล้านคนนี่จะต้องเสียภาษีเพื่อการก่อสร้างเขื่อน และเสียภาษีเพื่อดอกเบี้ยเกี่ยวกับการสร้างเขื่อนในการที่จะใช้ไฟฟ้าในประเทศไทย แต่ผู้ที่ได้ใช้ไฟอยู่ทุกวันนี้มีเพียง ๔ เปอร์เซ็นต์ จากประชาชน ๓๕ ล้านคนนี่มันยุติธรรมแล้วหรือ และความไม่ยุติธรรมอันนี้ ผมอยากจะเรียนแก่ไข้อย่างนี้ได้หรือไม่ เพื่อเป็นการปรับความเข้าใจกับทางฝ่ายรัฐบาลว่าการไฟฟ้านครหลวงนั้น หรือการไฟฟ้าแห่งประเทศไทยก็ได้เคยแถลงยอดเงิน ผมจำได้ไม่ถนัด แต่ว่าก็เป็น ๑๐๐ ล้านบาทต่อปี เมื่อรายได้ที่ได้จากการใช้ไฟฟ้ามานั้นนะ เหตุใดเราจึงผลักเข้าเป็นรายได้เพื่อใช้งบประมาณในด้านอื่นไว้ด้วย น่าที่จะเอาเงิน ๑๐๐ ล้านบาทที่ได้มา กำไรเฉพาะไฟฟ้านั้นนะครับ ไปขยายไฟฟ้าสู่หมู่บ้านชนบทที่ท่านฝ่ายรัฐบาลบอกว่า ไฟฟ้าเรามีแต่ไม่มีลวดไม่มีเสานั้นละครับ ๑๐๐ ล้านบาท ที่ได้กำไรมาจากไฟฟ้านั้นละครับไปซื้อลวด ซื้อเสา เพื่อจะจ่ายไฟให้แก่ราษฎรที่เขาไม่มีสตางค์จะลงทุนเองนั่นแหละครับ เป็นการลงทุนของฝ่ายไฟฟ้านี้ จะทำให้เปอร์เซ็นต์ผู้ที่ใช้นั้นมันสูงขึ้น เวลานี้เปอร์เซ็นต์คนใช้ไฟเพียง ๔ เปอร์เซ็นต์ แต่คนที่ต้องเสียภาษีในการสร้างเขื่อนมัน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ มันไม่ยุติธรรมอยู่ตรงนี้ ผมจึงจะอยากจะปรับความเข้าใจกับรัฐบาลในด้านนี้ดูบ้างว่าจะเป็นผลดีหรือไม่ประการใด ว่าเงินไฟฟ้าก็ไปขยายไฟฟ้า เพื่อให้ขยายเปอร์เซ็นต์การใช้ไฟฟ้าได้สูงขึ้น ผมต้องการเพียงเท่านั้นแหละครับ จึงได้ขึ้นมาชี้แจงครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : แล้วก็ไม่ได้ตั้งใจใหม่ครับ เรื่อง ๑๒ ล้านบาทนี้

คุณอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ก็ได้ตกลงกับเพื่อนเป็นบางอย่างครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ตั้งใจใหม่ครับ เฉพาะที่ให้ตัด ๑๒ ล้านบาทนี้
ไม่ได้ตั้งใจใหม่ครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : คือผมได้ตกลงกับเพื่อนสมาชิกไปแล้วครับ อันนี้
ต้องเป็นความลับ เดียวก็คงจะทราบครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็มีคุณทองดีคนเดียวตั้งใจใหม่ตั้งใจ ที่ฟังแล้ว
ก็หมายความว่าเห็นชอบทั้งนั้นนะครับ มันไม่มีปัญหาอะไรครับ ผมขอลงมติเลย ขอถามมติ
ที่ประชุมเลยครับ มีคุณทองดียืนยันตัดอยู่ใช่ไหมครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับร่างของกรรมาธิการ
ที่เสนอมาโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๙๔ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรตัดตามที่คุณทองดีขอตัด
๑๒ ล้านบาท โปรดยกมือขึ้น

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ผมไม่ได้เสนอตัด ขอให้ดูรายการเดิมนี่
ท่านประธานยังเข้าใจผิด ประเด็นผิด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่เข้าใจผิด คุณบอกขอตัดเลย ไม่ให้เลย

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ไม่ใช่ หมายความว่าไม่ให้ลาว ขอไว้ในรายการเดิม
ช่วยเหลือปวงชนชาวไทย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ ๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : อ้าว ผมอภิปรายอย่างนี้ ถ้าไปลาวผมตัด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็ไปลาวนะซี ก็หมายความว่า ๑๒ ล้านบาทนะ
ไปลาว หมายความว่า คุณขอตัดมา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ผมไม่ให้ย้าย ขอยืนยันไว้ที่เดิม นี่เป็นความ
สัตย์จริง ภายใต้เสวตฉัตร กรรมการได้ย้ายรายการ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอ้า ถ้าอย่างนั้น ผมจะถามให้คุณทำอย่างนั้น

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอให้แจ่มแจ้งแดงแจ๋หน่อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรย้ายจากอันเดิมตาม
ที่คุณทองดีขอไว้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติคงไว้ตามร่างของ
กรรมการ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๑๒ ตี) ค่าใช้จ่าย
เพื่อช่วยเหลือเกี่ยวกับอุทกภัย

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : รายการอนุมาตรา (๑๒ ตี) นี้
กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือเกี่ยวกับอุทกภัย อันนี้ผมเห็นตั้งไว้ ๖๐
ล้านบาทก็พอจะเข้าใจ เพราะวาระจะปลายปีที่แล้ว มีอุทกภัยเกิดขึ้นหลายภาค หลายจังหวัด
และหลายภาค การที่คณะกรรมการตั้งไว้ ๖๐ ล้านบาท ผมดูในมาตรา ๔ นี้ ครั้งแรก
กรรมการก็ตัดไปแล้วก็เอามาเพิ่มอีกถึง ๑๐๐ ล้านบาทเศษ ทำให้เกิดสงสัยในยอดนี้ อนุมาตรา
(๑๒ ตี) ๖๐ ล้านบาทนี้ อยากจะเรียนถามคณะกรรมการว่าจะเอาไปช่วยประชาชนผู้
ประสบอุทกภัยนี้ ช่วยเหลือทางไหนครับ ช่วยทางไหน ช่วยทางด้านความเสียหายเกี่ยวกับ
อาคารบ้านเรือนหรือช่วยด้านบูรณะถนนหนทางที่เสียหายไป หรือช่วยเกี่ยวกับการเสียหาย

ด้านเกษตรกรรมของประชาชน ถ้ามีการช่วยเหลือด้านเกษตรกรรมของประชาชน ผมอยาก
จะกล่าวไว้เพื่อเป็นการสังวรของฝ่ายปฏิบัติหรือฝ่ายบริหาร เพราะเป็นการช่วยเหลือชาวนา
ช่วยเหลือประชาชนเมื่อประสบภัยพิบัติโดยธรรมชาตินั้นเท่าที่เคยเห็นมา การช่วยเหลือนั้น
มักจะตกหล่นไม่ถึงประชาชนเต็ม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ จะเอาสัก ๖๐-๗๐ เปอร์เซ็นต์ก็ยอม
เอายาก เท่าที่เห็นมาแล้ว ยกตัวอย่างเช่นการช่วยเหลือแจกพันธุ์ข้าว น้ำท่วมข้าวเสียหายมาก
จะแจกพันธุ์ข้าว บางแห่งเอาข้าวส่งไปบางแห่งก็ขึ้นเป็นเงิน ส่วนมากทั้งเงินทั้งข้าวไม่ค่อย
จะถึงประชาชนหรือชาวนา อันนี้รู้สึกเป็นห่วง ก่อนที่จะผ่านงบอันนี้ไป ผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิก
ทุกท่านก็เป็นห่วงประชาชนที่ได้รับประสบภัยพิบัติจากธรรมชาติอุทกภัย ขณะนี้ปักข์ได้
ปีตกน้ำ นราธิวาส สงขลา ก็กำลังประสบหนักอยู่ ๖๐ ล้านบาทนี้คงจะไม่พอหรอก แต่ใน
จำนวนที่ไม่พอนี้ถ้าได้ช่วยถึงมือประชาชนอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยจริง ๆ อย่าให้เป็นแบบ
เหมือนกับเป็นข้าวปีที่แล้ว เรื่อง ส.ส. ท่านหนึ่งปรากฏว่าเอาบุญไปแล้วไปขายกันที่ปากคลองตลาดนี้
มันไม่ถึงชาวนาผมเกรงจะเป็นอย่างนั้น ดังนั้นในอันดับแรกนี้ขอซักถามท่านกรรมาธิการ
เสียก่อน ท่านประธานว่าจะช่วยทางไหน จะช่วยทางด้านเกษตร จะให้ความมั่นใจกับสมานี้
ได้หรือไม่ว่าจะช่วยให้ถึงประชาชนอย่างแท้จริง โดยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลไปร่วมมือกับ
เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น เช่น สมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภาจังหวัด ให้ได้ช่วยเหลือประชาชนให้ถึง
จริง ๆ ไม่ใช่เอาข้าวเปลือกไปเพื่อแจก พอชาวบ้านเอาเงินแทนข้าวเปลือกไปก็ได้ เอา
ข้าวเปลือกไปขายเสียแล้ว เอาบุญไปให้ชาวนา ไปตกอยู่ที่ปากคลองตลาด ไม่ใช่อย่างนั้น ถ้า
เป็นอย่างนั้นผมเสียใจ ๖๐ ล้านบาท ก็ให้ชาวบ้านเขาตำว่ารัฐบาลเล่นนี้ ผมก็ไม่เห็นด้วย
เหมือนกัน เพราะการที่ชาวบ้านไม่เชื่อถือรัฐบาล ผมถือว่าเป็นทางหนึ่งที่ทำลายระบอบ
ประชาธิปไตยผมจึงไม่เห็นด้วย อันดับแรกนี้ผมขอกราบเรียนถามท่านกรรมาธิการว่าจะช่วย
อย่างไร ๖๐ ล้านบาท

นายถวิล สุนทรศารทูล (กรรมาธิการ): ยอดการช่วยเหลืออุทกภัยที่คณะกรรมการกิจการ
ได้ตั้งไว้เป็นยอดรวม ๖๐ ล้านบาทนี้ เนื่องจากคณะกรรมการได้รับรายงานจากทางด้าน
กระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้รายงานเสนอความต้องการของจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งประสบอุทกภัย

เรียงกันมาตามลำดับ เท่าที่รวมสรุปได้ประมาณที่ส่งยอดมาแล้วประมาณ ๓๒ จังหวัด เป็นเงิน ๕๐ ล้านบาทเศษ ยังเหลืออยู่อีก ๗ จังหวัด ซึ่งส่งรายงานตามมา เมื่อรวมทั้งหมดแล้วก็ประมาณการเสียหายซึ่งจะต้องทำการซ่อมแซมช่วยเหลือประมาณ ๑๓๐ ล้านบาท คณะกรรมการเห็นว่ายอดงบประมาณที่จะพอให้ได้ในขณะนี้ ซึ่งเป็นยอดที่จำเป็นก็ให้ไว้ตามความจำเป็นที่จะให้ได้ ให้ ๖๐ ล้านบาท ๖๐ ล้านบาทนี้แบ่งให้สำหรับเป็นการช่วยเหลือซ่อมแซมสิ่งสาธารณะต่างๆ เป็นต้นว่า ถนนหนทาง เขื่อนฝาย และอาคารของทางราชการ เช่นโรงเรียน เป็นต้น ที่ประสบอุทกภัยในคราวนี้ เป็นเงิน ๕๕ ล้านบาท และให้อีก ๕ ล้านบาท เป็นยอดสำหรับช่วยเหลือในทางการเกษตร ช่วยในเรื่องพืชพันธุ์ข้าว หรือพืชพันธุ์ผักต่างๆ ที่ขาดแคลนจะต้องใช้จ่ายในต่อไป ปัญหาที่ว่า การช่วยเหลือพันธุ์พืชข้าวและพืชผักต่างๆ เหล่านี้จะใช้ประการใด ในเรื่องนี้ก็ได้มีปัญหาพิจารณากันอยู่มากเหมือนกันในคณะกรรมการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยเพราะได้มีเหตุการณ์ดังที่สมาชิกได้กล่าวมาแล้ว เป็นความจริงอยู่บ้างเหมือนกันว่าการที่จะจ่ายพันธุ์ข้าวไปโดยวิธีการเอาข้าวไปนั้น บางทีข้าวไปถึงมือราษฎรแล้วไปเพาะปลูกไม่ขึ้นบ้าง หรือการที่จะให้เงินไปซื้อตามยุงฉางต่างๆ เพื่อมาทำเป็นพันธุ์ข้าว ข้าวที่ซื้อมานั้นความจริงก็ไม่ใช่ข้าวสำหรับที่จะเหมาะใช้ในการทำพันธุ์เพาะปลูก ในบางพวกจึงได้เห็นว่าการจะจ่ายเงินให้ไป เพราะถ้าจะมีการส่งให้เขาก็อาจจะต้องส่งใช้เงินคืนตามจำนวนที่ทางราชการจ่ายให้ยืมไป ยอดนี้ก็ปัญหาที่กำลังพิจารณากันอยู่ คณะกรรมการก็ได้มอบเรื่องนี้ไปให้คณะกรรมการช่วยเหลือชาวนาและช่วยเหลือเกษตรกรซึ่งจะพิจารณาในปัญหานี้ต่อไป เพื่อแก้ปัญหาขัดข้องหรือเรื่องที่กำลังเป็นอยู่นี้ว่าควรจะแจกจ่ายประการใด เพื่อให้ถึงมือราษฎรและให้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ราษฎรที่เสียหายนั้น

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้รองประธานสภาผู้แทนคนที่ ๑ ได้ส่งจากบัลลังก์ไปชั่วคราว และได้มอบให้รองประธานสภาคนที่ ๒ ทำหน้าที่เป็นประธาน ดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ขอขอบคุณประธาน รู้ลึกกว่าคณะกรรมการชุดนี้ก็มีความรอบคอบพอควร เพราะที่ได้รับตนตั้งงบประมาณนี้ไว้ ที่ผมพูด

บอกว่า ๖๐ ล้านบาทน้อยไป ก็ฟังคำชี้แจงจากท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว มันก็น้อยไปจริง ๆ แต่ว่าถ้าจะว่าน้อยทีเดียวก็ไม่ถูกนัก เพราะเมื่อถ้าตรวจดูงบประมาณนี้แล้ว ในงบประมาณของกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ กรมทางหลวง รู้สึกว่าจะมีงบสร้างทางริบด่วน อยู่ ๖๙ ล้านบาท ในด้านช่วยเหลือความเสียหายแก่ประชาชนก็คงจะได้ทั่วถึง ผมยังมาเป็น ท่วงในงบซ่อมสร้างอาคารที่เสียหาย เช่น โรงเรียนต่างๆ ผมเกรงว่าจะเกิดปัญหาอย่างที่คุ้นเคย สิทธิธรรม เพื่อนสมาชิกท่านหนึ่งบอกว่า ให้ครูหรือหลังคา ๔ หลัง แล้วรายงานมาว่าว่าตภัย อันนี้ผมขอให้โปรดระมัดระวังด้วย เพราะว่าบางทีถ้าอาคารมันเก่าอยู่แล้วไปรื้อสร้างใหม่มา มัน ก็ดีละ แต่ความยุติธรรมมันจะขาด การตัดสินใจที่มีต่อรัฐบาลก็จะมีมากขึ้น สำหรับใน เรื่องการช่วยเหลือผมอยากจะขอเวลาท่านประธานที่จะกราบเรียนให้ทางรัฐบาลทราบว่า การ ช่วยเหลือผู้ประสบภัยภัยพิบัติทางเจ้าหน้าที่นั้น บางคนนะครับ อย่างที่นครศรีธรรมราชนี่เคย มีเรื่องสู้กันถึงศาลฎีกา คือออกไปแจกจ่ายไปให้ประชาชนมีการเลือกที่รักมักที่ชัง ถ้าคนทำสวน กำนันหรือพรรคพวกของปลัดอำเภอก็เอาเสื้อผ้าดี ๆ ของดี ๆ ให้ ชาวบ้านชาวนาธรรมดาก็ เอาเสื้อผ้าขาด ๆ ให้ เอายาทำใจ ยาปวดท่ายอะไรให้คนละห่อสองห่อ ชาวบ้านก็เกิดร้องเรียน เมื่อร้องเรียนแล้วทางกรมการปกครองส่งผู้ตรวจการกรมไปสอบสวน สอบสวนแล้วยังช่วย บอกว่าไม่จริง ไม่จริงแล้วยังไปฟ้องราษฎรเสียอีก ว่าราษฎรร้องเรียนเท็จ ทั้ง ๆ ที่เป็นความจริง เรื่องนี้เป็นคดีอยู่ที่ศาลฎีกา นักกฎหมายคงจะได้อ่านคำพิพากษาฎีกา เพราะทางเนติบัณฑิตยสภา เอาไปเป็นคำพิพากษาบรรทัดฐานเลย เรื่องนี้ผมอยากจะให้รัฐบาลโดยเฉพาะกระทรวงมหาดไทย เอาใจใส่สักหน่อย เพราะเดี๋ยวนี้มีตัวแทนของประชาชนเขามาห่มคลุมเงินเขาแล้ว จึงอยาก จะชี้แนะไว้ เมื่อสู้กันศาลชั้นต้นพิพากษาเลยว่าการแจกของช่วยเหลือประชาชนประสบภัย ที่นครศรีธรรมราช ส่อไปในทางทุจริตที่ราษฎรร้องกล่าวหาเจ้าหน้าที่นั้นเป็นการกล่าวหา เพื่อรักษาสีทธิประโยชน์ของราษฎรโดยชอบธรรม จึงไม่ผิด นี่แจก โกงทุจริตเขาแล้วยังไป ฟ้องราษฎรอีก ฝ่ายปลัดอำเภออุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ ยืน ศาลฎีกา ยืน ท่านประธานนี้ความจริง มันเกิดขึ้นเป็นอย่างนี้บ่อยได้ ดังนั้นนี้ผมขอถามยอดนี้ไม่ใช่คัดค้าน ผมยินดียกมือให้ ๖๐ ล้านบาท แต่อยากจะทำไว้เพื่อให้ท่านฝ่ายบริหารได้ทราบว่าบางคนที่เป็นตัวจักรของ ท่านนะมันเป็นอย่างนี้ และผลเป็นอย่างไร ท่านประธาน ปรากฏว่าปลัดอำเภอตรีคนนั้นได้

เป็นปลัดอำเภอโทยเลย ตอนที่มืเรื่องเป็นปลัดอำเภอตรี นี้เรื่องมันเป็นอย่างนี้ จึงอยากจะฝากกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยไว้ว่าการช่วยเหลือชาวบ้านนี้ให้มันถึงมือชาวบ้านจริง ๆ ๖๐ ล้านบาทนี้ยังน้อยไป ท่านประธาน

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย): ข้าพเจ้า จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทน จังหวัดเชียงราย พรรคประชาธิปัตย์ ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่ได้ตั้งงบประมาณสำหรับช่วยเหลืออุทกภัยในวาระ ๑๒ ตรี ๖๐ ล้านบาทนี้ แล้วก็ข้าพเจ้าใคร่จะเรียนให้ท่านทราบอีกสักนืหนึ่งถึงการช่วยเหลือราษฎรที่ไม่ถึงมือราษฎรอย่างที่ว่ากันนั้น เรื่องนี้ก็เกี่ยวกับการแจกพันธุ์เมล็ด เมล็ดพันธุ์ผักกับพันธุ์ข้าวดังที่ท่านได้ชี้แจงไปเมื่อกันนี้ ซึ่งเรื่องนี้ข้าพเจ้าก็เคยพูดกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรเมื่อกันนี้เป็นส่วนตัวแล้ว ก็ไม่น่าจะมาพูดซ้ำอีก แต่ทว่าเรื่องนี้เกี่ยวพันไปถึงคณะรัฐมนตรี ถึงคณะกรรมการช่วยเหลือชานา ซึ่งการช่วยเหลือชานานั้นไม่ถึงมือชานาจริง ๆ จัง ๆ ซึ่งเรื่องนี้ได้มีประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้ไปเยี่ยมเยียนราษฎรในจังหวัดเชียงรายมาแล้ว ปรากฏว่าพันธุ์ข้าวที่ท่านส่งไปถึงชานานั้น ไม่ถึงมือชานา ไม่ถึงมือมันเพราะอะไร เหตุที่ไม่ถึงมือชานานั้นเกิดจากการปฏิบัติ ระเบียบการปฏิบัติที่หุุ่มหุยมที่ต้องผ่านโน่นผ่านนี้ ผ่านหลายชั้นหลายชั้นจนเกินไป จนกระทั่งกว่าข้าวนั้นจะไปถึงชานาก็ไม่ทันฤดูกาลเสียแล้ว ยกตัวอย่างเช่นเมื่อปีที่แล้วในจังหวัดเชียงรายนั้นได้เกิดอุทกภัยขึ้นหลายแห่ง หลังจากที่เกิดอุทกภัยขึ้นมาแล้วทางเกษตรอำเภอก็รายงานมาทางเกษตรจังหวัด เกษตรจังหวัดก็สั่งให้ทำการสำรวจ เมื่อทำการสำรวจเสร็จเรียบร้อยก็รายงานมาทางกระทรวงเกษตร เมื่อรายงานมาทางกระทรวงเกษตร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรก็สั่งให้กรมส่งเสริมการเกษตรทำการช่วยเหลือ ขอตั้งงบประมาณเพื่อจะเอาพันธุ์ข้าวไปแจกให้แก่ชานาที่ประสบอุทกภัย ก็ปรากฏว่าเมื่อกรมส่งเสริมการเกษตรรายงานไปแล้วก็ไปถึงคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีอนุมัติ เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้วก็ต้องไปผ่านคณะกรรมการช่วยเหลือชานาอีก ซึ่งหลายชั้นหลายชั้นกว่าคณะกรรมการช่วยเหลือชานาจะเห็นดีเห็นชอบและสั่งให้กรมบัญชีกลางจัดสรรงบประมาณไปให้ ก็ปรากฏว่าจังหวัดเชียงรายหรือจังหวัดภาคเหนือ เชียงใหม่ ลำปาง ลำพูน นั้นเขาทำนาไม่เหมือนทางภาคกลาง

ท่านประธานที่เคารพ คือการทำนาในภาคเหนือจะเริ่มต้นเดือนพฤศจิกายน ขอภัย เดือน พฤษภาคม เดือนมิถุนายน เป็นการเริ่มต้น คือหมายความว่าฝนตกลงมาแล้วก็เริ่มทำนากันเลย ไม่เหมือนภาคกลาง ที่นี้ข้าว เงินนั้นก็ดีที่จะตกไปทางจังหวัด ก็จะตกไปประมาณกรกฎาคม หรือสิงหาคม เมื่อเงินไปถึงกรกฎาคม-สิงหาคม นั่นก็หมายความว่าชาวนาในภาคเหนือ นั้นได้ปลูกข้าวไปหมดแล้ว เพราะฉะนั้นเงินที่ส่งไปก็ไม่มีประโยชน์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง พฤษภาคม มิถุนายน นี้เป็นระยะที่ฝนกำลังตก เมื่อฝนกำลังตกลงมานี้ การที่ส่งเงินไปให้ เกษตรจังหวัด เกษตรจังหวัดก็ประกาศตั้งคณะกรรมการไปซื้อพันธุ์ข้าวจากที่โน่นที่นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องเอาข้าวในท้องถิ่นนั้น ๆ เพราะว่าค่าขนส่งถูก เพราะว่าทางคณะรัฐมนตรี อนุมัติไปอนุมัติเฉพาะซื้อพันธุ์ข้าว ค่าขนส่งไม่มีให้ ค่าแรงงานไม่มีให้ เพราะฉะนั้นก็จำเป็นต้องไปซื้อในท้องถิ่นที่ใกล้ ๆ พอจะไปซื้อ ฝนตก ที่นี้ทางก็เข้าไม่ได้ จะเข้าไปซื้อในหมู่บ้าน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งถึงระยะนั้นข้าวก็หมดอยู่กลางของชาวนาแล้ว ท่านประธานที่เคารพ ไปอยู่ในอยู่กลางของโรงสีต่างตัวหมด อย่างนี้เป็นต้น ก็แสดงว่าไม่ทันการ เรื่องนี้ข้าพเจ้า ก็ได้นำมาปรึกษาหารือกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร แต่ว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ ทุก ๆ ท่าน ทั้งคณะรัฐมนตรี ทั้งท่านประธานกรรมการช่วยเหลือชาวนา ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นประธานอยู่นี้ก็อยากจะเรียนให้ทราบในที่สภานี้ว่า การช่วยเหลือนั้นไม่ทันการ เพราะว่ากว่าเราจะส่งข้าวไปถึงเขาก็ปลูกเสียแล้ว อย่างนี้เป็นต้น แล้วเราจะไปช่วยอะไร และอีกประการหนึ่งที่ข้าพเจ้าใคร่อยากจะเรียนให้ทราบในที่สภานี้ ก็คือการที่รัฐบาลช่วยราษฎรเพื่อเป็นการปลอบประโลมจิตใจของราษฎรนั้นเป็นการดี แต่มีอยู่อย่างหนึ่งครับ ท่านประธานที่เคารพ แทนที่ ราษฎรจะรับด้วยความยินดี กลับไม่พอใจที่รัฐบาลให้การช่วยเหลือนั้น อะไรหรือข้าพเจ้าจะ พุดให้ฟังเดี๋ยวนี้ ตามที่กระทรวงเกษตรบอกว่า ถ้าหากว่านาแห่งใดที่ได้รับการเสียหายจาก อุทกภัย ๒๕ เปอร์เซ็นต์ก็ให้ช่วยเหลือ เพียงให้เปล่าเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นการช่วยเหลือไป เช่น เป็นต้นว่าอุทกภัยเกิดที่เชียงราย ๗ หมื่นกว่าไร่ แต่ว่าทางกระทรวงเกษตรส่งพันธุ์ผักไปให้ หมื่นสอง เกษตรอำเภอก็ไปที่หมู่บ้าน ตีฆ้องร้องป่าวชาวบ้านมาวันนี้ทางราชการจะเอาพันธุ์ผัก มาแจก เมื่อชาวบ้านอุทิศสำห้ทิ้งไว้ทั้งนามาถึงปัจุบันมารับก็แจกหมู่บ้านละซอง หลังคาละซอง ๆ อย่างนี้เป็นต้น แทนที่ราษฎรจะบอกว่า อ้อ รัฐบาลช่วยเหลือ กลับด่าเอานี่ครับ ขอภัยครับ

บอกเอามาทำทำอะไร ของเดี๋ยวนี้ ทำอะไรก็ไม่ได้ อย่างนี้เป็นต้น นี่แหละครับเป็นข้อสังวรไว้ว่า ถ้าหากว่าเราจะช่วยก็ช่วยให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ช่วยให้ได้ผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่อง การช่วยที่ท่านบอกว่าจะช่วยเหลือ ในการที่ราษฎรถูกอุทกภัยและไปช่วยแจกของอะไรต่างๆ นั้นก็เหมือนกัน ในปี ๒๕๐๙ ขณะนั้นข้าพเจ้าเป็นหน่วยช่วยเหลือสุดช่วยเหลือประชาชน อยู่ที่อำเภอเชียงของ น้ำท่วมเป็นปีแรกที่ท่วมมากที่สุด ก็ปรากฏว่าสิ่งของที่ทางราชการส่งไปช่วยเหลือนี้ถูกยักย้ายถ่ายเทจริง ๆ ด้วย ไปอยู่ในสวนของปลัดอำเภอบ้าง เช่นเป็นต้นว่า สังกะสีหรืออะไรต่างๆ เหล่านี้เป็นต้น ข้าวดีก็เปลี่ยนเป็นข้าวเลว ข้าวที่ ๑ เปลี่ยนเป็นข้าว หักข้าวปันอะไรส่งไปให้ชาวบ้านกินอย่างนี้ก็มิใช่ นี่เป็นเรื่องจริงครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าพเจ้า ก็หวั่นเกรงอยู่อีกอย่างหนึ่งว่า เมื่อท่านเอามาตั้งในงบกลางนี้จะกลายเป็นงบบทาล้างไว้อีกเหมือนกัน สมมุติว่าเกิดอุทกภัยที่จังหวัดปักษ์ใต้หรือที่ไหนก็ตามแต่ อันนี้แหละครับก็กลัวอย่างเดียว แต่ว่าเมื่อทางจังหวัดขออนุมัติสิ่งของไปแล้วก็จะเอาผู้แทนพรรค ส.ป.ท. ไปยื่นถ่ายรูป ถ่ายหนังสือ ออก ทิว ออกโทรทัศน์ ออกวิทยุอะไรอย่างนี้ก็มิเป็นได้ เพราะฉะนั้นก็รู้สึกว่่าอันตรายอยู่เหมือนกัน สำหรับที่เอามาตั้งในงบกลางนี้ ทำไมข้าพเจ้าถึงพูดเช่นนั้น ก็เพราะว่าข้าพเจ้าเคยประสบมาแล้ว เกี่ยวกับการฉวยโอกาสอย่างนี้ เมื่อปีที่แล้วนั้นปรากฏว่าจังหวัดเชียงรายฝนแล้งที่อำเภอ ดอกคำใต้ ข้าพเจ้าเป็นคนแรกที่ได้รับเรื่องนี้ เนื่องจากว่าผ่านไปประสบเหตุการณ์แล้วก็ราษฎร มาร้องเรียน ข้าพเจ้าได้โทรเลขมาถึงท่านนายกรัฐมนตรี ข้าพเจ้าได้ทำเรื่องถึงรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรอะไรต่างๆ เพื่อแจ้งให้ทราบเป็นการเร่งด่วนว่าขณะนี้ที่จังหวัดเชียงรายเกิด ฝนแล้ง ข้าพประมาณ ๔ หมื่นไร่แห้งไปหมด ราษฎรกำลังได้รับความเดือดร้อน ขอให้ทาง ราชการช่วยเหลือเป็นการด่วน ก็ปรากฏว่าเมื่อข้าพเจ้าทำเรื่องนี้ไปแล้ว หนังสือพิมพ์ก็ลงข่าว ไปแล้ว อะไรก็ทำไปแล้ว พอถึงที่สุด ที่สุดของที่สุดมาก็ปรากฏว่าทางกระทรวงพัฒนาการ แห่งชาติส่งเจ้าหน้าที่กรมชลประทานไปสำรวจ แต่การไปสำรวจนั้นก็ปรากฏว่าไปบอกกับราษฎร ว่านี่ผู้แทนพรรค ส.ป.ท. คนนั้น คนนั้นก็ไปด้วยกันเป็นฝูงเลย สำหรับข้าพเจ้าซึ่งรายงานมา ครั้งแรกนี้ไม่ทราบเลยว่าเขาไปทำอะไรกัน ไม่ทราบเลย นี่แหละครับ จะเป็นการฉวยโอกาส อย่างนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียนไว้ในที่สมานนี้ว่าขอให้ช่วยให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย แล้ว อย่าคำนึงถึงพรรคถึงพวกให้มากครับ อย่างไร ๆ ก็ช่วยให้ถึงประชาชนนะครับ ขอขอบคุณ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : กระผมนั่งฟังบกลางมาตั้งแต่เช้า และถึงบนี้กระผมก็ขอสงวนไว้ ท่านประธานที่เคารพ ความจริงบช่วยอุทกภัย ๖๐ ล้านบาทนี้เป็นผลประโยชน์แก่ชาวภาคใต้และชาวเหนือส่วนใหญ่ ส่วนกระผมก็น้อยอีสาน แต่กระผมก็เห็นใจชาวใต้ แล้วก็ครั้งแรกตั้งใจว่าจะสนับสนุนให้บนี้ตามคณะกรรมการครับ พอมาเห็นเพื่อน ส.ส. จากใต้ให้ข้อคิดเห็นบางอย่างบางประการแล้ว กระผมรู้สึกท้อใจ อยากให้บนี้ควรที่จะตัดออกไปครับ คือกระผมก็ไม่เห็นด้วย แต่ว่าเพื่ออาณาประชาราษฎร์ของชาวไทยทั้งชาติ เราจะมาเห็นการพิจารณาของสภาผู้ทรงเกียรติ ซึ่งความจริงนี้รัฐบาลท่านดีทุกอย่าง ท่านเห็นใจท่านพยายามช่วย บบไม่มีท่านก็พยายามตั้งให้มีขึ้น เพราะว่าเหตุการณ์ปัจจุบันทันด่วน ซึ่งขณะนี้ชาวไทยทั้งชาตินี้กำลังเห็นใจผู้ที่ถูกอุทกภัย ๖๐ ล้านบาทมันยังน้อยไป แต่ว่าเรามาพูดถึงปัญหาตัวบุคคลอันนี้ในฐานะที่ว่าท่านตัวแทนปวงชนแต่ละจังหวัด ท่านก็มีหน้าที่ที่จะควบคุมดูแลแล้ว ท่านจะให้มือของรัฐบาลนี้ไปควบคุมให้ละเอียดถี่ถ้วนนั้นไม่ได้ ฉะนั้นปัญหาอันนี้อย่างที่ท่าน ส.ส. เชียงรายพูดเมื่อคืนนี้ กระผมก็เห็นใจท่าน แต่ว่าถ้าท่านไม่ร่วมมือกับฝ่ายผิด ช่วยเหลือคนไทยซี ช่วยเหลือประชาชน กระผมว่าสิ่งที่ตั้งมาจะต้องถึงมือประชาชน ในฐานะที่กระผมเป็นตัวแทนของปวงชนเช่นท่าน และก็เป็นกำนันด้วย กระผมเห็นว่าการที่ท่านพูดฉอด ๆ ในทางที่เสียหายนั้น กระผมไม่เห็นด้วย ฉะนั้นกระผมก็ขอวิงวอนให้ท่านผู้มีเกียรติอย่าพูดแต่ทางที่ร้าย ทางหาเสียงมาก เราพูดถึงปัญหาข้อเท็จจริงว่าสิ่งต่าง ๆ ที่รัฐบาลพิจารณาช่วยเหลือนี้ขอให้พวกเราได้ช่วยควบคุมดูแลให้ถึงมือประชาชนนั้นแหละ วัตถุประสงค์ส่วนใหญ่จากเจตนาอันดีงามของพวกเราซึ่งได้รับเลือกตั้งจากปวงชนชาวไทยทุกจังหวัดมา อันนี้กระผมถือว่าขอสงวนเพื่ออภิปรายในปัญหาที่ว่า ขณะนี้รัฐบาลมองเห็นดีแล้วแต่ว่าเพื่อน ส.ส. จากใต้ และก็เพื่อน ส.ส. จากดอกคำใต้ทางเหนือนั้น ซึ่งท่านมีอะไรมา ๆ นั้นกระผมก็รู้สึกเสียใจแทนรัฐบาล แล้วก็เสียใจแทนชาวไทยทั้งชาติที่มาคิดถึงปัญหาอันนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณชัยจะให้ตัดไหมครับบนี้ หรือว่าจะสนับสนุนอีกคนหนึ่ง

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : กระผมสนับสนุนครับ แต่ว่าเห็นว่าจะตัดๆ กระผมก็เห็นว่ามันน้อยไป ๖๐ ล้านบาท ตั้ง ๖๐๐ ล้านบาทมันจึงจะถูก ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณชัยไม่ตัดนะครับ ขอประทานโทษครับ เป็นอันว่างานนี้เราอภิปรายกันมาตามสมควรแล้วครับ แล้วทุกๆ คนสนับสนุน คุณทรงธรรมเดี่ยวๆ

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับๆ คือมันขาดพียงมานิดหน่อย ข้าพเจ้าจะชี้แจงให้ท่านก้านันได้ทราบ ที่ข้าพเจ้าอภิปรายนั้นนะครับท่านก้านัน ข้าพเจ้าไม่ได้อภิปรายเพื่อว่าจะตัด สนับสนุนกรรมวิธีการและที่ที่ว่าอภิปรายอะไรต่างๆ นั้นนะเป็นการชี้แนวทางให้ว่ามันไม่ถึง เพราะว่ามันช้าอย่างไรๆ เท่านั้นแหละ ข้าพเจ้าไม่ได้ว่าจะตัดอะไร เห็นว่ามันน้อยไปด้วยซ้ำไปท่านก้านัน นี่เป็นเรื่องจริง ท่านก้านันฟังอย่างไร ถึงไม่เข้าใจที่ข้าพเจ้าพูดนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้ตัด ข้าพเจ้าสนับสนุน แต่ว่าวิธีการมันช้า ข้าพเจ้าไม่ได้พูดให้ร้าย ข้าพเจ้าไม่ได้พูดให้ร้ายรัฐบาล หวังว่าวิญญูชนที่อยู่ใต้นี้ก็คงจะเข้าใจคำพูดของข้าพเจ้าได้ว่า ข้าพเจ้าไม่ได้ขอตัดและก็ได้ไม่ได้โจมตี ไม่ได้ด่าไม่ได้ว่าอะไร ข้าพเจ้าเป็นแต่เพียงชี้ข้อเท็จจริงให้ฟัง ท่านก้านันฝึกฝไอยู่กัับรัฐบาลมากเกินไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : พอแล้วครับ คือทุกคนๆ ที่อภิปรายมาแล้วก็ไม่เห็นควรตัด ให้คงไว้เป็นการช่วยเหลือประชาชนครับ หรือว่าจะตัด คุณสนั่น

นายสนั่น ชีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ผมไม่เป็นทั้งสองอย่างครับ แต่ความคิดเห็นของผมอยากจะเรียนถามข้อเท็จจริงจากท่านกรรมวิธีการครับ เวลานี้ตั้งมา ๖๐ ล้านบาทนี้ท่านตั้งมาเพื่ออะไร เท่าที่ผมอ่านดูนั้นบอกว่าเพื่ออุทกภัย แต่ปรากฏว่าอุทกภัยมันเกิดขึ้นตั้งแต่ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร สุราษฎร์ธานี และไปปัตตานี และทางเหนือทางอะไรต่อมิอะไรตั้งเยอะเยอะ ทางจังหวัดอุดรธานี ภาคอีสานก็มีมากมาย แล้วท่านตั้ง ๖๐ ล้านบาทมา ตั้งมาเพื่ออะไรครับ มันจะพอยกได้อะไร ผมคิดว่าอย่างนั้น และในขณะนี้ผมมีความเห็นว่าจำเป็นที่จะต้องเองพัฒนาภาค ๘๕ ล้านบาทนั้นนะมาช่วยเหลือถึงจะเพียงพอ เฉพาะจังหวัดอุดรธานี

โดยตรงนั้น ผมได้ไปสำรวจด้วยตัวเอง เห็นแล้วว่า ๑๐๐ ล้านบาทยังไม่พอครับ จังหวัดอุดรธานีนี้แล้วตั้งมา ๖๐ ล้านบาทมันจะเพียงพออะไร ผมคิดว่าตั้ง ๖๐ ล้านบาทนี้ไม่พอ ไม่ใช่ว่าจะตัดนะ ขอเพิ่ม หรือหาวิธีอย่างใดที่จะทำให้ประชาชนที่กำลังได้รับความเดือดร้อนอยู่ในขณะนี้ เป็นโอกาสของรัฐบาลแล้ว ท่านประธาน ที่จะทำความดีให้ประชาชนเห็น ๘๕ ล้านบาท ตอนนี้อย่ามีความจำเป็นทางอื่นครับ เห็นว่ามีความจำเป็นแล้ว ผมเห็นว่าควรจะให้ข้อคิดเห็นแก่กรรมการเอาไว้ ท่านประธานอย่าเพิ่งรวบรัดซีครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เขาก็บอกอยู่แล้วว่า เพื่อเป็นการช่วยเหลือเกี่ยวกับอุทกภัย คุณสนั่นตั้งใจ ก็จะทำให้กรรมการชี้แจงครับ

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ท่านอย่าเพิ่งรวบรัด เพราะอันนี้จำเป็นครับ ขอให้กรรมการชี้แจง แล้วจะหาวิธีใดที่จะเองบ ๘๕ ล้านบาทนี้เข้ามาสมทบกับบนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กรรมการท่านก็ชี้แจงแล้วครับ ก็เป็นอันว่าทุก ๆ ท่านก็ไม่ตั้งใจที่จะตัด เพราะเป็นการช่วยประชาชนนะครับ ก็ขอให้ผ่านไปเถอะครับ ผ่าน ๆ ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไปได้ ขอบคุณครับ

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๑๒ จัตวา) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านกรรมการจะมีอะไรแถลงไหมครับ เป็นการตั้งเพิ่มนะครับ เชิญครับ

พลตรี ชามู อังคุโชติ (กรรมการ) : สำหรับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งเวลานี้ยังไม่มีพระราชบัญญัตินั้น คณะกรรมการได้เตรียมเงินไว้ให้ ๒๐ ล้านบาท เพิ่มเติมจาก ๕ ล้านบาท ซึ่งได้ตั้งไว้ในปีที่แล้ว

นายเชาว์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ผมลุกขึ้นมาไม่ใช่มาคัดค้านหรือไม่ใช่มาหาว่าการตั้งค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยรามคำแหงนี้ ในอนุมาตรา (๑๒ จัตวา) นี้ครับ

๒๐ ล้านบาท ผมอยากจะมาขอถามทางฝ่ายกรรมาธิการนี้ว่า ได้ติดต่อกับรัฐบาลหรือยังว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงนี้ ซึ่งประชาชนทั่วประเทศกำลังรออยู่ และจะเอาพระราชบัญญัตินี้ เข้าและก็ออกใช้เมื่อไร นี่ขอตั้งคำถามเท่านั้นแหละครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ติดต่อก่อนหรือยัง ออกใช้เมื่อไร กรรมาธิการโปรด แกลงครับ เชิญครับ

พลโท แสวง เสนาณรงค์ (กรรมาธิการ) : ผมขอเรียนตอบที่ท่านสมาชิกได้ถามว่าพระราชบัญญัติเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยรามคำแหงนี้จะประกาศใช้เมื่อไร ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่จะต้องไปเพิ่มในพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการในสำนักนายกรัฐมนตรีนั้น ได้ผ่านคณะรัฐมนตรี และได้ผ่านคณะกรรมการกฤษฎีกาไปในวันนี้เอง และก็จะได้นำเข้ามาทางคณะรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง แล้วก็เข้าสู่สภานี้ อยากจะให้เข้าในสมัยประชุมนี้ให้เสร็จ จะได้เปิดการศึกษาได้ทันสมัยการศึกษาปีนี้ คือเดือนมิถุนายน ๒๕๑๔ ขอให้เข้าภายในโอกาสที่จะถึงนี้

นายชินทร์ สระคำ (ร้อยเอ็ด) : เกี่ยวกับงบประมาณที่ตั้งมาเพิ่มเติมมหาวิทยาลัยรามคำแหงนี้ ในนี้มีเพียง ๒๐ ล้านบาท และยกมาจากปีที่แล้ว ๕ ล้านบาท เป็น ๒๕ ล้านบาท กระผมไม่ตั้งใจที่จะขอตัดหรือครับ เงินรายการนี้ เพราะว่ามีความคิดเห็นอยู่เสมอว่า ในด้านเกี่ยวกับการศึกษาแล้ว ก็อยากจะสนับสนุน แต่มีความวิตกอยู่ว่าเงิน ๒๕ ล้านบาทนี้มันจะเป็นการเพียงพอในการสร้างมหาวิทยาลัยหรือไม่ และ ๒๕ ล้านบาทนี้กระผมก็ยังไม่ทราบรายละเอียดว่าจะไปสร้างอะไรบ้าง ตัวตึก อาคารสถานที่ ครูบาอาจารย์ ตลอดถึงตำรับตำราอะไรต่าง ๆ นี้กระผมเป็นห่วงว่า ๒๕ ล้านบาทนี้มันจะเพียงพอแก่การที่จะดำเนินการในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในปี ๒๕๑๔ นี้หรือไม่ กระผมวิตกอย่างนี้ครับ เพราะว่ายังไม่ทราบรายละเอียด ตัวตึก อาคารสถานที่มันสร้างกันเป็นเงินหลายล้านบาท และก็ค่าอะไรต่าง ๆ นี้แหละครับ กระผมยังจำคำพูดของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศที่เคยพูดนานแล้วว่า การสร้างมหาวิทยาลัยนี้จะต้องลงทุนมาก แล้วก็สร้างกันระยะเวลานาน ไม่เหมือน

กับการสร้างแผนลอยที่สนามหลวง ฉะนั้นการสร้างมหาวิทยาลัยนี้ ลงทุนกันมากเหลือเกิน เงิน ๒๕ ล้านบาทนี้ คณะกรรมการนี้แน่ใจหรือครับว่าจะสามารถดำเนินการจัดการให้เป็นไปโดยเรียบร้อยแล้วก็รับนักศึกษาเพียงพอได้ เท่าที่กระผมทราบในปีนี้ก็จะมีนักศึกษาในราว ๑๕,๐๐๐ คน หรืออะไรทำนองนี้ ก็นับว่าเป็นจำนวนมากทีเดียว ครูบาอาจารย์ก็คงจะมาก สถานที่ก็คงจะมาก อุปกรณ์อะไรต่างๆ ก็คงจะมาก แล้วจะสร้างกันที่ไหน สร้างเมื่อไร และอาคารสถานที่ต่างๆ เหล่านี้มันจะเพียงพอไหมครับ กระผมมีความสงสัยอย่างนี้ครับ ขอขอบคุณ

พลตรี ชาญ อังคุโชติ (กรรมการ) : สถานที่ที่จะใช้เป็นที่ตั้งมหาวิทยาลัยรามคำแหงนี้ จะตั้งที่หัวหมากเป็นการชั่วคราวโดยดัดแปลงอาคารที่มีอยู่แล้ว เงิน ๕ ล้านบาทที่แล้วก็ใช้ในการปรับปรุงไปบ้าง ส่วนเงินอีก ๒๐ ล้านบาทนี้ เจ้าหน้าที่ได้คิดว่าจะดำเนินการดังนี้ครับ เงินเดือนและค่าจ้าง ๒ ล้าน ๕ แสนบาท ค่าสอน ค่าเล่าเรียนบุตร ๓ ล้านบาท ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ๒ ล้านบาท ค่าครุภัณฑ์ คืออุปกรณ์ในการสอน ๕ ล้านบาท จากนั้นเหลืออีก ๗ ล้าน ๕ แสนบาท ก็เป็นค่าก่อสร้างอาคารเพิ่มเติม ค่าปรับปรุงสถานที่บริการน้ำประปา ไฟฟ้า ถนน รวม ๒๐ ล้านบาท และเจ้าหน้าที่ที่เตรียมการเชื่อว่าจะสามารถเปิดสอนได้ตามที่ท่านรัฐมนตรีพูดเมื่อกี้ คือว่าในราวเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๔

นายนิสิต เวทย์ศิริยานนท์ (ศรีสะเกษ) : รายการนี้กระผมก็ไม่ตั้งใจหรอกครับ เป็นรายการซึ่งกระผมก็เป็นกรรมการคนหนึ่ง สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วย แต่ว่ากระผมได้ข่าวมาตอนหลังๆ นี้ครับ เมื่อพระราชบัญญัตินี้เข้าไปสู่วุฒิสมาชิกว่าจะเปลี่ยนแปลงชื่อรามคำแหงกันอีกเสียแล้วมาเป็นมหาวิทยาลัยกรุงเทพ กระผมก็เกิดมีความไม่สบายใจ เพราะกระผมเป็นคนหนึ่งกับคุณแคล้ว ที่ได้เสนอชื่อรามคำแหงนี้เข้าไปแทนมหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ในเวลานั้น ในเมื่อเข้ามาในวาระแรกนั้นกระผมจำได้ กระผมเห็นว่าถ้าหากว่ามาฆ้องกันอยู่แต่เรื่องชื่อแค่นี้แล้วก็ไม่ต้องไปไหนกันละครับ เพราะว่าเดี๋ยวนี้เราก็ทราบว่าการศึกษานั้นเป็นของจำเป็นอย่างยิ่ง สิ่งที่กระผมห่วงใยต่อไปนั้นที่อยากจะให้การสนับสนุน กระผมเกรงว่าเงินแค่นี้มันจะไม่พอและก็ขณะนี้ทางหัวหมากนั้นได้ลงมือก่อสร้างหรือยัง หรือว่ารัฐบาล

มีเงินก้อนอื่นมารีเสิร์ฟ (reserve) ในการสร้างไปหรือเปล่า นี่ละครับกระผมยังทวงโยว่าเกรงว่าจะไม่ทัน ถึงแม้จะเอาเข้าสมัยนี้ก็เกรงว่าจะรับนักศึกษาไม่ทันประการหนึ่ง ประการที่ ๒ ครูบาอาจารย์นั้น กระผมยังไม่เชื่อว่าหาได้พร้อมในขณะนี้ ส่วนประการที่ ๓ นั้นกระผมทวงโยต่อไปก็คือว่ามหาวิทยาลัยนี้เป็นตลาดวิชา ก็ได้ข่าวออกมาอีกเหมือนกันว่ามหาวิทยาลัยนี้จะให้มานั่งเรียนแบบมหาวิทยาลัยอย่างจุฬาลงกรณ์ หรืออย่างที่ไม่ใช่เป็นแบบมาฟังเล็คเชอร์ (lecture) อย่างที่ธรรมศาสตร์เขาทำกัน กระผมก็รู้สึกข้องใจเหลือเกิน อยากขอฟังคำแถลงจากกรรมการทนายครับว่าจะทำได้อย่างที่นั่นไหม ว่าเป็นความจริงไหมว่าจะเปลี่ยนชื่อจากรามคำแหงเป็นกรุงเทพฯ เพื่อจะเอาใจท่านนายกรัฐมนตรี คือ ท่านจอมพล ถนอมนี้ ท่านตั้งแบงค์กรุงเทพฯ เปลี่ยนชื่อก็เลยจะมาเปลี่ยนเป็นกรุงเทพฯ กระผมก็รู้สึกว่กระผมฟังจากข่าวหนังสือพิมพ์นะครับ ถ้าไม่จริงอย่างนั้นกระผมขอประทานอภัยด้วย คือมันได้ข่าวมาอย่างนั้นมันก็ไม่สบายใจครับ เพราะว่ากระผมเห็นว่าพระเจ้ารามคำแหงนั้นเราย่อมรู้ว่าท่านเป็นวีรบุรุษคนหนึ่ง ซึ่งเราควรจะได้จารึกชื่อท่านไว้เป็นมหาวิทยาลัยให้อนุชนรุ่นหลังได้รู้ อันนี้กระผมได้เคยอภิปรายมาแล้วก็ไม่อยากจะถูกซ้ำ จึงใคร่ขอเรียนถามอย่างที่กระผมได้ถามเมื่อกี้ครับ

พลตรี ชำญ อังศุโชติ (กรรมการ): ชื่อมหาวิทยาลัยนี้คงจะไม่เปลี่ยนครับ เพราะว่าเราได้พิมพ์ไปแล้วในหน้า ๒ นี้ก็ใช้คำว่า "มหาวิทยาลัยรามคำแหง" และก็การตัดแปลงอาคารได้ลงมือทำไปแล้วครับ ในประการที่ ๓ ปัญหาเรื่องครุภัณฑ์เรื่องอุปกรณ์ต่างๆ เจ้าหน้าที่กำลังเตรียมการอยู่ เข้าใจว่าในเดือนมิถุนายนนี้เปิดสอนได้ครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): รายการนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าสมาชิกส่วนมากไม่มีใครตั้งใจ เพราะจะสอนมิถุนายนนี้แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ปิดอภิปราย ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง ปิดอภิปรายเลยไม่มีอะไรแล้ว เชิญครับไม่ต้องไปนั้นปิด รับรองเพื่อประหยัดเวลา รายการอื่นยังมีเยอะเยอะ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: ก็เป็นอันผ่านไปครับ ไม่ต้องลงมตินะครับ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๑๓) เงินสมทบ ความช่วยเหลือจากต่างประเทศในโครงการพัฒนาภาค คณะกรรมาธิการตัดออก

พลตรี ชามู อังคฺโชติ (กรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการไม่ได้ตัดออกฉบับ รายการ (๑๓) นี้ คณะกรรมาธิการได้เอาไปใส่ไว้ในกรมวิเทศสหการครับ เอาไปเพิ่มไว้ในกรมวิเทศสหการ ย้ายไปไว้ในกรมวิเทศสหการครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ปีกลายถ้าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายจำ ไม่ผิด ข้าพเจ้าคนหนึ่งคัดค้านรายการนี้ ปีกั้นท่านก็ตั้งมาอีก เรียกว่าเงินสมทบโครงการพัฒนา ตั้งไว้ถึง ๑๐ ล้านบาทนั้น ข้าพเจ้าเสนอให้ตัดออกทั้งหมด ท่านจะย้ายไปอยู่รายการไหน ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วยทั้งนั้น ข้าพเจ้าได้ซักไซ้ไล่เลียงทางคณะกรรมาธิการแล้วว่า เงินสมทบ ๑๐ ล้านบาทนั้น ท่านตั้งไว้เพื่อจะเอนเทอร์เทน (entertain) หรือเอาเงินไปช่วยเหลือพวก ฝรั่งฝรั่งผู้ชำนาญมาอยู่ในเมืองไทย เช่น ๑. ค่าเช่าบ้าน ๒. รถประจำตำแหน่ง ๓. แอร์ คอนดิชัน (Air-condition) ๔. เต้าแก๊ส อะไรเหล่านี้ เป็นต้น ซึ่งข้าพเจ้าเองเคยพูดกล่าวแล้วว่า ไม่เห็นด้วยเลย ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ถ้ามหามิตรของเราโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศอเมริกา จะช่วยเราแล้ว ทำไมเงิน ๑๐ ล้านบาทเท่านี้ เพียง ๕ แสนดอลลาร์ ทำไมเขาจะช่วยไม่ได้ นี่ก็ให้ทางฝ่ายรัฐบาลไทยสมทบทุน ที่นี้ข้าพเจ้าอยากจะขอวิงวอนต่อรัฐบาลด้วยว่า เงินจำนวน ๑๐ ล้านบาทนั้น ถ้าเราไปช่วยเหลือเพิ่มให้กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงเกษตร กระทรวง สาธารณสุข กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับทางชลประทานราษฎร หรือเหมืองฝายอะไรเหล่านี้เป็นต้นแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าเงินจำนวน ๑๐ ล้านบาทนี้จะไปประโยชน์ แก่ชาวนา ชาวไร่ ชาวนา ยายมาตาสีตาสเหล่านี้เป็นต้น ที่นี้เท่าที่ท่านเสนอมานี้ ที่ข้าพเจ้า กล่าวเมื่อกี้แล้ว เป็นเงินเพื่อต้อนรับเลี้ยงผู้เชี่ยวชาญ ผู้เชี่ยวชาญอย่างปีกลายก็เห็นมีสมาชิก หลายท่านพูดแล้ว มาถึงเมืองไทย ดันข้าวกี่ไม่รู้ ถามันนั่นหญาอะไรเหล่านี้เป็นต้น นี้จะเรียก ผู้เชี่ยวชาญอย่างไร บางคนทำกับขังกับข้าวแกง นี่เป็นผู้เชี่ยวชาญ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วย และนอกจากนี้ข้าพเจ้าเคยกล่าวอีก ไม่ใช่จะเอนเทอร์เทน (entertain) เขาเหล่านี้อย่างเดียว จะให้เครื่องสวัสดิการอย่างนี้เขาอย่างเดียว นอกจากนี้ท่านประธานที่

เคารพ ท่านโปรดฟังให้ดี เด็กผู้หญิงภาคเหนือเสียคนก็เพราะผู้ชำนาญ ท่านประธาน เป็นความ
 สัตย์จริงครับ นี่สมมติว่าพอทำให้เขาเสียผู้เสียคนแล้ว บางครั้งก็ถึงฆาตกรรมเขาด้วย ท่าน
 รองนายกรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งทหารพวกหมามิตรของเราที่มา
 อยู่ในประเทศไทย พอทำไปทำมาผู้หญิงตายก็จับยัดเครื่องบินไปนอกแล้ว แล้วทำอะไร นี่
 ข้าพเจ้ารู้สึกสลดใจ ท่านประธาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่อยากจะพูดนาน เพราะว่ามีท่านสมาชิก
 อีกหลายท่านอยากจะพูด อยากจะคัดค้านเรื่องนี้ เพราะงบประมาณพัฒนาภาคเราก็ให้ไป
 แล้วถึง ๘๕ ล้านบาท แล้วอะไรเราจะไปสมทบเขาอีก ถ้าเขาเต็มใจจะช่วย เขาก็จ่ายควัก
 กระเป๋าตัวเอง อย่างนี้เป็นต้น ช่วยไม่ใช่ช่วยเฉพาะท่านผู้เชี่ยวชาญนะ ท่านประธาน ช่วยเมีย
 ช่วยลูกญาติโยมโหดเข้ามากอบโกยเอาเงินของประเทศไทยกลับไปนอก บางคนไม่เคยนั่งรถยนต์เลย
 อยู่เมืองนอกไหนรถบัสอย่างกับค่างควายห้อยแขวน แต่มาถึงเมืองไทยมาขึ้นรถขี้นั่งประจำ
 ตำแหน่ง ฟรังบางคนมาขับรถเป็นในประเทศไทย ท่านประธาน.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละครับ เป็นที่ทราบกันแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอยื่นหยุดตัด ไม่ให้เลย
 แม้แต่แดงเดียว จะย้ายไปอยู่รายการไหนข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

นายชุมพล มณีเนตร (กรรมวิธีการ) : เฉพาะรายการนี้คณะกรรมการได้โยกย้าย
 ไปอยู่ในรายการของกรมวิเทศสหการ และเป็นเงินสมทบการช่วยเหลือที่ต่างประเทศได้ให้
 วัสดุ ครุภัณฑ์สิ่งต่าง ๆ มา ฉะนั้นกระผมคิดว่าควรจะไปอภิปรายในงบของกรมวิเทศสหการ
 ดีกว่าครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คือเรื่องนี้ทางสภาเขาจัดระเบียบวาระมาแล้ว
 และก็มีผู้อภิปรายตัดไปอย่างนี้ สภาจำเป็นจะต้องรับฟังต่อไปครับ หรือใครจะอภิปรายอีก
 ไหมครับ

(ไม่มีผู้ใดอภิปราย)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปราย ผมจะถามมติที่ประชุม
นะครับ ท่านผู้ใดเห็นควรย้ายไปอยู่ในรายการอื่น ตามที่กรรมาธิการเสนอมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๘ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรตัดเด็ดขาดไปแล้ว แม้จะ
ย้ายก็ตาม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ย้ายไปอยู่ใน
รายการอื่นตามที่กรรมาธิการเสนอมา ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๑๔) เงินเพิ่ม
หมื่นเวียนช่วยเหลือเกษตรกร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กรรมาธิการมืออะไรเสนอ

นายดิลก บุญเสริม (กรรมาธิการ) : กระผมได้ขอสงวนไว้ไม่ได้ตัด ขอสงวนไว้
เพื่อตัวอีก ๒๐ ล้านบาท เป็น ๑๒๐ ล้านบาท แต่ว่าการอภิปรายในคณะกรรมาธิการนั้น
สำหรับกระผมเองก็แพ้ คือไม่สามารถจะหาเงินมาช่วยชาวนาอีก ๑๒๐ ล้านบาทได้ จึงสงวน
มาขอตั้งสภาฯ ต่อสมาชิกผู้มีเกียรติว่าควรตามที่กระผมเสนอหรือไม่ คือเราเคยเห็นทุกปี ๆ
รัฐสภาได้ตั้งต่อชาวนา โดยตั้งเงินช่วยเหลือชาวนามาเป็นปีละ ๑๐๐ ล้านบาท แต่ว่าปริมาณ
ชาวนาเพิ่มขึ้นอีกประการหนึ่งชาวนาได้รับความเดือดร้อนอยู่ตลอดเวลา ดังที่ท่านสมาชิก
ผู้ใดจะขอตั้งงบฯ ภายด้วยตนเองหรือข่าวสารจากสื่อมวลชน ในฐานะที่สภาฯ ได้ตั้งกระผม
เป็นกรรมาธิการ ก็มีโอกาที่จะพูดที่จะวิจัยซักถามเจ้าหน้าที่ ก็มองเห็นแล้วว่าน่าที่จะช่วย
ราชการ รัฐบาลอะไรจะช่วยชาวนาได้ ในขณะที่มาพิจารณางบประมาณก็อยากจะเพิ่มให้มากกว่านี้
แต่เป็นปัญหาความจำเป็นที่เกิดขึ้นโดยรีบด่วน เกิดจากน้ำท่วมหลายจังหวัด ถ้าจะมาเพิ่ม
งบฯ ๑๒๐ ล้านบาท ก็จะเดือดร้อนเกี่ยวกับการเก็บภาษี ก็อยากจะเพิ่มชาวนามากขึ้นกว่าเดิม

อีกสักหน่อย อย่กว่าแต่ ๑๐๐ ล้านบาทเลย เพื่อชาวนาจะได้มีส่วนได้รับการเกื้อกูลช่วยเหลือจากรัฐบาลจากงบประมาณของรัฐบาล กระผมมีความเห็นย่อ ๆ ดังนี้ครับ

นายสมพล เกยุราพันธ์ (นครราชสีมา) : กระผมขอแปรญัตติไว้ขออภัยครับ ไม่ได้ขอตัด ในการที่กระผมขอแปรญัตติไปไว้ที่กระทรวงเกษตรนั้นก็เนื่องจากว่าทางสำนักนายกรัฐมนตรีนี้มีกิจกรรมงานต้องทำมากมายอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นใครวิ่งวอนต่อกรมการก็ได้ไปรดย้ายจากงบกลางนี้ไปอยู่ที่กระทรวงเกษตรครับ เพราะการที่จะตั้งไว้ที่งบกลางนี้มันเป็นการซ้ำกันครับ เป็นการแย่งงานของกระทรวงเกษตรมาทำ กระผมจึงมีความเห็นว่าการอย่างยิ่งที่จะย้ายไปอยู่ที่กระทรวงเกษตรโดยตรงครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่เห็นควรตัดใช้ใหม่ครับ

นายสมพล เกยุราพันธ์ (นครราชสีมา) : ครับ เห็นควรย้าย

นายประสิทธิ์ ประจันนวล (ชัยภูมิ) : ผมขอแปรญัตติตั้งงบประมาณหมุนเวียนชานาไว้ ๑๐๐ บาทครับ เพราะว่าตามที่รัฐบาลขอตั้งงบมา ๑๐๐ ล้านบาท แต่ผมตัดเพียง ๑๐๐ บาทเท่านั้น ผมมีเหตุผลอะไรผมจึงตัดเช่นนี้ เนื่องจากว่าที่ร่างที่บอกว่าเป็นเงินช่วยเหลือชานา แต่ว่าตอนหลังมากรมการจะไปเปลี่ยนเป็นเงินเพิ่มทุนหมุนเวียนเกษตรกร คำว่าเกษตรกรกับชานานั้น ผมมีความรู้สึกนึกคิดว่าอาจจะแตกต่างกัน ชานาอาจไม่ใช่เกษตรกร เกษตรกรก็ไม่ใช่ชานา บางท่านที่เป็นคนมั่งมีอาจจะเป็นเกษตรกรได้ เพราะฉะนั้นเงินทุนหมุนเวียนนี้ที่ไป ๑๐๐ ล้านบาทนั้นจะไม่ถึงมือชานา อันนี้แหละผมจึงมีความสงสัย และข้อสงสัยของผมกรมการได้อธิบายให้ฟัง แต่ผมก็ยังมีข้อสงสัยอยู่ คือว่าเงินจำนวน ๑๐๐ ล้านบาทนั้น อย่างปีกลายก็ตั้งมาแล้ว ปีนี้ก็ตั้งมาอีก และปีกลายนี้เอาไปใช้อะไรบ้าง และมีกรมใดหรือกระทรวงใดที่ใช้เงินจำนวนนี้และมีโครงการหรือไม่ที่ใช้เงินนี้ และโครงการเหล่านั้นใช้เงินไปเท่าไร และยังเหลือที่จะต้องหมุนเวียนกลับมาอีกปีนี้อีกเท่าไร ผมขอถามเท่านี้ก่อน

นายชุมพล มณีเนตร (กรรมการ) : สำหรับงบประมาณนี้ กระผมคิดว่าความต้องการของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติและประชาชนชาวไทยทั้งชาตินั้นถูกต้องตรงกับที่คณะกรรมการทั้งคณะได้ดำเนินการมาแล้ว ดังกระผมจะได้กราบเรียนให้ทราบ ว่า นอกจากงบ ๑๐๐ ล้านบาทที่รัฐบาลได้ตั้งเป็นงบกลางนี้ไว้แล้ว หน่วยราชการต่างๆ ที่ได้งบประมาณสำหรับช่วยเหลือชาวนาไว้นั้น รวมทั้งสิ้นมีถึง ๓,๐๖๖,๑๓๐,๐๐๐ บาท ดังกระผมจะได้กราบเรียนให้ที่ประชุมทราบเพื่อดีใจด้วยกันดังต่อไปนี้ สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท งานพัฒนาแหล่งน้ำ ๒๔,๑๐๐,๐๐๐ บาท งานจัดที่ดินประกอบอาชีพ ๕๐๐,๐๐๐ บาท งานธุรกิจเศรษฐกิจ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท กระทรวงเกษตรที่ท่านสมาชิกไม่มีอยู่นั้น กระผมขอกราบเรียนว่า สำนักงานปลัดกระทรวง งานเกษตรสัมพันธ์ ๔๕๐,๐๐๐ บาท งานโรงเรียนบุตรเกษตรกร ๕๗๐,๐๐๐ บาท งานการบินเกษตร ๔,๕๙๐,๐๐๐ บาท โครงการเตรียมดินอย่างรีบด่วนหลังฤดูเก็บเกี่ยว ๑,๕๙๐,๐๐๐ บาท งานวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร ๑๑,๕๒๐,๐๐๐ บาท งานศูนย์เกษตรในเขตโครงการคันและคูน้ำ ๔,๗๕๐,๐๐๐ บาท งานไร่นาสีต จังหวัดเพชรบุรี ๑,๗๗๐,๐๐๐ บาท งานศูนย์เกษตรกลาง ขอนแก่น ๔,๑๑๐,๐๐๐ บาท โครงการไร่นาสีตห้วยศรีธริน ๒,๕๗๐,๐๐๐ บาท งานคันคว่ำทดลองฝนเทียม ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท โครงการศูนย์เกษตรภาคเหนือ ๔๗๐,๐๐๐ บาท ที่นี้กรมกสิกรรมนระครับ งานกักกันพืช ๒,๒๕๐,๐๐๐ บาท งานสำรวจคันคว่ำและวิจัยทดลองเกษตรกรรมในเขตคัน คูน้ำ คันคว่ำดิน บัญ โรคพืชจุลินทรีย์ ศัตรูพืชพันธุ์ วัฏภูมิพืช ป้องกันกำจัดศัตรูพืช ๔๕,๘๗๐,๐๐๐ บาท กรมการข้าวที่ได้รับเงินเพื่อชาวนา มีดังนี้ครับ งานทดลองดิน ข้าว ๔,๖๕๐,๐๐๐ บาท งานสถานีทดลองและขยายพันธุ์ ๒๓,๒๖๐,๐๐๐ บาท งานทดลองคันคว่ำทางวิชาการ ๘,๕๒๐,๐๐๐ บาท งานคันคว่ำทดลองเกษตรกรรมในเขตคัน คูน้ำ ๓,๕๕๐,๐๐๐ บาท กระผมอ่านนานไปก็รู้สึกว่าจะนั่น แต่กระผมเรียนให้ทราบว่าในกรมการข้าวนี้ มีงบช่วยเหลือชาวนา ๔๕,๑๒๐,๐๐๐ บาท กรมส่งเสริมการเกษตรมีมากที่สุดครับ ๑๒๖,๖๒๐,๐๐๐ บาท กรมชลประทานกับกรมทรัพยากรธรรมมี ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท กรมพัฒนาที่ดินมีอีก ๓๘,๖๑๐,๐๐๐ บาท แล้วกรมสหกรณ์ที่ดิน ๖๒,๔๕๐,๐๐๐ บาท นี้เป็นงบที่รัฐบาลจัดสรรเพื่อชาวนาโดยตรง รวมทั้งสิ้น แล้วก็ยังมีกรมสหกรณ์พาณิชย์และธนกิจ กรมการปกครองซึ่งชุดทดลอง ทำนบ ฝ่ายน้ำล้น เครื่องสูบน้ำชลประทานราษฎรนี้มีอีก ๒๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท กรม

โยธาเทศบาลเจ่าน้ำมีอีก ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท กรมอาชีวศึกษา งานโรงเรียนเกษตรกรรม ๓๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน ๒,๙๖๖,๑๓๐,๐๐๐ บาท รวมกับเงินที่ตั้งอยู่ในงบกลางนี้ อีก ๑๐๐ ล้านบาท ก็เป็น ๓,๐๖๖,๑๓๐,๐๐๐ บาท สำหรับเงิน ๑๐๐ ล้านบาทที่ตั้งไว้ในงบกลางนี้เพื่อเป็นเงินสนับสนุนโครงการต่าง ๆ และหน่วยการปฏิบัติงานที่ช่วยเหลือชาวนา หน่วยต่าง ๆ ที่ขาดแคลนก็เอามาเบิกเอาเงินจำนวนนี้ไปทดลองจ่าย แต่ว่าเงินนี้ไม่ใช่เงินสูญ เป็นเงินที่ใช้หมุนเวียนเพิ่มอยู่เรื่อย ๆ ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณประสิทธิ์ ยังตั้งใจจะตัดอยู่ไหมครับ

นายประสิทธิ์ ประจันนวล (ชัยภูมิ) : เนื่องจากกรมอาชีวศึกษาขอตัดงบให้กระผมฟัง กระผมยังมีความสงสัยต่อไปอีกครับ เนื่องจากว่าเงินนี้เป็นเงินหมุนเวียน แต่ว่ากระผมเสียใจที่ว่ากรมอาชีวศึกษาที่ขอตัดงบนั้นคงจะเอาจากรายงานเท่านั้น หรือว่ารายงานที่ให้มาว่าโครงการเท่านั้นเท่านั้น ท่านอาจจะไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์กระมังครับ กระผมไม่ได้เป็นคณะรัฐมนตรี จึงไม่ทราบว่าการประชุมคณะรัฐมนตรีในวันอังคารที่ ๘ ธันวาคม นะครับ คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเห็นชอบเรื่องกำหนดหน้าที่ของกรมต่าง ๆ ตามโครงการช่วยเหลือชาวนาตามข้อเสนอของคณะกรรมการช่วยเหลือชาวนา และให้ถือปฏิบัติตามหน้าที่ที่เสนอเพื่อช่วยเหลือชาวนาให้มีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นปีกลายนี้แสดงว่ายังไม่เคยมีโครงการเลย คณะกรรมการช่วยเหลือชาวนาไม่มีโครงการ เพิ่งจะให้คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติเมื่อการประชุมวันอังคารที่ ๘ ธันวาคม หลังจากทีกระผมแปรญัตติตัดงบประมาณนี้ไปแล้ว เพราะฉะนั้นเงินช่วยเหลือชาวนา อย่าลืมเปลี่ยนเป็นเงินเพิ่มอุดหนุนเพื่อเกษตรกร เพราะฉะนั้นเกษตรกรนั้นเป็นผู้ที่มั่งมี เป็นผู้ที่มีฐานะดี มีแตร็คเตอร์ มีไร่ มีอะไรเป็นพัน ๆ ไร่ ก็เป็นเกษตรกรเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเงิน ๑๐๐ ล้านบาทนี้เมื่อให้ไปแล้วเป็นเงินทุนหมุนเวียน เมื่อให้ไปกลับคืนมาอีกแล้วที่มันกลับมาไปอยู่ที่ไหน กรมไหน กองไหนเป็นผู้รับผิดชอบ เราไม่เคยมีเพ็งมีมติคณะรัฐมนตรี อันนี้กระผมไม่ได้เข้าประชุมเพราะกระผมไม่มีอำนาจวาสนาเช่นนั้น แต่กระผมทราบจากหนังสือพิมพ์ เพราะฉะนั้นโครงการช่วยเหลือชาวนา มันไม่มีมาก่อน หรือว่ากระผมเข้าใจผิด หรือว่าหนังสือพิมพ์ที่ให้ข่าวมาผิดนั้น กระผมก็รู้สึกว่าจะคงไม่เป็น

เช่นนั้น อันนี้แหละที่ว่าเงินช่วยเหลือชาวนาที่ตั้งมาทุกปี ๆ ละ ๑๐๐ ล้านบาท ๑๐๐ ล้านบาท นี้ครับ เวลามันไม่หมด เกษตรกรนั้นไม่ใช่ชาวนา มันอาจจะเป็นเกษตรกรที่กระผมว่านั่น เงินจำนวนนี้แหละท่านอาจจะไปหลงผิดคิดว่าเงินพัฒนาภาคนั้นจะไม่หมดได้ อ้ายเงินนี่นะครับ ง่ายเหลือเกิน ร้ายยิ่งกว่า ๘๕ ล้านบาท เพราะว่ากระผมคิดว่าเงินจำนวนนี้ที่ให้มาเนื่องจาก กระผมติดใจ กรรมการชี้แจงให้กระผม บอกว่าเงินนี้เป็นทุนหมุนเวียน ยกตัวอย่างเช่น เงินที่กรมต่าง ๆ ที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้ว่าจะใช้ในกรมใด เช่น กรมส่งเสริมการเกษตร กรมสหกรณ์ที่ดิน กรมการปกครอง กรมชลประทาน กรมการข้าว กรมพัฒนาที่ดิน เหล่านี้เป็นต้น กระผมจะยกตัวอย่างเฉพาะกรมสหกรณ์ที่ดินเอาเงินให้แก่ราษฎรผู้ ผู้มีไร่นาเอาเงินไปให้เขา ๑๐,๐๐๐ บาท แต่พอถึงสิ้นปีก็เอาเงินคืนมา หรือบางทีกำลังให้ไปก็ยังมีอยู่ อันนี้แหละครับ เงินจำนวน ๑๐๐ ล้านบาทนี้ กลัวว่าจะไม่ถึงเกษตรกร ถ้าหากว่าถึงจริง ๆ ๑๐๐ ล้านบาทนั้นกระผมไม่เสียใจเลย เป็น ๑,๐๐๐ ล้านบาทก็ไม่ว่า แต่กลัวว่าจะไม่ถึงชาวนา จะไปถึงเกษตรกรผู้มีไร่นาหรือผู้มีทุนมากกว่าชาวนาเป็นร้อย ๆ เท่า

พลโท แสวง เสนาณรงค์ (กรรมการ) : เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเงินงบประมาณเพิ่มทุนหมุนเวียนช่วยเหลือเกษตรกรนี้ กระผมใคร่ขอเรียนชี้แจงความเป็นมาของการช่วยเหลือชาวนาอย่างย่อ ๆ เพื่อท่านทั้งหลายอาจจะได้ใช้ประกอบการพิจารณา และได้ทราบนโยบายของโครงการช่วยเหลือชาวนานี้ตั้งแต่ต้น การที่มีนโยบายช่วยเหลือชาวนาที่กำหนดเงิน ๑๐๐ ล้านบาทในปีนั้นนั้น โครงการนี้ได้เริ่มมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๔ เป็นโครงการลักษณะช่วยเหลือชาวนามีลักษณะเฉพาะหน้า ปัญหาเฉพาะหน้าความเดือดร้อนของชาวนาทัวไป ๆ ซึ่งในครั้งนั้นรัฐบาลก็ต้องการจะแก้ปัญหาอันนี้ เราเริ่มต้นด้วยงบประมาณจำนวนน้อยเหลือเกิน ๓๐ ล้านบาท พ.ศ. ๒๕๐๕ พ.ศ. ๒๕๑๐ มาเป็น ๕๐ ล้านบาท พ.ศ. ๒๕๑๑ มาเป็น ๖๕ ล้านบาท พ.ศ. ๒๕๑๒ มาเป็น ๘๐ ล้านบาท และ พ.ศ. ๒๕๑๓ อีก ๑๐๐ ล้านบาท และ พ.ศ. ๒๕๑๔ อีก ๑๐๐ ล้านบาท เงินนี้เป็นเงินลักษณะที่ให้ช่วยเหลือชาวนาและแก้ปัญหาเฉพาะความเดือดร้อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเช่นเป็นต้นว่าในด้านการเพิ่มผลผลิต ช่วยในเรื่องปุ๋ย ช่วยในเรื่องเครื่องทุ่นแรง ช่วยในเรื่องยาปราบศัตรูพืช และนอกจากนั้นก็ยังมีแยกไปในด้านการพยุงราคาข้าว ต่อมาก็มีนโยบาย

ในการปลดเปลื้องหนี้สินกองทุนเกษตรกร แต่ว่าในเงิน ๑๐๐ ล้านบาทนี้ มุ่งไปในทางความมุ่งหมายประการแรกที่เพิ่มผลผลิต มุ่งไปในทางช่วยเหลือในเรื่องปุ๋ย เครื่องทุนแรงโดยไม่ใช่ให้เปล่าครับ ให้อีกแล้วก็ใช้คืน เพราะฉะนั้นเงินช่วยเหลือนี้จึงมีลักษณะเป็นเงินหมุนเวียน เมื่อได้ให้อีกไปแล้วจะใช้คืนมากก็เอาเงินที่ใช้คืนนี้ทำการช่วยเหลือต่อไป การใช้คืนตั้งแต่งบประมาณช่วยเหลือมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๙ จนถึง พ.ศ. ๒๕๑๓ นั้นเป็นจำนวนเงินประมาณ ๓๐๐ ล้านบาทเศษ ถ้าทำทบกันไป ๓๐ ล้านบาท ๕๐ ล้านบาท ๖๕ ล้านบาท ๘๐ ล้านบาท ๑๐๐ ล้านบาท และ ๑๐๐ ล้านบาทอีกนี่ ปีนี้ก็เป็น ๔๐๐ กว่าล้านบาท จากผลที่เราได้ติดตามผลงานนี้ตลอดมา ประเมินผลและติดตามผลแก้ไขปรับปรุงตลอดมา เงินทุนหมุนเวียนนี้ได้คืนมากก็หมุนเวียนมาประมาณ ๔๐ ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นอย่างนี้ได้ ๑๐๐ ล้านบาท บวกกับอีก ๔๐ หรือ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ก็อีกประมาณ ๑๐๐ ล้านบาทเศษ ก็คงมีเงินช่วยในงบประมาณช่วยเหลือชาวนาลักษณะเฉพาะหน้านี้ ประมาณ ๒๐๐ กว่าล้านบาทที่ท่านเห็นว่ามีชื่อเปลี่ยนมาเป็นเงินทุนหมุนเวียนเดิมก็ได้ใช้มาตั้งแต่ ๒๕๐๙ เป็นงบประมาณค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือชาวนานั้นก็เนื่องจากจะให้ตรงกับความเป็นจริง คือมาเป็นเงินหมุนเวียน และนอกจากนั้นที่เปลี่ยนชื่อมาจากชาวนาเป็นเกษตรกรนั้น ก็ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้มีข้อข้องใจนั้น เดิมก็เป็นการริเริ่มเกี่ยวกับชาวนา เพราะว่าปัญหาส่วนมากเป็นชาวนาคำว่าชาวนาเป็นคำที่รู้จักทั่ว ๆ ไป และส่วนใหญ่ผู้ที่ประกอบเกษตรกรรมของเราเป็นชาวนาก็ใช้ชื่อนี้มา แต่ภายหลังในระยะหลัง ๆ นี้ก็ปรากฏว่าโดยเฉพาะกระผมเองซึ่งเป็นเลขานุการของคณะกรรมการนี้ ได้ไปพบปะกับพวกชาวนาเหล่านี้ โดยเฉพาะภาคกลางก็ถูกต่อว่ามากว่าแหล่งเหล่านี้เป็นแหล่งที่ไม่ใช่ชาวนาแล้ว เป็นแหล่งเกษตรกรรม ทำเป็นชาไร่ชาสวน เพราะฉะนั้นเพื่อความเป็นธรรมหรือเพื่อป้องกันความน้อยอกน้อยใจ แล้วการช่วยเหลือต่อไปจะได้ขยายไปถึงพวกเกษตรกรในด้านอื่น ๆ ถึงชาไร่ ชาสวนด้วย ก็แก้ชื่ออันนี้ เกษตรอันนี้คลุมทั้งชาไร่ ชาสวน และก็รวมไปในผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม อันนี้ก็เป็นการเปลี่ยนแปลงเรื่องชื่อ จึงเห็นว่าเงิน ๑๐๐ ล้านบาทนี้เป็นเพียงช่วยเหลือเฉพาะหน้าปัญหาเร่งด่วน ส่วนการช่วยเหลือชาวนาระยะยาวหรือระยะที่เป็นถาวรเป็นโครงการที่ต้องดำเนินต่อไปและก็เป็นโครงการที่มีกำหนดไว้ในโครงการสำคัญ ๆ เช่นแผนพัฒนาการเศรษฐกิจ

แห่งชาตินี้เราก็มีอยู่ ซึ่งเงินจำนวนนี้ถ้าคิดแล้วปีหนึ่ง ๆ ซึ่งกระจายอยู่ในกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ เช่นกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือเกษตรกร เช่นกระทรวงเกษตรก็ดี กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติก็ดี กระทรวงคมนาคมก็ดี แม้แต่กระทรวงมหาดไทยก็ดี เป็นเงินไม่ต่ำกว่าปีละ ๓,๐๐๐ ล้านบาท อย่างที่ท่านกรรมาธิการได้ลุกขึ้นมาชี้แจงในปีนี้ แต่เงิน ๑๐๐ ล้านบาทที่เราพูดกันนี้ เป็นเงินเพียงช่วยเหลือปัญหาเฉพาะหน้า ส่วนวิธีการช่วยเหลือนั้น กระทบจะเรียนเพียงสั้น ๆ ว่าเราได้มีระเบียบแบบแผนและมีหลักการ หลักการสำคัญคือเราเอาความต้องการของชาวนาหรือเกษตรกรนี้เป็นใหญ่ เรามีการสำรวจความต้องการว่า โครงการที่ช่วยเหลือเฉพาะหน้าความเดือดร้อนเฉพาะหน้านี้ ในเรื่องเพิ่มผลผลิตนี้มีอะไรเป็นอันดับแรก ผลการสำรวจตั้งแต่เริ่มการช่วยเหลือ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๕ มา ก็สรุปว่าอันดับแรกเรื่องปุ๋ย อันดับรองลงมาเครื่องทุ่นแรง อันดับต่อมาก็คือเรื่องยาปราบศัตรูพืช นี่เป็นลำดับ เพราะฉะนั้นนโยบายในการจัดสรรการช่วยเหลืองบประมาณหรือเงินเพิ่มเติมหมุนเวียนอันนี้ เราก็ได้แบ่งไปตามใช้หลักนี้ ปุ๋ยให้มากที่สุด เครื่องทุ่นแรงรองลงมาตามความต้องการ แล้วยาปราบศัตรูพืชเป็นอันดับรอง การช่วยเหลือนี้ก็กระจายไปตามส่วนราชการที่เกี่ยวข้องก็มีสายอย่าง สายกลุ่มชาวนาก็เพื่ออยู่ในสายของกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรซึ่งเป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากว่าเพื่อน สายรองลงมาก็สมาคมกรมชลประทานราษฎรของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย สายที่ ๓ ก็สายสหกรณ์ของกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ซึ่งจำนวนของกลุ่มเกษตรกรหรือกลุ่มชาวนานี้มีจำนวนลดหลั่นกันตามนี้ การจัดสรรก็ใช้หลักอันนี้ แล้วก็กรมเหล่านี้ก็ได้รับผิดชอบในการที่จะนำเงินงบประมาณนี้ไปให้ชาวนากู้ยืมในเรื่องปุ๋ยในเรื่องเครื่องทุ่นแรง มีระเบียบแบบแผนมีคณะกรรมการ คณะกรรมการระดับอำเภอซึ่งประกอบด้วยนายอำเภอเป็นหัวหน้าแล้วมีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของด้านรัฐบาลเกี่ยวกับการเกษตรและก็ยังมีส่วนของเกษตรกรในท้องถิ่นนั้นด้วย ถ้ามีกลุ่มชาวนาก็มีผู้แทนของกลุ่มชาวนา ถ้ามีสมาคมชลประทานราษฎรก็มีผู้แทนของสมาคมชลประทานราษฎรด้วย ถ้ามีสหกรณ์ก็มีผู้แทนด้วย ให้ได้มาร่วมกันตามความต้องการของเขา อันนี้ก็เป็นการดำเนินการซึ่งเราทำได้โดยมีระเบียบแบบแผนและมีการควบคุมอย่างรัดกุม แต่จริงอยู่ในการที่ดำเนินการช่วยเหลือแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของชาวนานี้ย่อมมีอุปสรรค มีข้อขัดข้องอย่างที่ท่านสมาชิก

ผู้มีเกียรติได้ให้ข้อสังเกตนั้นเป็นการยอมรับ เพราะเป็นการปฏิบัติเกี่ยวกับประชาชนส่วนใหญ่ แล้วก็เป็นการงานริเริ่ม ซึ่งอันนี้คณะกรรมการช่วยเหลือชาวนาซึ่งกรมการระดับชาติ ซึ่งมีท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธานนั้น ก็ได้หาทางปรับปรุงแก้ไข ทุกปีเรามีการแก้ไข แล้วมีการติดตามผล มีการสำรวจผล ประเมินผลข้อบกพร่องอย่างไร อย่างปัญหาว่าปุ๋ยถึงช้า การช่วยเหลือถึงช้า นี้เราก็พยายามแก้ไขทุกปี แล้วก็การเกษตรกรที่ไม่ถึงตัวเกษตรกรอย่างแท้จริง มีเรื่องร้องเรียนมาอย่างไร การสำรวจผลอย่างไร เราก็พยายามแก้ไขตามลำดับมา ซึ่งเรื่องนี้เราก็ได้ทำตามลำดับ อย่างเป็นต้นว่า ตัวอย่างในการช่วยเหลือ เมื่อปีที่แล้วตามงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๑๓ นั้น งบนี้ ๑๐๐ ล้านบาท เราได้แบ่งเป็น ๒ ส่วนใหญ่ ๆ ส่วนแรกประมาณ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เราก็แบ่งไปตามหลักการที่ผมได้เรียนให้ทราบแล้วเมื่อต้นปี คือตามโคเวต้า ของเกษตรกรในสายต่างๆ สายกลุ่มชาวนา สายสมาคมชลประทานราษฎร์ สายสหกรณ์ สายชาวนา กลุ่มชาวนานั้นได้มากหน่อย ประมาณ ๔๐ ล้านบาท สายสมาคมชลประทานราษฎร์ประมาณ ๓๐ ล้านบาท สายสหกรณ์ประมาณ ๑๐ ล้านบาท ก็อยู่ในตัวเงินประมาณ ใกล้เคียงๆ ๘๐ ล้านบาท หรือ ๗๗ ล้านบาท ตัวเลขลงตัวเหลืออีก ๒๐ กว่าล้านบาทนั้นเราได้มาแก้ปัญหาเฉพาะหน้าความเดือดร้อนของชาวนา เช่นเกี่ยวกับการพยุงราคาข้าว ปีที่แล้ว ปัญหาเรื่องพยุงราคาข้าวเป็นปัญหาที่เราต้องเผชิญจริง ๆ เกิดความชุกชลักซึ่งยอมรับเป็นความจริง เพราะเราต้องพยุงจริง ๆ ทางอนุกรรมการฝ่ายพยุงราคาข้าวซึ่งอยู่กับกระทรวงเศรษฐกิจนั้นไม่มีเงิน เราก็เจียดเงิน ๒๐ ล้านบาทที่เหลืออยู่จากการช่วยเหลือตามนโยบายทั่วไปนั้นมา ไปให้เป็นเงินหมุนเวียนแก่คณะกรรมการพยุงราคาข้าว นอกจากนั้นก็ไปเสริมโครงการเล็กๆ น้อยๆ ของการช่วยเหลือเกษตรกรหรือชาวนา โครงการทำนา ๒ ครั้ง ซึ่งสืบเนื่องมาจากกรมการปกครองของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเห็นว่าจะเป็นโครงการที่มีประโยชน์อยู่ ยังมีโครงการที่ต่อเนื่องกันมา ก็สนับสนุนไปอีก ๕ ล้านบาท นอกจากนั้นก็ไปสนับสนุนโครงการช่วยเหลือชาวนาซึ่งมีลักษณะถาวรและระยะเวลาซึ่งเข้ามาเกี่ยวข้องในปีหลัง ๆ นี้ เช่นโครงการปลดปล่อยหนี้สินชาวนา โครงการจัดกองทุนให้แก่เกษตรกร ซึ่งเป็นโครงการลักษณะยาว ซึ่งเข้ามาเริ่มในโครงการการช่วยเหลือชาวนานี้ด้วย ประมาณ ๗ ล้านบาท ๕ ล้านบาทก็ไปเจียดจ่ายคล้ายเป็นเงินกองทุนแก้ปัญหาเฉพาะหน้า อันนี้เองสำหรับปี ๒๕๑๔

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

๑๔

เราได้อ่านเรื่องนี้ มีท่านสมาชิกที่ข้องใจว่า ทำไมเราถึงไม่เพิ่มขึ้น ซึ่งกระผมขอขอบคุณในนามกรรมการช่วยเหลือชาวบ้านว่า ก็เป็นนิมิตอันดี แต่ว่าเนื่องจากเราได้พิจารณาแล้วในหลักเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการช่วยเหลือ เห็นว่าในการช่วยเหลือในปีแล้ว ๆ มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาจนถึงปัจจุบันนี้เป็นปีที่ ๖ นั้น วัสดุที่ช่วยเหลือไปส่วนใหญ่ยังอยู่ในสภาพดีบ้าง และนอกจากนั้น การชำระคือชาวบ้านยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ เกรงว่าถ้าขึ้นช่วยเหลือมากไปก็จะเป็นการพอกหนี้ พอกสินให้แก่ชาวบ้านซึ่งอาจจะเป็นอันตรายในภายหน้า เพราะเงินนี้เป็นเงินที่ไม่ใช่สงเคราะห์ครับ เป็นเงินให้ยืม เพราะว่าหลักที่สำคัญที่สุดในนโยบายช่วยเหลือชาวบ้าน นอกจากช่วยแก้ปัญหาทางวัตถุเดือดร้อนเฉพาะหน้าแล้ว เรามุ่งที่สุดที่เรียกว่าเป็นปรัชญาในการช่วยเหลือชาวบ้านในปี ต้องการให้ชาวบ้านไทยนี้สามารถฝึกกำลังเป็นสถาบันที่เป็นปึกแผ่นมั่นคง เพื่อที่จะได้ช่วยตัวเองต่อไปในอนาคต แล้วก็วิธีการที่จะดำเนินต่อไปนั้นคือการสหกรณ์ ซึ่งคล้าย ๆ เป็นธงหรือเป็นเป้าหมายสูงสุดของเรา อันนี้ครับเราต้องการอย่างยิ่ง คือว่าเงิน ๑๐๐ ล้านบาทนี้ ในทางวัตถุแล้วมันเล็กน้อยเหลือเกิน แต่ว่าถ้ามุ่งผลไปในทางเป้าหมายสำคัญคือต้องการให้เกษตรกรหรือชาวบ้านเราฝึกกำลังเป็นสถาบันที่เป็นหลักฐาน สามารถที่จะช่วยตัวเองได้ดี สามารถที่จะรับการสนับสนุนจากรัฐบาลได้อย่างเป็นปึกเป็นแผ่นเป็นลำเป็นสัน ไม่ใช่กระจัดกระจายนั้น เป็นเป้าหมายสำคัญของการช่วยเหลือชาวบ้าน นอกจากนั้นก็ยังมีอีกประการหนึ่งที่มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติข้องใจว่าเหตุใดควรจะช่วยยืมยักยอกเงินนี้ไปไว้ในกระทรวงเกษตร ผมขอเรียนว่าเงิน ๑๐๐ ล้านบาท หรือเงินช่วยเหลือชาวบ้านในปัญหาเฉพาะหน้านั้น ที่มาอยู่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีนี้ก็เหตุผลดังที่ได้เรียนให้ทราบแล้ว คือต้องการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าแล้วก็ต้องการประสานงาน เพราะฉะนั้นงานตอนแรกถึงมาไว้ที่สำนักนายกฯ เพราะฉะนั้นงานกรรมการช่วยเหลือชาวบ้านในระดับชาติซึ่งมีท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน แล้วมีเจ้าหน้าที่หรือรัฐมนตรีในกระทรวงที่เกี่ยวข้องหรือเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการนั้น ความมุ่งหมายสำคัญเราในด้านประสานงาน ประสานงานให้มีประสิทธิภาพ ไม่ใช่ไปแย่งกันทำงาน แข่งกันทำงาน หรือซ้อนกันทำงาน เราไม่มีความมุ่งหมายจะไปดำเนินการเอง เพราะฉะนั้นงานอันนี้ก็ถือเป็นเป้าหมายใหญ่ครับ เป็นความมุ่งหมายสำคัญ ต่อมาเมื่องานชาวบ้านได้ค่อย ๆ ตั้งตัวได้งานใดที่กระทรวงทบวงกรมใดที่มีหน้าที่โดยตรงในทางปฏิบัติแล้ว เรายินดีคืนไปเป็นลำดับ

เราจะผ่อนไป เช่นสายกรมส่งเสริมการเกษตรผ่อนไปเราไม่มีเจ้าหน้าที่หรือไม่มีเครื่องมือที่จะไปดำเนินขั้นปฏิบัติการ งานด้านสหกรณ์ เช่นเกี่ยวกับกองทุนจัดหาที่ดินให้เกษตรกรนี้เราก็จะกระจายไป เท่าที่ได้ลำดับรับฟังท่านสมาชิกที่ข้องใจขั้นนี้ กระผมขอเรียนชี้แจงเพียงเท่านี้ หากมีข้อที่ข้องใจอย่างไรต่อไปก็จะชี้แจงในโอกาสต่อไป

(ขณะนี้รองประธานสภาคนที่ ๑ ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนได้กลับมาในที่ประชุม และขึ้นบัลลังก์ทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมต่อไป)

นายมีเดช วรสิทธิ์ (ขอนแก่น) : ความจริงผมขอสนับสนุนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งนครราชสีมาที่ให้โอนงบนี้ไปกระทรวงเกษตร และคิดว่าจะสาธยายเหตุผลต่างๆ ที่จะหักล้างคำที่ ขบวนการ รัฐมนตรี เมื่อก็ได้พูดมา แต่เมื่อท่านรับปากว่าเมื่องานเข้ารูปเข้ารอยแล้วก็จะโอนกลับ ก็ยังพอใจอยู่อย่างหนึ่ง แต่ก็อย่างไรก็ดีก็ขอยกให้ไปอยู่กระทรวงเกษตร ท่านบอกว่าเป็นปัญหาเฉพาะหน้า การช่วยปัญหาเฉพาะหน้านี้เป็นคนที่มีฝีมือจึงจะช่วยได้ งานสำนักนายกรัฐมนตรีไม่ใช่งานฝีมือของกระทรวงเกษตร ผมเป็นห่วงว่า ขบวนการ รัฐมนตรีจะไปแก้ตัวให้ท่านรัฐมนตรีคนนี้ว่าที่เขาพูดกันว่าเอาปุ๋ย กินปุ๋ย กินข้าวเปลือกนั้นอีก กลัวจะเป็นอย่างนั้นเสียอีกครับ มันเป็นมาแล้ว ผมว่าความชำนาญไม่มี ไทน์จะเป็นทหารกล้า ไทน์จะเป็นนักปกครองที่ดี ไทน์จะมาทำหน้าที่ดีอีก ผมยังเป็นห่วงท่านเหลือเกิน เพราะฉะนั้นในโอกาสอันนี้ ในโอกาสอันนี้จึงอยากจะโอนให้กระทรวงเกษตรรับไปเสีย โดยเฉพาะกรมส่งเสริมการเกษตรก็มีอยู่แล้ว อย่าให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอยเลยครับ อย่าเพิ่งหวังว่าคราวหน้าๆ เพราะว่าข้อสังเกตที่ผ่านมาแล้วนี้กรมการว่าตั้งข้อสังเกต รัฐบาลนี้มีได้ทำอะไรให้เป็นล่ำเป็นสันเลย ผมขอเสนอเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย เมื่ออยากจะได้เห็นชานาเจริญให้ถึงมือชาวนาจริง ๆ แล้วควรจะโอนเงินงบนี้ไปอยู่กระทรวงเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร

นายบุญเกิด ทิรัญคำ (ชัยภูมิ) : ผมเอง บุญเกิด มาจากจังหวัดชัยภูมิครับ ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีชาวนามากจังหวัดหนึ่งในภาคอีสาน ผมได้ฟังท่านกรมการได้กรุณาชี้แจงว่า

เงินช่วยเหลือชาวนาของประเทศไทยนี้มีมาก นอกจากงบ ๑๐๐ ล้านบาทแล้วยังมีอีกถึง ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท สำหรับเรื่องนี้เป็นตัวเลขที่น่าภูมิใจ แต่ว่าเรามองดูผลงานแล้วรู้สึกว่ ชาวนาของเราเดี๋ยวนี้ต่ำลง ๆ แ่ลงไปทุกวัน ๆ และรัฐบาลนี้ทุ่มเงินเข้าไปให้ชาวนาเพื่อ ช่วยเหลือชาวนามากขึ้นทุกวัน ๆ นั้นแสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพในการทำงานการบริหารงาน ของรัฐบาลนี้ทำงานไม่ได้ผล ทุ่มเงินไปโดยไม่มีฝีมือ หมายความว่าอาศัยเงินอย่างเดียว ทุ่ม เข้าไป ส่วนฝีมือและผลงานนั้นไม่ได้ประเมิน ไม่ได้รอบรู้ว่เดี๋ยวนี้ชาวนาเป็นอย่างไร ท่าน อ่างบอกว่าได้ซื้อปุ๋ยไปแจกจ่ายชาวนา ชาวนาต้องการหรือไม่ ต้องการปุ๋ยหรือไม่ อันนี้ท่าน จะต้องสำรวจตรวจสอบเสียก่อนว่ชาวนาต้องการปุ๋ยหรือเปล่า และนอกจากนั้นท่านก็ยังไม่ บอกว่จะพุงราคาข้าว อันนี้ก็ไม่รู้ว่จะพุงราคากันอย่างไร ผมต่อให้มีเงินพุงราคาข้าว เป็นพัน ๆ ล้าน ก็ไม่สามารถที่จะแก้สถานการณ์ของชาวนาทุกวันนี้ให้หมดลงไปได้ ไม่ใช่ เฉพาะ ๑๐๐ ล้านบาท ๒๐๐ ล้านบาท ดังที่ท่านได้กล่าวมาแล้ว ต่อให้ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ๒,๐๐๐ ล้านบาท ๓,๐๐๐ ล้านบาท ก็รับรองว่พุงราคาข้าวของชาวนาไม่ได้ เพราะเหตุว่ รัฐบาลไม่มีฝีมือ ทำไมผมจึงกล่าวพูดเช่นนั้น สำหรับเรื่องนี้ผมเองได้พยายามติดต่อกับรัฐมนตรี ว่การกระทรวงเศรษฐกิจครับ ท่านรัฐมนตรีก็นั่งอยู่ที่นี้ด้วย ผมได้ทำหนังสือยื่นบอกว่เดี๋ยวนี้ ชาวนาในจังหวัดชัยภูมิและจังหวัดภาคอีสานนั้นกำลังประสบความเดือดร้อนเนื่องจากราคา ข้าวเหนียวตกต่ำเหลือถึงละ ๕ บาท ในระยะนั้นผมติดต่อกมาเป็นเวลาเดือนเศษ ๆ ผมมาที่ กรุงเทพฯ ผมโทรศัพท์ไปถามที่สำนักของท่าน ก็มีเลขานุการของท่านตอบว่ ผมได้ส่งเรื่อง นั้นไปให้องค์การคลังสินค้าเป็นผู้รับไปทำ ผมได้โทรศัพท์ไปถามที่องค์การคลังสินค้า องค์การ คลังสินค้าบอกว่ ผมได้มอบเรื่องราวให้สหกรณ์จังหวัดชัยภูมิเป็นผู้รับซื้อข้าว ผมจึงไปถาม ที่สหกรณ์จังหวัดชัยภูมิทันที ได้ทราบว่ผมได้เงินมาแล้ว ๒๐๐,๐๐๐ บาท แต่ซื้อข้าวไม่ได้ ผมถามว่ทำไมซื้อข้าวไม่ได้ มีเหตุผลกลใดถึงซื้อข้าวไม่ได้ สหกรณ์ที่จังหวัดชัยภูมิเอาระเบียบ มาให้ผมอ่าน ว่นี้เป็นระเบียบการซื้อข้าวขององค์การคลังสินค้า ผมเอาระเบียบมาอ่านดู ผม ตัดสินได้ทันทีว่จะไม่มีเทวดองค์ใดเลยครับที่จะไปสามารถซื้อข้าวจากประชาชนได้ ถ้าหากเรา อ่านดูตามระเบียบอันนั้นแล้วทำไมจึงซื้อไม่ได้ ก็เพราะเหตุว่ระเบียบการซื้อข้าวขององค์การคลัง

สินค้าจากผู้เชี่ยวชาญที่กำหนดออกไปตายตัวนั้นเป็นผลเสียหายต่อส่วนรวมมาก โดยมีข้อความว่าผู้ใดจะนำข้าวมาขายให้องค์การคลังสินค้านั้นจะต้องนำข้าวทุกเมล็ดมาฝัด มาเป่าเอาฝุ่น เอาคายข้าว เอาเมล็ดข้าวลีบ เอาดิน เอาหิน เอาทรายออกเสียให้หมด หมายความว่าชาวนาจะขายข้าวสัก ๑๐๐ ถัง จะต้องหาที่หาหนองวานกันตัมไม้ไผ่ตมมาเลี้ยงกัน มาฝัดข้าว มาเป่าข้าว เอาเมล็ดคายเมล็ดลีบทั้งหมดออกเสียก่อน จึงจะนำข้าวมาขายได้ เมื่อนำข้าวเข้ามาก็จะส่งเอามาเพียงถุงเดียวใส่ถุงพลาสติกมาเพียงถุงเดียว มาให้เจ้าหน้าที่ที่สหกรณ์ดู เจ้าหน้าที่ที่สหกรณ์จะต้องมีเครื่องมือพิเศษที่สั่งจากเมืองนอกเมืองนามาวัดดูว่าข้าวที่นาย ก. เอามาขึ้นกี่เปอร์เซ็นต์ ถ้าหากไม่มีเครื่องมืออันนี้ก็ไม่สามารถรับรู้ได้ว่าข้าวนั้นมีความขึ้นกี่เปอร์เซ็นต์ ระเบียบกำหนดตายตัวว่า ข้าวถ้ามีความขึ้นเกิน ๑๔ เปอร์เซ็นต์แล้ว องค์การคลังสินค้าไม่ซื้อโดยเด็ดขาด ถ้าหากวัดข้าวได้แล้วว่ามีความขึ้นไม่เกิน ๑๔ เปอร์เซ็นต์ เจ้าหน้าที่จะต้องเอาข้าวนั้นมาหักมาปอกออกที่ละเม็ดสองเม็ด มาบดดูว่ามันจะมีข้าวหักกี่เมล็ด มีเมล็ดข้าวดีกี่เมล็ด ลีไปแล้วจะได้ข้าวสารกี่เปอร์เซ็นต์ และจะต้องพิสูจน์กันต่อไปอีกว่าเป็นข้าวเผ่าพันธุ์อะไร เป็นสันป่าตองหรือว่าข้าวเจ้าหรือว่าข้าวเหนียวหรือข้าวเผ่าพันธุ์อะไร จะต้องพิสูจน์เสียก่อนว่าเป็นข้าวชนิดเดียวกันหรือไม่ ถ้าไม่เป็นข้าวชนิดเดียวกันก็ซื้อในราคาต่ำมาก ถ้าเป็นข้าวชนิดเดียวกันก็นำข้าวนั้นมาวิจัยกันอีกว่า มาบดดูว่าวิจัยกันว่าข้าวชนิดนี้จะมีวิตามิน เอ. ก็เปอร์เซ็นต์ มีวิตามิน บี. ก็เปอร์เซ็นต์ มีวิตามิน ซี. มีวิตามิน แซด. ก็เปอร์เซ็นต์ กินเข้าไปแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อร่างกายหรือไม่ หรือจะเป็นกากนี่แหละครับ หลักการอันนี้ที่นักวิชาการของท่านนี้ได้ตั้งขึ้นมา ได้ตั้งระเบียบส่งไปให้สหกรณ์จังหวัดให้ปฏิบัติตามระเบียบนี้ เป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการบริหาร ในการซื้อข้าวจากชาวนา ไม่มีคนใดเลยจะสามารถซื้อข้าวได้ สหกรณ์เขาก็ไม่กล้าซื้อ เพราะซื้อมาแล้วกลัวจะถูกทางองค์การคลังสินค้าเขาต่อว่า เขาจะไม่ซื้อ ซื้อต่อให้เขาจะขาดทุน ผมก็ได้ทำหนังสือด่วนครับ ถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจทันที บอกว่าระเบียบการของท่านอย่างนั้นใช้ไม่ได้ หนังสือจะถึงท่านหรือเปล่าไม่รู้ แต่ผมไม่ได้รับตอบครับ ผมยืนยันว่าผมไม่ได้รับคำตอบว่าเป็นอย่างไรต่อไป ผมไม่รู้ ผมโทรศัพท์มาถามอีก โทรศัพท์ไปโทรศัพท์มา ก็บอกว่ากำลังเร่งทำเรื่องอยู่อย่างรีบด่วน ปีกว่า ๆ ปีเศษ

แล้ว กำลังจะหมดสมัยผู้แทนแล้ว ผมก็ยังไม่เห็นใครไปซื้อข้าวที่จังหวัดชัยภูมิ อันนี้แหละครับ อุปสรรคอันนี้ผมต่อให้มีเงิน ๔,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อประกันพยุจราคาข้าวนี้ ผมเชื่อว่ารัฐบาลนี้ ทำไม่ได้ ถ้าหากปล่อยให้เหตุการณ์เป็นเช่นนี้ อันนี้ประการหนึ่ง วันนี้ผมก็รู้สึกดีใจที่ท่าน กรรมการได้เปลี่ยนว่าเงินสมทบในการช่วยเหลือชาวนานี้เป็นช่วยเหลือเกษตรกร อันนี้ จะคลุมไปให้ชาวนา ชาวไร่ ชาวนาน ผู้เลี้ยงสัตว์ เลี้ยงหมูเห็ดเป็ดไก่อะไรได้รับความช่วยเหลือ ในงบนี้ อันนี้ผมเห็นด้วย เพราะว่าชาวนาเดี๋ยวนี้ที่จังหวัดชัยภูมิผมก็ทำอาชีพหลายอย่าง จังหวัดอื่นก็เหมือนกัน ทำสวนปอก็มี เรื่องปอนี้ก็มีอุปสรรคมากในเรื่องเกษตรกรนี้ เรื่องปอ เมื่อปีที่แล้วนี้ราคาก็โลกรัมละ ๑.๕๐ บาท ผมเองไปวิ่งเต้นติดต่อหลายแห่ง ไปถามดูหลายแห่ง ก็ได้ทราบว่าเป็นเพราะว่าไปถามเจ้าหน้าที่ทางรัฐบาล เจ้าหน้าที่ทางรัฐบาลก็บอกว่าเนื่องจาก บริษัทเซอร์เวย์ทำข้าวส่งปอเลว ๆ ไปขายให้ต่างประเทศ ผมลองไปถามดูทางบริษัทเซอร์เวย์ดู ทางบริษัทเซอร์เวย์ก็บอกว่าเหตุที่มีปอเลว ๆ ไปขายยังต่างประเทศเช่นนั้น เนื่องจากเจ้าหน้าที่ ของรัฐบาลมาแข็งลิ้วร่วมด้วย จึงปล่อยให้ปอเลว ๆ ออกไป เขายืนยันกันมาอย่างนั้น ผมไม่รู้ จะตัดสินใจอย่างไร ผมก็เลยมาฟังข่าวต่อไปอีก แล้วมาฟัง สอบถามต่อไปอีก ก็ทราบว่ามี ปอไปถึงเมืองนอกไปถึงประเทศอินเดียก็ดี ไปถึงประเทศญี่ปุ่นก็ดี ข้างนอกเป็นปอ เอ. อย่าง สวยงาม เป็นปอซูเปอร์อย่างสวยงาม ข้างในเป็นปอ บี. บางทีก็มีหัวปอเข้าไป บางทีก็มีหางปอ มีหิน มีดิน มีทราย มีสากรมอง มีต้นมะละกอ มีไทกระเทียมดองยัดเข้าไป ส่งออกไปขายให้เขา เขาผ่าปอออกเขาเห็นเขาร้องอ้ายยานีอะไร ประเทศอินเดียได้เคลม (claim) มายังประเทศไทย ต่อมารู้ว่า ทำไมรัฐบาลไทยนี้จึงไม่แก้ไม่ไข รัฐบาลไทยก็ไม่ได้แก้ไม่ได้ไข ต่อมาประเทศอินเดีย มีความเป็นเดือดเป็นแค้นได้นำสากรมองก็ดี ต้นมะละกอดี ไทกระเทียมดองก็ดี ไปออก โทรทัศน์ให้ชาวโลกเห็นว่า นี่แหละ สากรมอง ไทกระเทียมดอง เมด อิน ไทยแลนด์ (made in Thailand) ว่าอย่างนั้น ต่อไปอย่าไปซื้อปอไทยนะ อันนี้เป็นผลเสียหายต่อชาวเกษตรกรอย่างยิ่ง เรื่องนี้เมื่อปีนั้นก็รู้สึกว่่าดีขึ้นหน่อย ราคาปอ ๒ บาทกว่า เดียวนี้กำลังลงราคาอีกแล้วนะครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจกรรุมารับรู้ไว้ แล้วเดี๋ยวนี้กำลังลงราคา เพราะพ่อค้า กำลังจะรวมหัวกันจะกดชาวเกษตรกรอีกแล้ว อันนี้แหละครับเป็นจุดใหญ่เป็นอุปสรรคสำคัญ อย่างยิ่ง ซึ่งทำให้เกษตรกรของไทยเรามีฐานะตกต่ำด้อยลงไปทุกวัน ๆ ต้องกู้หนี้ต้องยืมสิน

ต้องเป็นหนี้สินที่นาหลุดลอยจากมือไปไม่รู้วาก็ร้อยก็พันรายแล้ว ก็หมิ่นก็แสนรายแล้ว ชาวนา
 ต้องใช้สัญญาเป็นฉากกัน เช่นสัญญาเป็นอาชีพ ไปกู้ที่นั่นบ้างกู้ที่นั่นบ้างเอายศที่นั่นที่นี้ ผลที่สุด
 บางทีก็ต้องเสียทีนาไป สำหรับเรื่องเงินที่ว่าจะไปช่วยเหลือชาวนาเพื่อปลดเปลื้องหนี้สินนี้ ผม
 เห็นว่าท่านได้พูดมาคำหนึ่ง บอกว่าถ้าหากจะช่วยมากเกินไปก็กลัวว่าชาวนาจะเป็นหนี้สินรุงรัง
 มากเกินไป อันนี้ผมไม่เห็นด้วย ช่วยเถิดครับ ช่วยชาวนาให้รอดพ้นจากอันตรายในการที่ไม่มี
 ที่ทำกินของตัวเอง ให้มีที่ทำกินเถอะ ช่วยไปมากเท่าไรชาวนาจะได้ผลมากเท่านั้น จะเป็นผล
 ประโยชน์ตอบแทนต่อรัฐบาลเท่านั้น ดีกว่าจะปล่อยให้ที่ดินที่นาของประชาชนนี้ตกไปอยู่
 กับนายทุน อันนี้ผมขอยืนยันว่าถ้าหากช่วยได้ในเรื่องเงินทุนแล้ว จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง
 ต่อชาวนา ที่นี้ก็มีท่านกรรมการท่านหนึ่งบอกว่า เดียวนี้รัฐบาลมีโครงการอันยิ่งใหญ่ที่จะ
 สร้างประเทศไทยให้เป็นประเทศกสิกรรมอย่างมโหฬารเลยทีเดียว อย่างออกหน้าออกตาโดย
 มีโครงการวิจัย มีโครงการสำรวจห้วยศรีธริน นางมโนรา ที่ไหนก็ไม่รู้ครับ มีโครงการวิจัยมี
 โครงการสำรวจโครงการวิจัย โครงการสำรวจต่าง ๆ เหล่านี้โดยมากไม่ได้ถึงมือประชาชน เพราะว่า
 ประชาชนนะไม่เข้าถึงเจ้าหน้าที่และเจ้าหน้าที่ไม่เข้าถึงประชาชน มีครับ มีโครงการส่งเสริมพืช
 โครงการวิจัยข้าว โครงการอะไรต่อมิอะไรทั้งหลายแหละ มีรถจี๊ปมีรถอะไร แล้วมีเครื่องมือเครื่องมือ
 มีสวนหม่อนมีอะไรเยอะแยะ แต่ว่าประชาชนไม่กล้าไปเอาอย่าง เพราะว่ารัฐบาลนะทำหุรหุรา
 ฟุ่มเฟือยจนเกินไป สมมติว่าจะเลี้ยงตัวไหม เลี้ยงตัวไหมนี้ประชาชนทำด้วยไม่ได้ เพราะว่า
 ไหมนี้จะต้องอยู่ในห้องแอร์ปรับอากาศมีมุ้งลวดอย่างดี ประชาชนจะเอาทุนที่ไหนไปทำตาม
 รัฐบาล ที่รัฐบาลไปทำให้คุณะทำไม่ได้ อันนี้เป็นสิ่งหนึ่ง ซึ่งว่าเราใส่สูงจนเกินไปจนเหลือที่
 ประชาชนจะไปเอาเยี่ยงอย่างได้ ถึงแม้จะวิจัยขนาดไหนผมก็เชื่อเหลือเกินว่า ถ้าหากราคาข้าว
 ยังตกต่ำอยู่ขณะนี้ราคาสินค้า ผลผลิตที่ตกต่ำอยู่ในขณะนี้ และชาวนายังซื้อไม้ขีดไฟกล่องละ
 ๕๐ สตางค์ ซึ่งภาษีขึ้นไปเพียง ๔ สตางค์เท่านั้น สมัยก่อนกล่องละสี่สิ่งเดียว เดียวนี้ภาษี
 ขึ้น ๔ สตางค์ เป็นกล่องละ ๕๐ สตางค์ ทราบดีด้วยครับ ขึ้นถึง ๑๐๐ เปอร์เซนต์ เนื่องจาก
 ภาษี ๔ สตางค์นี้ เพราะฉะนั้นค่าครองชีพของชาวนาแพงขึ้น สมัยก่อนชาวนาขายข้าวถึงหนึ่ง
 ซ้อปลาทุได้ ๔๐ ตัว แต่สมัยนี้ชาวนาขายข้าว ๑ ถึง ซ้อปลาทุได้ ๔ ตัว ท่านลองคิดดู ทาร
 กันดูก็แล้วกันว่าค่าครองชีพของชาวนาต้องสูงขึ้นไป ๔ เท่าตัว อันนี้แหละครับเป็นผลเสียหาย

แก่ชาวนาเป็นอย่างยิ่ง ผมเองในฐานะที่เป็นผู้แทนอยู่ในภาคอีสาน อยู่ในจังหวัดที่มีชาวนา ผมไปเห็นชาวนาแล้วรู้สึกว่ามันสงสารมาก ไปแล้ว ถ้าหากท่านมีโอกาสได้ตระเวนไปที่ต่าง ๆ ก็ กรุณาออกไปแวะเยี่ยมตามบ้านนอกบ้านนาครับ ไม่ใช่ว่าอยู่ในจังหวัด ไปหมู่บ้านที่อยู่ไกล ๆ หน่อย ท่าง ๆ ความเจริญหน่อย ท่านจะไปเห็นความทุกข์ยากอันนี้ แล้วท่านจะนอนไม่หลับ อีกหลายวันครับ เมื่อท่านไปเห็น เอาละครับสำหรับบั้นนี้ผมขอตัดไว้ แต่ถึงอย่างไรก็ดี ถ้าหาก รัฐบาลยอมรับปากกับผมว่า จะพยายามปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ทั้งหลายแหล่งให้มันดีขึ้น ๆ แล้วจะ แก่ไข่วิธีการที่เอาเงิน ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้ไปทุ่มโดยไม่ให้เสียประโยชน์และจะมีโครงการ วิธีอันใดที่จะมาเสนอสภาแล้ว ผมเองพร้อมที่จะให้การสนับสนุน และจะให้ข้อมูลต่าง ๆ ว่า เราควรจะทำอย่างไรจะพิจารณากันอย่างไร ผมพร้อมที่จะให้การสนับสนุน

นายโกศล ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกกรรมการ ผู้มีเกียรติ ผมและเพื่อนสมาชิกในการแปรญัตติบอกว่าได้ขอตัดงบประมาณช่วยเหลือชาวนาที่ตั้งไว้ ๑๐๐ ล้านบาท เนื้อหาที่จริงในการที่ทำหนังสือขอแปรญัตติไม่ได้ขอตัดครับ ขอโอนไปให้อยู่กับกระทรวงหนึ่งกระทรวงใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือกระทรวงเกษตรซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบ ต่อชีวิตชาวไร่ชาวนาโดยตรงอยู่แล้ว ตัวผมเองมีความคิดว่าทำไมจึงให้ไปอยู่ที่กระทรวงเกษตร สำนักนายก ฯ นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรีหัวหน้ารัฐบาลท่านก็เป็นประธาน กรรมการช่วยเหลือชาวนาในระดับชาติ หรืออีกแขนงหนึ่งก็พยุงราคาข้าวอยู่ด้วย ผมอยาก ให้ข้อเท็จจริง อยากให้ความจริงแก่ท่านกรรมการ ซึ่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงในสำนัก นายกรัฐมนตรีว่า ผมเห็นสิ่งต่าง ๆ หรือวิธีการที่ตัว ฯพณฯ รัฐมนตรีได้ออกไปปฏิบัติงาน ในหน้าที่เรื่องเกี่ยวกับชาวนานี้ ผมไม่เห็นด้วยในการที่เอาเงินมาตั้งไว้ในงบนี้ ๑๐๐ ล้านบาท เพราะเหตุใดครับ ผมว่าตัวคณะกรรมการที่ช่วยเหลือชาวนาระดับชาตินี้ ควรจะพินิจพิจารณา ถึงหน่วยงานต่าง ๆ เร่งรัดให้เป็นมรรคเป็นผล ท่านเคยมองดูเคยรู้สึกไหมเวลานี้เรากำลัง ประชุมงบประมาณกันอยู่ เงินก็ยังไม่ได้ออกไปใช้ได้ตามกฎหมาย ข้าวในนาของราษฎรนี้ เกี่ยวออกมาที่ลานแล้ว ชาวไร่ชาวนาขายข้าวแล้ว เวลานี้ข้าวที่ตามจังหวัดต่าง ๆ ในชนบทอย่าง จังหวัดพิษณุโลกนี้ราคาเกี่ยวนละ ๖๐๐ กว่าบาท และ ๗๐๐ บาท ผมอยากให้เห็นเหตุการณ์เหล่านี้

ได้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการพิจารณาช่วยเหลือชาวนา ไม่ใช่เอาเงินเหล่านั้นมาทำเอง
 สิ่งต่างๆ ที่ท่านจากจะให้เขาทำ กระทรวงเกษตรมีหน้าที่ ท่านหวัง กลัวชาวนาจะผลิตข้าว
 ไม่ได้ กลัวจะไม่มีปุ๋ย ท่านมองข้ามสิ่งความจริงไปอยู่อย่างหนึ่งว่า ทุกปีๆ ชาวนามีชีวิตอยู่ได้
 มาตลอดเวลานั้น ด้วยการเป็นลูกหนี้ของนายทุนที่หน้าเลือด เป็นลูกหนี้ของนายทุนคนต่างด้าว
 สิ่งต่างๆ เหล่านี้ท่านเคยปลดเปลื้องหนี้สินให้เขาได้แค่ไหน ท่านทำอะไรให้ได้แค่ไหน ธนาคาร
 สินเชื่อการเกษตรและสหกรณ์ของรัฐบาลที่ส่งออกไปตามจังหวัดต่างๆ รวมทั้งมีอยู่ที่ใน
 จังหวัดของผมที่เป็นผู้แทนอยู่ด้วยนี้ ท่านได้เสียวดูไหม คณะกรรมการช่วยเหลือชาวนา
 ท่านได้นึกถึงข้อนี้ไหม เงินทองที่ท่านตั้งไปปีละ ๒๐๐-๓๐๐ ล้านบาทนี้ ราษฎรชาวนาที่
 แท้จริงกว่าจะกู้ได้แต่ละครั้งแสนยากแสนลำบาก ท่านเคยนึกถึงอันนี้ไหม เมื่อท่านนึก ท่าน
 ไล่ออกไปถึง ทำไมชาวนาที่เงินไม่ได้ ที่ไม่มีโฉนด ไม่มี ส.ค. ไม่มี น.ส. ๓ สิ่งเหล่านี้ผมเห็นควร
 ที่จะให้คณะกรรมการที่ช่วยเหลือชาวนาระดับชาตินี้ได้มีโอกาสมองลึกลงไปถึงสิ่งเหล่านี้จะ
 เป็นการช่วยปัญหาเฉพาะหน้าอย่างที่ท่านเอาเงินมาตั้งไว้ ๑๐๐ ล้านบาท แยกไปเป็น ๗ ล้าน
 บาท ๒๐ ล้านบาท ดีกว่าอีก ชาวนาต้องการต้นทุนการผลิตให้ถูก เวลานี้ท่านไม่มีโอกาสที่
 จะช่วยเหลือตลาดการขายข้าวของชาติไทยได้ ท่านไม่มีความสามารถที่จะหาตลาดออกไปได้
 ท่านกำลังสอนให้เราเอาข้าวเหนียวปนกับข้าวเจ้า เพื่อพยุงราคาข้าวเหนียว ช่วยไปด้วยอีกแรงหนึ่ง
 สิ่งต่างๆ เหล่านี้ผมอยากให้เห็นเหล่านี้ได้ไปตั้งอยู่ในกระทรวงเกษตร และคณะกรรมการ
 ช่วยเหลือชาวนาซึ่งมีนายกรัฐมนตรีนี้ จะได้พิจารณาต่างๆ ที่ท่านต้องการ ท่านต้องการอยากรู้ว่า
 ชาวนาที่ไหนไม่มีน้ำ ท่านไล่ไปกระทรวงเกษตร ไปถามชลประทาน ไปถามกระทรวงพัฒนาการ
 แห่งชาติ ผมว่าสิ่งเหล่านี้จะดีและมีค่าต่อชีวิตชาวนามากกว่า ฟรีเมียมข้าวก็เหมือนกัน ท่าน
 เพิ่มท่านลด ท่านหาจังหวะ ท่านอย่าเห็นแก่คนกลาง ท่านอย่าเห็นแก่พ่อค้าส่งออกมากนัก
 ท่านเห็นแก่กระดูกสันหลังของชาติบ้าง ถ้าท่านหาจังหวะที่ข้าวเรากำลังจะออก กำลังจะเก็บเกี่ยว
 กำลังนวดเสร็จ ท่านหาวิธีการอันนั้น กำลังให้มันแอดจัสต์ (adjust) กันได้พอดี ระยะเวลา
 กับการที่ผลิตออกมาแล้ว ท่านจะลดฟรีเมียมข้าวเสียชั่วคราวแล้วหาทางเพิ่มใหม่
 ในโอกาสหลัง ผมเห็นว่าสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะเป็นประโยชน์ดีกว่าการที่ท่านจะมาเอาเงินไปช่วยเหลือ
 ๒๐ ล้านบาท ซื้องูให้เอ๋ย ก็มีแต่ข้อครหานินทา ส่งเครื่องสูบน้ำให้ บางรายท่านไปเจอชาวนา

ที่กัมมะลอเข้า เขาก็ไม่สงคิน ไรนาสาโทต่าง ๆ ท่านเคยทราบบ้างไหมว่า บางตำบลในจังหวัด พิษณุโลกนี้เป็นของนายทุนเพียง ๒ คนเท่านั้น แล้วนายทุนเดี๋ยวนี้อีกฉลาด ไม่มีโอกาสที่จะ ไล่หรือริบเอาไป เพราะราษฎรเห็นว่าแกไม่มีที่ที่จะย้ายไปอยู่ที่ทำกินใหม่ เอาเป็นทาสติดดิน แผลนดิน แกทำได้เท่าไรฉันเก็บหมด แล้วก็ผ่อนใช้ให้กินเป็นเดือน ๆ เลี้ยงกันไปยิ่งกว่าชีวิต ของสัตว์ ของทาสทั้งหลายแหละอีก ผมจึงมีความเห็นว่าในปีนี่ที่เรามาพูดกัน กำลังพิจารณา งบประมาณกันอยู่นี้ เราไม่มีโอกาสที่จะแก้ไข ที่จะโอนเงินอะไรนี้ออกไปได้มันจะเป็นเครื่อง สร้างความยุ่งยากให้ ว่าสภาเรานี้ได้ทำการพิจารณากัน ทำให้งบประมาณชักช้าและล่าช้าเกิน กว่าเหตุ แต่ผมอยากจะทำสักสิ่งเหล่านี้ไว้ ถ้าท่านอยากเห็นว่าชานาของประเทศไทยเรามี คุณค่าอย่างมหาศาลในการที่จรรโลงชาติประเทศอยู่ได้ เราอยู่ได้ ท่านอยู่ได้ ก็เพราะชีวิตของ ชาวไร่ชาวนาซึ่งมี ๒๘ ล้าน ๓๐ ล้านคนนี่แหละ ผมจึงฝากข้อสังเกตต่าง ๆ เหล่านี้ไว้ว่า ใน การช่วยเหลือชาวนานี้ไม่ใช่แย่งงานเอามาทำครับ ไม่ใช่ออกไปพบราษฎรแล้วก็ถ่ายรูปออก มาทางทีวี คนเมืองกรุงไม่ต้องไปท้วง หลอกอะไรเขาไม่ได้ทั้งนั้น เราห่วงชีวิตจริง ห่วงความ เป็นอยู่ แท้ที่จริงของชาวนาจะดีกว่า ผมขอพูดมาเพียงเท่านี้ก่อนครับ ขอบพระคุณครับ

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : ผมนายประสงค์ เนื่องจำนงค์ ส.ส. ชลบุรี ไม่สังกัดพรรค ผมเห็นใจครับที่รัฐบาลจะกำลังส่งเสริมจาก ๑๐๐ ล้านบาท เป็น ๓,๐๐๐ ล้านบาท เห็นด้วย และก็เห็นใจคณะปฏิวัติที่ได้พยายามทุ่มแผนพัฒนาประเทศไปในทาง เศรษฐกิจ และก็เห็นใจรัฐบาลชุดนี้ที่กำลังเคราะห์ร้าย ประเด็นที่เราพูดกันทั้งหลายทั้งหมด นี้มันไม่อยู่ที่ว่าเงินจะถึงชาวนาไม่ถึงอะไร ๆ ผมว่าไม่สำคัญ หรือว่าท่านจะสร้างโครงการอะไร ๆ ผมก็ว่าไม่ใช่เรื่องสำคัญ ปัญหาสำคัญอยู่ที่ว่า ปัญหาใหญ่ที่เราากำลังจะประสบ ถ้าหากว่าชาว ไทยเราขายไม่ออกนี้ รัฐบาลจะอย่างไร รัฐบาลได้เตรียมตัวที่จะประสบปัญหาเหล่านั้น หรือไม่ นี่คือนปัญหาใหญ่ที่สุดเท่าที่มีรัฐบาลไทย ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นมา จะได้รับ เพราะฉะนั้นเคราะห์กรรมที่รัฐบาลกำลังจะต้องอาศัยความร่วมมือ ผมจึงไม่พยายามที่จะขึ้นมาโจมตีแยกแยะอะไรหรอก ปัญหาเรื่องนี้เป็นปัญหาใหญ่ที่สุด และก็ยังมมีปัญหาที่จะตาม ติดมาอีก ในขณะที่ผมพูดถึงปัญหาที่ว่าปัญหาใหญ่ที่สุด บางคนอาจจะสงสัยและหัวเราะว่า

มันจะยิ่งใหญ่ได้อย่างไร ผมขอเรียนถามรัฐบาลนี้สั้น ๆ ว่า ถ้าหากชาวไทยชายไม่ออกนี่เราจะเอารายได้อะไรที่ไหน ผมพูดอย่างนี้เมื่อปีกลายนี้ที่นี้ และพูดเมื่อ ๑๐ กว่าปีมาแล้วที่สนามหลวง แล้วเวลานี้มันกำลังจะเป็นความจริง สัญญานกัณฑ์ที่ได้เตือนว่าประเทศเรามีอันตราย เดือนประเทศเราเมื่อ ๑๐ กว่าปีที่แล้วเกี่ยวกับปัญหาว่าวันหนึ่งข้างหน้าการจราจรในเมืองหลวงจะติดขัด เราก็เจอกันแล้ว และขณะนี้สัญญานกัณฑ์ที่กำลังเตือนเมืองไทยว่าชาวไทยจะชายไม่ออกเรากันอย่างไร ผมอยากทราบคำตอบนี้มานานนักแล้ว เพราะว่ามีปัญหาเกี่ยวโยงกันหลายอย่าง นอกจากภาวะในประเทศ ซึ่งผมเห็นใจแล้วว่ารัฐบาลนี้เวลานี้เหมือนถั่วเพิ่งเริ่มกำลังจะสุกแตงาของเราไหม้แล้ว มันไม่ใช่ชายไม่ออกเฉพาะตัวเจ้า ชาวเหนียวตามที่เพื่อนสมาชิกของภาคอีสานพูดกันไว้เนี่ย หลายท่านคงจะเห็นชัดแล้วว่า นั่นก็คืออย่างหนึ่ง ถัดไปจากปัญหาการจราจรติดขัด มันจะต้องถึงแน่ช้าหรือเร็วก็ตามทีเถอะ ที่นี้รัฐบาลได้เตรียมตัวที่จะประสบปัญหาเหล่านี้หรือเปล่า ข้อแรกรัฐจะนำเงินที่ไหนมาใช้จ่ายเกี่ยวกับทหาร ตำรวจ ข้าราชการทุกกรมกอง นี่หัวข้อสั้น ๆ นะครับ ข้อที่สอง รัฐจะอย่างไรกับข้าว ปลายข้าวนี้มันจะเริ่มล้นเหลือ ข้อที่สามรัฐจะทำประการใดกับคนว่างงานที่จะเพิ่มมากขึ้นเป็นทวีคูณ กับข้อที่สี่ ผืนนามันจะเหลือว่างมากมายนี้เราจะเอาพิชอะไรไปปลูกแทนข้าวในน้ำ ผมพูดนี้อาจจะเป็นปัญหาหนัก แต่ว่าบังเอิญนี้เป็นเคราะห์กรรมที่รัฐบาลนี้กำลังจะต้องประสบ ผมนี้ไม่ได้สังกัดพรรค ส.ป.ท. หรือประชาธิปไตย หรือพรรคไหน ๆ หรือ ผมสังกัดตัวผมเอง รัฐบาลทำถูกนี้ผมยกมือให้ แต่ปัญหาเรื่องนี้ที่รัฐบาลกำลังพูดนี้ผมก็ไม่ได้ตำหนิว่าจะโอนไปไหน ผมไม่สนใจ สนใจอยู่ว่าเมืองไทยเรามีอยู่สองอย่าง เราส่งเสริมให้เขาเลี้ยงสัตว์ แต่ว่าเราไม่มีตลาดสำหรับขายสัตว์ เราผลิต ต้องการที่จะผลิตให้มันมาก แต่เราเอาที่ไหนจะไปขาย ขายที่ไหนครับ เวลานี้สองวันเนี่ยเราก็เห็นมีไวยวายกันแล้วว่า ตลาดข้าวเมืองไทยนี้กำลังจะชายไม่ออกนี่เราจะทำกันอย่างไร ยิ่งกว่านั้นผมอยากจะพูดตรง ๆ มันเกี่ยวโยงมาว่า มันไม่ใช่ผิดวิธีของการค้า มันมีทางการเมืองเข้ามาแทรกแซง ๑๐ กว่าปีที่แล้ว ผมเคยคัดค้านรัฐบาลนี้ซึ่งติดต่อกันมาตั้งแต่สมัยจอมพล สฤษดิ์ เป็นหัวหน้าปฏิวัติ ว่าเราไม่ควรจะร่วมกับอเมริกาเขากระโจนไปหาสงคราม แต่ว่าเดี๋ยวนี้ผมกลับว่ารัฐบาลนี้กระทำไม่ถูก เหมือนกับผู้หญิงที่มีผัวลไปแล้ว ชั่วลงไปแล้ว เดินนโยบายก็ให้มันแน่นอนว่าจะเอาอย่างใดอย่างหนึ่งให้มันแน่ชัด ในขณะนี้

เราก็ตุกกันไปว่า ไปว่าเขาอย่างนั้นอย่างนี้ ปีกลายนี้มีทางการทูต เรายังไปโจมตีซีเนเตอร์ (senator) ของอเมริกาเขา แล้วเราก็มืบทบาทว่าเราจะไปค้ากับจีนแดงบ้าง คำأيยโน้น คำأيยนี้ละ ผมถามจริง ๆ เถอะ สมมติว่าเราอยากจะทำกับจีนแดงนี้ เอาข่าวไปขายกับจีนแดง ขายได้ไหม ในเมื่อจีนแดงก็มีข่าวซึ่งเป็นสินค้าขายออกเหมือนกัน เราไว้วางใจ แล้วมีบางคนในคณะรัฐมนตรี ชุดนี้ก็โต้แย้งออกไปว่ามีเจตนาที่จะต้องทำการค้ากับฝ่ายตะวันออก นี่คือปัญหาที่ทำให้ อเมริกาเนี่ย พุดกันตรง ๆ ก็แล้วกัน เวลานี้เขาถึงไม่พอใจละ ส่งข่าวมาขวาง แม้ว่าเราจะขอยืด ไปพุดในเดือนเมษายน ที่ท่านนายกรัฐมนตรีจะไปพุดเร็ว ๆ นี้ก็ล้มเหลว ความล้มเหลวเหล่านี้ คือสัญญาณภัยที่ร้ายแรงที่สุด เพราะฉะนั้นผมอยากจะฝากข้อสังเกตไว้ ผมไม่อยากจะ ปัญหา มันอาจจะหนัก แต่ว่าเราจะต้องประสพครบ ประสพแน่ ๆ ซ้ำกับเร็วนี้ เพราะฉะนั้นอยากจะ ฝากไว้เป็นข้อสังเกต ถ้าจะย้ายโอนไปที่ไหนหรืออย่างไรไม่ว่าหรอก แต่ว่าอย่างไรก็ตามที่ ตั้งแต่ ปีกลายนี้มาจนป็นี้รู้สึกจากรัฐบาลนี้เริ่มตะแคงหูฟัง ผมชอบใจอยู่นิดเดียวตรงนี้ ผิดกับรัฐบาล ที่แล้ว ๆ ซึ่งไม่ยอมฟังอะไรเลย แต่ว่าปัญหาที่มันจะมาถึง นี่ย่าเพิ่งเอาทางแซ่หน้า เพราะว่า รัฐบาลทำผิดพลาด รัฐบาลก็อาจจะออกไป นี้ นาย ก. นาย ข. เข้ามา ก่อน ๆ นี้เราทำกันอย่าง นั้นได้ แต่ว่าเดี๋ยวนี้ถ้าข่าวมันขายไม่ออก นี่ไม่ใช่ข่าวรัฐบาลออกไปแล้ว พลอยพา ๓๔ ล้านคน นี้คว่ำลงไปด้วย นี่คือสิ่งที่เราจะต้องพุดกัน เพราะฉะนั้นปัญหาต่าง ๆ นี้รัฐบาลจะต้องเริ่มวาง โครงการที่จะแก้ไขก่อนที่จะทันจะได้ว่าไป พุดถึงปัญหาเรื่องโน้นเรื่องนี้ เดียวนี้เราเพิ่งจะมา ค้นคว้าว่าข่าวมันจะดีไหม เพิ่งจะถึง เราจะต้องเริ่มใหม่แล้วว่า ถ้าสมมติว่าข่าวมันขายไม่ได้ อัยยนาที่ว่าง ๆ นี้ท่านจะทำอย่างไรถึงจะมีพี่อะไรไปปลุก ถ้าท่านยังไม่ทราบ วันหลังว่าง ๆ ไป ถามผม ผมจะบอกให้ แล้วก็อัยยข่าวอีกเหมือนกัน นี่ผมพุดอย่างตรงไปตรงมาตามความรู้สึก ของผม มีปัญหาเรื่องเลี้ยงไก่ เมื่อเร็ว ๆ นี้มีพวกเราบางคนกลับพุดว่า เรายังไม่ควรจะให้เขามา เลี้ยงไก่ในเมืองไทยเป็นการแย่งอาชีพ แต่ผมเห็นตรงกันข้าม เพราะว่าถ้าข่าวเราขายไม่ออกนี้ ปลายข่าวที่มันล้นเหลือข่าวที่มันเหลือ นี้เราอาจจะมาเลี้ยงสัตว์ เช่นไก่ เช่นหมู เช่นอะไร เรา ก็แปรเปลี่ยนเอาสินค้าเหล่านี้ออกไปขายแทนข่าวมันก็มีประโยชน์ มันได้เงินตราเข้ามาเหมือนกัน ก็ไม่เสียประโยชน์นักหรอก ประทานโทษครับ ท่านประธาน ผมอาจจะพุดเกินเลยไป แต่บังเอิญ มันมาถึงเรื่องข่าว แล้วมันก็เป็นเรื่องสำคัญก็เลยอยากจะพุดฝากรัฐบาลนี้ไว้ ทั้ง ๆ ที่ผมเห็นใจ

ในเคราะห์กรรมรัฐบาลก่อน ๆ นี้ไม่เคยเจอปัญหา นี้ ผมถึงบอกว่าถ้ารัฐบาลนี้ขายข้าวออกได้ อยู่ตราบใด จะไปรื้อป้อมสัก ๑๐๐ ลูก ตีกันสักหมื่นหน เครื่องบินมาโปรยใบปลิวสักหมื่น ครั้งไม่เป็นไรครับ จะโอนย้ายไปย้ายมาสักกี่ล้านหนก็ไม่ใช่ไร แต่ว่าถ้าข้าวขายไม่ออก ไม่ต้อง มีสิ่งต่าง ๆ นี้ แม้แต่อย่างเดียวกันก็ว่า เพราะฉะนั้นมันมาถึงเรื่องสำคัญก็อดไม่ได้ที่จะฝากไว้ ท่านอาจจะเข้าใจว่าเจตนาของผมนี้จะมาทำให้รัฐบาลนั้นนี้ แต่ความจริงผมบอกว่า ผมนี้เห็นใจ ในความเคราะห์ร้ายของรัฐบาลนี้ คนอื่นเขาเป็นรัฐบาลปกครองประเทศมา ไม่เคยเจอปัญหา ยิ่งใหญ่อย่างนี้ ที่นี้ปัญหาที่มันยิ่งใหญ่นี้ที่มันเกิดขึ้น เกิดเนื่องมาจากการดำเนินทางการทูต ของเมืองไทยนี้มันใช้ไม่ได้ มันโกลเล จะเอาอย่างใดเอาอย่างหนึ่ง จะอยู่เสรีก็เสรี หรือจะค้า กับคอมมิวนิสต์ก็ค้าไป ให้มันเปิดเผย แต่ทว่าที่แล้ว ๆ มาเรามันผิดพลาดไปแล้ว เหมือนกับ คนผู้หญิงมันมีผัวไปแล้ว มันชัวไปแล้วจะทำอย่างไร ใส่ตะกร้าล้างน้ำมันก็ไม่หาย ว่ากันไปก่อน ถึงผัวมันจะระย้าสักเท่าไรมันก็ต้องคบมันก็ต้องว่ากันไป วันไว้แต่ว่าทนไม่ไหว ถึงค่อยเลิก และเมื่อเลิกจะหาผัวใหม่ก็ว่าให้มันชัด ๆ นี้ผัวยังอยู่ที่นี่ จะไปคบชู้ที่มันใช้ไม่ได้ ฝากไว้แค่นี้ แหละครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมว่าท่านผู้แปรญัตติก็ได้พูดมาหมดแล้ว แล้วก็ท่านผู้สนับสนุนก็ได้พูดมาพอสมควรแล้ว และก็ส่วนใหญ่เป็นแต่เพียงว่าขอให้โอนไป จากที่นี่ไปอยู่ที่นั่นเท่านั้น หมายความว่าไม่ใช่ตัดทิ้งเสียเลย เพราะฉะนั้นผมจะขอมติต่อที่ ประชุม คือว่ามีข้อติดอยู่จริง ๆ ก็คุณบุญเกิด แล้วก็ คุณไม่ได้แปรญัตติไว้

นายไพบูลย์ มัชฌิมาลัย (ศรีสะเกษ) : กรรมการการเปลี่ยนผมก็มีสิทธิที่จะขอพูดได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไซ้ ก็ผมบอกว่าพอสมควรแล้วครับ

นายไพบูลย์ มัชฌิมาลัย (ศรีสะเกษ) : เปล่าครับ ผมอยากจะข้อยู่จุดหนึ่งครับ อาจจะมีมองข้ามไป หรือว่าผมอาจจะมองผิดก็ได้ครับ ผมขอเวลานิดเดียวครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็นาทีครับ

นายไพบุลย์ มัชวิมาลย์ (ศรีสะเกษ) : นาทีย่อยก็ได้รับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอา ๆ ครับ

นายไพบุลย์ มัชวิมาลย์ (ศรีสะเกษ) : อยากจะเรียนถามคณะกรรมการว่า
งบนี้ตั้งขึ้นโดยอาศัยมาตรา ๒๔ ทวิ ใช่หรือเปล่าครับ กรุณาตอบผมเร็วผมก็จะพูดเร็ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กรรมการครับ ถ้ามว่ามาตรา ๒๔ ทวิ

พลตรี ชานู อังสุโชติ (กรรมการ) : ไม่ใช่ครับ มาตรา ๒๔ ทวิ คือเงินสำรอง
จ่ายครับ

นายไพบุลย์ มัชวิมาลย์ (ศรีสะเกษ) : ถ้าไม่ใช่ ผมก็ไม่ตั้งใจครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ถ้าเช่นนั้นผมขอถามมติที่ประชุมเลยครับ
ท่านผู้ใดเห็นด้วยตามที่กรรมการเสนอมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๖ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นด้วยตามที่ท่านผู้แปรญัตติสงวนไว้
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้คงไว้ตามร่างของ
กรรมการฯ ขอพักการประชุม ประชุมต่อเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา

พักการประชุมเวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๒๐.๒๕ นาฬิกา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ขอเปิดประชุมต่อไป ก่อนจะต้องระเบียบวาระนี้ ก็อยากจะขอเรียนขอรับรอง และขอความกรุณาต่อท่านบรรดาสมาชิก เพราะว่าค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับปราบปรามนี้บางที่ก็อาจจะพาดพิงไปถึงท่านบุคคลอื่นอะไรทำนองนี้ ถ้าหากไม่จำเป็นจริงๆ ก็ขอความกรุณาอย่าได้ไปพุดพาดพิงถึงท่านผู้นั้นผู้นี้เลย เพราะว่านี่เป็นระหว่างสมาชิกกับกรรมาธิการ เพราะว่าที่ท่านอภิปรายมาก่อนนั้นก็หมายความว่าระหว่างสมาชิกกับรัฐบาล ตอนนั้นก็ก็เป็นระหว่างสมาชิกกับกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นก็ขอความกรุณาและขอความร่วมมือทุก ๆ ฝ่าย เพื่อให้บรรยากาศอันนี้ได้เป็นไปโดยราบรื่นและเรียบร้อย เชิญครับ ท่านเลขาธิการรัฐสภาก่อน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : อนุมาตรา (๑๕) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการปราบปราม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เชิญกรรมาธิการครับ

นายชาน กิตติศรีวรพันธุ์ (กรรมาธิการ) : กระผมได้สงวนเกี่ยวกับงบประมาณ ๓๕๐ ล้านบาท ในบรรดาผู้สงวนทั้งหมดมีกระผม คุณชาย สัจจะ คุณชิต เวชประสิทธิ์ คุณดิลก บุญเสริม คุณไพฑูรย์ เครือแก้ว คุณวรศักดิ์ นิมนันท์ คุณเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ และคุณใหญ่ ศวิตชาติ งบประมาณ ๓๕๐ ล้านบาทนี้ กระผมก็ใคร่ที่จะเรียนกับท่านประธานด้วยความเคารพและคารวะว่า ไม่ได้มีเจตนาที่จะไปเสียดสีหรือว่าไปกล่าวถึงบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่หนึ่ง ในรัฐสภาในวันนี้เป็นการส่วนตัวไม่ ที่ไม่เห็นด้วยกับงบ ๓๕๐ ล้านบาทนี้ก็เพราะว่าในการปราบปรามนั้น ตลอดระยะเวลาที่ตั้งแต่ไม่มีสภามาตั้งแต่ปี ๒๕๐๑ ความผิดพลาดเกิดขึ้นกับรัฐบาล รัฐบาลไหนกระผมไม่อยากจะพุด คือบอกว่ารัฐบาลนั้นก็แล้วกัน มันก็ต่อเนื่องมาจนถึงรัฐบาลนี้ มันก็ต่อเนื่องกันมา ไม่ได้มีการเสียดสี เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้ทางหัวหน้ารัฐบาลได้มีวิธีการทางการปราบปรามเกี่ยวกับงบ ๓๕๐ ล้านบาท ถ้าหากว่าท่านประธานจะได้เปิดดูงบประมาณปี ๒๕๑๑ งบสำรองจ่ายมาช่วยในการปราบปรามนี้ ๘๐๐ ล้านบาท เมื่อ

เป็นอย่างนี้ กระทบก็อยากจะให้ท่านประธานได้ระลึกถึงจังหวัดของท่านประธาน คือจังหวัด กาศสินธุ์ นครพนม สกลนคร อุบลราชธานี อุดรธานี หนองคาย ก่อนที่จะเกิดเหตุร้ายใน จังหวัดภาคใต้ จังหวัดในภาคอีสานนี้เป็นจังหวัดที่ได้รับความเดือดร้อนและกระทบกระเทือน ต่อจิตใจประชาชนอย่างหนักที่สุด เพราะความผิดพลาดของรัฐบาล ในระยะที่รัฐบาลจะแก้ไข เกี่ยวกับปัญหาการปราบปรามนี้ กระทบก็คิดว่าไม่มีทางอื่นใดแล้วที่จะให้รัฐบาลเดินตามร่อง ตามรอยได้ คือตามเป้าหมายได้ ก็คือต้องการจะให้รัฐบาลนั้นได้ปฏิบัติตามกฎหมายโดยเด็ดขาด งบปราบปราม ๓๕๐ ล้านบาทนี้ กระทบเห็นว่าควรจะให้งบนี้ไปอยู่ในกิจการส่วนหนึ่ง ส่วนใดของรัฐบาลที่ดำเนินการตามกฎหมาย นั่นก็คือกรมตำรวจ เพราะเราสามารถที่จะแก้ไข และสามารถตรวจสอบการใช้จ่ายของกรมตำรวจได้ แต่ว่าในวิธีการปฏิบัติแล้ว งบ ๓๕๐ ล้าน บาทนี้ กระทบได้ฟังจากการชี้แจงในคณะกรรมการมี ๑๖ โครงการ แต่ว่าใน ๑๖ โครงการนี้ ท่านไม่ได้แจ้งรายละเอียด ท่านไม่ได้ชี้ให้เห็นว่าเงิน ๓๕๐ ล้านบาทที่ท่านจะเอาไปทำอะไร เพราะฉะนั้นสำหรับกระทบนั้นก็มีความเห็นว่าควรจะให้ไปอยู่ในกิจการส่วนหนึ่งส่วนใดของ รัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรจะไปอยู่กับกระทรวงมหาดไทย ให้กรมตำรวจดำเนินการแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับการปราบปราม กระทบอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานด้วยความเคารพ อย่างยิ่งว่า ความผิดพลาดในการปราบปรามในจังหวัดภาคอีสาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัด นครพนม จังหวัดสกลนคร จังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี เป็นความผิดพลาดอย่างร้ายแรง ที่สุดในระยะนี้ท่านจะเห็นว่า การปราบปรามนั้นเบนเป้าหมายมาสู่ รัฐบาลจะต้องเดินตามว่า ใช้วิธีละมุนละไม อันนี้คือความผิดพลาด ถ้าหากว่าให้เงินจำนวนนี้ไปอยู่กับกรมตำรวจ สภา นี้สามารถควบคุมกรมตำรวจได้ว่าเงิน ๓๕๐ ล้านบาทที่ท่านจะเอาไปใช้จ่ายอะไร อันนี้ไม่มี ทางอื่นใดแล้ว ท่านต้องปฏิบัติตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นกระทบเห็นว่าในขณะนี้กระทบจะ ยกตัวอย่างให้ท่านเห็นว่าทุก ๆ ปี เมื่อปี ๒๕๑๑ ท่านใช้ไปในงบสำรองจ่าย ๘๐๐ ล้านบาท แต่ว่าท่านแยกออกจากจำนวน ๘๐๐ ล้านบาทนี้เพื่อไม่ต้องการจะให้เงินมันไปอยู่กับอีก ก้อนหนึ่ง มันมากไปท่านจึงแยกมาโดยเด็ดขาด เป็นงบปราบปราม ๓๐๐ ล้านบาท กระทบ อยากจะชี้ให้ท่านเห็นว่าในเงินจำนวน ๓๐๐ ล้านบาทนี้ หัวหน้ารัฐบาลก็ไม่อยู่เสียอีก ท่าน

ผู้เป็นประธาน ท่านจะเห็นว่าระยะทางที่ท่านใช้เงินงบประมาณนี้ ท่านเอาเงินงบประมาณนี้ไปใช้ในงานราชการลับ มันเป็นเงินค่าใช้จ่ายที่ไม่ตรงไปตามเป้าหมาย ขอตานได้จัดไว้ด้วย ท่านรัฐบาลคนใดจัดไว้ก็ได้ หนังสือลับเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ส่วนมาก ที่ กท ๐๓๐๑ (๐๒/๑๖๗๐) วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ กราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรี.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ ครับคุณชวน อย่าอ่านเลยครับ อย่าอ่านเลย กรุณาอย่าอ่านอันนั้นเลยครับ เอาแต่เพียงว่า เลขที่ วัน เดือน ปี ก็พอแล้ว

นายชวน กิติศรีวรพันธุ์ (กรรมธิการ) : ไม่เป็นไรครับ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ ท่านเอาเงินในงบประมาณเอาไปใช้ในราชการลับให้กองทัพไปดำเนินการสร้างทางเพื่อปราบปรามคนจังหวัดนครพนม จากอำเภอธาตุพนม-นาแก-สกลนคร ระยะทาง ๘๐ กิโลเมตร ท่านใช้เงินจำนวนนี้เข้าไปแล้วในขณะนี้กว่า ๑๐๐ ล้านบาท แล้วท่านยังใช้เงินจากสหรัฐอเมริกา กองทัพของสหรัฐอเมริกาอีก ๒๐๐ กว่าล้านบาท ระยะทาง ๘๐ กิโลเมตรนี้ ถ้าหากว่าเราจะสร้างถนนมิตรภาพเราจะใช้เพียงกิโลละ ๑ ล้านบาท ๘๐ ล้านบาทจะเป็นถนนรูปเปอร์ไฮเวย์ชั้นหนึ่ง แต่ว่าถนนจากสกลนคร-นาแก อำเภอธาตุพนม ๘๐ กิโลเมตร ในขณะนี้ เดี่ยวนี้ วันนี้ สร้างได้เพียง ๓ กิโลเมตร ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานอยู่จังหวัดกาฬสินธุ์ ถ้าท่านได้มีโอกาสไปดูถนนสายนี้ หรือให้ท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการปกครองของประเทศนี้นะ ท่านจะรู้สึก เงินทุกบาททุกสตางค์ที่ไปจากประชาชนนี้ไปใช้ในทางที่ผิด เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าถ้าหากว่าท่านจะใช้ให้ถูกเป้าหมายแล้ว ที่ท่านตั้งไว้ใน ๓๕๐ ล้านบาทนี้ กระผมเห็นว่าได้ชี้แจงในสำนักงบประมาณแล้วว่า ถ้าให้กรมตำรวจไปดำเนินการปราบปราม ตายแล้วต้องมีการสืบสวน สอบสวน ไม่ใช่ตายแล้วตัดนิ้วมือมาสองข้อมือ แล้วก็บอกว่าผู้ก่อการร้ายมาลอบยิงอย่างนี้ กระผมไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นในขณะนี้ มีวิธีเดียวที่รัฐบาลจะแก้ไขการปราบปรามผู้ก่อการร้ายก็คือต้องการให้รัฐบาลนั้นได้ใช้มาตรการปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด ไม่ใช่ว่าอยู่ดี ๆ พังป้อมตำรวจอย่างนี้ ยกตัวอย่างให้เห็นนี้ไม่อยากจะพูด ละเมิดกฎหมาย นี่มาพูดอย่างนี้กระผมไม่อยากจะพูด แต่ว่าในงบ ๓๕๐ ล้านบาทนี้จะอยากจะทำให้ท่านแก้ไขเดินให้ถูกทางเสียทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าถ้าหากว่าท่าน

ได้ดำเนินการแก้ไขตามวิธีการอย่างที่คณะกรรมการเรียนนี้แล้ว เงิน ๓๕๐ ล้านบาทที่ระดม
ก็ยินดีที่จะให้ท่านดำเนินการได้ แต่ว่าต้องให้ไปอยู่ในหน่วยใดหน่วยหนึ่ง ไม่ใช่มาอยู่ใน
งบกลางอย่างนี้ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วคณะกรรมการก็อยากจะให้ทางหัวหน้ารัฐบาลนี้รับทราบ รับ
ดำเนินการแก้ไขจุดนี้ก็จะเป็นที่พอใจของปวงชนชาวไทยอย่างยิ่ง ขอขอบคุณครับ

นายสนั่น อีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : สำหรับบนี้ ท่านคณะกรรมการมาก็รู้สึกว่าได้
ได้สงวนไว้ แต่ผมใคร่อยากจะเรียนถามกรรมการสักหน่อยว่า ท่านได้สอบถามเจ้าหน้าที่
ฝ่ายรัฐบาลผู้เสนองบประมาณ ๓๕๐ ล้านบาทนี้มาแล้วหรือยัง และเจ้าหน้าที่ฝ่ายผู้เสนอ
งบประมาณ ๓๕๐ ล้านบาท สำหรับงบประมาณนี้ ช่วยเหลือการปราบปรามนี้ได้ชี้แจงท่านว่า
กระไรบ้าง นิยามในฐานะที่เป็นกรรมการไม่ใช่ในฐานะผู้สงวน ก็ขอความกรุณาได้ตอบ
ข้อนี้ก่อนเถอะครับ

นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์ (กรรมการ) : งบประมาณ ๓๕๐ ล้านบาท นี้ ได้มี
การซักถามและก็ได้มีการโต้เถียงกันอย่างมากในคณะกรรมการและก็ได้รับคำชี้แจง
จากงบ ๓๕๐ ล้านบาท นี้ ไม่เป็นที่พอใจของคณะกรรมการและก็ได้ในงบ ๓๕๐ ล้านบาท
ได้มี ๑๖ โครงการ แต่ไม่ได้แจ้งว่าแต่ละโครงการนั้นเอาไปใช้อะไรเท่าไร ไม่ได้พูดไว้เลย ที่
คณะกรรมการวันนี้ก็เพื่อจะต้องการจะให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภาผู้แทนนี้ ได้มีการพิจารณา
โดยกว้างขวาง เพราะว่าความเดือดร้อนต่าง ๆ ไม่ได้เกิดเฉพาะภาคอีสานมันเกิดไปทุกหย่อมหญ้า
ภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคใต้ แม้กระทั่งภาคกลาง ในจังหวัดกาญจนบุรี เวลานั้นก็เกิดขึ้นแล้ว
คณะกรรมการนี้ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้มีโอกาสได้ชี้แจงได้มีโอกาสซักถาม จะ
เป็นประโยชน์ต่อการบริหารประเทศอย่างยิ่งครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดียวให้ข้อผูกพันนี้ก่อนครับ

นายสนั่น อีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ตามที่ท่านกรรมการได้ชี้แจงมานั้นก็เป็น
เรื่องกว้างขวางว่าได้มีการสอบถามกันอย่างกว้างขวางแล้ว ผมก็รู้สึกว่าจะถามซ้ำเสียเลย ไม่รู้ว่า
กว้างขวางแค่ไหน ผมอยากจะทราบว่าปริมาณผู้ก่อการร้ายในประเทศไทยเราในเดี๋ยวนี้นี้เท่าที่

มันมีทุกจังหวัดนี้ ได้มีสถิติสอบสวนได้ว่ามีจำนวนลักเท่าใด นั้นประการที่ ๑ ประการที่ ๒ งบประมาณสำหรับช่วยเหลือการปราบปรามที่ตั้งมาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓ นั้นละครับ ๒๘๐ ล้านบาท ได้มีการแถลงว่าได้ใช้จ่ายไปประการใดบ้าง และเหลืออยู่จำนวนเท่าใด ประการที่ ๓ ในการทำสงครามนี้เราก็คือทำสงครามกับคนภายในประเทศ ไชหรือไม หมายถึงว่าเอาคนไทยไปปราบปรามคนไทยใช้ไหม หรือว่าเอาทหารไทยเอาตำรวจไทยไปปราบปรามคอมมิวนิสต์ซึ่งเป็นชาวจีนหรือเป็นพวกเวียดนาม หรือเป็นพวกใด ขอให้ตอบ ๓ อย่างนี้ก่อนครับ

นายถวิล สุนทรศารทูล (กรรมาธิการ) : ในคณะกรรมการฝ่ายที่เห็นว่าควรจะให้งบ ๓๕๐ ล้านบาทนี้ให้แก่รัฐบาลเพื่อได้ดำเนินการปราบปรามต่อไป เหตุผลต่าง ๆ ในการที่คณะกรรมการส่วนใหญ่ได้เห็นควรจะให้ นั้น ความจริงก็ได้ชี้แจงรายละเอียดในกรรมาธิการพอสมควรแล้ว แต่ว่าเพื่อให้เรื่องนี้ได้ต่อเนื่องกัน ก็ใครขอเรียนย้ำโดยย่ออีกครั้งหนึ่ง การดำเนินการของรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องการปราบปราม ซึ่งตั้งยอดมา ๓๕๐ ล้านบาทนี้ เป็นการกระทำตามกฎหมาย อันว่าด้วยการป้องกันการทำผิดอันเป็นคอมมิวนิสต์ ตามกฎหมายนั้นได้กำหนดให้ประเทศในท้องที่จังหวัดต่าง ๆ ที่ได้มีการกระทำของผู้ก่อการร้ายหรือแทรกซึมของคอมมิวนิสต์เกิดขึ้นในท้องที่นั้น ๆ แล้วจึงได้ประกาศที่จะใช้กฎหมายนี้ และใช้อำนาจเจ้าหน้าที่ซึ่งจะดำเนินการตามกฎหมายนี้ร่วมกันพิจารณาดำเนินการ และประกาศเป็นเขต ๆ เป็นรายจังหวัดไป ในขณะที่ได้ประกาศไปแล้ว ๓๗ จังหวัด การดำเนินงานตามกฎหมายนี้มีผู้อำนวยการในแต่ละเขต ซึ่งอาจจะรวมหลายจังหวัดซึ่งอยู่ใกล้เคียงกันเป็นเขต ๆ ไป และมีผู้อำนวยการทั่วไปสำหรับปราบปรามตามกฎหมายนี้ เรียกว่าผู้อำนวยการทั่วไปแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ซึ่งได้ตั้งให้ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรองนายกรัฐมนตรีเป็นผู้อำนวยการทั่วไปดำเนินการอยู่ในขณะนี้ ตามกฎหมายนั้นให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ทางฝ่ายทหาร ตำรวจ และทางฝ่ายพลเรือนร่วมกัน ในการที่จะทำการปราบปรามโจรผู้ร้ายหรือผู้ก่อการร้ายรายนี้ ผู้ก่อการร้ายรายนี้ไม่ใช่เหตุการณ์โจรผู้ร้ายธรรมดา จึงได้ดำเนินการตามกฎหมายพิเศษเพื่อที่จะได้ร่วมกำลังกันในการที่จะปราบปรามและป้องกันเหตุการณ์ร้ายต่าง ๆ เหล่านี้ให้มีกำลังและความสามารถโดยเต็มที่ การที่จะใช้แต่เพียงหน่วยใด

หน่วยหนึ่งดำเนินงานก็ย่อมไม่สามารถจะสำเร็จลุล่วงไปได้ เพราะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นดังที่ได้เรียนมาแล้วว่าไม่ใช่เหตุการณ์ใจผู้ร้ายธรรมดา เป็นเรื่องของการแทรกซึมเข้ามาจากภายนอกประเทศ มีการสนับสนุนส่งอาวุธยุทธภัณฑ์ทั้งทางฝายพื้นดินและทางอากาศอยู่เสมอ การที่จะปราบปรามก็จำเป็นต้องกระทำโดยมีกำลัง และมีอาวุธยุทธภัณฑ์ที่ใกล้เคียงกัน เพื่อให้สามารถป้องกันกิจการต่าง ๆ เหล่านี้ได้ การดำเนินงานโดยลำดับมาจนกระทั่งเหตุการณ์ที่เป็นอยู่ในขณะนี้ก็ย่อมเป็นที่ทราบอยู่ดีแล้วว่า เหตุการณ์ยังไม่ได้ลดน้อยลงไป ทั้งนี้ก็ด้วยเหตุที่ว่า เหตุการณ์มิได้เกิดขึ้นภายในประเทศโดยเฉพาะ ได้มีการส่งเสริมทั้งกำลังและอาวุธยุทธโปกรณ์ต่าง ๆ มาจากภายนอกประเทศด้วย การที่จะให้กิจการต่าง ๆ เหล่านี้ได้สงบเรียบร้อยลงไปก็เป็นเรื่องที่ยากลำบากเป็นอันมาก เพราะไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นภายในประเทศของเราเท่านั้น การดำเนินการปราบปรามนี้ นอกจากผู้อำนวยการแล้วก็ได้มีคณะกรรมการทั้งฝ่ายทหาร พลเรือน และตำรวจร่วมกันพิจารณาวางแผนว่าเราควรจะทำอย่างไรประการใด การพิจารณานั้นก็ได้ใช้ทั้งด้านวิชาการและประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่มีอยู่ภายในประเทศของเราเอง และทั้งที่ได้มีประสบการณ์มาแล้วจากต่างประเทศ ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ ทั้งหลายให้ความรู้ความคิดเห็นมา นำมาประกอบกันในการที่จะวางแผนปราบปรามและป้องกันผู้ก่อการร้าย โครงการต่าง ๆ เหล่านี้ได้มีการพิจารณาไตร่ตรองกันแล้วโดยรอบคอบ ทั้งในทางเหตุผล และทั้งในทางที่จะประหยัดเงินทองต่าง ๆ ซึ่งทางรัฐบาลได้ทราบดีเหมือนกันว่า การปราบปรามนี้ต้องใช้เงินทองเป็นจำนวนมากโดยลำดับมาทุกปี แต่ก็ก็เป็นกิจการอันจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยทั่วราชอาณาจักรซึ่งเป็นอยู่ในขณะนี้ทั้งภายในและภายนอก เฉลิมกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในขณะนี้ เป็นความรับผิดชอบของรัฐบาลอันสำคัญยิ่งที่จะต้องจัดการปราบปรามให้สำเร็จลุล่วงไป สำหรับการปราบปรามต่าง ๆ ที่จำดำเนินการนั้นก็ยังมีโครงการซึ่งจัดแยกเป็นส่วน ๆ เป็นกิจการซึ่งจะต้องดำเนินการหลายส่วนด้วยกัน ซึ่งรวมทั้งหมดมี ๑๕ โครงการด้วยกัน แต่ที่ไม่สามารถจะให้รายละเอียดของแต่ละโครงการว่า โครงการในเรื่องนั้นจะทำอะไร ใช้เงินเท่าไร ทั้งก็ด้วยเหตุที่ว่า การที่เราจะไปจับกุมหรือปราบปรามใครที่ใดก็ตาม ถ้าเป็นการเปิดเผยโดยลำดับมาว่าจะทำอะไรบ้างในเรื่องอะไร จะใช้เงินเท่าไรจะทำอย่างไร โครงการปราบปรามต่าง ๆ เหล่านี้มันก็ไม่เป็นโครงการในการที่จะปราบปรามหรือ

ดำเนินการแก่ผู้ก่อการร้าย จริงอยู่ อาจจะมีบางท่านได้กล่าวว่าأيการปิดนะมันปิดอยู่หรือไม่ทันไรก็มีข่าวรั่วไหลไปแล้วว่าทางรัฐบาลจะอย่างไร ในเรื่องอะไรบ้าง สิ่งต่างๆ เหล่านี้มันก็เป็นของธรรมดาเพราะว่าเมื่อมีการปิดแล้วก็มีการสืบและก็มีกรณีที่อาจจะรั่วไหลอะไรไปได้ แต่นั่นก็ไม่ใช่เป็นโครงการที่ทางราชการเปิดเผย อาจจะรั่วไปก็เป็นเรื่องธรรมดา ต่างฝ่ายก็ต้องมีการสืบกันว่าใครจะทำอะไร ในการที่จะปราบปรามหรือต่อสู้กับฝ่ายตรงกันข้าม ก็ต้องรู้ว่าฝ่ายตรงกันข้ามมีฐานะ มีความเป็นอยู่อย่างไร แต่ว่าพอจะให้หลักการโดยย่อๆ ได้ว่า การดำเนินงานนั้น เพราะตามหลักธรรมดาก็เป็นที่ทราบกันแล้วว่า การที่เราจะใช้กำลังปราบปรามแต่ทางเดียวแก่กิจการผู้ก่อการร้ายซึ่งเกิดขึ้นนั้นย่อมไม่เป็นผลสำเร็จ ย่อมใช้ชีวิตทางอยู่หลายประการ ในประการแรกก็คือการป้องกันในเขตท้องที่ใดซึ่งได้มีการประกาศเป็นเขตของผู้ก่อการร้ายแล้ว ก็จำเป็นต้องเพิ่มกำลังทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจและกองอาสาสมัคร ไปตรวจตราป้องกันภายในเขตนั้น ว่าราษฎรที่อยู่ในท้องที่นั้นได้รับความเดือดร้อนประการใด มีอะไรที่จะไปก่อทำให้ราษฎรไม่สะดวกหรือได้รับความเดือดร้อนประการใดบ้าง หรือมีการข่มเหงโดยผู้ก่อการร้ายมาทำร้ายต่างๆ เหล่านี้ การตรวจลาดตระเวนพร้อมกันไปกับหาข่าวและทำความเข้าใจ และประการสำคัญนั้นก็เพื่อที่จะเข้าไปให้ถึงประชาชนในท้องที่ต่างๆ นั้น เหตุการณ์ร้ายที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นก็ในท้องที่ทุรกันดารที่ห่างไกล โดยที่ทางราชการหรือเจ้าหน้าที่ของเราเข้าไปไม่ถึง ในท้องที่ซึ่งการคมนาคมไม่สะดวก จึงจำเป็นจะต้องดำเนินการในการที่จะช่วยป้องกันในประการแรก การป้องกันนี้ในบางท้องที่เมื่อเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นแล้ว มีการมาปิดล้อมหมู่บ้าน มีการส่งผู้ก่อการร้ายเข้ามาดำเนินการบีบบังคับเกณฑ์เสบียงอาหารอะไรต่างๆ เหล่านี้หรือมาทำร้ายราษฎรที่เข้ามาเป็นพวกทางเจ้าหน้าที่ เมื่อมาถึงระยะนี้แล้วก็จำเป็นต้องจัดการคุ้มครองโดยส่งกำลังเจ้าหน้าที่เข้าไปเป็นหมวดหมู่ ในการที่จะคุ้มครองเป็นหมู่บ้านหรือในท้องที่ต่างๆ เหล่านั้น ให้ราษฎรได้รับความไว้วางใจได้อยู่เย็นเป็นสุข ที่จะไม่ต้องหวาดระแวงถึงผู้ก่อการร้ายต่างๆ เหล่านั้น ตามกำลังที่เห็นว่าเป็นการสมควร ในการคุ้มครองนี้เจ้าหน้าที่นอกจากจะทำการคุ้มครองป้องกันแล้ว ก็ได้ดำเนินการในทางจิตวิทยาอะไรต่างๆ เพื่อทำความเข้าใจกับประชาชนให้ได้ว่า กิจการต่างๆ ซึ่งได้เกิดขึ้นนั้น ทางฝ่ายผู้ก่อการร้ายได้เข้ามาล่อลวงหรือโฆษณาประการใด ที่จะให้เกิดความเข้าใจผิดไป เมื่อในท้องที่ใด

ได้จัดการป้องกันก็แล้ว ได้จัดการคุ้มครองก็แล้ว ผู้ก่อการร้ายมีกำลังเหนือกว่าหรือไม่สามารถที่จะระงับยับยั้งไว้ได้ออกมาก่อความทำร้ายเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ในหน่วยนั้น เมื่อทางราชการได้ทราบเช่นนี้ก็ต้องดำเนินการปราบปราม การปราบปรามนี้ต้องใช้กำลังทั้งหมด ตำรวจ และหน่วยอาสาสมัครร่วมกันตามแผนทางยุทธศาสตร์เพื่อทำการปราบปราม นอกจากการปราบปรามแล้ว ในสิ่งสำคัญก็คือการพัฒนาไปด้วย โดยหลักการก็เหตุที่ว่า ผู้ก่อการร้ายเข้าไปในท้องที่ทุรกันดาร เข้าไปชักชวนให้ประชาชนหลงตามไปในทางที่ผิด ทางที่จะแก่ในทางดีที่สุดก็พยายามดึงเอาประชาชนกลับออกมาโดยการชี้แจงทำความเข้าใจ มีการฝึกอบรมราษฎรให้มีความรู้ ส่งเสริมเรื่องการอาชีพอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เมื่อราษฎรมีความเข้าใจถูกต้องแล้วในการที่จะทำการปราบปรามหรือต้องเสียเจ้าหน้าที่ไปคุ้มครองป้องกันในโอกาสต่อไปก็จะเป็นเรื่องสะดวกยิ่งขึ้น และในหลักการก็ได้ใช้ราษฎรในท้องถิ่นนั้นเอง เมื่อได้ทำการอบรมแล้วก็ให้ช่วยทำการป้องกันรักษาบ้านในท้องที่นั้นเองร่วมกับเจ้าหน้าที่ นี่เป็นหลักการใหญ่ ๆ ใน ๑๕ โครงการนั้นได้ใช้หลักการทั้ง ๔ ประการนี้ ได้ดำเนินการซึ่งไม่ใช่แต่เรื่องการปราบปรามอย่างเดียว โครงการต่าง ๆ เหล่านี้ก็ได้กลั่นกรองมาจากเจ้าหน้าที่ในชั้นเสนาธิการหรือชั้นเจ้าหน้าที่ซึ่งมีความรู้แล้วทั้งสิ้น ยอดต่างๆ ที่ได้กล่าวมานี้ใน พ.ศ. ๒๕๑๒ ได้ใช้ยอดในการปราบปรามนี้ไปประมาณ ๒๗๗ ล้านบาท ใน พ.ศ. ๒๕๑๓ ทางราชการได้ขอมูลสำหรับการปราบปรามในเรื่องนี้ ๔๓๗ ล้านบาท ทางงบประมาณได้ให้ไป ๒๘๐ ล้านบาท และใน พ.ศ. ๒๕๑๔ นี้ได้ขอมูล ๕๔๐ ล้านบาท ทางสำนักงบประมาณได้พิจารณาได้ตรงตรงแล้วเห็นว่าตามกำลังเงินเท่าที่จะให้ไปได้ ได้ให้ไป ๓๕๐ ล้านบาท อันนี้ก็ได้มีการกลั่นกรองตามโครงการและวิธีการที่ได้ปฏิบัติมานั้นโดยการประหยัดตัดทอนลงไปแล้วเท่าที่มีความจำเป็น ส่วนที่ท่านสมาชิกได้สอบถามว่ามีผู้ก่อการร้ายอยู่ที่ใดเท่าไรบ้าง อันนี้ก็มิใช่ในบางท้องที่ที่ได้ทราบจำนวนผู้ก่อการร้ายเหมือนกัน แต่มีหลายจังหวัดด้วยกันที่จะประมาณว่ามีเท่าไรนั้น ในบางท้องที่ก็ประมาณไม่ได้แน่นอนเพราะมีการเคลื่อนย้ายกำลังกันอยู่เสมอ ส่วนการเงินก็ได้ใช้จ่ายไปหมดตามงบประมาณในแต่ละปีตามที่กล่าวนี้

นายสนั่น ชีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ขอบกัย ขออีกนิดเดียวให้จบเสียเลยของ ผมจะได้เสร็จสิ้นกันไปเลย ผมจะได้ไม่ต้องหนักอีก เพราะว่าท่านกรรมการท่านก็ชักซ้อม กันมามากแล้ว ตามที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงไปนั้นก็เป็นโครงการ ทั่ว ๆ ไป เรียกว่าเป็นตัวหนังสือที่เขียนมาอ่านให้กันฟัง ก็น่าฟังดี เพลิดเพลินดี แต่ว่าที่นี้ผม อยากจะทราบว่ามีจำนวนผู้ก่อการร้ายนั้นมีอยู่จำนวนเท่าใด นั้นข้อที่ ๑ ข้อที่ ๒ อยากจะรู้ว่า เงิน ๒๘๐ ล้านบาทของบีทีแล้วที่ตั้งไปแล้วใช้ไปเท่าใด ท่านก็ไม่ได้ตอบให้ทราบนะครับแต่ ไม่เป็นไร เมื่อท่านไม่ตอบให้ทราบก็ไม่เป็นไร ที่นี้ผมอยากจะเรียนให้ที่ประชุมนี้ทราบว่า เงิน จำนวน ๓๕๐ ล้านบาทนี้ พูดถึงตามส่วนแล้วเป็นงบที่แสดงออกตามตัวลายลักษณ์อักษรว่า เป็นงบช่วยเหลือการปราบปรามหรือใช้ในการปราบปรามผู้ก่อการร้ายอะไรท่านเองนี่นะครับ เป็นงบที่ชัดเจน เหตุใดจึงไม่แถลงข้อเท็จจริงออกมาให้ชัดเจนประมาณอันนั้น โครงการนั้น เท่านั้นที่เดียวจะต้องใช้กำลังสำหรับค่าจ้างผู้ไปปราบปรามจำนวนเท่านั้น เป็นเงินเท่านั้น พัฒนาเท่านั้น ค่ารถยนต์เท่านั้น ค่าอะไรเท่านั้น ทำไมไม่แถลงรายละเอียดออกมาให้สำนัก งบประมาณพิจารณา ทำไมถึงทำคลุมเครือไว้อย่างนี้ การทำคลุมเครือไว้อย่างนี้ทำให้สมาชิก สภาผู้แทนราษฎรทุกคนข้องใจว่าเงินจำนวนนี้อยู่ในอำนาจของใครที่จะทำการสั่งจ่ายได้ ถ้า ปรากฏว่าตามที่ท่านชี้แจงเมื่อก็นี้อยู่ในอำนาจของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้มีอำนาจสั่งจ่าย ถ้าท่านจะสั่งจ่ายไปตามอำเภอใจใครจะไปสอบสวนทวนพยานท่านได้ อันนี้เป็นเรื่องยุ่งยากใจนะครับ ก.ต.ง. สามารถที่จะเข้าไปตรวจสอบเรื่องนี้ได้หรือไม่ เรื่อง การตรวจสอบนี้ต้องมีครับ เงินแผ่นดินจะไม่ให้เขารับรู้ได้อย่างไรละ เขาก็เสียภาษีอากรมา แล้วเขาจำเป็นจะต้องสอบถามกันและถ้าหากว่านอกเป็นราชการลับ เอาละ เราจะตัดสินใจ ไม่อยากจะสนใจว่าเป็นลับก็ลับกันไป อย่างในกระทรวงกลาโหมนี้เมื่อลับก็ลับกัน ตามเท่าไร ก็ไม่บอกก็สนใจเพราะเป็นเรื่องทางราชการลับ สำหรับการป้องกันประเทศเราก็เห็นใจไป แต่ เฉพาะกรณีนี้เขียนชัดมาเหลือเกินว่าเป็นงบการปราบปราม ก็น่าจะได้แถลงรายละเอียดออก มาว่าใช้กำลังตำรวจเท่าใด ใช้ทหารเท่าใด ใช้อาสาสมัครเท่าใด เป็นงบประมาณทั้งสิ้นเท่าใด ผู้ก่อการร้ายเท่าที่ผมทราบมาจากข่าวหนังสือพิมพ์ละเท่าที่สนใจดู ก็เห็นว่า มีผู้หลักผู้ใหญ่ ในวงราชการนี้ให้สัมภาษณ์ทางหนังสือพิมพ์ไปว่ามีประมาณ ๓,๐๐๐ กว่าคน ถ้า ๓,๐๐๐

กว่าคน ทารจาก ๓๕๐ ล้านบาทนี้ ผู้ก่อการร้ายคนหนึ่งจะมีต้นทุนในการปราบปรามประมาณ แสนบาท แหม ลงทุนมากเหลือเกินนี้ขอให้ท่านประธานรับทราบไว้ด้วย และขอให้กรมอภิศการ ได้พิจารณาดูซิว่ามันแพงเหลือเกิน ผู้ก่อการร้ายแต่ละคนนี่ช่างมีความรู้ความสามารถยิ่งยง เหลือเกิน จะต้องใช้เงินถึงแสนบาทในการปราบปรามถึงจะอยู่ได้ ค่าหัวเป็นแสน ผู้ร้ายธรรมดา ของเรานี้ขนาดปล้นฆ่า ๑๐๐ ศพนี้ค่าหัวเพียงหมื่นบาท นี่ผมเห็นว่ามันแพงเกินไป เพราะ ฉะนั้นในการที่ท่านทำคลุมเครือนี้ ทำให้พวกผมสงสัยกันว่าเอาไปทำอะไรบ้างใน ๑๖ โครงการ นั้นนะ เพราะว่าในนี้เขียนไว้ชัดแจ้งว่าเป็นการปราบปราม แล้วไม่ได้เรียกว่าเป็นราชการลับ ภารจะแถลงให้ที่ประชุมนี้ทราบโดยละเอียด และนอกจากนั้นในการปราบปรามนี้เท่าที่ผม ได้ สอบถามจาก ส.ส. จังหวัดพัทลุงก็ดี หรือจังหวัดที่มีผู้ก่อการร้ายก็ดี ว่าที่ผู้ก่อการร้ายยกเข้ามา แต่ละที่ ๕๐ คน ๑๐๐ คนนั้น เข้ามายิงกับตำรวจหรือว่ามาปล้นโรงพักนี้ ถ้ามว่าตำรวจที่ โรงพักมีอยู่เท่าใด ท่านสมาชิกผู้้นบอกว่ามีบางที่ก็ ๒ คน ๓ คน ๕ คน ๑๐ คน อวูช ยุทธภักดิ์รู้สึกว่าจะไม่ค่อยทันสมัยเหมือนกับของเขา ของเขามีอวูชทันสมัย เรียกชื่อผมก็จำ ไม่ได้ ว่าอาร์ (R) เท่านั้น เอ็ม (M) เท่านั้น อะไรสุดแล้วแต่ เยอะแยะกันไป ก็เมื่อเป็นเช่นนี้ เงิน ๓๕๐ ล้านบาทตามที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงว่าจำเป็นจะ ต้องใช้อวูชยุทธภักดิ์ที่ดีไปต่อสู้อู่ ถึงจะสามารถสู้ได้ ก็เหตุใดผู้แทนราษฎรของจังหวัดที่มี ผู้ก่อการร้ายจึงได้ชี้แจงผมอย่างนั้น ผมเชื่อเหลือเกินว่าในจังหวัดพัทลุงนี้ ผู้ก่อการร้ายที่ เกิดขึ้นนั้นหรือในจังหวัดปัตตานีหรือจังหวัดไหนก็ตาม ผู้แทนราษฎรเหล่านั้นจะไม่โกหก ผมเป็นแน่ เพราะว่าเขาจะไปโกหกทำไม มันไม่ได้อะไรนี้พูดความจริงมา ผมจะได้ช่วยสนับสนุน ก็เมื่อเป็นเช่นนี้เงินจำนวนนั้นเอาไปใช้จริงไหมเอาไปซื้ออวูชยุทธภักดิ์ให้ดีกว่าเขาไหม เมื่อ เวลาชอกำลังตำรวจมาก็ดี กำลังทหารมา ได้ส่งให้เขาไปเต็มตามจำนวนนั้นหรือไม่ นี่เหตุใด พวกก่อการร้ายมันมีมาตั้งนานแล้วปราบเมื่อไรมันจะหมดเสียที ที่นี้พวกราษฎรก็ตาย ซิกรับทำมาหากินมา ขายผลิตผลได้ ก็เอามาเสียภาษีปราบปรามผู้ก่อการร้าย แล้วผู้ก่อการร้าย ก็ไม่ใช่ใคร จับได้ จับมาที่ไรเป็นคนไทยทุกที่ๆ ผลที่สุดก็เงินของคนไทยนั้นไปฆ่าคนไทย กันเอง นี่แหละผมก็สงสัยเหลือเกินว่าเงินจำนวน ๓๕๐ ล้านบาทนี้จะเงินเอาไปประหาร คนไทยด้วยกัน โดยที่มิมีการตั้งกรรมการประหารกันเป็นการใหญ่ กรรมการหลายชั้นเหลือเกิน

โครงการ ๑๖ โครงการนี้คือโครงการประหารชีวิตคนไทยด้วยกัน ผมเชื่อว่าถ้าเป็นอย่างนี้อยู่อีกต่อไปสัก ๑๐ ปี ๒๐ ปี คนไทยจะลดน้อยลง ไม่ต้องคุมกำเนิดครับ เอาละครับผมขอพูดแค่นี้ก่อนเป็นการย่อ ๆ เพื่อสมาชิกท่านผู้อื่นจะได้พูดบ้าง ขอขอบพระคุณครับ

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (กรรมธิการ) : ผมมาพูดนี้ก็ในฐานะอยากจะทำความเข้าใจในฐานะเป็นกรรมธิการที่สงวนความเห็น มาตรา ๔ อนุมาตรา (๑๘) เงินนี้ไม่ใช่ราชการลับนะครับ เป็นเงินงบประมาณขอมาเป็นจำนวนเงิน ๓๕๐ ล้านบาท ในคณะกรรมธิการมีการโต้เถียงกัน.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดียวครับ ไม่ใช่อนุมาตรา (๑๘) อนุมาตรา (๑๕) ครับ

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (กรรมธิการ) : อนุมาตรา (๑๕) ครับ ขอภัยครับ อนุมาตรา (๑๕) ครับ จำนวนเงิน ๓๕๐ ล้านบาท ปีกลายขอมา ๒๘๐ ล้านบาท ในการลงมติกรรมธิการมติส่วนใหญ่ให้ ๑๔ เสียง ผู้ที่คัดค้านมี ๑๑ เสียง สงวนความเห็นไว้ ๘ เสียง ในบรรดาที่คัดค้าน ๑๑ เสียงนี้ไม่ให้ทั้งหมดก็มี หรือว่าตัด ๑๐๐ ล้านบาทก็มี ผมขอเรียนให้ทราบว่า จำนวนเงิน ๓๕๐ ล้านบาทนี้เป็นเงินใช้สำหรับการปราบปรามคอมมิวนิสต์หรือว่า บก. ปค. กองบัญชาการปราบปรามคอมมิวนิสต์ ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย พลเอก ประภาส จารุเสถียร เป็นประธานกรรมการ ปีกลายใช้ไป ๒๘๐ ล้านบาท เราได้ขอรายละเอียดก็ได้รับคำชี้แจงมาเพียง ๑๕ โครงการ ไม่ได้บอกว่าโครงการไหนมีจำนวนเท่าใด ไม่บอกทั้งสิ้น ผมขอยกตัวอย่างโครงการให้ เช่น ๑. การคุ้มครองและป้องกันหมู่บ้าน ไม่ยอมบอกว่าใช้เงินเท่าใด ๒. การดำเนินการทางจิตวิทยา ไม่ยอมบอกว่าใช้เงินเท่าใด เช่นผมทราบว่ารายการโทรทัศน์ต่อต้านคอมมิวนิสต์โดยนายฉลอง สิมะเสถียรบ้าง หรือว่าหมอลำบ้าง อะไรก็แล้วแต่ ไม่ยอมบอก ๓. การสร้างทางลาลอง ไม่ยอมบอก การอพยพชาวเขาไม่ยอมบอก การสร้างที่พักเจ้าหน้าที่ ไม่ยอมบอก งบการปราบปราม ไม่ยอมบอก การช่วยเหลือสนับสนุนทางอากาศ ไม่ยอมบอก รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๑ วรรคหนึ่ง ได้ให้อำนาจกรรมการไว้ว่าเจ้าหน้าที่

ของรัฐจะต้องให้รายละเอียด รัฐบาลไม่ยอมให้รายละเอียด เป็นการละเมิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๑ วรรคหนึ่ง เพราะฉะนั้นถึงมีกรรมการ ๑๑ ท่านไม่ให้เงินนี้ เมื่อละเมิด ไม่ยอมให้ ทั้ง ๆ ที่รัฐธรรมนูญบังคับบอกไว้ว่าต้องให้รายละเอียด และไม่ให้อย่างนี้ ก็มีสามารรถจะแปรเจตนาไปเป็นอย่างอื่นได้เลย นอกจากว่ามีเจตนาไม่บริสุทธิ์หรือมีเจตนาซ่อนเร้น เพราะสิ่งเหล่านี้มันไม่จำเป็นที่จะเป็นราชการลับ ถ้าเป็นราชการลับก็เขียนมาราชการลับ เราไม่ทราบว่ามีกี่ราย ๒๘๐ ล้านบาทเอาไปใช้ทางไหน ปีนี้ขอมาเพิ่มอีก ๓๕๐ ล้านบาท อันนี้อยากจะแถลงความจริงให้สภานี้ในฐานะเป็นผู้แทนปวงชน คุณการเงินของประเทศได้ทราบไว้ นี่คือความจริง สำหรับตัวผมเองนั้นเป็น ๑ ใน ๑๑ เสียงที่คัดค้าน ๑ ใน ๘ เสียงที่สงวน แล้วผมไม่ให้แม้แต่บาทเดียว เพราะว่าละเมิดรัฐธรรมนูญ ซึ่งให้อำนาจไว้ แม้แต่กรรมการยังไม่ให้ยอดใน ๑๕ โครงการ ไม่ต้องพูดถึงรายละเอียดเลย อย่างนี้ การกระทำอย่างนี้มันผิดระบอบประชาธิปไตย ผิดทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะฉะนั้นขอพูดสั้น ๆ เท่านั้น ขอได้โปรดเข้าใจตามนี้ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ผมมีอะไรชี้แจงนิดหน่อยครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท้วงติงอะไรครับ คือเดียวให้ผู้แปรญัตติ.....

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ไม่ใช่ครับ ผมไม่พูด ไม่ได้เกี่ยวกับเรื่อง แต่จะท้วงติงให้ท่านประธานได้ดำเนินการให้สภานี้ได้เข้าใจ ต้องขอโทษนะครับ คือเรื่องมันเป็นอย่างนี้ เมื่อวานนี้ผมได้พูดแล้วว่ากรรมการมันต้องแยกกัน ทีนี้ท่านประธานชี้ผมก็นั่งฟังอยู่ว่าเมื่อคุณสนั่นถามนะ กรรมการเขาจะตอบว่าอย่างไร ทางไหนฝ่ายกรรมการก็ยกพอยกท่านประธานก็ชี้ พอชี้คุณไพฑูรย์เข้าไปก็กลายเป็นกรรมการที่คัดค้านเงิน ๓๕๐ ล้านบาท

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ คุณเกียรติ เข้าใจผิดแล้วครับ เดี่ยว ๆ ผมชี้แจงก่อน

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ไม่ใช่ ฟังผมก่อน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน ไม่ใช่ คุณฟังผมซี ไม่ใช่ผมฟังคุณ คือกรรมการ
สงวนไว้ ผมอยากจะให้พูดหมดก่อน

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : รู้แล้วครับ ผมเข้าใจ แต่ที่นี้ผมนะมั่นใจ
จะขาด อยากจะฟังข้อเท็จจริงจากฝ่ายกรรมการรัฐบาลนะ นี้อย่างนี้ เราเลือกกรรมการไป
๑๘ คนใช้ใหม่ครับ ฝ่ายค้านนะหรือ ๑๘ คน แล้วไปลงมติกัน ๑๔ คน กับ ๑๑ คน สงวน
๘ คน เอา ๑๔ บวกกับ ๑๑ เป็น ๒๕ สงวน ๘ มันเป็น ๓๓ ขาดไปไหน ๒ และ ๑๑
คนนะชื่ออะไรบอกมานะ ดอกเตอร์ไพฑูริย์ทำไมเงินของรัฐ ๓๕๐ ล้านบาท แต่งตั้งกรรมการ
ไปคุมกรรมการของรัฐบาลมันถึงกลายเป็นอย่างนี้ มันไม่รู้เรื่องก็อยากจะฟังว่า.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละคุณเกียรติ

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : เข้าใจใหม่ครับ ท่านประธานผมอยาก
จะฟังอย่างนี้ครับ ขอประทานหน่อยครับ อยากจะฟังว่าเมื่อฝ่ายที่เขาสงวนไว้.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ คุณเกียรติ อยากจะรู้แน่ครับ อยาก
จะรู้รายละเอียดดูรายงานในหน้า ๗ ครับ เปิดหน้า ๗ เลยครับ มีทั้งหมดกี่คนนะ

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ผมรู้แน่รายละเอียดในหนังสือ แต่อยาก
จะได้ยินจากในสภานั้นนะว่ากรรมการ ๑๑ คนเป็นใครบ้าง ไปเกี่ยวข้องอะไร ๆ กันบ้าง ให้
มันรู้หน่อยซีครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เขามีแล้ว ๆ เขาแจกทุกคนอยู่แล้ว

นายดิลก บุญเสริม (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้
มีเกียรติแห่งมหาสารคาม ซึ่งเป็นผู้แทนจังหวัดเดียวกันกับกระผมก็เกิดความสงสัยว่ากรรมการ
ที่ฝ่ายสภาเลือกไปนั้นมีท่านผู้ใดคัดค้านบ้าง ท่านผู้ใดสงวนบ้าง ก็อยู่ในหนังสือนั้นแล้ว
คัดค้าน ๑๑ คนนั้นก็โดยมารยาทที่ไม่สามารถที่จะเรียนได้ แต่ว่าผู้ใดสงวนก็อยู่ในหนังสือ
ก็คือกระผมคนหนึ่ง คือกระผมคนหนึ่ง โดยมารยาทที่ไม่สามารถจะแถลงได้ ที่กระผมสงวนนั้น

โดยความคิดเห็นส่วนตัว สภานี้มอบให้กระผมไปทำงาน เหมือนสภานี้มอบดาบให้กระผม เล่มหนึ่งไปทางทงู้า กระผมไปทางทงู้าฟันเจอตอ ฟันไม่ได้ ไม่สามารถจะฟันต่อได้ ก็จำเป็นต้องมาแถลงต่อสภานี้ว่า ทำไมฟันไม่ได้ เพราะอะไร มันเป็นอย่างนี้ครับ คือว่างบ ๓๕๐ ล้านบาทนี้ เพื่อบปรามปราม เฉพาะกระผมส่วนตัวครับ ไม่ได้เกี่ยวกับกรรมสิทธิ์อื่นว่าทำไมกระผมไม่เห็นด้วย คือว่ากระผมไม่ตัด กระผมให้ ๓๕๐ ล้านบาท แต่ว่าต้องให้แก่ผู้มีหน้าที่ ยกตัวอย่างว่า คนเป็นครูต้องให้ไปสอนหนังสือ ผู้เป็นตำรวจมีหน้าที่พิทักษ์รักษาความสงบของประชาชน ผู้เป็นทหารป้องกันประเทศชาติ ตุลาการนั่งบนศาลพิพากษา เราให้เงิน ๓๕๐ ล้านบาทเพื่อปรามปราม ใครมีหน้าที่ปรามปราม เราต้องจัดให้คนนั้น คนไหนชอบแกงเผ็ด ให้เขารับประทานไป คนไหนชอบกวยเตี๋ยวให้เขารับประทานไป แต่เราให้อาหารและให้งานไม่ถูก โดยเฉพาะกระผมนี้ต้องการให้เงินนี้กับคนที่ทำหน้าที่โดยเฉพาะ นี่ประการหนึ่งที่กระผมสงวน และอีกประการหนึ่งเงินจำนวนนี้ เราให้ไว้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓ ๒๘๐ ล้านบาท และให้รัฐบาลขอมา พ.ศ. ๒๕๑๔ ๓๕๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นอีก ก็แสดงว่าการให้เงินไป คนไปใช้เงินไม่เกิดประโยชน์ ไม่เกิดประโยชน์ มันเพิ่มขึ้น ก็แสดงว่าผู้ก่อการร้ายนี้เพิ่มขึ้น ๆ ปรามไม่ได้ มันก็ต้องพิจารณาสมรรถภาพว่าให้เงินไปถูกไหม มีความสามารถไหม เราต้องพิจารณาอย่างนี้ สองแง่นี้ให้ถูกไหม เมื่อให้ไม่ถูก ปรามไม่ได้ ก็ต้องใช้ให้ถูก ให้ใครละ ใครมีหน้าที่ปรามปราม ตรงนี้แหละครับ ที่กระผมค้านตรงนี้ กระผมจะยกตัวอย่างเห็นอย่างชัดเจน มหาสารคามจังหวัดกระผมนี้เป็นจังหวัดอยู่ส่วนกลาง ส่วนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่เคยมีผู้ก่อการร้าย พอปี พ.ศ. ๒๕๑๓ เกิดมีเขตผู้ก่อการร้ายที่ตำบลเลิงแฝก ที่อำเภอบรบือ และมีเขตผู้ก่อการร้ายที่อำเภอเชียงยืน ก็แสดงว่าเงิน ๒๘๐ ล้านบาทที่ให้ปี พ.ศ. ๒๕๑๓ สกัดกันไม่ได้ ก็หย่อนสมรรถภาพ หรือว่าใช้คนไม่ถูก ตรงนี้แหละครับกระผมต้องการให้ใช้คนให้ถูก และให้เงินให้กับคนที่ฝีมือ มันจึงจะเกิดความสงบ และเขตผู้ก่อการร้ายจะไม่ลุกลามไป ตรงนี้จึงอยากเสนอแก่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ซึ่งใช้กระผมให้ไปทางทงู้า แต่ไปเจอตอ ทางไม่ได้ ก็ให้สภานี้วินิจฉัยว่าเงินที่ให้ไปนะให้ถูกหรือเปล่า ให้กับคนที่มีความสมรรถภาพหรือเปล่า ถ้าให้ไม่ถูก ต้องเปลี่ยน เพื่อความสงบเรียบร้อย เพื่อไม่ให้ผู้ก่อการร้ายลุกลามขึ้นไป เพื่อไม่ให้ฝ่ายคอมมิวนิสต์ยึดประเทศไทย ตรงนี้ต่างหากครับ เรื่องปรามคอมมิวนิสต์อย่าว่า

เพียง ๓๕๐ ล้านบาท ให้มากกว่านี้กระผมก็ให้ได้ แต่ว่าใช้ให้ถูกส่งลงๆ การทำงานผล
 ของงานเป็นเครื่องแสดงว่ามีสมรรถภาพหรือไม่ กระผมได้ในคณะกรรมการกิจการ กระผมยก
 ตัวอย่างจังหวัดเชียงราย ทำไมผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้กำกับนายทหาร ต้องถูกยิงตาย นั่นคือ
 ความหย่อนสมรรถภาพ และต้องตัดเงินซี ไม่ตัด ต้องตัดความดีความชอบ อย่าให้ขึ้นเงินเดือน
 อย่างไม่ใช้เงิน ต้องใช้เงินกับคนที่มีความสามารถและต้องใช้ถูก ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ท่าน
 จะไปใช้ให้เด็กไปซื้อบุหรี่ยี่ห้ออะไร ท่านจะซื้อบุหรี่ยี่ห้ออะไรอย่างกระผมสูบ ต้องซื้อ
 มาให้ถูก ดันไปซื้อเกล็ดทอง ไม่พอแล้ว อย่างนี้แหละครับ นี่กระผมเอาปัญหาต่างๆ อย่างนี้ที่
 กระผมค้านนี้ คือว่า ๓๕๐ ล้านบาท กระผมไม่ตัด แต่ว่าอยากให้อย่างนี้เปลี่ยนไปให้บุคคล
 ที่มีความสามารถ มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ถ้าใช้คนไปทำกับข้าว ต้องเป็นแม่ครัว จะใช้คน
 ไปพิจารณาต่อสู้อะไรคดี ต้องใช้หมอกฎหมาย จะใช้คนที่จะสอนหนังสือ ต้องใช้ครู กระผม
 ต้องการอย่างนี้ กระผมไม่ตัด แต่ว่าต้องการใช้คนใช้เงินให้ถูกที่ กระผมขอกราบเรียนบรรดา
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเพียงเท่านี้

นายสวาสดี สุมาลย์ศักดิ์ (พระนคร) : ผม สวาสดี สุมาลย์ศักดิ์ ส.ส. พระนคร
 สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ผมเป็นคนสงวนเวลาของสภาโดยไม่ค่อยได้พูดเพราะเมื่อฟังเหตุผล
 ผู้อื่นแล้วผมพอใจ ผมก็ไม่พูด แต่วันนี้มีเรื่องอยากจะเรียนต่อท่านประธาน และทำความเข้าใจ
 กับผู้บริหารตลอดจนเพื่อนสมาชิกผู้ซึ่งเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยในสภาของชาตินี้ ผมได้สังเกต
 ดูเงินปราบปรามนี้ตั้งไว้ถึง ๓๕๐ ล้านบาท เมื่อปีที่แล้วตั้งไว้เพียง ๒๘๐ ล้านบาท ปีนี้แปลว่า
 ต้องเพิ่มขึ้นอีก ๗๐ ล้านบาท ปีก่อนนี้น้อยกว่านี้ ปีหน้า ปี ๒๕๑๕ จะขึ้นอีกเท่าไรเราก็ไม่
 ทราบ แปลว่ามันเป็นพัฒนาการปราบปราม คือเพิ่มงบประมาณขึ้น ทั้งนี้มันเพิ่มงบประมาณ
 ด้วยแล้ว ก็เพิ่มผู้ก่อการร้ายด้วย ผมสงสัยว่าทำไมมันจึงแข่งกันเพิ่ม ธรรมดาถ้าเราปราบปี
 ที่แล้วมี ๒๘๐ ล้านบาท มันคงได้ผลบ้าง ปีนี้อาจจะลดเหลือ ๑๐๐ ล้าน แสดงว่าไม่เป็นผล
 เลยในการปราบปราม ซึ่งต้องเพิ่มปริมาณขึ้นตลอดเวลาเลยนี้ ได้ถูกคิดบ้างหรือเปล่าว่าทำไม
 มันจึงเป็นเช่นนั้น ทำไมมันจึงเพิ่มขึ้น มีสาเหตุอันใด ได้เคยคิดหรือไม่ว่าการที่เรารักษาโรค
 ไม่ถูกสมุฏฐานนั้นโรคย่อมจะกำเริบขึ้น แต่ถ้าวักษาถูกสมุฏฐานแล้วโรคก็ย่อมจะทุเลา ท่าน

เข้าใจว่าอย่างไรเรื่องนี้ ผมอยากจะเรียนบอกว่า ถ้าหากคนนั้นเป็นวัลโรค แทนที่จะใช้สเตอริพโตไมซินรักษาไปเอายาหม่องชะโลมนอกร่างกายเป็นต้น ๆ มันก็ไม่หายโรคนั้น เพราะฉะนั้นผู้บริหารได้พิจารณาหรือเปล่านั้นว่าสมมุติฐานของผู้ก่อการร้ายนั้นมาจากไหน เรายอมรับว่าอาจจะมอดมคติทางการเมืองผิดกันบ้าง แต่ก็คงไม่มากเช่นนี้ ที่ปรากฏจากการปราบปราม จากผู้มีเกียรติได้กล่าวนี้ มีคนไทยเป็นจำนวนมาก ทำไมคนไทยเหล่านั้นจะไม่รักชาติหรือ คนไทยเหล่านั้นก็คิดว่าทุกคนมีลูกมีเมีย มีบ้านมีครอบครัว มีทรัพย์สินสมบัติ ทำไมเขาจึงจะต้องหนีไปเข้าป่าไปพรมานและมาต่อสู้กับรัฐบาลนะ เขามีความบังคับใจอะไร อยู่ตรงไหน ทำไมมันจึงเป็นเช่นนี้ อันนี้ผมคิดว่าถ้าเราแก้ถูกสมมุติฐานนั้นนะ เข้าใจว่างบประมาณเราก็จะประหยัดตามนโยบายของรัฐบาลในข้อที่ ๗ ที่แถลงไว้ต่อสภาเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ว่ารัฐบาลนี้จะใช้งบประมาณโดยประหยัด โดยนโยบายรัฐบาลได้แถลงต่อสภานั้นแล้ว และประหยัดตามนโยบายนั้นหรือเปล่า ถ้าไม่ประหยัดแสดงว่าผิดนโยบายที่แถลงไว้ต่อสภาอย่างหนึ่ง แล้วก็ทำงานไม่ถูกต้องอย่างหนึ่ง รักษาโรคไม่ถูกจุดหมายอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นในโอกาสนี้ โอกาสที่ทองของสภา อยากจะชี้สาเหตุบางประการที่ผู้ก่อการร้ายเพิ่มพูนขึ้นมา ถ้าเราไม่แก้สาเหตุไม่แก้จุดมันจะไปแก้ปลายเหตุมัน ผมว่ามันยังต้องเพิ่มงบประมาณขึ้นเรื่อย ๆ การเพิ่มขึ้นอีกเพียง ๓๕๐ ล้านบาทนี้ เรายังไม่ได้คิดว่าอนุมาตราอื่น ๆ อีก ซึ่งมีผลพลอยชบวนการณ์ไปด้วย คือ ค่าตอบแทน สำหรับผู้ได้รับอันตรายในการปราบปรามอีก ๔ ล้านบาท เงินสำหรับสู้รบข้าราชการปราบปรามอีก ๔๕ ล้านบาท รวม ๓๙๙ ล้านบาท เกือบ ๔๐๐ ล้านบาท ถ้าหากว่าจะเอารวมอนุมาตรา (๑๙) ในมาตรา ๔ เงินสำรองจ่ายอีก ๑๒๐ ล้านบาท แล้วเงินจำนวนนี้จะต้องถึง ๕๑๙ ล้าน เงิน ๕๑๙ ล้านนี้ ถ้าเราใช้ในทางที่ถูก เชื่อแน่ว่าเราจะได้ประโยชน์อย่างมาก คิดดูว่าการศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงได้เพียง ๒๕ ล้านบาท เพื่อพัฒนาการศึกษาที่จะช่วยคนซึ่งไม่มีที่เรียนเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ นี่เพียง ๒๕ ล้านบาท แต่เราต้องถล่มทลายเงินซึ่งใช้ไม่ถูกนี้ตั้ง ๕๑๙ ล้านบาท ท่านได้คิดหรือเปล่า ฝ่ายบริหารได้คำนึงเรื่องนี้บ้างหรือเปล่านั้นผู้แทนที่รัก เราทุกคนได้เข้ามาเพื่อประชาชน เราพูดด้วยความบริสุทธิ์ใจ ผมไม่ได้คิดที่จะกระแทะกระแทะรัฐบาล ไม่ได้คิดที่จะว่าหรือจะพูดเสียดสี แต่ผมมีความหวังดีต่อประชาชน ๓๐ กว่าล้านคน ซึ่งควรจะได้รับความคุ้มครอง และใช้เงินอย่างดีและถูกต้องที่สุด

ผมอยากจะชี้สาเหตุได้ว่า ทำไมผู้ก่อการร้ายมันจึงเพิ่มขึ้นเหมือนดอกเห็ด เพิ่มยิ่งกว่าดอกเบี๋ยเสียอีก อันนี้มันเป็นสิ่งที่น่าคิด ทำไมเราถึงไม่คิดหรือ แล้วทำไมไม่รู้ อันนี้ผมก็ไม่เข้าใจหรือเราชะลอการปราบปราม เพื่อให้มันเพิ่มงบประมาณขึ้นเพื่อการอย่างใดอย่างหนึ่งหรืออย่างไร ท่านที่รัก ท่านประธานครับ สาเหตุที่เพิ่มพูนผู้ก่อการร้ายนี้ ถ้าหากว่าทางการรัฐบาลผู้บริหารจะได้เอาใจใส่แก้สาเหตุแล้ว ปลายเหตุมันก็ค่อยสงบไปเอง ผมจะชี้สาเหตุซึ่งไม่แน่ใจว่าฝ่ายบริหารจะรับไปหรือไม่ แต่ถ้ารับก็อาจจะเป็นผลดี แต่ถ้าไม่รับผมก็เศร้าใจและเศร้าใจแทนประชาชน ๓๓ ล้านคน ๓๐ กว่าล้านนี้ด้วย คือสาเหตุสำคัญซึ่งรู้กันอยู่ทั่วไป แม้แต่สภาวิจัยก็รู้ สาเหตุสำคัญนี้คือประชาชนซึ่งต้องการคอร์รัปชันซึ่งทำไม่ได้ผล และเพิ่มพูนมาตลอดเวลาเลย นี่อันนี้สาเหตุสำคัญอันหนึ่ง สาเหตุที่ ๒ การข่มเหงรังแกประชาชนของข้าราชการประเภทบางพวกซึ่งมีอยู่ เพราะฉะนั้นจึงเห็นได้ว่าพวกผู้ก่อการร้ายนี้จะไม่ทำร้ายใคร นอกจากบุคคลที่เป็นข้าราชการบางประเภทซึ่งเคยข่มเหงเขาма เขาจึงผูกพันและใจเจ็บเหลือเกิน สาเหตุที่ ๓ ข้าราชการไม่เข้าถึงประชาชน ทำตัวเป็นเจ้าของขุนมูลนาย แบ่งว่าฉันเป็นคนสำคัญ เป็นคนชั้นสูง ประชาชนเป็นคนอะไรก็ไม่รู้ เมื่อเป็นอย่างนี้ประชาชนจะให้ความร่วมมืออย่างไร ข้อร้ายที่สุดซึ่งผมชี้ให้เห็นก็คือว่า เอาผู้ก่อการร้ายมาเป็นที่ปรึกษา คือผู้ก่อการร้ายคนใดเมื่อเข้ามามอบตัวแล้ว ถือว่าคนนี้มีค่าสำคัญให้เป็นที่ปรึกษา แต่ท่านลืกคิดหรือไม่ว่า ผู้ก่อการร้ายนั้นะ ครั้งหนึ่งได้เคยปิดสวนยาง ครั้งหนึ่งได้รีดไถ แต่ไม่ได้รับสมเจตนา เมื่อตัวมาอยู่ฝ่ายตำรวจแล้ว ก็ไปชี้ว่าคนที่ไม่ให้สตางค์ถูกรีดไถนี่คือผู้ก่อการร้าย คนดีถูกจับ ถูกจับมาอีก คนดีถูกจับ เมื่อคนดีถูกจับ ญาติพี่น้องคนดีก็มากน้อยที่ชิงชังต่อวิธีการทำเช่นนี้ ที่สำคัญที่สุดก็คือว่า จับคนดี ๆ มากมาย เมื่อจับมาแล้วที่คุมขังก็น้อย ไม่จุ ทำอย่างไรกันดี ส่งฟ้องศาลก็ไม่ทัน ปริมาณเราก็มามาก ญาติวันนี้มาส่งข้าว พรุ่งนี้มาส่งข้าวมะรินบอกไม่มี ก็บอกว่าหายไป แล้ว มีคนมารับไป อยู่ในกรงขังตำรวจมีคนมารับไปได้อย่างไร อีก ๓-๔ วัน ปรากฏว่าศพลอยอยู่ในแม่น้ำเสียแล้ว เป็นอย่างนี้ส่อให้เกิดความชิงชัง ความเคียดแค้นอย่างรุนแรง จะมีวิธีใดแก้ได้หรือไม่ ในการเอาผู้ก่อการร้ายมาเป็นที่ปรึกษาของฝ่ายตำรวจหรือฝ่ายผู้พิชิตผู้ก่อการร้ายนี้ แล้วข้อสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ผู้สุจริตต้องหวาดระแวงเสมอว่า จะถูกกล่าวหาในฐานะเป็นผู้ก่อการร้ายเมื่อไรก็ไม่รู้ เขาหวาดระแวงอยู่ตลอดเวลา อยู่บ้านก็ไม่สุข หวาดภัย

จะมาอยู่ตลอดเวลาเลย เฉพาะที่ภาคใต้มีอีกประการหนึ่งที่ยากจะเรียนให้ผู้บริหารได้ทราบ ผู้รับผิดชอบต่อแผ่นดินได้ทราบไว้ว่า ทางภาคใต้นั้นประชาชนรู้สึกว่าได้รับการชมเชยในด้านการศึกษา ประชาชนมีความรู้สึกว่าได้รับการชมเชยในด้านการศึกษา กล่าวคือ เช่นโรงเรียนฝึกหัดครู.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ ขอร้องนิดหน่อยครับ นี่มันจะออกไปแล้ว

นายสวาสดิ์ สุมาลยศักดิ์ (พระนคร) : ผมจะชี้ให้เห็นว่าทำไมถึงมีผู้ก่อการร้ายมาก เป็นอย่างไร ประธานครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เปล่า คือเรื่องการศึกษาสงศึกษาอะไร ถูกชมเชยในเรื่องการศึกษามันจะออกไปแล้วครับ ขอท่อน้อยครับ

นายสวาสดิ์ สุมาลยศักดิ์ (พระนคร) : ก็จะมีเหตุไม่ได้หรือครับ ก็เราจะชี้เหตุให้เห็นว่า ควรจะจัดอย่างไร ท่านประธานครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : นี่เป็นเรื่องจะปรับปรุงการศึกษาอย่างไร มันไปอย่างนั้นครับ

นายสวาสดิ์ สุมาลยศักดิ์ (พระนคร) : อันนี้เป็นเหตุให้ประชาชนชิงชัง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เหตุที่ขึ้นมาทุกอันผมก็รับฟังอยู่แล้วครับ

นายสวาสดิ์ สุมาลยศักดิ์ (พระนคร) : แต่ว่าข้อนี้สำคัญมาก ถ้าหากว่าได้ชี้บางที่รัฐบาลอาจจะปรับปรุงได้ อาจจะปรับปรุงได้ คือรับฟังไป เพราะมีข้อที่ผมอยากจะชี้แจงข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์แก่ชาตินี้ครับ ผมไม่ใช่ตั้งใจว่าจะเอาอย่างนั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : แต่ว่าอย่าให้มันยืดยาวนักนะครับ

นายสวัสดิ์ สุมาลย์ศักดิ์ (พระนคร) : ครับ ๆ ขอบคุณท่านประธานครับ คือว่า
 อย่างโรงเรียนฝึกหัดครู เราก็มารู้ว่าพวกภาคใต้ไม่ได้เรียนและไม่อยากเรียน แต่ความจริง
 ไม่เป็นเช่นนั้น คนใต้อยากเรียนจริงๆ แต่ปรากฏว่าคนทางภาคกลางนี้ย้ายสามะโนครัวไป
 ของผู้มีอำนาจบ้าง ไปเข้าเรียนเที่ยวแย่งที่เขาหมด เขาไม่ได้เรียน และโทษว่าเขาไม่เรียน เขา
 อยากจะเรียน จะแก้ไขโดยวิธีอะไร อย่างนั้นะครับ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนฝ่าย
 อิสลามนั้นได้รับการอบรมในเรื่องศาสนา ซึ่งเรียกว่าสำนักศึกษาฝ่ายศาสนาอิสลามนั้น ที่เรียกว่า
 ปอเนาะ บัดนี้จะถูกสั่งปิดในปีต่อไปแล้ว ในเมื่อคนทุกคนเมื่อถูกบังคับให้เรียนเพียงแค่
 ประถมศึกษา คือชั้นปีที่ ๔ หรือขยายถึงปีที่ ๗ เมื่อพ้นปีที่ ๗ ไปแล้ว บุคคลย่อมมีเสรีภาพ
 ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๔ ในการศึกษาอบรม ทำไมเราจะบังคับว่าแก่จะเรียนไม่ได้นะ
 ต้องเป็นอย่างนั้น ต้องเป็นอย่างนี้ การบังคับให้เรียนตามอย่างนั้นอย่างนี้เป็นคอมมิวนิสต์
 ต่างหากละ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการเรียน พ้นประถมศึกษาไปแล้ว เราบังคับจิตใจคนให้
 คนกระเทือนใจในลักษณะเช่นนี้ รัฐบาลจะมีข้อแก้ไขอย่างไรบ้างหรือไม่ เป็นเหตุอย่างหนึ่ง
 ให้เกิดความชิงชัง ผมว่าถ้าแก้ไขจะเป็นเหตุให้เกิดความสงบอย่างหนึ่ง ผมอยากจะพูดมาก
 กว่านี้แต่ว่าเกรงว่าท่านประธานจะเข้าใจว่าเสียเวลา แต่ผมว่าถ้าพูดแล้วเป็นประโยชน์ แต่ว่า
 เมื่อเห็นว่าจะเสียเวลา ผมก็ขอชี้แจงแต่เพียงเท่านี้ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : กระผมอยากจะขอทราบเรื่องเกี่ยวกับงบ
 ปรามปรามนี้เพื่อจะทราบเรียน ๆ หนา ๆ รองนายกรัฐมนตรีจะได้ทำความเข้าใจอันดีระหว่าง
 ฝ่ายประชาชนกับทางรัฐบาลให้ดีขึ้น กระผมรู้สึกมีความยินดีอย่างหนึ่ง คือได้มีโอกาสหายใจ
 ในสภานี้มาเกือบจะ ๒ ปีกับอีก ๑ เดือน ซึ่งผู้แทนที่เป็นมาหลายสมัยก็รู้สึกว่าจะเป็นปีกว่า ๆ
 คราวนี้ก็ ๒ ปีก็ยังไม่เห็นเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น ก็รู้สึกว่าเป็นบุญคุณอย่างใหญ่ยิ่ง แต่เพื่อให้
 ท่านรัฐบาลของกระผมนี้ได้เข้าใจปัญหาของบ้านเมืองได้อย่างแจ่มชัด กระผมจึงอยากจะ
 ยินยัดพูดปัญหาคอมมิวนิสต์นี้จนกระทั่งทำให้เขาว่ากระผมเป็นคอมมิวนิสต์ ทั้งนี้ก็เพราะว่า
 เราอยากจะแสดงความจริงจั่งให้รัฐบาลเห็นอย่างจริงจั่ง ว่าที่เราพูดนี้เราพูดด้วยความจริง ได้

มาจากเขาจริง ๆ เมื่อท่านได้กล่าวว่ากระผมเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ กระผมก็ยินดีที่จะเป็นตามทีกล่าวหา เมื่อกระผมไปเยี่ยมราษฎรประมาณสัก ๓ เดือนมานี้ กระผมยังมีข่าวหนึ่งมาทราบเรียนท่านสมาชิกสภาผู้แทนทั่วประเทศให้ทราบว่า บ้านเมืองเดี๋ยวนี้มีชื่อมีแป๊ะขึ้นแล้วในต่างจังหวัด คำว่า "ชื่อแป๊ะ" นี้ หมายความว่ามันต้องมี ถ้าไม่มีมันไม่เป็นบ้านเป็นเมือง ที่นั่นมันมีแล้วกระผมดีใจอย่างหนึ่งว่า คำว่า "อำนาจตุลาการ" นี้เป็นของศักดิ์สิทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์อย่างไร เมื่อตอนกระผมได้รับเลือกตั้งปรากฏว่าได้มีครูประชาบาลคนหนึ่งเป็นครูใหญ่อยู่ที่ กิ่งปลาปาก ในขณะที่ปรากฏว่าแกไปในงานบุญบั้งไฟ ก็ได้มีปลัดอำเภอคนหนึ่ง สำเร็จจากรัฐศาสตร์ใหม่ ๆ ไปเป็นปลัดอำเภอที่นั่น และได้มีทหารคนหนึ่ง ชื่อว่าจ่าอะไรกระผมจำไม่ได้ และมีพลทหารอีก ๓ คน กระผมจดไว้นะครับ ประเดี๋ยวกระผมจะอ่านให้ฟัง ได้ร่วมกันไปในงานนั้น ก็ปรากฏว่าในงานนั้นเขามีการแข่งบั้งไฟกัน เดินรอบบริเวณวัด ปลัดอำเภอคนนั้นก็เข้าไปคุยกับครูประชาบาลคนนั้น คุยกันไม่ถึง ๒ คำ ปรากฏว่าทหาร ๓ คน พลทหารกับจ่าคนนั้น ไปกระชากคอครูประชาบาลขึ้นไปบนรถยนต์คันหนึ่งแล้วรถยนต์นั้นเกิดเป็นรถโดยสารก็มีคนนั่งไปด้วย ๖ คน พอไปถึงกลางทางก็กระชากคอกันลงมาเตะแกถีบแก และก็เอาปืนยิงต่อหน้าประชาชนในกิ่งปลาปาก พอยิงแล้วก็เอาน้ำมันที่รถนะ มีอยู่ ๑ ปี๊บ เทลงไปเผาต่อหน้าประชาชน เมื่อเป็นอย่างนี้คณะชาวบ้านพวกกลุ่มพวกสมาชิกสภาตำบลก็ได้ซุบซิบกันว่า บ้านเมืองเป็นอย่างนี้จะทำอย่างไร ใครจะกล้าไปแจ้งความตำรวจบ้าง ไม่มีใครกล้า ใครจะไปแจ้งความนายอำเภอบ้าง ไม่มีใครกล้า เพราะใครแจ้งความ รายไหนก็รายนั้นจะต้องถูกฆ่าตาย เมื่อเป็นอย่างนี้ก็พอดีกระผมได้รับเลือกตั้งใหม่ ๆ กระผมไม่นึกเลยว่าจะมีผู้หญิงคนหนึ่งเดินทางมาเคาะประตูที่หน้าบ้านกระผมกลางคืน บอกว่าอยากจะพบ ส.ส. ไชแสงมาก ก็ได้มาแล้วเรื่องนี้ให้กระผมฟัง กระผมก็ทำเรื่องนี้เสนอกกรมตำรวจด่วนที่สุดเป็นความลับ ปรากฏว่ากระผมกลับเมื่อสองวันนี้ ศาลจังหวัดนครพนมได้พิพากษาให้ประหารชีวิตจำคุกคนนั้นและทหารคนนั้นจำคุกคนละ ๒๐ ปีทั้ง ๓ คน ส่วนปลัดอำเภอนั้นหนีไปอยู่เวียงจันทน์แล้ว สิ่งเหล่านี้กระผมจึงอยากจะให้ความมาถึงงบประมาณ ๓๕๐ ล้านบาทนี้ว่า ในขณะที่เขาไปฆ่าครูประชาบาลนี้เขาได้ใช้เงินบนี้หรือเปล่า นี่ก็เป็นที่สงสัย เพราะถ้าหากกระผมจะไม่เมบอกว่าจะใช้เงินบนี้ก็อาจจะไม่จริง เพราะกระผมได้พยายามสังเกตดูท่านรองนายกรัฐมนตรี

กระผมขอพูดต่อหน้าท่านประธาน ซึ่งเป็นที่เคารพของกระผมด้วยว่า เป็นคนมีบุคลิกลักษณะดีมากในด้านนักเลง รักพวกรักพ้อง นี่ต้องยอมรับ คนที่เป็นหัวหน้าคนต้องเป็นอย่างนี้ ถึงคราวเด็ดขาดต้องเด็ดขาด แต่กระผมเองไม่ยอมเป็นอำนาจที่จะให้ข้าราชการประจำต้องมาหลอกล่อ ประภาส ซึ่งเป็นญาติของกระผม เป็นความจริงครับ นี่ไม่ยอมเป็นอำนาจ ถ้าจะให้กระผมเคารพท่านกระผมต้องพูดความจริงอย่างนี้ ท่านจะเอาเงินงบประมาณนี้เพื่อเป็นเครื่องมือหากิน เพื่อจะเช่นฆ่าประชาชน ทำลายประชาชนซึ่งเกิดบนผืนแผ่นดินไทยอันเดียวกันกับพวกเรานี้ กระผมจะไม่ยอมเป็นอำนาจ เราเชื่อว่าผู้แทนทุกคนไม่ปรารถนาที่จะเห็นการต่อสู้ทางการเมืองนี้ด้วยเลือดและน้ำตา เราไม่ต้องการที่จะเห็นการประหารประหารคนไทยด้วยกัน โดยการใช้อำนาจของคนนับหมื่นนับแสนเป็นเดิมพัน และเราไม่ต้องการที่จะเห็นเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นในประเทศใด ๆ ในโลกนี้ แม้แต่ในใจกลางของทวีปอาฟริกาบนี้ เป็นงบประมาณสำคัญถึงแม้จะเป็นงบน้อยกระผมก็ไม่ตัด ท่านจะเอาเพิ่มมากกว่านี้ก็ได้ มหาอำนาจชั้นหนึ่งของโลกลดธงลงครึ่งเสา คืออเมริกาได้ใช้งบปราบเวียดนามเป็นหมื่น ๆ ล้าน ไม่สามารถที่จะปราบปรามกองทัพประชาชนได้ นี่เป็นข้อเท็จจริงประการใด ท่านไปสืบดูท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ การเช่นฆ่าประชาชนนั้นไม่สามารถที่จะเช่นฆ่าหมดได้ เพราะประชาชนได้มีวิญญานการต่อสู้ ได้หล่อหลอมความคิดได้หล่อหลอมวิญญานของเขามาด้วยการต่อสู้ เพราะการข่มเหงรังแกของพวกเวียดนามใต้ซึ่งเป็นลูกน้องของโง่ดินเดียม โง่ดินเดียมทำอะไรมา เหยียนเกาก็ทำอะไรมานั้นละกำลังจะเกิดขึ้นกับเมืองไทยทุกวันนี้.....

(เรืออากาศตรี บุญยง วัฒนพงศ์ (อุตรดิตถ์) ได้ยกมือขึ้น)

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : อ้าว ท่านยกมือ พูดเลย เชิญ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านทักหวังอะไรครับ ว่ามาเลย

เรืออากาศตรี บุญยง วัฒนพงศ์ (อุตรดิตถ์) : การพูดใด ๆ ก็ตามในสภาฯ ถ้าหากว่าไปเกี่ยวข้องกับประเทศเพื่อนบ้านอันเป็นมิตรประเทศของประเทศไทย กระผมก็อยากจะให้และอยากจะวิงวอนสมาชิกสภาผู้แทนซึ่งเป็นผู้ทรงเกียรติในที่นี้ อย่าได้ก้าวร้าวไปถึง

มิตรประเทศ เพราะฉะนั้นในการที่พวกเราจะมาร่วมกันพิจารณางบประมาณ กระทบก็อยาก
จะให้สมาชิกสภาผู้แทนอันเป็นสมาชิกของปวงชนชาวไทยได้พิจารณาเฉพาะปัญหาของประเทศไทย
เท่านั้น ขอขอบคุณครับ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ขอขอบคุณครับ ที่กรุณาให้เกียรติกระผมใน
การที่จะเตือนด้วยความเจตนาดีครับ กระผมขอเรียนด้วยความสัตย์จริงไว้ว่า กระผมมิได้
ก้าวร้าวเลย กระผมนึกถึงเพื่อนบ้านของกระผมที่กำลังถูกกดขี่รังแกเช่นเดียวกัน เราจะไม่
ยอมให้รัฐบาลชุดนี้ต้องไปเป็นมือเป็นตีนของเพื่อนบ้านนั้นซึ่งไม่ยอมปลดตัวออกจากความ
เป็นทาส ไฮจิมีนทร์เขาพาประชาชนลุกขึ้นต่อสู้เพื่อเอกราชมา ๓ ประเทศเขาสู้กันมา เขาสู้จนได้
เอกราช กระผมไปฝรั่งเศสคราวนี้ ท่านรองนายก ฯ ครับ.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณไชแสง ฯ คำว่า "ทาส" นะเราเคยให้ถอน
ทีหนึ่งแล้ว อย่าพูดในที่นี้เลย

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : เปล่า คำว่า "ทาส" หมายความว่าคนไหนกด
ขี่ข่มเหงรังแกประชาชนในประเทศไหนก็ตาม กระผมถือว่าคนนั้นทำลายข่มเหงน้ำใจคนทั่วโลก
เหมือนกัน กระผมชอบคนเกิดในโลกนี้มันเท่ากันหมดนะครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เท่ากัน อย่าใช้คำว่า "ทาส"

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : อ้อ ทาสนี่มันเป็นอย่างไรครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คือ ทาส.....

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : คำว่าเป็นทาสนั้นเขาก็ยังเอามาไว้บนหัว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เลิกแล้ว ฯ อย่าใช้คำว่า "ทาส"

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : เลิกแล้ว ผมก็ยังระลึกถึงอยู่ ไม่อยากจะให้มัน
คืนมาอีก ขอโทษครับ ท่านประธานที่เคารพ การพูดอย่างนี้นะครับ กระผมพูดอาจจะเป็น

การใช้อารมณ์หรือใช้อะไร ความจริงไม่ได้มีอะไรหรอก มันออกมาโดยหัวใจ กระผมไม่มีความคิด คดทรยศต่อท่านอะไรแต่อย่างใดหรอกครับ คืออยากจะพูดๆ เสียครับ เพราะมันหมกหมมมา ท่านรองนายกฯ ไปนครพนมเมื่อสองวันนี้ กระผมอยากจะไปกับท่าน กระผมไปรับท่านที่ สนามบิน กระผมอยากจะนั่งไปด้วย นั่งเฮลิคอปเตอร์ไปที่ไหนแถวอะไร อยากให้ไปเห็น ประชาชนนี้เกิดความรังเกียจ รังเกียจข้าราชการ รังเกียจมากที่สุดทีเดียว ไม่ใช่รังเกียจธรรมดา เมื่อเป็นอย่างนี้ งบนี่มันเป็นงบซึ่งเราจะเอาไปปราบปรามเขา กระผมก็อยากจะให้เอาไปใช้ ให้เป็นประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรองนายกฯ เคยปรารภไว้แล้วว่า อยากจะปลุกใจ เยาวชนของชาติให้มีความรักชาติในเมื่อประชาชนรักชาติแล้วประชาชนก็พร้อม เมื่อประชาชน พร้อมทุกคนแล้วการทำสงครามใดๆ เราต้องชนะแน่ นี่ประชาชนไม่พร้อม ไม่พร้อมอะไร สักอย่าง เรามีแต่ไปปราบปรามเขาหาเรื่องใส่เขาๆ เดียวนี้สิ่งหนึ่งมันเกิดขึ้นซึ่งจะแก้ไขไม่ ไหวแล้ว ให้ท่านสังเกตดู สังเกตดูนะครับ ก่อนนี้ชาวบ้านของเราจะไปมาหาสู่กันนี้ ก็มีแต่การ ต้อนรับขับสู้กันด้วยความจริงใจ แต่เดี๋ยวนี้ชาวบ้านของเรานั้นพอคำมาจะปิดประตูดับไฟ เพราะกลัวถูกยิง เราต่างสงสัยเราต่างระแวง เราต่างไม่ไว้วางใจกันหมด เพราะงบนต่างๆ เหล่านี้ ไปทำให้กระผมได้มีเพื่อนเป็นอาสาคนหนึ่ง บอกว่า "ท่านครับ ท่าน ส.ส. ท่านอย่าไปยุ่งนะเรื่อง เงินต่างๆ เงินปราบปราม เงินอะไรนี้ เพราะพวกผมนี่มันมีโอกาส มีโอกาสได้เอาเงินนี้มาช่วย เดียวนี้มันกำลังเข้ามาเยอะ คอมมิวนิสต์เข้ามา" วันหนึ่งกระผมก็อยากจะเห็นคอมมิวนิสต์ เป็นอย่างไร ตอนนั้นกระผมเดินทางไปที่ตำบลพระซอง กระผมได้ทราบข่าวอย่างนี้ครับ ท่าน รองนายกฯ เดียวนี้ยังเป็นที่ระลึกลูกอยู่ วัดๆ หนึ่งชื่อว่าวัดพระซอง วันนี้เป็นวัดซึ่งอยู่ในกลางๆ บ้านนั้น พอเข้าไปสี่ครึ่งในวัด จะเห็นข้างล่างของวัดนี้เป็นห้องคุ่มขัง ห้องคุ่มขังประชาชน เอาประชาชนของเราลากเข้าไปไว้ คุ่มขังไว้ แล้วดึงออกมาตีครับ ตีเหมือนกับตีวัวตีควาย ประชาชน ก็มองดูกันเต็มหมด มองดูเต็มหมด ที่นี้กำหนดคนนั้นแกล่เกิดเห็นเข้า แกล่บอกว่าผมทนไม่ไหว แล้ว กระผมก็เลยไปแจ้งอำเภอ พอไปแจ้งอำเภอเท่านั้น กลับมากำหนดคนนั้นถูกยิงตาย ชื่อว่า กำหนดหน่อครับ ไม่มีใครกล้าพูดเลย กระผมถึงว่าสิ่งเหล่านี้แหละครับ พอเราพูดอย่างนี้ก็จะ ได้ทำความเข้าใจอันดีระหว่างฝ่ายปกครอง เดียวนี้สิ่งหนึ่งซึ่งท่านจะแก้ไขไม่ไหวก็คือท่านไป ให้อำนาจๆ คนไม่มีความรู้เรียกว่า "อาสา" อาสาที่ก่อนนี้แกล่เคยเป็นนักเลงปล้นวัวปล้นควาย

แกมาแต่งเครื่องแบบเขียว ๆ เข้า แต่งแบบทหาร ทหารก็แต่งแบบตำรวจ ตำรวจแต่งแบบทหาร บางคนก็แต่งลายกับแก๊ เอ มันอะไรต่ออะไร คือมันสับสนไปหมด ทีนี้พวกก่อการร้ายที่อพยพ ออกไปอยู่ป่าแก๊ก็แต่งเครื่องแบบลายกับแก๊นี้เข้ามา มายิงตำรวจทหารอีก ตำรวจทหารนี้ถูกยิง ถูกผู้ก่อการร้ายยิง เพราะมันปลอมตัวกันได้หมด เดียวนี้หมายความว่าประชาชนในเครื่องแบบนี้ ประชาชนตกใจหมด แล้วเดี๋ยวนี้ไม่อยากจะเข้าใกล้เลย กลัวเครื่องแบบ ทำอย่างไรจึงจะหาย ครับเรื่องนี้ จะแก้ไขให้หายได้อย่างไร กระทบจึงเป็นห่วงมาก กระทบอยากจะขอทราบเรียน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายด้วยว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๗ จะมีคอมมิวนิสต์เกิดขึ้นในประเทศ ครั้งแรก คืออำเภอนาแก ปี ๒๔๙๘ กระทบถูกตำรวจให้เป็นคอมมิวนิสต์ ปี ๒๔๙๘ มาจนถึงปี ๒๕๐๘ ปรากฏว่าคอมมิวนิสต์มันลามมาสู่คนนคร มันลามไปหนองคาย มันลามมา เขตภูพานไปหมด มันกระโดดไปอยู่ที่เชียงราย มันลงมาสู่พิทลุง มันกำลังไปสู่ยะลา ทำไม่ถึง เร็วนัก ก็เป็นเรื่องแปลกใจนัก ผลสุดท้ายที่กระทบเข้าไปหาพวกชาวพระซอง กระทบบอกว่า พาผมไปหาหน่อยเถอะ พวกไปอยู่ป่าเป็นอย่างไร คนบอกว่า แหมครบถ้าเขารู้แล้วตายนะ นายนะ ตายเป็นตายกระทบให้เขานัดให้ พอวันนั้นเวลากลางวันบอกพาให้ไปอยู่กกยางงันซี้ซี้ใหญ่ ๆ หันเด้อ อันฮู้ซี้ซี้ ฮู้ซี้ซี้ หมายความว่าอะไร เขาเรียกโพรงไม้ โพรงไม้สำหรับใส่ ซี้ซี้นะ ให้นายไปยืนอยู่ หันเด้อ ซี้ซี้ แปลว่าชัน ภาษาไทยนี่แปลว่าชัน แต่ท่านรองนายก ๆ ท่านรู้ท่านอยู่อีสาน กระทบก็ไปยืนอยู่ที่นั่นครับ ในขณะที่ไปยืนอยู่ที่นั่นปรากฏว่าประเดี๋ยว ได้ยินเสียงผิวปากมา เอ๊ะ กระทบก็ตกใจ เอาแล้วเด้อ เอาแล้วเด้อว่านี่.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : รวบรวมหน่อย

นายไชแสง ลูกใส (นครพนม) : เปล่า จะได้ให้ท่านมองเห็นภาพ แหมครบประเดี๋ยว เห็นคนเดินมาสองคนครับ ผู้หญิงครับ แก๊ ๆ สองคน และมีผู้ชายเดินมาคนหนึ่ง และแก ไม่มีอะไรมีผ้าพลาสติกผืนเดียว กระทบถามว่าทำไมถึงอยู่ในป่านานนัก อยู่มาก็ปีแล้ว อยู่มา สองปีแล้วคะ ทำไมถึงอยู่ โอ๊ย ดิฉันอยากกินข้าวแท้ ๆ ค่ะ เพ็นพันชิม่า เจ้ากินเข้าจ้งได โอ๊ย ก็ลูกฉันอยู่หมู่บ้านนั้นแล้วเอามาส่ง ลูกแอบไปส่ง ส่งข้าวพ่อแม่ เข้ามาไม่ได้แล้วเจ้านอนจ้งได้ เวลาฝนตก ฝนตกเอาผ้าพลาสติกนี้เหล่านอน ดุซึครับคนอยู่บ้านสบาย ๆ ไปอยู่ในป่า นี่ครับ

เหตุการณ์นี้ กระผมว่าท่านรองนายก ฯ ฟังกระผมดี ๆ รับรองว่าเรื่องนี้จะต้องเป็นเรื่องจริงอย่างเด็ดขาด ท่านจะต้องเห็นเด็ดขาด ถ้าไม่จริงแล้วโคตรพ่อของกระผมขอให้รีบตีไปหมด เรื่องจริง ๆ ไปเห็นมาแล้ว กระผมจึงอยากจะถอดหัวใจให้ท่านฟังกระผมได้พบท่านครั้งไหน กระผมสบายใจ สบายใจ แต่ครั้งไหนก็เข้าใจทุกที ไม่แก้สักที ซ้ำหลวงทุกวันนี่เข้าไปก็พูดกันแล้ว บอกว่าจะแก้แก้เดี๋ยวนี้ก็ยังไม่กล้าเข้าไปแก้อีก เพราะว่าต่างคนต่างไม่เข้าใจกัน กระผมถึงเป็นท่วงนักรับท่วงว่า เงินบนี้ถ้าท่านรองนายก ฯ ไม่มีโอกาสคุมในฐานะท่านเป็นผู้อำนวยการ หรือจะไม่คุมก็เอาไปใช้เป็นประโยชน์อย่างอื่นเถอะครับ อย่าไปปราบเลยในเรื่องนี้ลอง ๆ เลิกปราบดูสิสักปี ลองเลิกปราบดูสิสักปีมันจะมากสักเท่าไร แล้วที่นี้ลุงคนหนึ่งครับ ชื่อว่าลุง สอแกลเป็นคนแก่อยู่นั้น.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ คุณไชแสง ตัวอย่างมันมากเกินไปแล้วนะ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : มันไม่ใช่ตัวอย่าง ก็เขตกาฬสินธุ์ ท่านยังบอกกระผมวันนั้น คุณไชแสง มันลามมากกาฬสินธุ์นะ ท่านก็ยังบอกกระผมนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็ใช่ แต่ว่าตัวอย่างมันมากไปแล้ว

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ท่านบอกให้ผมพูด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : นั้น พอแล้ว ตัวอย่าง เอาอย่างอื่น ๆ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : เอา ๆ เอาละกระผมจะไม่พูดตัวอย่าง คือแกลบอกว่ากะทะนี้ครับ กะทะที่ต้มน้ำร้อนนี้มันจะเดือดที่ไหนก่อน แกลถามกระผม โย่ว มันก็เดือดกลางกะทะนั่นแล้ว กระผมว่า คือกระผมไม่รู้ว่ามันเดือดที่ไหนก่อน แกลว่าไม่ใช่ มันเดือดที่ริมกะทะ ทำไม่ถึงเดือดที่ริมกะทะ เดี่ยวนี้รัฐบาลนั้นเขาปู้จู้จี้รัฐบาลนี้ครับ เขาปู้จู้จี้แต่ นายอำเภอกับตำรวจนี้ครับ ตำรวจเฮ็ดบ่ดี นายอำเภอเฮ็ดบ่ดี นี่แหละรัฐบาลบ่ดี แกลว่าอย่างนี้ กะทะนี้มันไปเดือดริม เพราะเอาคนไม่ดีไปอยู่ริมกะทะมันเดือดเข้ามา ๆ เดือดแสงเข้าเดือด

แสงเข้า บัดมันบันแล้วกรุงเทพฯ ไปเปิดเดือครับ เดือ มันบัน หมายความว่าเวลามันเดือตรงกลางไปหมด หมายความว่ากรุงเทพฯ จะไปหมด จะไม่มีแผ่นดินอยู่ ไปอยู่ได้วันก็อยู่ไม่ได้ มันจะเป็นอย่างนั้น แยกออก โอ ๆ กระทบได้ความคิดใหม่ๆ กระทบจึงบอกว่าอยากจะไปมีโอกาศ ถ้าหากท่านรองนายกฯ มีโอกาศบอกว่า เอ้า เอ้าสักอาทิตย์หนึ่ง ขอฟังพวกผู้แทนบ้านก้อการร้ายทั้งหลาย มาพบกระทบว่าจะได้ความคิดอะไรอีกเยอะ อย่าเลยข้าราชการประจำอย่ามาด้อมรองนายกฯ ของกระทบไม่ได้เด็ดขาด เดียวนี้ท่านจะยืนยันอยู่กับเขาอย่างไร ตัวอย่างมันมีมาแล้ว เมื่อจอมพล ป. มีอำนาจ จอมพล ป. ก็ฟังพวกใกล้ชิดมาก ท่านก็ต้องไปตายที่ญี่ปุ่น เมื่อพลตำรวจเอก เผ่า มีอำนาจ ยิ่งคนทั้งมาคนทั้งก็ไปตายที่สวิสเซอร์แลนด์ เมื่อท่านจอมพล สฤษดิ์ มีอำนาจได้ทำลายระบอบประชาธิปไตยอย่างมากท่านก็ตายไปหมดแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดียว ๆ แหม คุณไชแสง ขอร้อง ๆ อย่านำให้มันนอกเรื่องไปมากนัก

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ไม่นอกเรื่อง บัดนี้เงิน ๓๕๐ ล้านบาทนี้ กระทบจึงเห็นว่าควรจะให้ท่านเอาไปปราบ ไม่ควรจะตัด ให้ปราบ ให้เพิ่มขึ้นอีก ให้มากกว่านี้ ถ้าหากท่านปราบประชาชนลงได้แล้ว กระทบจะขอให้ท่านประหารชีวิตกระทบกลางสนามหลวง

นายชินทร์ สระคำ (ร้อยเอ็ด) : กระทบได้ขอแปรญัตติไว้ ขอตัดงบประมาณในการปราบปรามออกทั้งหมด จำนวน ๓๕๐ ล้านบาท เหตุผลที่ขอตัดก็เพราะว่างงบประมาณในการปราบปรามนี้ หรือตัวเลขที่ตั้งมาเป็นการตั้งแบบรวบยอด กระทบในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชน มีหน้าที่ที่จะต้องมาควบคุมการใช้จ่ายเงินของประชาชนนั้นก็ย่อมจะทราบดีว่าเงินของประชาชนซึ่งตัวเองเป็นคนเฝ้าอยู่นั้นจะได้รับการใช้จ่ายไปในทางใดบ้าง มันเกิดประโยชน์อย่างไรบ้าง และมีความจำเป็นอย่างไรบ้าง ถ้าหากว่าการปราบปรามหรือการใช้จ่ายเงินนั้น เราสามารถที่จะรู้รายละเอียดได้ รู้ที่มาที่ไป เหตุผลว่ามันจะได้อย่างไร และเหตุผลมันจะเป็นอย่างไร กระทบก็อาจจะไม่ขอตัดก็ได้ และอีกประการหนึ่ง ที่ขอตัดนี้ก็เพราะว่าที่จริงนะเป็นการตั้ง

งบประมาณซึ่งมาอยู่ในงบกลางนี้ กระผมคิดว่ามันเป็นการตั้งให้แก่ส่วนงานที่ไม่เหมาะสม คือไม่มีหน้าที่ในการปราบปรามโดยเฉพาะ ถ้าหากว่าเราจะยกเอาเงินยอดนี้ไปตั้งไว้ในกรมตำรวจซึ่งมีหน้าที่โดยเฉพาะแล้วก็ปราบปรามกันอย่างจริงจัง ให้มีประสิทธิภาพอย่างนั้น กระผมก็ไม่มีข้อข้องใจแต่ประการใด กระผมมีความเคลงใจอยู่เสมอว่า เราได้มีการปราบปรามโจรผู้ร้ายก็ตาม ผู้ก่อการร้ายก็ตาม หรือคอมมิวนิสต์ก็ตาม มาเป็นเวลานานเหลือเกินหลายปีแล้ว ใช้เงินไปจำนวนมากมาย แต่ผลที่เกิดจากการปราบปรามนั้นก็คือว่าเราใช้เงินมากขึ้นทุกปี โจรผู้ร้ายผู้ก่อการร้ายหรือคอมมิวนิสต์ก็มากขึ้นทุกปี ก็แสดงว่าการปราบปรามนี้มันไม่มีผลประโยชน์อะไร นอกจากที่จะเจริญมากขึ้น และเท่าที่สังเกตได้สลับตราบฟังโดยประสบการณ์โดยเหตุผล โดยสามัญสำนึก หรือโดยวิถีใดก็แล้วแต่ กระผมเห็นว่าวิธีการปราบปรามหรือหลักของการปราบปรามนี้มันไม่ค่อยถูกจุด มันไม่ได้มุ่งไปที่สมุฏฐานหรือต้นเหตุ เราไม่ได้วิเคราะห์หรือวิจัยถึงมูลเหตุแห่งการเกิดผู้ก่อการร้ายอย่างถูกต้อง กระผมจะยกตัวอย่างให้เห็นสักสองตัวอย่าง สมัยนั้นกระผมเป็นนักหนังสือพิมพ์ ได้เดินทางไปที่สกลนครในฐานะนักหนังสือพิมพ์ แล้วก็ได้ร่วมไปกับ ขอภัยครับที่จะต้องเอ่ยชื่อ คือท่านอดีตผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร คุณโบแดง จันตะเสน เราไปเฮลิคอปเตอร์ในเขตภูพานซึ่งถือว่าเป็นเซ็นซิทีฟ แอเรีย (sensitive area) หรือว่าเป็นเขตผู้ก่อการร้ายหรือคอมมิวนิสต์ กระผมก็อยากจะรู้ว่าคอมมิวนิสต์นี้มันคืออะไร แล้วเราจะไปปราบปรามมันโดยวิถีใด ก็อยากจะไปอยากจะได้มาเขียนให้คนไทยทั้งหลายได้รับทราบว่ามันเป็นอย่างไร ก็ได้ติดตามไปกับนักหนังสือพิมพ์ฝรั่งเวลาไปนั้นเราไปเฮลิคอปเตอร์ แล้วก็ไปลงที่จุดนั้น ทางราชการก็มีหน่วยอยู่หน่วยหนึ่ง เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า แพท (PAT.) หรือพีเอิล แอคชั่น ทีม (people action team) กระผมไม่ทราบว่าจะเป็นหน่วยอาสาสมัครหรือไม่ทราบ แต่ว่าหน่วยนี้นะได้เกณฑ์เอาชาวบ้านวัยฉกรรจ์ ผู้ชายแต่งตัวแบบทหารมีอาวุธครบมือ แล้วไปที่ไหนก็ไปเป็นกลุ่มกันขึ้นเฮลิคอปเตอร์ไป แล้วก็ไปตั้งอยู่จุดใดจุดหนึ่งในเขตเซ็นซิทีฟ แอเรีย (sensitive area) ประมาณ ๓ หรือ ๔ วัน เป็นอย่างมาก แล้วก็ย้ายต่อไป ที่นี้กระผมโชคดีได้ไปบ้านที่ห้วยหวด ซึ่งเป็นบ้านเล็กๆ ในเขตภูพาน ห่างจากที่อยู่ของคอมมิวนิสต์ประมาณ ๓ กิโลเมตร ก็ได้ไปสังเกตการณ์ว่าเจ้าหน้าที่ที่ไปมีหลักการวิธีอย่างไรที่จะไปปราบปรามหรือไปศึกษาถึงมูลเหตุว่า ต่อไปเราจะ

แก้อะไร กระทบก็ไม่ทราบว่ามีว่าราชการจังหวัดในสมัยนั้นคือคุณโบแดง จันตะเสน
 ท่านได้ใช้วิธีการอย่างไร แต่ว่าซึ่งกระทบนี้ใช้วิธีเข้าถึงตัวประชาชน คือเดินขึ้นไปเลยที่บ้าน
 ห้วยหวด กระทบเดินขึ้นไปประมาณ ๒๐ หมู่บ้าน แล้วไปถามชาวบ้านว่ามีคอมมิวนิสต์จริงไหม
 ในครั้งแรกเขาบอกว่าไม่มี แต่ภายหลังมาเขาบอกว่ามี แล้วก็ยังมีผู้หญิงผมยาว ๆ หน้าตาเหมือน
 คนญวนพูดไทยไม่ชัดอยู่ด้วย แล้วเวลาเข้ามาถึงบังคับผู้ใหญ่บ้านดีเกราะให้ชาวบ้านมาประชุม
 แล้วก็มีการชุมนุมบังคับอะไรต่าง ๆ ในที่สุดก็ขนเอาสิ่งของอะไรไป นี่ตามคำบอกเล่าของชาวบ้าน
 แล้วยังกำชับชาวบ้านว่าถ้าใครก็ตามเป็นสื่อเป็นสายให้แก่รัฐบาลแล้ว คนนั้นจะต้องถูกฆ่าตาย
 ฉะนั้นประชาชนในหมู่บ้านห้วยหวดจึงต้องอยู่ในความหวาดระแวงด้วยความกลัวเป็นอย่างมาก
 มากไม่กล้าพูดกล้าวิจารณ์ และการคมนาคมติดต่อไปมาไม่ได้ ไม่ว่าจะทางรถยนต์หรือทาง
 เกวียนหรือทางอะไรนอกจากทางเท้าหรือเฮลิคอปเตอร์ แล้วประชาชนในหมู่บ้านห้วยหวด
 เหล่านั้นมีความรู้สึกว่าเขาได้ถูกทอดทิ้งอยู่โดดเดี่ยว เหมือนกับอยู่คนละโลก ไม่เคยเห็น
 ข้าราชการตั้งแต่สร้างบ้านมา ได้เยี่ยมกลายเข้าไปเยี่ยมเยียนหรือไปให้ความปลอดภัย หรือ
 ความอุ่นใจแก่เขาเลย ฉะนั้นความรู้สึกของเขาจะเป็นอย่างไร ที่นี้กระทบอยากจะเรียนให้ทราบว่า
 เวลาเราไปตั้งอยู่ที่นั่นนะผู้ก่อการร้ายหรือคอมมิวนิสต์เขาไม่มาหรอก เขารู้ เสียงเฮลิคอปเตอร์
 ไปเขาก็แตกหนีเข้าป่า แล้วเขาก็รู้ว่าเราไปตั้งอยู่ที่นั่น ๓-๔ วัน มีอาวุธครบมือแล้วเขาจะมา
 ต่อสู้กับเราได้อย่างไร แต่ว่าหลังจากนั้นครบ ๓-๔ วัน ย้ายไปอยู่ที่อื่น คอมมิวนิสต์มันเข้า
 มากำคอบและชาวบ้านก็จะมီးอะไรประกัน รัฐบาล ข้าราชการทหาร ตำรวจได้ไปเฝ้าอยู่นั้นตลอดไหม
 และไปรับรองความปลอดภัยหรือประกันความปลอดภัยให้แก่ชาวบ้านห้วยหวดหรือบ้าน
 อื่น ๆ ที่อยู่เขตอย่างนั้นได้หรือไม่ แล้วในที่สุดพวกนี้ก็ตกอยู่ในความกลัวต่อไป นี่สาเหตุ
 หนึ่ง ประการที่ ๒ ไม่ได้อยู่ที่อื่นหรอกครับ อยู่ที่บ้านของกระทบเอง จะเรียกว่าผู้ก่อการ
 หรือโจรผู้ร้ายก็อาจจะเรียกได้ทั้งสองอย่าง ที่บ้านของกระทบนี้เป็นบ้านเล็ก ๆ มีอยู่ประมาณ
 ๘๐ หลังคาเรือน ไม่มีถนนรถยนต์ติดต่อเลย ห่างจากอำเภอประมาณ ๒๐ กว่ากิโลเมตร
 และเป็นดงป่าที่ขมตั้งแต่ไหนแต่ไร และในดงในป่านี้ ถ้าหากว่าใครก็ตามเป็นโจรผู้ร้าย เจ้าหน้าที่
 ไล่ติดตามมาก็คงจะต้องมาอาศัยอยู่ที่นี่ แล้วเสร็จแล้วนะครับ กระทบอยากจะเรียนให้ทราบว่า
 บ้านนายชวินทร์ ผู้แทนจังหวัดร้อยเอ็ด นี่เป็นดงของผู้ก่อการร้ายจนกระทั่งทุกวันนี้ กระทบ

รู้สึกละอายตัวเองเหลือเกิน ในที่สุดเจ้าหน้าที่ในด้านการปกครองก็ไปตั้งสถานีตำรวจที่บ้าน
 กระผม มีเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ประมาณ ๓-๔ คน หรือบางทีก็ ๒ คน เจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่
 ๒ คน ที่นี้วิธีการกระผมเห็นกระผมอยากจะขอเรียนให้ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรองนาย
 รัฐมนตรี และท่านอธิบดีกรมตำรวจโปรดได้รับทราบด้วย อันนี้เป็นเรื่องจริงครับ ที่นี้มีเจ้าหน้าที่
 ตำรวจอยู่ที่นั่นนะเพียง ๒ คนก็มีพวกโจรหรือพวกผู้ก่อการร้ายที่มาหลอกตำรวจตอนดึก ๆ
 มา ๕-๖ ทุ่ม ก็มาหลอกว่ามีกรงกักขังกันที่นั่นก็หลอกไป เจ้าหน้าที่ตำรวจก็เป็นคนเฝ้ายาม
 อยู่คนหนึ่ง อีกคนหนึ่งก็ไปจับ แต่ไม่มีอะไรเกิดขึ้น พอตำรวจคนนั้นออกไปเขาก็มาปล้น
 สถานีตำรวจ อยู่ที่บ้านของกระผมเอง บ้านหนองงูป่าแดง ตำบลลิ้นฟ้า อำเภोजตุพรพัทลุง
 ที่นี้เมื่อก่อนนะเมื่อโจรผู้ร้ายซุกซุมอยู่ที่นั่นเมื่อชาวบ้านถูกปล้นหรืออะไรก็ตาม ไปแจ้งเจ้าหน้าที่
 กว่าจะเดินทางไปถึงนะมัน ๒๐ กว่ากิโลเมตร แล้วเป็นดงเป็นป่าทั้งนั้น ชาวบ้านต้องอดสำ
 เดินทางไปตั้งไกลกว่าจะไปถึงอำเภอ ถ้าเป็นเวลากลางคืนจะต้องนอนรออยู่ที่อำเภอ แล้วกว่า
 ที่เจ้าหน้าที่อำเภอหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องออกมานี้โจรผู้ร้ายมันหายเข้าป่าไปหมดแล้ว
 แล้วมันเป็นอยู่อย่างนี้จะปราบปรามได้อย่างไร ในบ้านของกระผมเองยังปราบปรามไม่ได้
 ตั้งใจว่าจะร้องเรียนหรือขอเงินสักก้อนหนึ่งสร้างถนนเข้าไปแล้วโจรผู้ร้ายมันจะหมดไป แต่
 เขาจะหาว่าผู้แทนจังหวัดร้อยเอ็ดคือกระผมนี้เห็นแก่ตัว ขอเงินงบประมาณไปสร้างถนนเข้า
 บ้านของตัวเอง จนกระทั่งบัดนี้กระผมก็ไม่เคยขอเงินแม้แต่บาทเดียวสร้างถนนเข้าบ้านของ
 กระผมเอง แต่ว่าความจริงมันเป็นอย่างนี้ และถ้าหากไม่มีถนนเข้าบ้านไม่ว่าบ้านกระผมก็
 ตามหรือบ้านใครก็ตาม การปราบปรามโจรผู้ร้ายไม่มีทาง ท่านจะใช้เงินไปเท่าไรก็แล้วแต่ กว่า
 ท่านจะไปถึงผู้ก่อการร้ายมันหนีไปหมดแล้ว นี่อีกอย่างหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง กระผม
 ได้เรียนให้ทราบแล้วว่าการปราบปรามโจรผู้ร้ายหรือผู้ก่อการร้ายหรือคอมมิวนิสต์นี้เรามีหลักการ
 หรือวิธีการอย่างไรบ้าง เราได้ศึกษาถึงสมุฏฐานต้นเหตุและดับเหตุให้ตรงจุดหรือไม่ การปราบ
 ปรามทุกวันนี้เท่ากับว่าเราไปตัดหญ้า เราตัดปลายมัน เสร็จแล้วมันงอกขึ้นมา หรือเหมือน
 กับที่เราจุดไฟที่กอหญ้า มันตายไปจริงในขณะนั้น แต่มันงอกขึ้นมาอีก การปราบปรามทุก
 วันนี้เรามุ่งไปในทางที่จะใช้กำลัง กำลังอำนาจที่เราใช้ไปมันก็ได้รับการต่อต้านด้วยกำลังและ
 อำนาจเช่นเดียวกัน ท่านใช้กำลังใช้อำนาจมากไปเท่าไรปฏิบัติการได้ตอบก็จะเพิ่มความ

รุนแรงมากขึ้นเท่านั้น ฉะนั้นการปราบปรามที่จะมุ่งในการใช้อาวุธ การใช้อำนาจ หรือใช้ผู้มีอิทธิพลออกไปขู่เข็ญบังคับอย่างนี้กระผมคิดว่ายิ่งปราบปรามมันก็ยิ่งจะลุกลามไป ฉะนั้นตามความคิดเห็นของกระผมนี้ กระผมคิดว่าเราไม่ควรจะหาทางอีกทางหนึ่งไม่ใช่ปราบอย่างเดียว ไม่ใช่ปรามอย่างเดียว แต่หาทางป้องกันไม่ให้เหตุเกิดขึ้น นั่นก็คือว่าเราป้องกันการคอร์รัปชัน การโกง การคอร์รัปชัน การซูดรีดนาทาเณน การปกครองโดยไม่มีความยุติธรรม และก็ส่งเสริมจิตใจของชาวไทยหรือเยาวชนชาวไทยหรือคนไทยนี้ให้ซาบซึ้งถึงคุณประโยชน์และระบอบประชาธิปไตย ที่จังหวัดศรีสะเกษกระผมเดินทางไปมา ชาวบ้านตาสีตาสา นี้ขออิมคำพูดของคุณทองดีมาพูด ได้ถูกจับมาจำนวนเป็นหลายคนมาขังอยู่ที่นี้ เสร็จแล้วก็ปล่อยออกไป กระผมถามว่าคอมมิวนิสต์มันเป็นอย่างไรและประชาธิปไตยมันเป็นอย่างไร ชาวบ้านเหล่านั้นเป็นผู้หญิงแก่ๆ อ่านหนังสือก็ไม่ได้ กระผมก็แปลกใจเหลือเกินว่าเขาไปเลื่อมใสหรือศรัทธาลัทธิคอมมิวนิสต์มาจากไหนจึงต้องถูกจับในข้อหาคอมมิวนิสต์ แล้วการถูกจับข้อหาคอมมิวนิสต์หรือผู้ก่อการร้ายทุกวันนี่รู้สึกว่ามันจะดาซัดเหลือเกิน ใครก็ตามที่แสดงปฏิริยาไม่เห็นด้วยกับเจ้าหน้าที่ เกิดการต่อสู้กันก็มักจะต้องข้อหาอันธพาลบ้าง หรือผู้ก่อการร้ายบ้าง อันนี้ก็ป็นวิธีการหนึ่งซึ่งยุให้คนเกิดการต่อสู้กับฝ่ายปราบปรามหรือเจ้าหน้าที่ ฉะนั้นเรามีทางใดบ้าง กระผมมองเห็นเมืองไทยนี้ ทำไมจะไม่เป็นโจรผู้ร้าย ทำไมจะไม่มีผู้ก่อการร้าย ทำไมจะไม่มีคอมมิวนิสต์ เรามองออกไปจากกรุงเทพ ฯ หรือจะมองจากบ้านนอกเข้ามากกรุงเทพ ฯ ก็ได้ ในกรุงเทพ ฯ ของเรานี้สถานที่จะทำให้คนเป็นโจรเป็นผู้ร้ายหรือเป็นอันธพาลหรือเป็นอะไรมีมากเหลือเกินท่านประธานครับ ทุกวันนี้กรุงเทพ ฯ เป็นแหล่งเริงรมย์ ยอดบาร์มันบังยอดหมด หมดแล้ว.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เตียว ๆ เอาเรื่องนี้มันนอกเรื่องนอกราว เอาจ้เรื่องเงิน ๓๕๐ ล้านบาทนี้

นายชินทร์ สระคำ (ร้อยเอ็ด) : ขออภัยครับ อันนี้เป็นสาเหตุครับ ขอบคุณครับ กระผมขอวกเข้ามาอีก ทีนี้กระผมก็ยังยืนยันตามเดิมว่าการใช้เงิน ๓๕๐ ล้านบาทนี้ กระผมแคลงใจเหลือเกินว่าเมื่อปีที่แล้วรัฐบาลได้ใช้เงินไป ๒๘๐ ล้านบาท แต่ก็ไม่สามารถที่จะให้

รายละเอียดได้ แล้วปีนี้ก็ไม่สามารถที่จะให้รายละเอียดไปได้อีก ปีต่อไปก็คงจะตั้งมาเพิ่มเติมอีก แล้วเราจะมีใจเชื่อใจและอุ่นใจได้อย่างไรว่ารัฐบาลของเรามีความสามารถที่จะปราบปรามผู้ก่อการร้ายให้หมดหรือลดน้อยลงไปได้ ถ้าหากรัฐบาลมีประสิทธิภาพ มีความสามารถและใช้วิธีการที่ถูกต้องแล้ว การปราบปรามมันจะต้องลดน้อยไป มันจะต้องหมดไปตามลำดับ ๆ ไม่ใช่เจริญขึ้นไปเรื่อยไป ๆ การเจริญขึ้นหมายถึงการส่งเสริมหรือการบำรุง ไม่ว่าเราจะปลูกพืชพันธุ์อะไรก็ตามหรือทำอะไรก็ตาม ถ้าอะไรมันเจริญขึ้นมันก็คล้าย ๆ กับว่าเราบำรุงหรือส่งเสริมให้มันมีมากขึ้น แต่การปราบปรามนี้หมายถึงว่าทำให้หมดไปหรือลดน้อยลงไป นี่รัฐบาลก็ยังไม่ได้แสดงให้เห็นแน่นอนว่าอุปสรรคที่สำคัญที่สุดที่ไม่สามารถจะปราบปรามให้มันหมดหรือลดน้อยลงไปได้ หรือต้องตั้งเงินยอดนี้เพิ่มขึ้นไปมันมีอุปสรรคที่สำคัญอะไรบ้าง ถ้าหากว่าผู้ก่อการร้ายหรือคอมมิวนิสต์มาจากต่างประเทศมันก็ควรจะเป็นคนต่างประเทศ แต่ที่มันเกิดในเมืองไทย มีคนไทยเสีย ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ก็แสดงว่ามันไม่ได้มาจากไหนอะไรมากมายนัก มันก็อยู่ที่นี้ และคนอยู่ที่นี้ทุกคนก็รักชาติไทยทั้งนั้น แล้วทำไมมันจึงเป็นอย่างนี้ กระทบใจมีความแคลงใจเหลือเกิน แต่อย่างไรก็ตามกระทบใจก็คิดว่างบนั้นจะครบกระทบใจขอตัดไปนั้นไม่ได้ขอตัดไม่ให้เลยทีเดียว ตัดจากยอดกลาง แต่อยากจะไปเพิ่มให้กรมตำรวจหรือส่วนราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยเฉพาะ กระทบใจเห็นใจตำรวจเห็นใจตำรวจผู้น้อย ๒ คนที่ไปนอนเฝ้าบ้านสถานีตำรวจของกระทบใจ เห็นใจท่านอธิบดีกรมตำรวจที่ไม่มีคนเพียงพอที่จะปราบปรามในจังหวัดร้อยเอ็ดมีตำรวจไม่กี่คน แต่โจรผู้ร้ายมันเท่าไร และจะปราบปรามได้อย่างไร เงินเหล่านี้มันจำเป็นก็ตั้งไปให้กรมตำรวจมากขึ้นจะได้ไปปราบปรามให้มันถูกทิศ ถูกทาง ถูกเหตุ ถูกผล ถูกสมมุติฐาน แล้วอย่างนี้มันจะไม่ได้ผลมากกว่าหรือครับ กระทบใจขอพูดเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ รองประธานสภา คนที่ ๑ ได้ลงจากบัลลังก์ไปชั่วคราว และได้มอบให้รองประธานสภา คนที่ ๒ ทำหน้าที่เป็นประธาน ดำเนินการประชุมต่อไป)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : สำหรับวันนี้มีท่านผู้มีเกียรติแปรญัตติไว้หลาย คนด้วยกัน เพราะฉะนั้นต่อไปนี้ผมใคร่ขอความกรุณา การอภิปรายก็ขอให้จำกัดเวลา ขอสัก

คนละ ๑๕ นาที เพราะว่าเราคิดกันว่าในคืนนี้เราจะเร่งให้จบมาตรา ๔ นี้ ถ้าเป็นไปได้จะ
ครบ ขอความกรุณาครับ

ร้อยตรี อ่าพัน ทิรัญโชติ (ร้อยเอ็ด) : สำหรับวันนี้ผมก็ได้แปรญัตติตัดหมดทั้ง
๓๕๐ ล้านบาท และก็ได้ออกสงวนไว้ เพราะฉะนั้นผมได้ฟังการอภิปรายของท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติโดยมากก็มักจะโต้แย้งในเหตุผลคล้ายคลึงกัน แต่ว่าทางคณะกรรมการนั้นก็ได้อ
มาชี้แจงแต่ยังไม่ละเอียดนัก เพื่อการอภิปรายนี้จะให้ได้รวดเร็วทันเข้า ผมจึงอยากจะขอเรียน
ถามกรรมการสัก ๔-๕ ข้อ เพื่อกรรมการจะได้ชี้แจงให้ท่านสมาชิกทั้งหลายที่นั่งอยู่ ณ
ที่นั่งได้ทราบว่าได้ซักถามเจ้าหน้าที่ ได้ซักถามวิธีการต่างๆ ในการปราบปรามในการที่ต้องใช้เงิน
๓๕๐ ล้านบาทนี้อย่างไรบ้าง ถ้ากรรมการนั้นได้ชี้แจง ได้ซักถามโดยละเอียดแล้ว เราก็จะ
ได้วินิจฉัยได้ว่าในการที่จะใช้เงิน ๓๕๐ ล้านบาทนี้เป็นประโยชน์อย่างไรบ้าง และจะได้เป็น
เครื่องให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้ใช้ดุลพินิจในการอภิปรายไม่ต้องซ้ำซากหรือซ้ำกันในการ
อภิปราย ผมจะขอถามกรรมการดังต่อไปนี้ครับ ท่านกรรมการได้ซักถามผู้มีหน้าที่ปราบ
ปรามนั้นละเอียดถี่ถ้วนประการใดบ้างตามหัวข้อดังนี้ครับ ประการที่ ๑ ท่านกรรมการนี้
ได้ซักถามในเรื่องมูลเหตุแห่งการกระทำของผู้ก่อการร้ายนั้นมาอย่างไรบ้าง อันนี้ได้ซักถาม
หรือไม่ ประการที่ ๒ การปราบปรามมาซึ่งตั้งงบประมาณมาหลายปีแล้ว สิ้นเงินมาเป็นจำนวน
หลายร้อยล้านบาทนี้ ขณะนี้เมื่อใช้เงินจำนวนนั้นไปหลายร้อยล้านบาทแล้วนี้ ผู้ก่อการร้ายนี้
สงบลงหรือเพิ่มขึ้นหรือคงที่ อันนี้ได้ซักถามหรือเปล่า ประการที่ ๓ ในยอดเงิน ๓๕๐ ล้าน
บาทนี้ ถ้าหากว่าสภาพนี้อนุมัติให้ไปแล้ว กรรมการได้ซักถามหรือเปล่าว่า คาดว่าปีต่อไปนี้
ทางผู้ปราบปรามคือฝ่ายรัฐบาลนี้จะประมวผลได้ว่าเป็นการจะเพิ่มขึ้นหรือลดลง ประการ
ต่อไป ถ้าหากว่าเราจะไม่ใช้เงินในยอดนี้ ทางคณะกรรมการได้ซักถามหรือเปล่าว่ามีเงิน
ยอดใดอีกใหม่ที่จะเอามารวมกับยอดนี้ใช้หรือจะไม่ใช้ยอดนี้แล้วการปราบปรามคอมมิวนิสต์นี้
จะได้ผลเป็นประการใด และเพียงใดตามที่กรรมการ ขอโทษที่เอ่ยชื่อ คือท่านดอกเตอร์
ไพฑูรย์ ได้มากล่าวมาชี้แจงบอกว่า ทางกรรมการได้ซักถามมี ๑๕ รายการใหญ่ๆ ๑๕ โครงการ
ที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้บอกมานั้นไม่มีรายละเอียด อันนี้ผมเข้าใจ

และไม่ติดใจ แต่เท่าที่ผมถามมาหลาย ๆ ข้อนั้น ผมก็ยังสงสัยอยู่ อีกประการหนึ่ง ท่านกรรมาธิการ ได้ถามหรือเปล่า ซึ่งท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้บอกว่าในการปราบปราม นั้นได้พยายามทุกวิถีทางจนกระทั่งทางจิตวิทยานั้น ทางจิตวิทยาซึ่งได้กระทำกันนั้นนะกระทำ กันแบบไหน เป็นการยั่วให้ผู้ก่อการร้ายเกิดขึ้นหรือว่าจะเป็นการทำให้ผู้ก่อการร้ายสงบลง เท่าที่ผมได้ทราบสาเหตุอันหนึ่งของการที่คอมมิวนิสต์นี้มักจะแทรกซึมเข้ามาได้หรือผู้ก่อการร้าย จะแทรกซึมเข้ามาได้นั้นมันอยู่ที่ข้าราชการ เท่าที่ผมได้ทราบ แต่ที่ผมกล่าวเช่นนั้น ท่านประธาน ที่เคารพไม่เข้าใจข้าราชการนั้นนะจะเสียทุกคนไป ผมได้ลำดับรับฟังว่าจังหวัดที่มีผู้ก่อการร้ายนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางภาคอีสาน ซึ่งผมได้ไปลำดับรับฟังมาหลายจังหวัด ในฐานะเป็นตัวแทน ประชาชนชาวไทย ก็ได้รับคำบอกเล่าว่าข้าราชการนั้นมักจะรังแกกลั่นแกล้งและกดขี่ข่มเหง ประชาชน อย่างไรก็ตามแต่ข้าราชการเลย ผู้ปกครองหมู่บ้านเป็นต้นว่ากำนันผู้ใหญ่บ้านก็มักจะตั้ง ศาลเตี้ย มักที่จะกลั่นแกล้งหรือรีดนาทาเร้นบางประการ อันนี้ได้ทราบมาจากประชาชน ผม เมื่อได้ทราบเช่นนั้น ผมก็มาประมวลเหตุการณ์ดูว่าเท่าที่ได้รับคำบอกเล่ามานั้นนะจะเป็นความจริง แค่ไหน ข้าราชการนี่จะเป็นอย่างนั้นหมดทุกคนไปหรือ เมื่อผมประมวลดูแล้วก็เห็นได้ว่า ข้าราชการในจังหวัดที่มีผู้ก่อการร้ายนั้นนะเป็นคนดีก็ส่วนมาก ประมาณสัก ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เท่านั้น ที่จะกระทำเช่นนั้น เพราะฉะนั้นผมจึงมาคิดว่าหากว่าจะมีการปราบปรามโดยไม่มีการ ใช้เงินอันนี้แล้ว หากเราจะปราบปรามโดยที่ทางฝ่ายรัฐบาลนี้ได้เข้มงวดกวดขันในเรื่องวินัย ให้ข้าราชการนั้นปฏิบัติตนอยู่ในกรอบในข่ายแห่งวินัย เข้าถึงจิตใจประชาชนแล้ว ข้าราชการ ๓๐ เปอร์เซ็นต์นี้ก็กลับทำดีขึ้น ราษฎรทุกคนก็จะไม่เกิดความกดดันในทางจิตใจ เพื่อที่จะ ต่อต้านกับการกดขี่ข่มเหงของข้าราชการจำนวนน้อยพวกนั้น เมื่อไม่มีการกดดันในทางจิตใจ ทางตรงกันข้าม ฝ่ายคอมมิวนิสต์หรือผู้ก่อการร้ายนั้นก็มักจะแทรกซึมมาปลูกปั่น มายูแหย่ มา จ้างประชาชนหรือราษฎรแถบนั้นได้ยาก คอมมิวนิสต์นั้นก็ค่อยลดลงเอง หากว่าจะไม่มี การลดลงอย่างสิ้นซาก แต่ผมก็ยังคิดว่าหากข้าราชการกระทำดีเสร็จแล้วอย่างน้อยก็ต้องเป็น การหยุดชะงักยับยั้งไม่ให้ผู้ก่อการร้ายกำเริบเลิบบานขึ้น เพราะเขาเลื่อมใสศรัทธาในผู้ปกครอง ของเขา นับตั้งแต่กำนันผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ข้าราชการที่ไปรีดไถหรือกดขี่ข่มเหงประชาชน ดังที่ผมได้ทราบเรียนมา นี้ก็เป็นมูลเหตุอันหนึ่งที่ผมทราบ เพราะฉะนั้นผมไม่อยากจะให้เปลือง

เวลามาก ผมอยากจะขอเรียนแต่เพียงเท่านี้ และขอให้ทางกรมการได้ชี้แจงให้ละเอียด
ด้วยว่า ในการชักถามนั้นนะ ได้ชักถามตามหัวข้อของผมที่ถามไปนี้ประการใดบ้าง ขอให้
ชี้แจงให้ละเอียด แล้วจะได้วินิจฉัยว่าสมควรที่จะยอมให้ ๓๕๐ ล้านบาทนี้ผ่านไปหรือจะ
ตัดออก ขอขอบพระคุณครับท่านประธาน

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : การที่ผมได้แปรญัตติเรื่องนี้ไว้ นั้นนะ
มิได้หมายความว่าไม่ต้องการให้รัฐบาลนำเงินไปปราบปรามผู้ก่อการร้ายได้ เรื่องนี้ในปี
ที่แล้วเราก็ได้เคยมีการอภิปรายกันมาอย่างยืดยาว เราได้กล่าวถึงสาเหตุว่า การที่เกิดผู้ก่อการร้าย
ขึ้นในเมืองไทยนี้ มันเนื่องมาจากสาเหตุอะไรบ้าง แล้วก็ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในวันนี้ก็ได้
กล่าวไปแล้ว ผมจะไม่กล่าวซ้ำอีก แต่ผมใครจะตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับวิธีการทางงบประมาณที่
ได้เสนอต่อสภานี้ว่า ในบางกรณีหรือในบางรายการนั้นนะ ทำไมสมาชิกสภาผู้แทนผู้มีเกียรติ
ทั้งหลายจึงได้ชักใช้ไล่เลียงหรือจึงพยายามที่จะสอบถามกรมการก็ได้ ทางเจ้าหน้าที่ฝ่าย
รัฐบาลก็ได้ตลอดจนเจ้ากระทรวงที่เกี่ยวข้อง สาเหตุอันนี้มันเนื่องมาจากอะไร สภานี้ได้รับ
เลือกตั้งจากประชาชนให้มาปฏิบัติหน้าที่แทนเขา มาเป็นปากเป็นเสียงแทนเขา หน้าที่สำคัญ
ของสภานี้ประการหนึ่งนั้น ก็คืออย่างที่ท่านทั้งหลายทราบที่อยู่แล้ว ก็มาควบคุมการปฏิบัติ
หน้าที่ของฝ่ายรัฐบาล การควบคุมที่สำคัญนั้นก็ถือว่าเรื่องการเงินนี้แหละครับ เหตุที่กฎหมาย
รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้รัฐบาลต้องเสนองบประมาณแผ่นดินมาเป็นร่างพระราชบัญญัติ
และเสนอต่อสภานี้ก็เพื่อที่จะเปิดโอกาสให้สมาชิกสภาผู้แทนซึ่งราษฎรได้เลือกตั้งมานี้แหละ
ครับ มาทำการควบคุมการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน มาทำการควบคุมการที่รัฐบาลจะจัดหารายได้
มาเพื่อใช้จ่ายในการแผ่นดิน ที่นี้การเสนองบประมาณเข้ามาต่อสภานี้ เพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทน
ผู้มีเกียรติทั้งหลายพิจารณานั้นนะผู้ทำหน้าที่เสนอรายการนั้น จะต้องเสนอมาในลักษณะที่
สภานี้สามารถที่จะควบคุมได้ การที่จะควบคุมได้นั้น ท่านจะต้องเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับ
งบประมาณมาพอสมควร อันนี้ผมคิดว่าคงจะไม่ใช้เรื่องสามเณรไปสอนสังฆราช ผมจึงจะ
ขอฝากเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงบประมาณไว้ด้วย ยกตัวอย่างที่แล้วมา ขอประทานโทษ ผมขอ
ย้อนกลับไปงบบพัฒนาภาคครับ งบนี้แหละครับ มีสมาชิกผู้มีเกียรติของเราพยายามที่จะเค้น

พยายามที่จะต้องการให้รัฐบาลชี้แจง ที่สมาชิกของเราต้องเสียเวลาดังวันหนึ่งกับคืนหนึ่ง และ
 ก็วันนี้ตั้งครึ่งวันก็เพราะอะไร ก็เพราะท่านตั้งมาเป็นบเป็นก้อน ตั้งมา ๘๕ ล้านบาท แล้วก็
 แยกออกไปเป็นภาคละ ๒๐ ล้านบาทบ้าง ๑๐ ล้านบาทบ้าง ๑๕ ล้านบาทบ้าง แทนที่ท่าน
 จะเขียนมาเป็นรายละเอียด มาบอก เขียนมาในหนังสือที่ท่านพิมพ์แจกมาว่า ๒๐ ล้านบาท
 ที่ไปใช้ในทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นี่มีรายการอะไรบ้าง ท่านจะไปทำอะไร ไม่ใช่ว่า
 ตั้งมา ๒๐ ล้านบาทแล้ว แล้วท่านจะไปเสนออะไรขึ้นมา อย่างนี้มันคุ้มกันไม่ได้ครับ สภา
 มีหน้าที่ที่จะควบคุมการใช้จ่ายของท่าน ท่านจะต้องทำรายละเอียดมาต่อหน้าเราเสียก่อน เมื่อเร
 อนุมัติไปแล้ว เราตามควบคุมท่านไม่ได้ ท่านคุ้มกันเองโดยมีคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนะ
 คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นข้าราชการประจำ จริงอยู่ข้าราชการเหล่านี้ทำการควบคุม
 การใช้จ่ายเงินแผ่นดิน แต่ในฐานะข้าราชการประจำอยู่ภายใต้อำนาจของข้าราชการประจำ
 ด้วยกัน การควบคุมระมัดระวังไม่ได้สมบูรณ์ อันนี้แหละที่ผมเคยกล่าวไว้ครั้งหนึ่งบอกว่า
 เราควรที่จะมีเครื่องมือของสภา เมื่อเรอนุมัติไปแล้วเราติดตามไปควบคุมอีกครั้งหนึ่ง แต่
 สภาไม่มีเครื่องมือ เมื่อได้มาเสนอต่อเราว่า ๘๕ ล้าน เรอนุมัติไป ๘๕ ล้านแล้ว เราไม่มี
 เครื่องมืออันใดที่จะติดตามควบคุมว่าเงินเหล่านั้นใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ตามความมุ่งหมาย
 ของสภาได้อนุมัติไปหรือไม่ เราไม่มีเครื่องมือ เพราะฉะนั้นผมจึงเคยเสนอบอกว่าให้โอน
 คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนี้มาไว้กับสภาเสีย แล้วจะได้เป็นเครื่องมือของสภาติดตาม
 ควบคุมการใช้จ่ายเงินแผ่นดินของฝ่ายบริหารให้มีการรัดกุมยิ่งขึ้นอย่างนี้เป็นต้น ที่นี้หันมา
 ในเรื่องเกี่ยวกับการงบประมาณผู้ก่อการร้ายที่เรากำลังพิจารณากันอยู่นี้ มันก็เข้าลักษณะ
 เดียวกัน คือหมายความว่ารัฐบาลท่านเสนอเข้ามาขอเงิน ๓๕๐ ล้านบาท เพื่อไปปราบปราม
 ผู้ก่อการร้าย แล้วก็ไม่ได้เสนอรายละเอียดอะไรเข้ามาเลย แล้วจะให้รัฐสภาควบคุมได้อย่างไร
 แล้วท่านเอาไปใช้อะไรก็ไม่ทราบ เป็นแต่เพียงว่าคณะกรรมการมาชี้แจงบอกว่าเจ้าหน้าที่
 มาเสนอว่าจะไปทำโน่นบ้างทำนี่บ้าง แต่ไม่บอกรายละเอียด มีเพียง ๑๔. ๑๕ โครงการอย่างนี้
 เป็นต้น ท่านไปทำอะไรก็ไม่ทราบ แล้วข้อบกพร่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการบริหารราชการ
 แผ่นดินมันมาจากอันนี้ล่ะครับ เพราะสภาไม่ทราบ สภาไม่สามารถที่จะควบคุมได้ ท่าน

เอาไปแล้วท่านก็ไปใช้ จะไปใช้อย่างสมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดนครพนม ซึ่งเป็นกรรมาธิการ ท่านบอกว่าใช้เงินไปตั้งเท่าไร เป็นจำนวน ๑๐๐ ล้านบาท แล้วได้ถนน ๓ กิโลเมตรอันนี้ อย่างนี้เป็นต้น อย่างที่ท่านพูดเมื่อสักครู่นี้ เพราะฉะนั้นอย่างนี้จะครับ ถ้าหากรัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการทำงานงบประมาณนี้จะครับ ให้รายละเอียดหรือว่าเสนอมา ในรายการงบประมาณให้เราทราบพอสมควรว่าเงินจำนวน ๘๕ ล้าน เงินจำนวน ๓๕๐ ล้านนี้ เอาไปทำอะไรบ้าง เหมือนกับรายละเอียดของกระทรวงทบวงกรมอื่น ๆ เราก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมาเสียเวลาได้เทียบกันเป็นเวลาตั้ง ๒ วัน ๓ วัน เราทราบแล้วเงิน ๘๕ ล้านนี้กระจายออก แยกออกเป็นเท่าไหน ๆ เงิน ๓๕๐ ล้านนี้เรากระจาย ๆ ออกไปนั้น แล้วสมาชิกสภาผู้แทน ที่มีเกียรตินี้ก็สามารที่จะทราบได้ว่าเงินเหล่านี้ไปทำอะไร แล้วก็ช่วยฝ่ายบริหารนี้แหละไปควบคุมอีกต่อหนึ่ง แจ้งให้ทราบว่าเงินที่ท่านนำไปใช้จ่ายเป็นรายละเอียดอย่างนี้ว่ามันมีข้อบกพร่อง มันรั่วไหล หรือมันเสียหายไปอย่างไร อย่างนี้เป็นต้น และก็ข้อแก้ตัวอีกอันหนึ่ง หรือว่าข้ออ้างอีกอันหนึ่งที่ทางรัฐบาลท่านอ้างก็คือว่ามันเป็นเรื่องเกี่ยวกับความลับ เรื่องเกี่ยวกับความลับนี้ละครับ อันนี้ก็อย่างที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านได้กล่าวแล้ว เกี่ยวกับคำว่าลับ หรือว่าลับมากลับที่สุด อันนี้มันก็เป็นเรื่องที่ดุลพินิจของท่าน แต่ว่าดุลพินิจของท่านกับดุลพินิจของสภานี้อาจจะไม่เหมือนกันก็ได้ อย่างเงิน ๓๕๐ ล้านนี้ ผมก็ไม่ทราบว่าเหตุผลที่ท่านไม่ให้รายละเอียดหรือไม่ให้รายการให้เราสามารถที่จะพิจารณาควบคุมได้นั้นเป็นเพราะเหตุผลประการใด แต่ข้าพเจ้าก็พอที่จะอนุมานได้ว่า เหตุผลนั้นก็ก็คือว่าการปราบปรามอันนี้มันเป็นเรื่องความลับ จะให้รายละเอียดไม่ได้ อันนี้ก็อีกละครับ เรื่องความลับของฝ่ายบริหารกับเรื่องความลับของฝ่ายนิติบัญญัตินี้มันรู้สึกว่าจะไม่ตรงกัน และก็เรื่องความลับของประเทศประชาธิปไตย กับเรื่องความลับของประเทศที่ห่างไกลไปจากประชาธิปไตยนั้นมันก็มีไม่เหมือนกัน มันก็มีลักษณะไม่เหมือนกัน ยกตัวอย่างที่เราเห็นกันอยู่ทุกวันนี้ ความลับที่เป็นที่ปรากฏประจักษ์ แจ้งแก่คนอยู่ทั่วไปแล้ว บางทีทางราชการนี้ก็ยิ่งถือว่าเป็นความลับอยู่ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นเรื่องท่านองนี้หรือว่าความลับบางประการซึ่งชาวต่างประเทศเขารู้กันอยู่ทั่วโลก แต่มันก็ยังเป็นความลับของทางราชการของเราอยู่ แล้วในที่สุดเราก็เอาเรื่องท่านองนี้ละครับนำมาเป็นข้ออ้างว่า เงินราชการเหล่านี้จะต้องไปใช้ราชการลับอย่างโน้น เงินราชการนี้จะต้องเอาไป

ใช้ราชการลับอย่างนี้ เดียวนี้เราปกครองโดยระบอบประชาธิปไตยมีรัฐสภา มีผู้แทนที่ราษฎรเลือกตั้งมาเป็นปากเป็นเสียง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอรับรองว่าในการทํางบประมาณในคราวต่อไปนั้นนะ โปรดอย่าถือเอาเรื่องทํานองนี้มากล่าวอ้างมากนัก เปิดโอกาสให้ราษฎร ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งราษฎรเลือกมาเป็นปากเป็นเสียงแทนเขานั้นนะ ได้มีโอกาสควบคุมราชการแผ่นดิน ได้มีโอกาสควบคุมการใช้จ่ายเงินแผ่นดินซึ่งฝ่ายบริหารได้นำไปใช้นั้นนะพอสมควรด้วย ขอขอบคุณครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (กรรมาธิการ): ผมเป็นคนหนึ่งซึ่งได้สงวนไว้ในกรรมาธิการซึ่งมีความเห็นไม่ตรงกับส่วนข้างมาก เหตุผลที่ผมสงวนไว้คือขอตัดเป็นจำนวนเงิน ๑๐๐ ล้านบาท เหตุที่ขอตัด ก็เพราะว่าในที่ประชุมกรรมาธิการนั้น เราได้พยายามขอรายละเอียดจากเจ้าหน้าที่ผู้ชี้แจงซึ่งบังเอิญเป็นกรรมาธิการ คือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านก็บอกว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องลับ พิจารณาไม่ได้ ให้รายละเอียดไม่ได้ แต่ในที่สุดก็เห็นเอามาได้ ว่ามี ๑๕ โครงการ อย่างที่ดอกเตอร์ไพฑูริย์ได้ให้ตัวอย่างไปบ้างแล้ว ผมก็บอกว่าราชการอย่างนี้มันไม่ใช่รายการลับอย่างการสร้างทางลาลองก็ดี การอพยพชาวเขาก็คดี การสร้างหมู่บ้านหรือที่พักของเจ้าหน้าที่ก็ดี การคุ้มครองหมู่บ้านก็ดี มันไม่ใช่เรื่องลับที่จะให้ไม่ได้ สมมติว่าบอกว่าสร้างทางลาลอง ๑๐ ล้านบาทก็เท่านั้นเอง เรายังรู้ว่านี่ ๑๐ ล้านบาทเราจะถามต่อไปว่า แล้วปีที่แล้วเท่าไร สร้างไปเท่าไร สมมติ ๘ ล้านบาท เป็น ๑๐ ล้านบาท เพราะมีงานเพิ่มขึ้นอย่างนี้ผ่านไปก็ไม่มีปัญหา ที่นี้ไม่ให้เสียเลย แม้แต่บาทเดียวก็ไม่ให้เงิน ๓๕๐ ล้านบาทไม่ใช่เล็กน้อย ผมก็มีความเห็นเช่นเดียวกับสมาชิกผู้มิเกียรติหลายท่าน ซึ่งเป็นผู้แทนของปวงชน เราเข้ามานี้เพื่อคุมถุงเงิน เพราะว่ารัฐบาลเก็บภาษีจากประชาชนมา การใช้จ่ายทุกบาททุกสตางค์ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา ซึ่งเรามีส่วนอยู่ด้วย ที่นี้ในการอนุมัติก็เช่นเดียวกัน เราต้องได้รู้รายละเอียด เพราะฉะนั้นหลักของงบประมาณจึงมีว่าต้องมีรายละเอียด ต้องชัดเจนไม่ใช่งบบัง ถ้างบบังแล้วเราจะอนุมัติได้อย่างไร เพราะเราไม่รู้ว่าจะทำอะไรบ้าง ถ้าเราจะเปิดดูงบประมาณของรัฐบาลที่เสนอสมามีเอกสารหลายเล่ม ปีกหน้าปีกใหญ่ ๆ นี้จะเห็นได้ว่าแม้แต่ซื้อเก้าอี้ตัวเดียว ๕๐ บาท ยังมีรายละเอียด แต่เงินถึง ๓๕๐

ล้านบาท รายละเอียดไม่มี ขอไม่ได้ ทางกรรมาธิการฝ่ายผมก็บอก เอ้า คณะกรรมาธิการนี้มีอำนาจที่จะให้ผู้ใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นได้ นี่เป็นอำนาจตามรัฐธรรมนูญ แต่เสร็จแล้วบทบังคับหรือบทจะแซงชั่น (sanction) มันไม่มี ผู้ชี้แจงก็ไม่ยอมชี้แจงแม้จะเป็นฝ่ายรัฐบาลเองก็จะผิดอย่างมากก็เพียงแต่ว่าผิดรัฐธรรมนูญจริง ก็เป็นความรับผิดชอบทางการเมือง ไม่มีบทลงโทษตามกฎหมาย ในสภาของสหรัฐนั้น คณะกรรมาธิการของสภาไม่ว่าจะเป็นสภาสูงหรือสภาผู้แทนก็ตาม ถ้าเรียกผู้ใดมาชี้แจงแล้ว ไม่ว่าจะป็นรัฐมนตรีหรือบุคคลภายนอกต้องชี้แจง ถ้าไม่ชี้แจง หมิ่นประมาทสภามีโทษทางอาญา เพราะเหตุนี้เราได้รับความอึดอัดในเรื่องคำชี้แจงของเจ้าหน้าที่ แล้วไม่ใช่เฉพาะเรื่องนี้เรื่องเดียว ยังมีอีกหลายรายการซึ่งเราขอให้เจ้าหน้าที่หรือกรรมาธิการซึ่งแทนรัฐบาลชี้แจงก็ไม่ได้รับคำชี้แจง ในที่สุดรัฐธรรมนูญที่เราเขียนขึ้นไว้ก็มีความหมายในทางรัฐธรรมนูญเท่านั้น แต่ที่ไม่มี ความหมายที่จะบังคับใครได้ เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะเรียนเพิ่มเติมว่า ผมได้เสนอเข้าไปสู่สภานี้แล้วว่าเสนอกฎหมายถ้าผู้ใดกรรมาธิการของสภาสูงก็ดีหรือสภาผู้แทนเราก็ดี เชิญให้มาชี้แจงแล้วไม่มาชี้แจง หรือชี้แจงไม่ตรงข้อเท็จจริง หรือไม่ยอมชี้แจง มีโทษทางอาญา ผมเสนอไปแล้วเมื่อวานนี้ เพื่อที่เราสมาชิกหรือว่ากรรมาธิการหรือสภานี้จะได้มีโอกาสได้ทราบข้อเท็จจริงทั้งหมดที่ควรจะได้ทราบ ในการพิจารณาเรื่องราวต่างๆ ที่มาสู่สภานี้ และสภานี้ได้ตั้งกรรมาธิการขึ้นไปหาข้อเท็จจริงหรือให้พิจารณาเรื่องราวต่างๆ อันนี้คิดว่าถ้ามันผ่านสภาไปได้ ต่อไปเราก็มีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงต่างๆ ยิ่งกว่านั้นนะครับ งบประมาณยอดนี้ยังมีปัญหา คือปีที่แล้วนี้ตั้งไว้ ๒๘๐ ล้านบาท ชักกันไปชักกันมากก็ปรากฏว่ารัฐบาลให้ไปเบิกมาจากทุนสำรองจ่ายอีก ๒๔ ล้านบาท เป็นราชการลับ ผมก็บอก เอ๊ะ จะเบิกมาอย่างไรแบบนี้ ผมว่าไม่ถูกเพราะราชการลับไม่มีในงบนี้ มาเบิกราชการลับจากทุนสำรองจ่าย ๑๐๐ ล้านบาท ถ้าเช่นนั้นแล้ว ๑๐๐ ล้านบาทก็เบิกเป็นราชการลับได้ทั้งหมด ซึ่งผมเห็นว่าไม่ถูกต้องครับ ไม่ถูกต้องแน่ๆ เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าในมาตรา ๒๒ ซึ่งมาขอตั้งชุดใช้นี้ ผมไม่เห็นด้วยและไม่อนุมัติเงิน ๒๔ ล้านบาทที่เบิกเป็นราชการลับไป ซึ่งจะปรากฏในการพิจารณาข้างหน้า เมื่อเป็นอย่างนี้ละครับ จึงอึดอัดใจว่าเมื่อเราไม่มีข้อเท็จจริงที่เราจะให้พิจารณาการอนุมัติงบประมาณ ผมเคยทำงบประมาณมาหลายฉบับ ๖ หรือ ๗ ฉบับ ไม่มีรายการอย่างนี้ ที่ว่าลับนี้ไม่เปิดเผย

ต่อสมาชิกสภาผู้แทนหรือสมาชิกวุฒิสภาไม่มี ไม่เคยทำ แต่เมื่อมาโดนอย่างนี้เข้า ผมก็บอกว่า เมื่อไม่รู้รายละเอียด เราก็จำเป็นต้องตัดอย่างไม่รู้ คือขอตัด ๑๐๐ ล้านบาท เพราะเราไม่รู้ที่ ว่าปีกลายนี้จ่ายไปเท่าใด มีอะไรควรจ่ายหรือไม่ก็อาจจะจ่ายเป็นซึ่งไม่ประหยัดก็ได้ หรือไม่ ควรจ่าย เพราะฉะนั้นไม่มีทางจะพิจารณาได้ถูกต้องถ่องแท้เหมือนรายการอื่น ถึงแม้ของ กรมตำรวจซึ่งปกปิดกันมาหลายปีนั้น เราก็เคี้ยวเข็ญเอามาจนได้ รายละเอียดก็พิจารณาไป เมื่อได้รายละเอียดแล้วก็ไม่มีปัญหาอะไร นี่เคยจ่ายเท่านี้ก็ตั้งเท่านี้ก็ให้ไป อนุมัติไป เพราะว่า มันมีรายละเอียด แต่อันนี้ไม่ยอมให้รายละเอียดครับ ก็จำเป็นที่จะต้องขอสงวนไว้เพื่อให้ สภานี้ได้ตัดสินใจว่า สมควรจะให้ไหม อนุมัติใน ๓๕๐ ล้านบาทนี้ ในเมื่อรายละเอียดไม่มี แล้วจะว่ากรรมาธิการไปตัดสุมๆ มันก็จำเป็นอย่างนั้น เพราะเราไม่ทราบรายละเอียดนี้ แล้ว ยังมีมึงบ่ออื่นอีกซึ่งจะต้องตัดแบบนี้เหมือนกัน เพราะไม่ให้รายละเอียดแก่กรรมาธิการตาม สมควร คือไม่ให้เลย พูดกันง่าย ๆ นี้ละครับ แล้วมีท่านสมาชิกถามว่า ผู้ก่อการร้ายนี้เพิ่มขึ้น หรือลดลง ได้ถามเจ้าหน้าที่หรือเปล่า กรรมาธิการไม่ได้ถาม แต่ว่าเท่าที่ปรากฏจากข่าวหนังสือพิมพ์ ก็รู้สึกว่ามันจะมากขึ้น ผู้ก่อการร้ายน่าจะยิ่งปราบยิ่งมากขึ้น ผมคำนวณดูแล้วนะครับว่าการปราบ ปราบนี้ใช้เงินเท่าไรแล้ว ใช้ไปประมาณกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาทแล้วครับ กว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท แล้ว แต่สถานการณ์รู้สึกว่ามันมีแต่ทรงอยู่กับเพิ่มขึ้น ท่านองนั้นครับ แต่ว่าอาจจะมีความ เข้าใจผิดก็ได้ ถ้าหากว่าผมดูจากหนังสือพิมพ์เท่านั้นเองแหละ แล้วผมคำนวณดูว่า ๓๕๐ ล้านบาทนี้สำหรับผู้ก่อการร้ายคนละเท่าไร ผมจำได้ว่าได้มี ผมสงสัยว่าท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยประมาณไว้ว่า มีผู้ก่อการร้ายทั้งหมดประมาณ ๓,๐๐๐ คน ผมก็เอา ๓,๐๐๐ คนไปหารก็ได้ว่า ปีหนึ่งเราใช้ค่าปราบปราม ๑๑๐,๐๐๐ บาทต่อ ๑ คน ๑๑๐,๐๐๐ บาทต่อ ๑ คน สำหรับ ๓๕๐ ล้านบาท ถ้าปีหน้าเพิ่มขึ้นไปอีกก็มากกว่าแสน แต่อาจจะผู้ก่อการร้าย จะมากขึ้นก็ได้ ผมก็ไม่ทราบแต่ว่าถ้า ๓,๐๐๐ คนละก็ประมาณ ๑๑๐,๐๐๐ บาท ก็เป็นจำนวน ที่มาก ที่นี้เราก็ไม่รู้จ่ายอะไรบ้างนี่ละครับหมดบัญญัติ นี่ก็มีท่านสมาชิกจะพิจารณาว่าสมควร จะอนุมัติหรือไม่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : แนวทางที่สมาชิกผู้มีเกียรติอภิปรายมาแล้ว ก็เช่นประเด็นที่ว่าไม่เปิดเผย หรือรัฐบาลหรือกรรมาธิการตั้งมาเป็นความลับข้อหนึ่ง แล้วก็

สาเหตุของการมีผู้ก่อการร้ายมากขึ้นอะไรเหล่านี้ เป็นแนวทางอภิปรายของท่านผู้มีเกียรติ
แทบทุกท่าน ที่นี้สำหรับท่านผู้มีเกียรติที่จะขออภิปรายต่อไปก็ขอได้โปรดให้ความร่วมมือว่า
พยายามอย่าให้ซ้ำ ๆ ครบ เพราะว่าจะทำเวลาได้มากขึ้นครับ เอา คุณสมนึก

นายสมนึก ทองรุ่งโรจน์ (อุบลราชธานี) : ผมนี่ก็โชคไม่ดี กว่าจะได้พูดแต่ละครั้งนี่
ก็เหนื่อย ยกมือจากเข้านยืน ได้ฟังท่านสมาชิกทั้งหลายอภิปรายมาทั้งฝ่ายค้านและทั้งฝ่าย
กรรมาก็เข้าใจเหตุผลหลายประการครับ ความจริงความเข้าใจของเราเนี่ยมันมีอยู่ตรงกัน
อยู่แทบทุกคน คือประการแรกนี้ เฉพาะตัวของผมนี้ได้พิจารณาไว้ว่า การปราบปรามผู้ก่อการร้าย
นี้เราไม่สามารถจะกำหนดเวลาลงไปได้ว่า เราจะปราบกันอยู่ที่ปีก็เดือนก็วัน นี้ประการหนึ่งละ
ถ้าหากว่าเราจะตั้งงบประมาณไปโดยไม่ได้ผลอย่างที่ทำมานี้ ก็จะทำให้เงินของประเทศชาตินี้
สูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ ที่นี้มันคล้าย ๆ กับว่าเราเน้นลงในตุ้ม ตุ่มมันรั่ว เนื่องจากตัวเลข
ในปีที่แล้วก็ดี ปีนี้ก็ดี มันบอกว่ายิ่งหุ้มนเงินปราบลงไปเท่าไร ผู้ก่อการร้ายก็มากขึ้น ต้องเสียเงิน
เพิ่มขึ้นทุกปี ๆ ก็ไม่เชื่อว่าปีหน้าท่านอาจจะตั้งมาถึง ๕๐๐ ล้านบาทก็ได้ ก็แสดงถึงว่า
สมรรถภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่กิติหรือวิธีปฏิบัติในการปราบปรามของทางฝ่ายรัฐบาล
ผู้กำหนดแผนกก็ดี อาจจะมีจุดบกพร่อง ผมเห็นด้วยกับสมาชิกหลายท่านที่ได้อภิปรายมาแล้วว่า
ทุกอย่างนี้ผลมันย่อมมาจากเหตุ หลายท่านก็ได้ให้เหตุผลไป ผมก็เห็นด้วย แต่ผมยังเห็น
มากไปกว่านั้นอีก โดยสรุปแล้วผมเห็นว่าประชาชนคนไทยนี้ที่ไปเป็นผู้ก่อการร้ายก็ดี หรือ
กำลังเตรียมตัวจะไปอยู่ที่ดี สาเหตุอันสำคัญโดยสรุปแล้วมันอยู่ที่ว่าประชาชนนี้ถูกบีบคั้น
การบีบคั้นนี้ถ้าจะแยกออกก็ได้สองลักษณะ คือ ๑. การบีบคั้นทางจิตใจซึ่งอาจจะเกิดมา
เนื่องจากไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการกระทำของเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ส่วนอีกลักษณะหนึ่งนั้น
เกิดจากการบีบคั้นทางเศรษฐกิจ ผมนี่คลุกคลีอยู่บ้านนอกอยู่ชนบทอยู่กับชีวิตคนส่วนใหญ่
ของประเทศ ได้เห็นชีวิตอันแท้จริงว่า ประชาชนของเรากำลังจนลง ๆ ทุกที ชาวไร่ ชาวนา
ที่เราถือว่าเป็นกระดูกสันหลังของบ้านเมืองนี้ เดียวนี้กระดูกสันหลังของบ้านเมืองนี้มันเคาะ
แล้ว ท่านหา ไม่ได้ขายข้าวมาเป็นเวลาสองปี ชาวนานั้นเขาฝากชีวิตไว้กับนาไว้กับข้าว อย่างภาค
อีสานของผมนี้ข้าวเกี่ยวหนึ่งได้ขายไม่เกิน ๔๐๐ บาท ทุกสิ่งทุกอย่างฝากไว้ที่นั่น เสื้อผ้า

กางเกง ยารักษาโรค ค่าเล่าเรียนบุตรอะไรทุกอย่างฝากไว้ที่ข้าว เมื่อขายข้าวไม่ออกนั้นแหละ ชีวิตของชาวนาก็เพียบลงทุกทีๆ ได้ฟังตัวเลขจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งให้ต่อสภานี้มาครั้งหนึ่ง ท่านให้ตัวเลขมาว่าประชาชนคนไทยนี้โดยเฉลี่ยรายหัวแล้วจะมีรายได้ อยู่ปีหนึ่ง ๓,๒๕๐ บาท ท่านเห็นตัวเลขแล้วท่านก็ชื่นใจว่าฐานะคนไทยนี้ดีแล้ว อยู่อย่างนี้ พอไปได้ ท่านนั่งฝันหวานยิ้มอยู่ตลอดวันว่าฐานะเศรษฐกิจของบ้านเมืองของเราเนี่ยมันช่างดีจริง ๆ แต่ตัวผมเนี่ยที่ไปเห็นชีวิตอันแท้จริงของประชาชนแล้วผมเศร้าใจ ๆ ครับ ญาติพี่น้อง คนภาคอีสานนี้หลังคาเรือนหนึ่งไม่มีเงินถึง ๑๐๐ บาท มีอยู่เป็นหลายหมื่นหลังคา.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : พอละครับ ขอให้เข้าเรื่องปราบปรามนี้หน่อยครับ

นายสมนึก ทองรุ่งโรจน์ (อุบลราชธานี) : มันจะเข้า มันต้องเข้าซีครับ ที่นี้เมื่อคนมันยากจนลง ยากจนลงแล้ว ความหวังในชีวิตมันก็น้อยลงไปเรื่อย เมื่อน้อยลงไปแล้ว อีกฝ่ายหนึ่งมาชักชวน มาให้ความหวังอย่างนั้นอย่างนั้นก็ไปกันโดยไม่ต้องคิด เพราะหมดหวังแล้วนี่ เดี่ยวนี้การซื้อบัตรซื้อเบอร์กัน เล่นสลากกินรวบกินเรียบอะไร ทำไม่ถึงเล่น ไม่มีความหวังอะไร ฐานะเศรษฐกิจมันไม่ดี นี่ท่านต้องคำนึงถึงตอนนี้ จริงอยู่หรอกที่จะเอาเงินไปฝาก เอาไปนไปยิงกันนั้น ผมก็เห็นด้วยว่าผู้ก่อการร้ายนี่มาจากนอกประเทศก็มี ก็ใช้ไปเถอะ แต่ว่า ถ้าหากจะมัวไปยิงกันอยู่วันยังค่ำอย่างเรายังกันอยู่ทุกวันนี้ก็ร้ายยี่ไม่มีทางจะสำเร็จ นอกจากว่าเราจะคล่าปมนี้ให้มันถูก ถ้าฐานะประชาชนเขาดี มีการอยู่ดีกินดีแล้วใครจะมาชวนไปเขา ไม่ไปหรอก ไปอยู่ในป่าไปนอนให้ยุงกัดอยู่ ทิวไทยทุกสิ่งทุกอย่าง เขาไม่ไป ไม่พอใจอย่างนั้น นี่สาเหตุหนึ่ง สาเหตุประการที่ ๒ นี้ความบีบคั้นทางจิตใจที่ได้รับจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของฝ่ายบ้านเมืองนี้ ไม่ให้ผมพูดไม่ได้ ไม่ได้ครับ เมื่อพูดถึงเรื่องนี้ผมยังคิดถึงวันนี้เมื่อปีกลายเรื่องงบนี่เราอภิปรายกันกว้างขวาง ทางฝ่ายรัฐบาลก็ท้าวเรารุนแรง ความจริงไม่มีเจตนาจะรุนแรง ไม่มีเจตนาจะกระทบกระเทือน แต่เราต้องการจะให้ทางฝ่ายรัฐบาลกับฝ่ายตัวแทนของประชาชนนี้เกิดความเข้าใจกัน เข้าใจถึงข้อเท็จจริงอันเป็นสาเหตุที่ทำให้ท่านหนักใจอยู่ข้าราชการของท่านนั้นคนดีก็มากครับ แต่คนชั่วเนี่ยมันเป็นพิษมีนิตเดี่ยวนั้นก็เป็นพิษ เหมือนกับโจร ๒ คนนี่ละครับ อยู่ในหมู่คนดีหมื่นคน นี่คนดีทั้งหมื่นคนมันเดือดร้อน ท่านรองนายก-

รัฐมนตรีพูดเมื่อเช้านี้ ท่านก็ท้าวพวกเรานี้พูดคล้าย ๆ กับว่า พุดรวม ๆ ไป ไม่เจาะไม่จง มีเรื่องอะไรทำไมไม่ให้มันเป็นเรื่องเป็นราวขึ้นมา ผมก็จะซึ้งไปให้เห็นว่าคนของท่าน ระดับนายอำเภอ ผมอยากใช้คำว่าไปกระทำชู้กับชาวบ้าน วันหนึ่งชาวบ้านเขาไปขายยาสมุนไพรรูปไปพักอยู่ที่อำเภอพนา นายอำเภอคนนี้เคยจะตีกันในเรื่องหลอกหลวงผู้บังคับบัญชาชั้นผู้ใหญ่ขึ้นมาแล้วด้วยการรายงานเรื่องคอมมิวนิสต์ ท่านก็เลยไปจับ ๒ คนนี้ ท้าวเป็นคอมมิวนิสต์ ผมเสียใจที่รัฐบาลนี้ได้ทุ่มเทเงินไปอบรมคนระดับนี้มาให้เข้าถึงประชาชนก็เข้าไปถึงจริง ๆ จนปากประชาชนแตก จนเขาระบมไปทั้งตัว เสื้อผ้าขาดวันจับพลัดจับผลูดำโคตรพ่อล่อแม่ ทายาตายไม่มีขึ้นดี ชาวบ้านผมพ่อผมก็ไม่ได้รับการศึกษาไม่มีชั้นก็ไม่สามารถจะทายาตายกับชาวบ้านด้วยกัน อย่างนี้การกระทำของคน ๆ นี้แหละครับ มันทำให้ชาวอำเภอพนาเนี่ยกระเทือนใจไปหมด ชาวไปถึงไหนกระเทือนใจไปถึงนั้น เขาไปเช่าอยู่บ้านหนึ่ง ไปนอนอยู่พอเข้าไปแล้วแทนที่จะไปไต่ถาม ไปถามว่ามาอะไรมาทำอะไรจะไปที่ไหนก็ไม่เอาอย่างนั้น บอกให้เปิดประตูไม่ยอมเปิด ไม่ยอมเปิด พ่อฟังเข้าไปด้วยฝ่าพระบาท เอาเท้าถีบประตูเข้าไปถีบเข้าไปแล้วก็ไปลือคอคคนนั้น ยังไม่ได้ถามว่ามาอย่างไร ไปอย่างไรก็ซ้อมเขา ยิงปืนซู่เข็ญตั้ง ๒๖-๒๗ นัด หลังคาบ้านพรุนไปหมด ผลที่สุดชาวบ้านก็เจ็บก็ช้ำ ยังดีนิดหน่อยครับ วันนั้นมีตำรวจไป ชันรองผู้บังคับกองก็มี จำก็มี พลตำรวจก็มี ไปห้ามไว้ บอกว่าอย่าทำ เขาไม่มีความผิดอะไร ขอเออะ อย่าทำเออะ ตำรวจก็ถูกต้ออีก นี่คนระดับนายอำเภอมันเป็นอย่างนั้นแล้วต่อมาที่นี้พอเป็นอย่างนั้นชาวบ้านเขาก็ไม่มีที่พึ่งเขาก็วิ่ง วิ่งเข้าไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ในที่สุดก็มาถึงผู้แทนคือผม คุณบุญเย็น คุณยิ่ง และคุณวิชัย ผมไม่รู้จะทำอย่างไร เพราะว่าเป็นผู้แทนนี้ก็เหมือนกับรวมชีวิตของชาวบ้านเขาเข้ามาแล้ว ชาวบ้านร้องไห้ก็ช่วยเช็ดน้ำตาก็ทำเรื่องส่งมาหากรรมการปกครองพร้อมกับคำร้องของชาวบ้าน พร้อมกับรายงานมาแจ้งพฤติกรรมทุกสิ่งทุกอย่างมาโดยละเอียด มาหาท่านอธิบดีกรรมการปกครอง มาตอนแรกผมก็ยินดีได้ฟังท่านบอกว่า เอาอย่างนี้ เอาเลย ลูกน้องผมมันไม่ดี ผมก็จะจัดการไป ผมเข้าฝ่ายประชาชน ก็ได้สั่งให้ผู้ตรวจราชการกรมไปตรวจไปสอบ สอบเรื่องราวสอบมาหลายวันแล้วเราก็สงสัยว่าเรื่องมันจะไปอย่างไร พวกผมมากรรมการปกครอง มาเรียนถามท่านอีกทีหนึ่ง มาที่นี้ไม่เป็นอย่างนั้นเสียแล้ว หันข้างเข้าหากันเสียแล้ว บอกว่า เอ๊ะ นี่เปิดแฟ้มหนังสือเลย หันข้าง

มากี่ไม่มีเรื่องอะไรนี่ก็ไม่เห็นเป็นอะไรนี่ ว่าไปโน่นแล้ว เราบอกว่าไม่เป็นอะไรก็ช่างเถอะ
 ท่านจะเข้าใจว่าอย่างนั้นก็แล้วแต่ แต่ว่าถึง ๑. ไปหุบไปตีประชาชนเขาจนบอบช้ำไปทั้งตัวไป
 ยิงปืนตั้ง ๒๐ กว่านัด ฟังบ้านเขาเข้าไป ท่านจะถือว่าไม่เป็นอะไรก็แล้วแต่ ในที่สุดก็ส่งผู้
 ตรวจราชการกรมไปสอบอีกครั้ง แต่ก็ไปนัดพวกผมไว้ คอยอยู่ ชาวบ้านที่เขาเป็นผู้ที่เสียหาย
 ก็เชิญเขาเข้ามา รออยู่ตั้งสองวันก็ไม่เห็นไป นี่มันเป็นอย่างนั้น แล้วจะให้เราเชื่อถือได้อย่างไร
 นี่แหละครับ เรื่องยังติดอยู่ที่กรมการปกครอง ไม่ทราบที่ท่านดำเนินไปแค่ไหน ประชาชนนั้น
 เท่าที่ผมฟังมา ระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่ของฝ่ายบ้านเมืองนี่จะเป็นฝ่ายปราบปราม
 หรือฝ่ายปกครองก็แล้วแต่เถอะ เขาอดทนมากครับ พอเกิดเรื่องกับเจ้าหน้าที่ที่เกิดที่ไรเสียเปรียบ
 ที่นั่น แต่ความอดทนของคนนี้ ความอดทนนี่มันมีขอบเขต ทุกอย่างมันมีจุดอึดตัว น้ำหมอก
 กลายเป็นน้ำค้างได้ครับ ถ้าถึงจุดอึดตัวเมื่อไรแล้วสสารทั้งหลายก็ดี จิตใจคนทั้งหลายก็ดี
 มันจะเปลี่ยน มันจะเปลี่ยนไปทางดีทางชั่วก็แล้วแต่มูลเหตุ นี่คือสาเหตุอันสำคัญประการหนึ่ง
 เดียวนี้รัฐบาลมีความหวังดีต่อบ้านเมือง ผมรู้ แต่ผู้ไปสร้างขึ้นคือลูกน้องของท่าน การสร้าง
 ขึ้นมาอยู่ มันก็จะเป็นกันไปอยู่เรื่อย ๆ น้อย ๆ หนึ่งคือสาเหตุ เรื่องอื่น ๆ อีก ภาวะทางสังคม
 ของเมืองไทยเรานี้มันรู้สึกว่ามันแตกมันแยกกันออกไปเรื่อยครับ โดยเฉพาะระหว่างคนจน
 กับคนรวยนี้หันหลังให้กันห่างกันออกไปเรื่อย เมื่อคนจนนี้ไปแยกอยู่กลุ่มหนึ่ง คนรวย
 แยกอยู่กลุ่มหนึ่ง อย่างที่มันกำลังเป็นไปอย่างทีเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างเดี๋ยวนี้แหละ ซึ่งมันจะ
 เป็นต่อไปนี่มันก็จะทำให้ภาวะทางจิตใจเกิดขึ้นในทางที่ไม่ดี นี่ละคือสาเหตุ เพราะฉะนั้นการ
 ที่จะใช้เงินไปปราบปรามนี้ก็ขอให้ท่านได้มุ่งถึงว่ามูลเหตุต่าง ๆ ที่มาของผู้ก่อการร้ายก็ดี ของ
 คอมมิวนิสต์ก็ดีมันอยู่ที่ตรงนี้ พูดถึงเรื่องตัวบุคคลนี้ ผมก็อยากจะเลยไปถึงว่า คุณระบิล
 นานากุล ซึ่งเป็นบุคคลที่ดี เป็นบุคคลที่ดีในสายตาของประชาชน แต่เขาไม่เป็นบุคคลที่ดี
 ในสายตาทางราชการ เพราะฉะนั้นก็ต้องถูกฟ้อง เมื่อถูกฟ้องไปแล้ว ตอนแรกก็มีผู้ใหญ่ใน
 วงการรัฐบาลบอกว่า โดยคดีแค่ทุจริตต่อหน้าที่ก็เสร็จแล้ว เรื่องมันปรากฏทางหนังสือพิมพ์
 อย่างนั้น แต่ในที่สุดคดีก็ยังมียุ่ คือ พลโท สายหยุด เกิดผล ไปให้การ ผมก็ได้อ่านคำ
 พิพากษาเรื่องนี้มา สารที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับจะเอามาอภิปราย เอามาเปรียบเทียบเรื่องนี้
 ในคำพิพากษาเขียนอย่างนี้ จำเลย หมายถึง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละครับ พอ ๆ ทราบแล้วครับ แล้วเวลา
ของคุณก็จวนจะหมดแล้วนะครับ ลัก ๒ นาทีครับ ให้อีก ๒ นาที

นายสมนึก ทองรุ่งโรจน์ (อุบลราชธานี) : จำเลยได้ปฏิบัติตามบรรลุลผลไปตาม
นโยบายที่กองอำนาจการป้องกันและปราบปรามคอมมิวนิสต์วางไว้ หากนายอำเภอทุกคน
เป็นเช่นจำเลยแล้ว รัฐจะไม่ต้องเสี่ยงงบประมาณป้องกันและปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์
เช่นนี้ นี่เป็นตัวอย่างที่ดีแล้วว่บุคคลนี้มีดีไม่พอ แต่เงินมันมีอยู่นี้เท่าที่ผมเรียนชี้แจงต่อ
สภานี้มา ถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ นิดๆ หน่อยๆ แต่เข้าใจว่าถึงแม้รัฐบาลท่านจะ
นั่งเฉยอยู่ก็ขอให้เก็บเรื่องนี้ไปคิดเป็นการบ้าน เพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน เราเองเข้ามานี้ก็เข้ามา
ด้วยความรู้สึกรับผิดชอบต่อความมั่นคงของบ้านเมืองเหมือนกับท่านผู้มีอำนาจบริหารเช่น
เดียวกัน ขอขอบคุณครับ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กรรมวิธีการ) : ท่านสมาชิกได้อภิปรายชี้แจงเหตุผล
มาหลายท่านแล้ว แต่ทางคณะกรรมการซึ่งเป็นฝ่ายกลางยังไม่ได้เรียนข้อเท็จจริงในการ
ประชุมกรรมการเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้ท่านทราบ ก็อาจจะเห็นได้ว่ากรรมการส่วนหนึ่งซึ่ง
ท่านได้ตั้งไปนั้น อาจจะไม่ได้ช่วยเหลือท่านตามที่ได้มอบหมาย ในวงการกรรมวิธีการนั้น เรา
พยายามตั้งใจฟังสิ่งที่เขาชี้แจง ผู้ที่เข้าใจและพอใจก็เห็นชอบ ผู้ที่ไม่เข้าใจและไม่พอใจก็สงวนไว้
ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดา คณะกรรมการได้ซักไซ้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า
เงิน ๒๘๐ ล้านบาทนี้ได้ตั้งโครงการอย่างไรบ้าง ใช้จ่ายไปอย่างไรในปีกลายนี้ แล้วปีนี้ทำไม
ถึงตั้งเพิ่มขึ้น ๓๕๐ ล้านบาทเพิ่มขึ้นจาก ๒๘๐ ล้านบาทอีก ๗๐ ล้านบาท วิธีการปราบปราม
คอมมิวนิสต์นั้นท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ชี้แจงว่าได้แบ่งโครงการทั้งหมด
ออกในวงเงิน ๒๘๐ ล้านบาทหรือ ๓๕๐ ล้านบาทนี้เป็น ๑๕ โครงการแต่ละโครงการนั้น
เป็นหน่วยต่อต้าน ซึ่งจะต้องใช้วงเงินงบประมาณเกี่ยวกับอัตราค่าล้างถ้าหากจะไปเปิดเผย
ว่า หน่วยคุ้มครองหมู่บ้าน ก. ใช้อัตราค่าล้าง ๒๘ คนใช้เงินไป ๔๐ บาทอย่างนี้ ย่อมเป็นการ
เปิดเผยอัตราค่าล้างของฝ่ายเราให้แก่ฝ่ายตรงข้ามทราบ ถ้าหากว่าเราเปิดเผยมาถึงตอนนั้นก็
มีกรรมการซักไปว่าหน่วยนั้นตั้งอยู่ที่ไหนก็เป็นการเปิดเผยฐานปฏิบัติการในการปราบปราม

คอมมิวนิสต์ให้ฝ่ายตรงข้ามทราบเช่นเดียวกัน พอท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
ชี้แจงว่า ๑๕ โครงการนี้คืออะไรบ้าง เช่นอย่าง พตท. กรป. กลาง การเสริมกำลังทางอากาศ
การคุ้มครองหมู่บ้าน ปจว. หรือการปราบปรามโดยจิตวิทยา การพัฒนาหมู่บ้าน การอพยพ
ชาวเขาเหล่านี้ เรารู้แล้วว่าเงินจำนวน ๓๕๐ ล้านบาทนี้ถ้าอัตรา ๓๕๐ ล้านบาทต่ออัตรา ๑๕
โครงการ เราทราบๆ ดูแล้ว มันก็ได้ตัวเลขลงมาพอจะเข้าใจ ปัญหาอยู่ที่ว่ามีผู้อ้างรัฐธรรมนูญ
๑๓๑ ขึ้นในที่ประชุมกรรมการในวันนั้น ท่านหม่อมราชวงศ์ทองแห่ ผู้หนึ่งซึ่งได้พยายาม
ประนีประนอมว่ารัฐธรรมนูญนั้นมิได้บีบบังคับให้รัฐบาลต้องชี้แจงรายละเอียด ถ้าไม่ชี้แจง
แล้วจะเป็นการผิด แต่ก็ไม่มีคนฟัง ผมก็เลยว่าอย่างนี้ ในการประชุมกรรมการ นี้ถือระเบียบ
ข้อบังคับของการประชุมสภาหรือไม่ ถ้าท่านดอกเตอร์ไพฑูรย์ อ้างมาตรา ๑๓๑ เป็นรัฐ-
ธรรมนูญการปกครองประเทศไทย ก็ต้องอาศัยข้อบังคับของการประชุมสภาเช่นเดียวกัน
การสอบถามนี้เหมือนกับกระทู้หรือเปล่า คุณไพฑูรย์ก็รับว่าเป็นกระทู้เป็นคำถาม ถ้าเช่นนั้น
ถ้าเป็นกระทู้และเป็นคำถามในวงกรรมการ มาตรา ๑๒๖ แห่งรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ว่า
ถ้าสิ่งใดซึ่งไม่สมควรจะเปิดเผย รัฐย่อมไม่เปิดเผยก็ได้ เมื่อพูดมาถึงตรงนี้ ต่างคนก็ต่างพอใจ
แต่ท่านหม่อมราชวงศ์ทองแห่ ท่านเห็นว่าสิ่งทั้งหลายเหล่านี้เป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องของ
ประเทศ ถ้าจะเอาเสียงชนะกันก็ได้ ก็ได้มีกรรมการขอร้องให้ลงมติเสีย แล้วให้กรรมการ
ที่ติดใจนั้นได้สงวนความเห็นไว้ไปขอความเห็นจากสภาใหญ่ เรื่องมันเป็นอย่างนี้ ผมเองเป็น
คนหนึ่งซึ่งท่านหม่อมราชวงศ์ทองแห่ บอกว่าพูดมากเป็นที่ ๒ จากนายชวน กิติศรีวรพันธุ์
พูดมากซึกใช้มากจนบางคนบอกว่าทำผมออกไปชก ว่ามันพูดมาก ท่านก็คงจะเห็น แล้วสิ่งที่
ผมพูดเหล่านั้นโดยมากก็เป็นคำพูดที่รุนแรงด้วย ถ้าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้เลือกผมมานั้น
ได้เข้าไปนั่งฟัง และได้ฟังเทปหรือดูรายงานการประชุมแล้ว ท่านจะเห็นได้ว่าไม่มีกรรมการ
ชุดไหนที่ชักรัฐบาลจนถึงกับยอมจำนน ยอมจำนน เอาอย่างไรก็เอากันๆ ถึงขนาดนี้ไม่ได้
ชนิดที่เรียกว่า ปล่อยไปๆ แต่เราอยู่ที่ว่า คนพอใจก็ให้ผ่านไป คนไม่พอใจ ไม่ยุติก็ให้
สงวนไว้เพื่อให้สภาใหญ่ได้วินิจฉัย ความสิ้นสุดมันจะอยู่ที่สภา ถ้าท่านเห็นว่าเป็นการไม่ชอบ
ไม่ควรในการตั้งงบประมาณ สภานี้ก็เป็นผู้วินิจฉัย ถ้าเป็นการชอบสภาเป็นผู้วินิจฉัย จึง
ขอฝากไว้ว่า ถ้าผมเป็นรัฐบาลก็ดี ท่านเป็นรัฐมนตรีก็ดี ย่อมจะตั้งนโยบายขึ้นเอง นโยบาย

เหล่านั้นรัฐบาลต้องรับผิดชอบ เมื่อตั้งขึ้นมาแล้วการที่จะปราบปรามคอมมิวนิสต์ก็ดีเป็นนโยบายอันหนึ่ง เป็นหัวใจสำคัญในการปกครองประเทศไทย เมื่อรัฐบาลนี้ตั้งนโยบายอันนี้ขึ้นมาเขาได้รับผิดชอบ เราจะให้เขาเลิก รัฐบาลเขาก็ยอมทำไม่ได้ นี่เป็นหลักธรรมดาใครเป็นรัฐบาลก็ต้องยึดหลักนโยบายที่ตนวางไว้ ใครที่ไม่เป็นก็ยอมเป็นอ็อพโพสิท (opposite) และเป็นตรงกันข้าม ฉะนั้นการจะถูกหรือจะผิดอยู่ที่มติส่วนใหญ่ ส่วนท่านสมาชิกผู้หนึ่งที่ได้ตั้งประเด็นมากรรมาธิการได้สอบถามอย่างไรบ้าง ถามมากกว่านั้น ถามจนหน้าดำหน้าแดงจนท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยบอกว่าจะเอาอย่างไรก็เอากัน แต่ตัวเลขผมไม่ให้ฐานปฏิบัติการผมไม่ให้ ท่านว่าอย่างนี้ ก็เมื่อรัฐบาลเขายืนยันว่ายังไม่ฟังจะเปิดเผยเพื่อประโยชน์แก่ประเทศไทย เพื่อปกปิดความลับไม่ให้ผู้ก่อการร้ายรู้เรื่อง เราก็พอใจ ผมก็ได้ถามว่าเพื่อความปลอดภัยของชาติไทยใช่หรือไม่ ท่านก็ตอบว่าเพื่อความปลอดภัยของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องรักษาอัตรากำลังฐานปฏิบัติการตลอดถึงวิธีปฏิบัติในทางลับ พวกผมพอใจ ผมไม่ได้ยกมือ ผมแอบสแตน (abstain) อันนี้ก็เป็นเรื่องปลีกย่อยที่ผมได้ทราบเรียบร้อยแล้ว เราไม่ได้มุ่งมุ่งมาหาชนิดที่ว่าเอาอย่างไรก็เอากัน ยกมือ ผมคนหนึ่งไม่มีทางที่จะยอมได้ ถ้าหากว่าไม่ถูกต้อง แต่เห็นว่าเราจะไปมัวเถียงกันสามวันสามคืน ทางนี้ก็อยากจะแปรญัตติ ทางนี้ก็อยากให้งบประมาณผ่าน เราจึงได้นำข้อกังขาเหล่านั้นมามอบให้แก่พวกท่านทั้งหลายเป็นผู้ชี้ขาด นี่คือวิธีปฏิบัติของคณะกรรมการได้ปฏิบัติดีแล้ว แต่ว่าจะยิ่งหย่อนไปนั้น อาจจะเป็นความเียงเผลอของผมหรืออาจจะเป็นความเข้าใจเพียงตื้น ๆ ของผมหรือของคณะ ๑๔ คน แต่อาจจะเป็นความฉลาดแหลมลึกของท่าน ๑๑ ท่านก็ได้ อันนี้สภาเท่านั้นจะเป็นผู้ชี้ขาด ผมจึงขอทราบเรียนให้ที่ประชุมได้ทราบไว้

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ผมฟังดูตั้งแต่รัฐบาล ผมก็ดู ๆ รัฐบาลมาหลายสมัยแล้ว รัฐบาลนี้รู้สึกเต็มไปด้วยความลับ ตรงไหน ๆ ก็มีของลับไว้ทั้งนั้นแทรกไว้ ในกฎหมายรายจ่ายงบกลางนี้เต็มไปด้วยเรื่องลับทั้งนั้น แม้แต่สิ่งเงินทำถนนก็ลับ, จ่ายเงินทำถนนก็ลับและก็ได้ยินท่านกรรมาธิการผู้หนึ่งได้กล่าวมาเมื่อตะกี้ที่ว่าทำถนนจ่ายเงินไป ๑๐๐ ล้านบาทได้ ๔ กิโลเมตรนั้นก็คงจะลับมาก ลับยิ่ง แล้วทำอย่างไรจะให้สภานี้เชื่อหรือ

ให้ไว้วางใจได้ ในเมื่ออะไรๆ เต็มไปด้วยของลับ แม้แต่ทำถนนก็ลับ ข้าพเจ้าจึงรู้สึกว่าเป็น เรื่องที่แปลกประหลาดเอามาก ที่นี้ที่ปราบมาแล้ว นี่ข้าพเจ้าฟังจากกรมการได้กล่าวมา ที่ ปราบมาแล้วคิดว่าเฉลี่ยว่าผู้ก่อการร้ายคนหนึ่งตกในราว ๑๐๐,๐๐๐ บาท แต่อย่าลืมนะไม่ใช่ เหมือนเราตกปลาเอาเบ็ดเอาเหยื่อเกี่ยวเข้าไปลงทุน เหยื่อ ๕๐ สตางค์ แล้วปลานั้นจะตาย ไม่ใช่อย่างนั้น นี่เกี่ยวเหยื่อเข้าไป ๓๕๐ ล้านบาท ไม่ได้หมายความว่าพุงนี้พวกผู้ก่อการร้าย ๓,๐๐๐ กว่าคนนั้นจะตายหมดก็หามิได้ ยังอยู่ ตายไปก็คน เอ ถ้าคิดอย่างนี้แล้วอีก ๑๐ ปี ถ้าพวกผู้ก่อการร้ายยังหนุ่มๆ ยังไม่ตายมันยังอยู่อีก ๑๐ ปี ตกกลางว่าเราจะต้องจ่ายเพื่อ ผู้ก่อการร้ายนี้หัวละ ๑ ล้านบาท แพงไหม ผมว่ามันแพงเหลือเกิน ที่นี้ถ้าผู้ก่อการร้ายออก ลุกมา ลุกผู้ก่อการร้ายเข้าอีกมันจะเพิ่มขึ้นเป็นโปรเกรสชัน (progression) หรือโปรเกรสชัน (progression) บวก หรือโปรเกรสชัน (progression) คูณ หรือโปรเกรสชัน (progression) อะไร แหม คิดยากเหลือเกิน แหม มันมากเหลือเกิน ต่อไปงบประมาณเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพื่อผู้ก่อการร้าย ในที่สุดงบประมาณแผ่นดินของไทยนี้จะจ่ายเพื่อผู้ก่อการร้ายทั้งหมด อยู่บ้านครอบครัว หนึ่ง ประเทศเป็นครอบครัวหนึ่ง ต้องเอาเงินมาซื้อปืนหมด ข้าวไม่ต้องกิน ผมคิดว่ามันซัก จะแย่ แล้วตั้งแต่ปราบมานี้ไม่ปรากฏว่าลดลง รู้ข่าวแต่ว่าตำรวจตาย ๕ ผู้ก่อการร้ายตาย ๒ เอ้า ขาดทุนเรา แล้วตำรวจตายเราต้องจ่ายเงินเลี้ยงลูกเลี้ยงเมียแก่เป็นบำเหน็จบำนาญไปเพิ่ม ขึ้นอีก คนก็เสียไป ต้องจ้างคนอื่นมาแทน แยกขึ้นอีก แต่ผู้ก่อการร้ายน้อยกว่า แล้วเท่าที่ผม ได้สังเกตมาและรู้เห็นอยู่ใกล้ๆ กับผู้ก่อการร้ายเหมือนกัน ปรากฏว่าเวลานี้ตำรวจเจ้าหน้าที่ ผู้ปราบผู้ก่อการร้ายนั้นกลายเป็นผู้ก่อการร้ายปราบเสียแล้ว ตามโรงพัก ตำรวจไม่กล้าอยู่ กลัวผู้ก่อการร้ายจะล้อม นั่งรถยนต์ไป ตำรวจไม่กล้าแต่งเครื่องแบบ กลัวผู้ก่อการร้ายยิง รถจี๊ป ไม่กล้าใช้สีตำรวจ สีแดงๆ นะอันตรายนัก ไม่กล้าขี่ ต้องเอารถอื่น แม้แต่รถแลนด์โรเวอร์ซึ่ง ไม่ใช้สีแดงก็ไม่กล้าขี่กันเสียแล้ว ตำรวจตามป้อม ที่โน่นเขาไม่ฟังป้อมกันหรอก ก็ไม่มี ไม่กล้าอยู่ ไม่ใช้กลัวเขาฟังป้อม กลัวผู้ก่อการร้าย นี่ขอให้ท่านลองคิดดู เราลองมาคิดดูซิว่ามันจะแย่ แล้วความสามารถที่รัฐบาลปราบผู้ก่อการร้ายนั้น เราคิดว่าได้ผลแค่ไหน ตำรวจอยู่โรงพัก อยู่ในที่หน่วยปราบปราม ผู้ก่อการร้ายไปล้อมเข้าเรียกให้ตำรวจมอบตัว ยอมมอบตัว นี่มัน อยากรู้กันเสียแล้ว แล้วเชื่อเหลือเกินว่าในชั่วระยะเวลาอีก ๔-๕ ปีนี้ งบประมาณผู้ก่อการร้ายนี้

จะเพิ่มขึ้นถึงพันล้านบาท เฉพาะข้อนี้ อื่น ๆ ที่ลับ ๆ ซ่อน ๆ อยู่อีกเยอะ ที่นี้ทุกมาตราของ
 งบประมาณอันนี้เต็มไปด้วยความลับที่ว่ามาแล้ว แล้วขอให้ท่านคิดดูเถิดว่า สภานี้เราจะยอม
 ได้อย่างไรในเมื่ออะไรมันก็ลับ ที่ลับแท้ลับเปิดเผยก็มี ลับมากล่าวขึ้นที่หลังว่านี่มันลับก็มี
 พอเขาถามเข้า ที่จริงก็ควรจะเขียนว่าลับเสียซี นี่ให้มันรู้แล้วไป จะได้ไม่ต้องถามกันว่า ทำอะไร
 ที่ลับ ลับโจ่งแจ่งก็มี ลับมืด ๆ ลับแพรม ๆ พร่า ๆ ก็มี มันมากเหลือเกิน นี่ผมรู้สึกว่ามันซักจะแย้
 และที่นี้เรื่องราว เจ้าหน้าที่ที่ยังส่งคนไปมากเท่าไร ดูเหมือนกลายเป็นให้เกิดผู้ก่อการร้ายมาก
 ที่นี้ผมไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ที่ท่านส่งไปปราบกิติ ใครกิติ มันไปก่อให้เกิดผู้ก่อการร้ายขึ้นหรือ
 อย่างไร เพราะยังส่งคนไปปราบเท่าไรมันยังออกลูก หรือว่าพวกนั้นไปออกลูกเป็นผู้ก่อการร้าย
 ก็ยังสงสัยอยู่ ที่นี้อย่าลืมนะครับว่า เวลานี้ผู้ก่อการร้ายอย่างที่สงขลาของผมนะ ๑. พวกโจร
 จีนคอมมิวนิสต์ที่เรียกว่าจีนคอมมิวนิสต์ แก่ผูกสวนเลย แก่สวนทุเรียนเป็นสวน ๆ แปลง ๆ
 ไปเลย ผมยังเคยไปบอกตำรวจ ผมบอกวาโน่นสวนทุเรียนโน่นแกอยู่ประจำแล้ว คอมมิวนิสต์
 อยู่ประจำ แกบอกวาเจ้าของสวนทุเรียนไม่ต้องมาเก็บทุเรียนให้ยุ่งกับพวกฉัน เตียวผลอ ๆ
 ฉันยิงเอา ฉันไม่รู้ว่าเป็นใคร นึกว่าตำรวจ สวนนี้แกเอาเท่าไรวะ ทุเรียนฉันเก็บเองผู้ก่อการร้าย
 จีนคอมมิวนิสต์ก็เก็บทุเรียนไปขายเอง ชาวบ้านไม่ต้องเก็บสบายดี แล้วไก่ แกไปเอาไก่ให้แพง ๆ
 ที่นี้เจ้าหน้าที่ไปเอา เอาฟรี อ้าว มันก็รักผู้ก่อการร้ายนะซี ผม ๆ ก็รักมันเป็นอย่างนี้ สวนทุเรียน
 แทนที่เจ้าของสวนทุเรียนจะต้องหาไปขายที่ตลาดหนักบ้างด้วยผู้ก่อการร้ายจีนคอมมิวนิสต์
 แกซื้อเอาทั้งสวนและแกเก็บไปเอง แกขายที่ไหนก็ไม่รู้ นี่มันเป็นอย่างนี้ครับ แล้วท่านคิดใหม่ว่า
 ท่านปราบเรื่องจำกัดเขต เรื่องข่าวสาร เพราะไม่ให้ผู้ก่อการร้ายได้กิน ว่าอย่างนั้น ว่าเข้านั้น
 ทำให้ข่าวสารนี้ระหว่างอำเภอสะเดากับหาดใหญ่ผิดกันหลายสิบบาท ในที่สุดผู้ก่อการร้ายนี้ได้
 กินกำไร ผลที่มันแพงขึ้นเพราะอนุญาตให้ผ่านไป พวกผู้ก่อการร้ายกินผิดกันตั้งหลายสิบบาท
 กระสอบหนึ่ง แล้วก็เมื่อไปค้นหรือว่าไปพบเห็นที่พบค่ายผู้ก่อการร้ายที่ไร ข่าวสารมีเยอะ ไม่
 ปรากฏว่ามันอดเลย ข่าวสารนี้เอามาจากไหน เพราะฉะนั้นเรื่องที่ป้องกันจำกัดเขตข่าว ไม่เห็น
 มีประโยชน์อะไร ผู้ก่อการร้ายแกไม่เดือดร้อน แต่ถ้าเข้าไปตำรวจเขาตายทุกที ผู้ก่อการร้าย
 ดูเหมือนถ้าคิดกัน ๑ ต่อ ๒ หรืออะไรมันแพ้กันมากเหลือเกินทำไมมันจึงเป็นอย่างนี้ ขอ
 ให้ท่านลองคิดดู ที่ข้าพเจ้าพูดนี้ไม่ใช่ข้าพเจ้าตั้งหน้าจะตีเตียนว่ารัฐบาลหาไม่ได้ แต่ในความ

รู้สึกของข้าพเจ้านี้กว่าหนักเข้านี้เงินงบประมาณนี้จะเป็นเรื่องผู้ก่อการร้ายไปหมด และก็กลับไปหมด แล้วลองคิดถึงเรื่องที่กรรมาธิการพูดเมื่อคืนนี้สิ เมื่อท่านรัฐบาลได้ฟังมาแล้วว่า เงินไปจ่ายเข้าทำถนนได้ ๔ กิโลเมตร เงินตั้งร้อยกว่าล้านบาทอย่างนี้มันแพงแสนที่จะทนทาน แล้วอีกอันหนึ่งใจธรรมดา เวลานี้ใครมาผู้ก่อการร้ายได้ ได้ความดีความชอบได้บำเหน็จบำนาญดีสูง เลยใจชาวบ้านล็กก็เลยกลายเป็นผู้ก่อการร้ายไปด้วย แต่ถ้ามีผู้ร้ายจริง ๆ เปล่าไม่เอา ที่สงขลาของผมเวลานี้โพงพางนะล่องโพงพางที่จับปลาในทะเลสาบนะ เขารื้อ ทางการรื้อแล้วไม่ให้ประมุขจับโพงพางต่อไป แต่เปล่า พวกผู้ก่อการดีทั้งหลายอนุญาตกันเองแล้วก็เก็บค่าหัวเรือ ๆ ไป ใครไม่ให้สตางค์ก็จับ จับมาปรับเสียเองแล้วก็ปล่อยไป เลยเป็นผู้ก่อการดีคือตำรวจหน้าะหากินอยู่อย่างนี้ แต่ถ้าปล้นกันกลางทะเลยิงปังปัง ๆ กูไม่ไปละ กูเข้าไปจับพวกโพงพางดีกว่า ได้รัฐเป็นอยู่อย่างนี้ครับ เลยมีหัวหน้าเดี๋ยวนีที่สงขลาคอยเก็บเงินจากพวกโพงพางมาส่งให้แก่ประมง มาส่งให้แก่ตำรวจหน้า เพื่อเขาจะไม่ต้องออกไปอดตายกลับข้างตานอนไปเก็บเอง มีหัวหน้านี้เรียกว่าประมงเถื่อน ถ้าลือ บางทีพอนายไป ท่านรัฐมนตรีหม่อมมาฯ กระทรวงเกษตรไปก็บางที่เสาทายไป พอกลับก็รู้นี้เสียงเครื่องบินมันดังนี่ก็ปีกใหม่เข้า แล้วประมงก็เก็บไปตามเดิม ท่านรู้บ้างหรือเปล่าครับ นี่มันเป็นอย่างนี้ จนที่บ้านผมที่สงขลาเนี่ย เขาบอกว่าตำรวจหน้าเขาไว้ทำไมนะ ผมก็ไม่รู้จะตอบเขาว่าอย่างไร ผมว่าเอาไว้เก็บสตางค์ไว้เก็บสตางค์จริง ๆ ยิ่งกันปล้นกันกลางทะเลไม่จับนี่ไม่ไป ได้ยินเสียงปืนเขายังกันไม่ไป คุกอยจับพวกโพงพางดีกว่า มันเป็นอย่างนั้นะครับ นี่ที่เล่ามานี้ แล้วที่นี้ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยพูดว่าเออใครชั่ว แล้วเอาหลักฐานมาสิ บ๊ะ พวกผู้แทนหัวมันแตกได้เหมือนกันนี้ ที่นี้หน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หน้าที่ของฝ่ายปกครองนะควรจะสืบสวนสอบสวนเอาเอง ใครผิดใครถูก ไม่ใช่หน้าที่ผู้แทนนี้ อะอะอยู่ในนี้เท่านั้นแหละ ไม่ใช่ให้ไปเที่ยวจับผู้ร้าย ปืนสักกระบอกก็ไม่มี มีแต่ไม้จิ้มฟันไปทำอะไรกับใคร ส่วนท่านเครื่องบินก็มีปืนกลก็มี เขาล้มป้อมยามยังล้มได้เลย แล้วให้พวกผู้แทนเอาหลักฐานมาสิ เอาหลักฐานมาสิ เรื่องความสามารถเรื่องจับผู้ร้ายมันหน้าที่ของรัฐบาล หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองขอให้เข้าใจอย่างนี้ อะอะผมได้ยินห้ามาหลายครั้งแล้ว และนำหลักฐานมาสิ อย่าวาปาว ๆ ปล่อย ๆ เอ เรื่องหลักฐานนี้ท่านไปหาเอาเองสิ หน้าที่ท่านรับอาสาเข้ามาปราบผู้ร้ายนี้คนคอร์รัปชันก็คือผู้ร้ายประเภทหนึ่ง

ทำไมท่านไม่หาหลักฐานเอาเองล่ะ ที่นี้พวกที่จังหวัดผมอีกพวกหนึ่ง เดียวนี้จะเป็นผู้ก่อการร้าย มันมาบอกผมตรงๆ แล้ว คือที่สนามบินของท่านรัฐมนตรีคมนาคมนะ ที่สนามบินนั้นสร้างเข้าแล้วที่หาดใหญ่ ตำบลคลองหอยโข่งกับตำบลทุ่งลาน ที่ตำบลนี้สร้างสนามบินทางวิงทางอะไรเสร็จแล้ว ที่นี้ฉันจะไปเอาที่ชาวบ้านที่เขาปลูกบ้านอยู่ มีดินหมากรากต้นไม้มีบ้านอยู่แล้วจะไปขอซื้อเขาถูกๆ จะบังคับซื้อเขาถูกๆ ไร่หนึ่ง ๒,๕๐๐ บาท นาของแก และแกไปจ้างคนขุดไม่ได้ หนักเข้าแกบอกผมต้องไปเป็นผู้ก่อการร้ายแน่ เพราะแถวนั้นมันมีอยู่แล้ว พวกผู้ก่อการร้ายมาชวนที่เดิวยิ่งไม่มีบ้านอยู่ไปอยู่กับกูเถอะวะ ก็ไปกันเท่านั้น ถ้าพวกนี้ไปหมดในที่สุดสงขลาเป็นจังหวัด หนักเข้าผู้แทนเองก็ไม่แน่ เป็นเข้าไปด้วยก็ได้ ที่นี้ผมมีหนังสือมาถึงท่านนายกรัฐมนตรีเรื่องนี้ว่า อย่าเอาของเขาเลยที่ ที่นี้อยู่ทางทิศใต้ของสนามบินซึ่งบ้านเรือนราษฎรอยู่มีก็ครอบครัว ผมก็จำไม่ได้แล้ว ที่นี้ที่ทางเหนือของสนามบินกิติ ทางทิศตะวันตกของสนามบินกิติ เป็นที่ที่ไม่มีราคาอะไร ชาวบ้านก็ไม่อยู่ ไม่มีบ้านมีช่อง ไม่ยกเอา เพราะอะไร เพราะเจ้าของที่ดินที่ไม่มีประโยชน์อะไร เป็นผู้มั่งเงิน เขาว่าอย่างนั้นเข้าให้ จะเท็จจริงอย่างไร ลองไปสืบดู ที่ผมว่านี่ไม่จำเป็นจะต้องเอาที่ของชาวบ้านเขา ถึงแม้ให้เงินเขาก็ไม่พอใจ เขาบอกไม่รู้จะไปอยู่ที่ไหน ไปเป็นผู้ก่อการร้ายดีกว่า แล้วอย่างนี้ขอให้คิดดูให้รอบคอบว่าที่พูดมานี้มันใส่ความกัน มันใส่ร้ายป้ายสีกันหรืออย่างไร เวลานี้การปราบผู้ก่อการร้าย ผมคิดว่าเหมือนกับรักษาโรคซีกลาก แทนที่จะใส่ยามันไปเกาะเข้ามันก็ลามเรื่อย ที่จริงเป็นที่แข่งนิดเดียวเกาะเข้าๆ มาถึงสองสัปดาห์ขึ้นไปถึงหัวถึงหู มันเป็นอย่างนี้ แล้วที่นี้ต้องซื้อขายเป็นบับๆ มาเพลงๆ ก็ไม่หาย เทเดี่ยวโดนจมูก โดนตา ตาย มันเป็นอย่างนี้ ขอให้คิดดูเถอะครับ.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อีก ๒ นาทีครับ

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : เอาละพอละ ผมพูดได้หยุดเมื่อไรก็หยุดได้ ผมเบรค (brake) ได้ นี่แหละขอให้คิดดูเถอะครับว่า คิดดูให้ดีว่าที่เราจะบวกเงินลงไปเรื่อย ๆ จนไม่คิดถึงวิธีที่จะปราบปรามเรื่องในที่สุดก็อย่างที่ผู้มีเกียรติก่อน ๆ พูดมาแล้วว่ามันเกิดจากคอร์รัปชั่น ไปอำเภอ อำเภอ เดียวนี้ น.ส. ๓ มันแพงดีนัก ถ้าขอ น.ส. ๓ ๕๐๐-๑,๐๐๐ บาท ริดกันเกือบทุกอำเภอ จนพวกเจ้าหน้าที่ที่ดินขนาดขั้นตรีอย่างนี้มีรถแกงสวยๆ ซื้ดีกว่า

รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาเสียอีก บางทีมันเป็นอย่างนั้นนะ เอาละหยุดละครับขอให้อินจันฉย
เถอะที่ผมพูดไป

นายยะเล็คร์ วงศ์ทองเหลือ (พิจิตร): ผมยะเล็คร์ วงศ์ทองเหลือ จากจังหวัดพิจิตร
เรื่องงบบปราบปรามนี้ก็ ได้มีสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้อภิปรายกันมามากบังเอิญผมเหลือบ
เห็นบุคลิกของท่านผู้หนึ่งที่จะทำให้งบบปราบปรามนี้ถูกลง ง่ายลง และสั้นลงคือว่าเรื่องการ
ปราบคอมมิวนิสต์นี้ ดินแดนที่เกิดของเขานั้นมาจากทางไกล เราจะปราบให้เข้าไปใกล้ ๆ ให้
ห่างจากเรา คงจะยาก นับตั้งแต่เขาเกิดมาจนทุกวันนี้ เขาจะแผ่ดินแดนอันไพศาลออกมาถึง
บ้านเรา และทางตะวันตกไปถึงขอบดินแดนของประเทศเยอรมัน แม้แต่ประเทศเยอรมันเอง
ซึ่งแพ้สงครามก็ได้พยายามจะเข้าเจรจาด้วย ผมจึงบอกว่าผมบังเอิญเห็นบุคลิกของท่านผู้หนึ่ง
ท่านผู้นั้น คือท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศผมอยากจะเสนอความเห็น
สักนิดหนึ่ง เพื่อไม่ให้เปลืองเวลาของสภา คือว่าเราจะรบกันอย่างเดียว ใช้ปืนผาอาวุธอยู่ทุกวัน ๆ
ทรัพย์สินก็จะเปลืองมาก ผู้คนก็จะล้มตาย คนดี ๆ ส่งไปยิงให้บาดเจ็บ ส่งไปยิงให้ตาย แล้วก็กลับมา
รักษา รักษาแล้วก็ส่งไปยิงอีก มีประโยชน์อะไรครับผมจึงบอกว่า ผมจะขอเสนอท่านสักนิดหนึ่ง ไม่รู้
ว่าจะล่วงเกินหรือเปล่า เพราะศาสตร์ของกระทรวงการต่างประเทศนั้น เป็นศาสตร์ที่แตะต้องไม่ได้
ผมขอเรียนอย่างคนบ้านนอกนะครับมาจากจังหวัดพิจิตร คืออยากจะมอบหน้าที่อันนี้ได้กับ
ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศเจรจากับฝ่ายตรงกันข้ามว่า เรามีทางจะ
เป็นสัมพันธมิตรกันไหม ถ้าเรามีทางจะผูกสัมพันธมิตรกันได้ สิ่งทั้งหลายจะง่ายขึ้นมาก
เราจะไม่ต้องเสียเงิน เราจะไม่ต้องเสียชีวิต แล้วยังประมาณที่เราออมชอมเอาไว้ได้ เราก็จะ
ประหยัดเอาไว้ใช้ในการพัฒนาท้องที่ของเรา เพื่อความผาสุกของประชาชนชาวไทย ผม
ขอเสนอไว้แค่นี้ อยากจะฟังรัฐมนตรีช่วยว่าการท่านจะรับไหม

ร้อยโท กมล อัดนโถ (บุรีรัมย์): สำหรับในงบการปราบปรามนี้ เท่าที่ผมได้ฟังมา
ก็ไม่ได้ปรากฏว่าจะมีใครคัดค้านในการตั้งยอดนี้ ส่วนมากที่อภิปรายกันไปนั้นก็เห็นแต่เรื่องข้อ
ปลีกย่อยในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่เป็นบางหน่วยเป็นบางจังหวัด ในฐานะที่ผมเป็นนายหมวดเอก
กองอาสารักษาดินแดนซึ่งได้ทำหน้าที่ในการปราบปรามผู้ก่อการร้ายนี้ด้วย ผมอยากจะกราบเรียนต่อ

สภานี้ว่าในการที่เราปราบปรามนั้น เราไม่ได้มุ่งที่จะฆ่าคน เดียวนี้เรามุ่งจะทำสงครามเพื่อชิงคน คือชิงมาจากฝ่ายตรงข้าม ที่พยายามส่งแพทย์ส่งพยาบาลเข้ามาแทรกซึมตามชนบท ทำการรักษาพยาบาลให้แก่ชาวบ้านโดยไม่เอาเงิน อันนี้เป็นการสร้างความเลื่อมใสของฝ่ายตรงข้าม เพราะฉะนั้นทั้งปราบปรามของเราได้เพิ่มมาจาก ๒๘๐ ล้านมาเป็น ๓๕๐ ล้านนี้ ไม่ใช่เป็นการปราบอย่างเดียว แต่เป็นการปราบด้วย มีท่านผู้มิเกียรติได้บอกว่าคิดแล้วงบการปราบนี้ ผู้ก่อการร้ายคนหนึ่งต่อแสนบาท ต่อไปอาจจะเป็นพันล้านบาท กระผมใคร่จะขอกราบเรียนต่อท่านผู้มิเกียรติท่ามกลางสภานี้ว่า ไม่ใช่ปราบอย่างเดียวครับ ที่ตั้ง ๓๕๐ ล้านบาท นี้ก็เหมือนกับท่านผู้มิเกียรติในจังหวัดร้อยเอ็ดซึ่งผมจะขอเอ่ยชื่อ คือคุณชวรินทร์ บอกว่าต้องการถนนเข้าไปในหมู่บ้าน ซึ่งอยู่ในดง ต้องการตำรวจเพิ่มที่สถานีในชนบทนั้น เพราะฉะนั้นงบนี้แหละ มีการสร้างทางลาลองเพื่อจะให้บ้านป่าบ้านดงนั้นได้มีถนนติดต่อถึงตัวอำเภอ เพิ่มสถานีตำรวจชนบทและมีท่านผู้มิเกียรติอีกท่านหนึ่งบอกว่าตำรวจตาย ๕ ผู้ก่อการร้ายตาย ๑ นั้น เพราะอะไร เพราะเราไม่มีอาวุธที่มีประสิทธิภาพ เพราะกำลังของเรายังน้อยอยู่จึงต้องเพิ่มงบจำนวนนี้ เพื่อจะหาอาวุธที่มีประสิทธิภาพเพื่อจะฝึกคนให้มีประสิทธิภาพขึ้น เพราะฉะนั้นผมใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านผู้มิเกียรติทั้งหลายว่า ในเมื่อท่านเห็นความจำเป็นในการจะปราบ และในการจะปราบ ท่านเห็นความจำเป็นในการที่จะต้องใช้สงครามจิตวิทยาเพื่อชิงคน ไม่ใช่ฆ่าคนแล้ว ก็ขอให้ท่านได้ผ่านงบนี้ไปเถิด ส่วนข้อปลีกย่อยที่ว่ามีบางจังหวัดบางหน่วยไปข่มขู่ ประชาชน อันนั้นเป็นเรื่องทางปฏิบัติ จำนวนน้อยที่เราพอจะแก้ไขได้ แต่สำหรับจังหวัดบุรีรัมย์ผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานสภาว่า ปัจจุบันนี้ผู้ก่อการร้ายได้ลดจำนวนลง และได้เข้ามามอบตัวเป็นจำนวนมาก ขอขอบคุณครับ

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี): ขอขอบคุณท่านประธานที่ชี้ให้ผมได้พูดความจริงรายชื่อในนั้นไม่มีครับ แต่ว่าเจ้าหน้าที่ลี้มพิมพ์เท่านั้นเอง ผมได้เซ็นสงวนไว้แล้วขอได้โปรดอย่าหวังดึงผมนะครับท่านผู้อื่น สำหรับงบประมาณปราบปรามผู้ก่อการร้ายจำนวน ๓๕๐ ล้านบาทนี้ ผมได้เสนอตัดไว้ ๒๐๐ ล้านบาท ให้ไว้เพียง ๑๕๐ ล้านบาทนะครับ ผมมีเหตุผลอยู่ว่า ผมกลับเห็นไม่ค่อยจะตรงกันกับท่านที่กล่าวมาเมื่อคืนนี้ครับ ว่ามีความจำเป็น

จะต้องปราบ ที่ผมขอตัดนี้ เพราะเหตุว่า ตอนก่อนที่จะมีการเลือกตั้ง ผมก็อยู่ในกรุงเทพฯ มา ๑๐ กว่าปี แต่พอผมก็ฟังข่าวคราวว่า เอ๊ะ อุบลฯ นี่ชักจะร้ายแรงมาก ฟังที่เล็งนกทก ชานุมานที่ ไทน์ ๆ ชกกันเหลือเกิน มีคอมมิวนิสต์อย่างโน้นอย่างนี้ตายวันละเท่า่นั้นเท่านี้ ผมขึ้นไปหาเสียง ไปฟังประชาชน ไปคุย ไปตามกับเขา ชาวบ้านตลอดจนผู้ที่เคยถูกจับถูกกุมมาแล้วนี้ ไม่เห็นใครมีวีแววว่า เขาได้รู้เรื่องคอมมิวนิสต์ หรือว่าเข้าใจหรือว่าฝึกไปอะไรแต่อย่างใด นี่มันแปลกครับ คือยังเคารพนบนอบศาสนา ยังยึดถือพระมหากษัตริย์ ยังอะไรต่ออะไรอยู่ ไม่มีวีแววเลย ไม่มีใครมาพูดกับผมหรือผมพยายามถามสอดแทรกหาว่า เอ๊ะ มันจะมีคนที่มีความคิดแปลก ๆ อะไร ๆ ที่จะมาแหยมอ้ายนี้เราอยู่ไหม ก็ไม่ปรากฏ และเหตุการณ์ก็ปรากฏว่า ผมรู้สึกว่สภานี้ จะเคร่งเครียดไปมากกว่าเท่าที่พูดมาว่า แท้ ผู้ก่อการร้ายแยะเหลือเกิน แต่ผมกลับเห็นตรงกันข้าม ไม่มากเลยครับ ผมได้เรียนถามท่านผู้เชี่ยวชาญในเรื่องคอมมิวนิสต์นี้อยู่ในสภานี้ เหมือนกัน เพราะท่านเคยถูกจับ เคยไปมอสโคว์ จีนแดงมา ผมถามว่า เอ๊ะ จะมีคอมมิวนิสต์จริง ๆ ไหมครับในเมืองไทยจะมีมากไหม ท่านบอกว่า เอ๊ะ ผมว่ามันไม่ค่อยมีนะ ท่านว่าอย่างนั้น มันไม่มีและมียากเสียด้วย มันมีแต่คน คือตัวคอมมิวนิสต์ไม่มี แต่คนอยากเป็นมันคงจะมีอยู่ ท่านว่าอย่างนั้น แต่ตัวคอมมิวนิสต์ไม่มี คนอยากเป็นมันมีเหมือนกับว่าพระแท้ ๆ ไม่มี แต่คนอยากเป็นพระนะมี ท่านว่าอย่างนั้น ท่านเปรียบเทียบ เข้าใจไหมครับ คือหมายความว่าผู้ที่ปฏิบัติตัวเป็นคอมมิวนิสต์แท้ ๆ นะมันไม่มี คือที่จะเข้าถึงว่าตัวเป็นคอมมิวนิสต์ ท่านว่าอย่างนั้น แต่ที่อยากจะเป็นอยู่บ้างมันมี เขาชักชวนไป หลงไปอะไรไปมีอยู่ คือเหมือนคนอยากเป็นพระไปบวชไปอะไร แต่ว่าไม่ได้เป็นพระสักหน่อย เอาผ้าเหลืองไปห่มเท่านั้นเอง แต่ใจไม่ได้เป็นพระ ท่านว่าอย่างนั้น นี่ผมก็เห็นพ้องกับท่าน เพราะว่าพฤติกรรมที่อุบลฯ นี้ไปดูที่อำเภอที่เขาว่าร้าย ๆ ที่ว่ามีก็ไม่เห็นมีอะไร ที่มันร้ายแรงแล้วตลอดเวลาเลือกตั้งมานี้ก็ไม่เห็นมีไปจ่าไปแกงใครเลย และท่านผู้เชี่ยวชาญผู้นั้น ผมขอเอ่ยนาม คือ พลเรือตรี ทหาร ข้าหิรัญ เพราะผมต้องถามท่านนะครับ เพราะท่านเคยเชี่ยวชาญในเรื่องนี้ ท่านตอบอย่างนั้นนะครับ ที่นี้ต้องขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านบอกว่าอีกพวกหนึ่งก็คือมันมี คือพวกเจ้าหน้าที่บังคับให้เขาให้เป็นคอมมิวนิสต์ มันมีอยู่สองพวก ท่านว่าอย่างนั้น คือพวกหนึ่งนั้นคิดอยากจะเป็น แต่ไม่ได้เป็นคอมมิวนิสต์สักหน่อยหนึ่ง พวกที่ ๒ พวกที่เจ้าหน้าที่บังคับให้เขาเป็น พวกนี้

ซีครับ มีมากที่จังหวัดอุบลราชธานี คือเจ้าหน้าที่ไปบังคับให้เขาเป็น งาม ส.ส.เพื่อนผม ทองมาก จันทะลือ เมื่อก่อนอยู่ตรงนี้ เพื่อนเขาเป็นหมอลำนี่ก็ถูกจับไปตั้งหลายคนแหละครับ ว่าเขาเป็นคอมมิวนิสต์ ผมก็ไปคุยกับเขา ตอนผมเป็น ส.ส.แล้ว ตอนเลือกตั้ง ไม่มีวีแววอะไรที่จะเป็นคอมมิวนิสต์อะไรสักนั่นเลย อะไรอย่างนี้เป็นต้น ญาติผมเองนะครับ ญาติฝ่ายข้างเมียผมถูกยิงตายว่าเป็นคอมมิวนิสต์ คือที่แรกจับไปขังไว้ที่อำเภอ ที่จริงแก้ท่ามาหากิน ขายข้าว แก่ไม่ได้ทำนาหροก แก่ค้าข้าวสาร ตำรวจก็มาเชื่อมากเข้าๆ เชื่อแล้วก็ไม่จ่ายสักทีหนึ่ง ไม่จ่ายสักทีหนึ่ง งามบ่อๆ ก็ เอ อ้ายนี้มันซักจะงามบ่อๆ ก็หาเรื่องจับว่าเป็นคอมมิวนิสต์ เอาไปขังไว้ ขังไว้แล้ว ๒-๓ คืน ผมก็ได้รับโทรเลข ผมก็ขึ้นไป ขึ้นไป ผมก็บอกนายอำเภอว่า ขออย่างเดี๋ยวนะครับ ความยุติธรรมเท่านั้น ให้เป็นไปตามกฎหมายบ้านเมือง ผมไม่ขออะไร นายอำเภอ คนนั้นก็ชมเชย ผมว่าที่หลังบอก เออ ตอนนั้นก็ผมทำงานอยู่ ก.พ. คนนี้เขาก็พูดมีหลักการ มีเกณฑ์ ท่านก็ว่าอย่างนั้นนะครับ ผมก็กลับมาอีก ๒ วัน บอกว่าปล่อยออกไป ตอนเช้าลูกไปปัสสาวะ บอกว่า เออ มีงูเห่าเห็นเสียว่าอย่างนั้น คนที่พาไปปัสสาวะนั้นก็ให้วิ่งหนี แล้วตอนเย็นก็ไปตก อยู่ที่บ้าน กลับมาก็ยิงเสียให้ตายที่บ้านแกสีก ๔ หุ่่ม แล้วก็เอาลูกกระเบิดไปใส่มือให้ว่าต่อสู้ เจ้าหน้าที่นะครับ นี่เป็นอย่างนี้ ที่ถูกบังคับให้เป็นคอมมิวนิสต์มีอยู่มากมาย นี่คืออำเภอขามแก่น บอกเลยครับ เขาเล่าให้ผมฟังวันที่ผมขึ้นไป เขาบอกว่า เอาไปอีกหลายๆ คนนะครับ นั่งอยู่แถวๆ นั้น กำลังจับมาเป็นคอมมิวนิสต์ทั้งนั้น ผ้าห่มผ้าอะไรขาดๆ วีนๆ ดู ถ้ามันไม่มีจะเป็นทำเป็นทางจะเป็นคอมมิวนิสต์อะไร แล้วผมไปคุยกับตลาดเขาบอกว่าเอาไปข้อมอยู่ตรงโน้น ทุกวัน ให้รับนะครับ ตำรวจเป็นอย่างนั้น เมื่อก่อนเลือกตั้งไม่ถึงปีเท่านั้นนะครับ ตอนนั้น ผมก็จึงเชื่อว่าพวกที่เป็นคอมมิวนิสต์ที่โดยถูกบังคับยึดเยียดให้เป็น นี่มันมีมากมายและ เกิดความเดือดแค้นมานี้ ทางภาคใต้ภาคอื่นก็คงจะเป็นทำนองเดียวกัน เมื่อเร็ว ๆ นี้ นะครับ เมื่อวันที่ ขอโทษอย่าระบุนวันที่ เอาเรื่องแรกก่อน เรื่องคุณสมนึกว่าไว้เมื่อก่อน ผมได้ยินเรื่อง นี้ต่อเลขานุการท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไปแล้ว เพราะว่าอธิบดีกรมการปกครอง ไม่เอาเรื่องเอาราวให้อย่างที่เขาวา แล้วมาก็มายื่นทางท่านไว้เมื่อวันที่ ๒๒-๒๓ เดือนธันวาคมนี้แหละ ครับ ท่านคงจะได้อ่าน แล้วผมกำชับไว้แล้วว่า อย่าให้เจ้าหน้าที่กรมการปกครองไปสอบนะ ให้เจ้าหน้าที่จากปลัดกระทรวงไปสอบ ดูว่ามันตะมันกับเขาอย่างไร จริงหรือไม่ เพราะว่ากรม

การปกครองไปสอบมาแล้ว บอกว่าไม่มีเรื่องมีราวอะไร เขาว่าอย่างนั้น นี่คุณสมนึกก็บอกไว้แล้ว และผม คุณบุญเย็นนี่ไปดูบ้านที่คนไปขายยาที่ว้านนะ แล้วไปเช่าเขานอน ไปเช่าเขา นอนนี้ ก็เป็นบ้านครู ครูก็ต้องไปบอกเจ้านายว่า เออ มีคนแปลกหน้ามานอน เพราะเขาลังกันไว้อย่างนั้น ว่ามีใครมาแล้วให้บอกนะ ไปเช่านอนแล้วก็ไปเตะประตูเขา ไปงำเขาในบ้านจนสลบทั้งสองคน ยิ่งบ้านไปนับรูปปั้นได้ อย่างที่คุณสมนึกเล่ามานั้นแหละครับ สลบคาบ้าน มันเป็นอย่างนั้นนะครับ อันนี้คือจะให้ระบุชื่อนายอำเภอคงไม่เสียหายนะครับ หรือว่าให้เขาสอบกันเอง.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ต้องทรอกครับ เขารู้

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) : อีกเรื่องหนึ่งก็ขอเล่าอีกสักเรื่องเดียวเท่านั้นแหละครับ ความจริงผมไม่อยาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ค่อยกตัวอย่างนี้ซักมามากแล้วครับ

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) : ถ้าอย่างนั้นไม่เอาครับ ไม่เอาตัวอย่าง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอสั้น ๆ นะครับ

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) : ผมดูจากหนังสือรายรับ รายจ่ายเปรียบเทียบนี้ นะครับ ซึ่งงบประมาณที่ว่านี้ ไปดูงบกระทรวงกลาโหมแล้วไม่ถึง ๕,๔๐๐ ล้านบาท แต่ว่ามาดูในนี้แสดงว่าเปรียบเทียบนี้ งบป้องกัน นี้เขาบอกว่ามันเป็น ๕,๔๐๐ กว่าล้านบาท แสดงว่าเองงบประมาณรวมไว้ นะครับ ในงบป้องกัน ที่นี้ผมก็มาดูในเล่มนี้มาดูเมื่อปี ๒๕๐๘ มีเพียง ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท ปี ๒๕๑๐ นะครับ งบป้องกัน ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท ปี ๒๕๑๒ ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท แล้วปี ๒๕๑๓ ปีที่แล้วนี้ ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท ปี ๒๕๑๔ นี้ ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาทขึ้นไปเท่าไรครับ ปี ๒๕๐๘ ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท นี่คืองบป้องกัน ขึ้นมามากมาย อย่างนี้ ๕ ปีนะจาก ๑,๐๐๐ ล้านบาทไปเป็น ๕,๐๐๐ ล้านบาท อันนี้แหละคือการปราบปราม โดยที่ไปบังคับให้เขาเป็นอย่างที่ผมได้กราบเรียนมาแล้ว จึงทำให้ต้องใช้งบอันนี้มากมาย ถ้าหากว่าไม่ไปบังคับให้เขาเป็นทำตนเป็นเจ้านาย ผมขอกราบเรียนว่าในระยะเวลา ๑๐ ปีที่ไม่มี

สภาผู้แทนนี้ ข้าราชการมันเกิดพระราชารัขึ้นมาทั่วประเทศเสียแล้ว ผมหมายถึงข้าราชการอยู่ต่างจังหวัด อยู่ในกรมในกองนี้ผมว่าดี อธิปัตก็ดี ท่านรัฐมนตรีก็รู้สึกว่าคุณดักันรู้เรื่องอยู่นะครับ คือไม่ดูถูกประชาชนเท่าไร แต่ว่าข้าหลวง นายอำเภอ ส่วนมากนี้เขาถือว่าเขาเป็นนายของประชาชน คือพวกที่อยู่ใกล้กับประชาชนนี่นะครับ ตำรวจก็ดี คือพวกที่ถือว่าเป็นฝ่ายปกครอง ฝ่ายมีอำนาจนี้ พวกนี้เกิดเป็นพระราชารัของประชาชนขึ้นมา ผู้ว่าการอาจจะน้อยกว่า.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ อย่าเปรียบเทียบถึงพระราชารัจะมากเกินไป

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุปราชธานี) : คือดูตัวอย่างอำเภอพนาสิครับ เตะถีบเขาอย่างนี้ ท่านพระองค์สมัยรัชกาลที่ ๕ ก็คงไม่ทำอย่างนี้ครับ จำนวนนายอำเภออีกเท่าไรครับ แต่ว่าผมไม่หมายถึงทั้งหมด คือนายอำเภอที่ดีๆ ก็มีมาก ผู้ว่าราชการที่ดีก็มี ผมขอชมเชยผู้ว่าราชการจังหวัดที่ย้ายไปใหม่นี้ ก็ไม่เคยได้คุยกันสักทีหนึ่งครับ แต่ว่าท่านออกเยี่ยมเยียนราษฎรไป ไม่ได้มีหน่วยคุ้มกัน ไม่ได้มีเครื่องแบบ ไม่ได้มีอะไร ไปอยู่เรื่อย นี้ผมก็เจอบ่อย ประชาชนก็ชมเชยคุณวิเชียร อะไรนี่ สีมันตร ตรอน ตร อะไรนี้ครับ แต่คนก่อนไม่ได้ นายอำเภอคนก่อนที่อยู่อำเภออำนาจเจริญ ไม่ได้ ไปไหนต้องมีรถจี๊ป ๒ คัน มี อ.ส. ปีนออกหน้าคันหนึ่ง ตามหลังคันหนึ่ง อะไรอย่างนี้ ทำไม่เป็นอย่างนั้นละครับ ทำไม่ต่างกัน ถ้ามีนายอำเภอที่เหมือนนายอำเภออำนาจเจริญขณะนี้ ผมก็ขอชมเชย นายสืบ รอดประเสริฐ นี้ไปไหน ไม่ต้องมีปืน มีรถ มี อ.ส. ตามหลังหรือครับ แล้วผู้ว่าการคนใหม่นี้เหมือนกัน แต่ยังมีอำเภออีก อย่างอำเภอที่ว่านั้นไม่ได้มัน ผมก็ไปเจอ ต้องเอาปืนติดตามตลอดเวลา อย่างนี้เป็นต้น แล้วไปที่ไหน เจอใครมักจะชมจะชู จะถีบจะเตะ ครูบาอาจารย์นี่ ค็นหนึ่ง นายอำเภอคนนี้ไปเจอครูที่มากับรถ ครูไม่ไหว ถามว่าแกเป็นใคร ผมครูบ้านแยนี้ครับใกล้ๆ แกบอกว่า เอ มึงเป็นครู มึงไม่รู้จักกูหรือนายอำเภอ นี่เขามาเล่าให้ผมฟังอย่างนี้ ทำไมมึงไม่ไหวกู ว่าอย่างนี้ นายอำเภอนั้นนะครับ แล้วเอาปืนกระทุงกระแทกกระทั้นจนแกป่วยไปรักษาตัวที่โรงพยาบาล ทว่าชไมยรถมา อะไรต่ออะไร เรื่องนี้ก็เสนอไปกับท่านแล้วครับ เสนอไปยังท่านแล้ว ทว่าชไมยรถมา เพราะเขาเข่ารถจะมาจากอำเภออีกอำเภอหนึ่ง กลับจากจังหวัดแล้วมันค่า ชไมยรถมาหรือ อย่างโน้นอย่างนี้

แหม อย่างนี้ ผมฟังแล้วผมว่านี่แหละทุเรศจริง ๆ นี่คือตัวอย่างที่ว่าข้าราชการไปบังคับขู่เข็ญไปเป็นพระราชาของประชาชน ดูถูกประชาชน แม้แต่ผู้แทนราษฎร เขาก็ดูถูกพวกข้าราชการที่ไม่ค่อยจะรู้เรื่องอะไรนี่นะครับ.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อีก ๒ นาทีครับ

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) : ดูถูกผู้แทนราษฎร นายอำเภออีกอำเภอหนึ่ง มีคำสั่งแต่งตั้งผมเป็นกรรมการ เรื่องแต่งตั้งให้เป็นกรรมการตามคำสั่งที่เท่านั้นเท่านั้นเป็นกรรมการ จัดงานปีใหม่ ว่าอย่างนั้น เอ ผมว่านายอำเภอนี้เป็นผู้บังคับบัญชาผมหรืออย่างไร ถึงจะมาแต่งตั้งผมไปเป็นกรรมการ ผมก็ยังไม่เคยเห็นว่าท่านรัฐมนตรียังไม่เคยเห็นแต่งตั้งผมเป็นกรรมการ โน่นกรรมการนี้ ก็แปลก เพื่อนได้รับทุกคนครับ ส.ส. อุบลฯ แต่ก็นี่รู้สึกว่าเขาเข้าใจผิดหรือว่าอย่างไรว่าเขานี้เป็นนายของทุกคนที่อยู่ในจังหวัดอุบลฯ นอกนั้นจะต้องเป็นที่อยู่ได้เมืองบาท เขาทิ้งนั้น จะเรียกใช้ใคร จะทำอะไรกับใครได้ทั้งนั้น นี่คือความเข้าใจของคนบางคนนะครับ ผมขอจบคำอภิปรายเท่านี้ครับ คือเรื่องตัดนี้ผมยังยืนยันตัด ๒๐๐ ล้านบาท

นายวรศักดิ์ นิมานันท์ (กรรมาธิการ) : กระผมเป็นกรรมาธิการคนหนึ่งที่สูงวน คำแปรญัตติในข้อนี้ไว้ แต่ว่ากรรมาธิการเพื่อน ๆ กรรมาธิการก็ได้ชี้แจง ซึ่งคงตรงกันทุกประเด็น แต่มีข้อข้อหนึ่งที่ทางกรรมาธิการที่ได้ชี้แจงไปยังไม่ชี้แจง และข้อแคลงใจก็คือว่า อำนาจการสั่งจ่ายเงินก้อนนี้นั้นไปอยู่แก่ใคร เงินจำนวนตั้ง ๓๕๐ ล้านบาท อำนาจการสั่งจ่ายนะอยู่กับใคร เป็นไปตามระเบียบแบบแผนราชการอย่างกระทรวงทบวงกรมอื่นหรือไม่ประการใด ข้อนี้มันเคยมีตัวอย่างที่ล่วงแล้วมาว่าการสั่งจ่ายเงินก็รั่วไหลไปอะไรไปมากหลายนับเป็น ๑๐๐ ล้าน ๆ มันก็เป็นข้อคิดข้อแคลงใจว่าถ้าอำนาจการสั่งจ่ายเงินก้อนใหญ่อย่างนี้ไปตกอยู่ในมือคนบางคน โดยที่ความสามารถจะสั่งจ่ายอย่างไรก็ได้ แล้วก็ไม่มีข้อเท็จจริงที่จะมาพิสูจน์ อย่างนี้ก็ข้อแคลงใจ ซึ่งกระผมก็จำเป็นต้องสงวนข้อแคลงใจนี้มาเสนอต่อสภาเพื่อวินิจฉัยว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่ประการใด นั้นข้อหนึ่งครับ อีกข้อหนึ่งก็คือว่าถ้าหากว่าอำนาจมาตรานี้ต่อไปแล้วจะเห็นว่าอำนาจการโอนเงินในงบกลางนี้ก็สูงเหลือเกิน มีมากเหลือเกิน ซึ่งเรา

ก็ไม่แน่ว่าจะมีการโอนเงินจำนวนก้อนนี้หรือก้อนอื่นถ่ายเทกันอย่างไร เรื่องนั้นะครับไม่ใช่
ว่าไม่เชื่อเกียรติหรือว่าไม่เชื่อถือท่านนายกรัฐมนตรี ซึ่งท่านก็รับผิดชอบอยู่ แต่ที่ว่าเรื่องมัน
เคยเกิดมาแล้ว ข้อเคลงใจอันนี้ก็ เป็นข้อเคลงใจที่เป็นเหตุให้ผมต้องสงวนเข้ามา และเอามา
ชี้แจงต่อสภานี้เพื่อวินิจฉัยว่าอำนาจการสั่งจ่ายเงินนั้นจำนวนตั้ง ๓๕๐ ล้านบาท และอำนาจ
การโอนในมาตรานี้ท้าย ๆ เป็นเหตุให้เกิดความเคลงใจ จึงสงวนเพื่อเสนอสู่สภานี้วินิจฉัย

นายบุญเรือง กิจกล้าศล (เชียงใหม่) : ผมบุญเรือง กิจกล้าศล สมาชิกสภาผู้แทน
จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเข้าใจว่าบรรดาท่าน
ผู้แทนทั้งหมด ๒๑๙ คนที่เข้ามาสู่โตมรสนานนี้ก็คงจะมีเจตนาดีต่อประเทศชาติบ้านเมืองของ
เราด้วยกัน ด้วยเหตุที่ว่าเงินจำนวน ๓๕๐ ล้านบาทซึ่งเป็นงบกลางนี้ ผมเห็นว่าเท่าที่คณะกรรมการ
ได้ชี้แจงก็ดี ยังมีการคลุมเครืออยู่อีกมาก งบประมาณประมาณคอมมิวนิสต์นี้มันเป็นสิ่งที่กระทบ
กระเทือนใจซึ่งไม่ถูกเป้าหมายหลายอย่างหลายประการ ดังที่ตัวแทนของประชาชนได้เข้ามา
ชี้แจง ความเป็นจริงนั้นเท่าที่ผู้แทนทุก ๆ ท่านได้เข้ามาชี้แจงเพื่อให้รัฐบาลได้รับทราบ แล้วก็
เป็นการช่วยเหลือทางรัฐบาลให้เห็นข้อบกพร่องนานาประการ อย่างงบประมาณคอมมิวนิสต์
ซึ่งเดี๋ยวนี้ทางราชการก็ได้ชี้แจงให้ทราบว่ามียัง ๓๕ จังหวัดเข้าไปแล้ว ของเรามี ๗๑ จังหวัด ผมเกรง
ว่ามันจะลามปามไปจนถึงกระทั่ง ๗๑ จังหวัด การที่จะป้องกันและก็ประมาณคอมมิวนิสต์นี้
ผมเข้าใจว่าวิธีที่ดีที่สุดก็คือการบำรุงส่งเสริมเศรษฐกิจหรือว่าข้าราชการต่าง ๆ ที่เป็นเครื่องมือ
เครื่องมือของรัฐบาลนี้ไปปฏิบัติตัวปฏิบัติใจให้มันถูกอย่างที่หัวหน้ารัฐบาล ท่านนายกรัฐมนตรี
ได้เคยกล่าวคำขวัญอยู่เสมอว่า จงทำดี จงทำดี และก็จงทำดี แต่ที่นั่นมันไม่เป็นเช่นนั้นครับ
เครื่องมือเครื่องมือของรัฐบาลอย่างอาทิ เช่น จังหวัดเชียงใหม่ของผมนี่เมื่อก่อนนี้ ๔-๕ ปี
ไม่มี เดี่ยวนี้คอมมิวนิสต์เกิดขึ้นแล้ว มีมากมายเสียด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้กำกับ ตลอดจน
จนนายทหารชั้นสัญญาบัตรก็ได้เสียชีวิตไปแล้วที่จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้และทั้งนั้นคนในภาคเหนือ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดเชียงใหม่เขาเป็นคนที่ปกครองง่ายครับ คอมมิวนิสต์นี้เขาเกลียดมาก
เขาก็ไม่รู้ว่ามันเป็นอย่างไร คอมมิวนิสต์ มันเกิดขึ้นมาจากการปกครองในครั้งแรกที่สุด ผม
อยากจะเรียนต่อสภานี้ เพื่อให้ท่านรัฐมนตรีซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินจะได้

ทราบไว้ จะได้ช่วยกันแก้ไขด้วย เจตนาที่ผู้แทนของปวงชนมาชี้แจง มันเป็นหลักเกณฑ์ที่เขาไปเห็นมา ไม่ใช่โกหกพกลม อย่างที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงรายนะครับ ตามปกติคนไทยในถิ่นนั้นไม่รู้จักคอมมิวนิสต์ครับ แต่ที่นี้ทางราชการยึดเยียดให้ได้เป็น ก็ที่อำเภอเทิง คือพวกที่เป็นนี้ครั้งแรกก็คือพวกต่างประเทศ จะว่าต่างประเทศก็ไม่เชิงนัก พวกแม้วนี่แหละครับ แม้วเมื่อก่อนร่อนซะไรเป็นคนดี เราจะมีการพัฒนาการบ้านเมืองข้างล่างเขาจะส่งคนมาช่วยช่วยกำนันผู้ใหญ่บ้านขอร้องอะไรได้ทั้งนั้น ต่อมาครับ ทางราชการส่งเจ้าหน้าที่อำเภอคนหนึ่ง ผมจะไม่ขอกล่าวนาม ณ ที่นี้ แกมีนิสัยชอบบริดไถ รู้ว่าหัวหน้าเผ่าแม้วที่ดอยเมืองเทิงนะครับ เป็นผู้ที่ค้าฝิ่น เป็นผู้ที่ร่ำรวย แกก็แอบขึ้นไปเอาลูกน้องขึ้นไป บอกว่านี่ การค้าฝิ่นเถื่อนมันใช้ไม่ได้ มันผิดกฎหมาย แกต้องเอาเงินมาให้ฉัน มิฉะนั้นจะจับแก ในที่สุดเป็นอย่างไรรครับ เรื่องนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนเป็นผู้มาเล่าให้ฟัง ท่านรัฐมนตรีไปถามดูก็ได้ ไปเดี๋ยวนีก็ได้ ท่านประธานครับ ไปถามทุกหมู่บ้าน ทุกตำบล ในอำเภอเทิงว่ามันเป็นอย่างนี้หรือไม่ ในที่สุดก็ไปได้เงินมา ๕ หมื่นบาทครับ ไปบริดไถเอามา ๕ หมื่นบาท ที่นี้พวกแม้วนะบอกว่าผมค้าฝิ่นนะคำจริง แต่ไม่ได้ผลผลิตขึ้นในเมืองไทย โน่นไปเอามาจากต่างประเทศ แต่ว่าเอาละจ่ายอมให้ แต่ว่าผมขอร้องอะไรสักอย่างได้ไหม ท่านนายอำเภอ นายอำเภอว่าอยากจะขออะไรก็ขอมา ผมบอกว่าผมจะปลูกฝิ่นบ้างละ ทีนี้ละ ปลูกในเมืองไทยนี่แหละ ในที่สุดก็ปลูกฝิ่น การจะปลูกฝิ่นต้องล้มไม้ครับ ล้มไม้ ทีนี้ชาวบ้านก็กลัวว่าน้ำมันจะแห้งแล้ง ตายแล้ว เมื่อต้นน้ำลำธารถูกพวกแม้วล้มเสียอย่างนี้ ก็ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ชาวบ้านชาวเกษตร จึงวิ่งมาบอกตำรวจบอกว่าไม่ไหวแล้ว ไปแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจป่าไม้ และป่าไม้อำเภอ ขอให้ไปดูทีเถอะ พวกแม้วนี้ล้มไม้กันเป็นการใหญ่โตแล้ว ตำรวจป่าไม้กับแผนกป่าไม้ก็ขึ้นไปอีกครับ ขึ้นไปบอกว่า ไม่ได้ เอ็งล้มไม้ผิดพระราชบัญญัติป่าไม้ ต้องจับ บอกว่านายของท่านนะมาเอาเงินฉันแล้ว แล้วก็สั่งให้ฉันล้มแล้วมกเอาอะไรอีกละ ทีนี้บอกไม่ได้ ในที่สุดก็จับหัวหน้าเผ่าคนนั้นนะ หมู่บ้านนั้น มาขังไว้ครับ มาขังไว้ ก็ทราบเขา เขาเกิดมาเขาไม่เคยขัง มันเป็นอย่างนี้ครับ คือข้าราชการของเรานี้มันเสียหายอย่างนี้ ในที่สุดเป็นอย่างไรรครับ พวกญาติพี่น้องของแม้วต่าง ๆ นะ ซึ่งที่แรกก็เป็นแม้วขาว ต่อมาก็กลายเป็นแม้วแดง มันเป็นด้วยความจำเป็นจำใจอย่างนี้ครับ ท่านประธาน ในที่สุดเป็นอย่างไรรครับ มันก็มาขอถักถอนตัวมันขึ้นไป พอมันขึ้นไปถึงบนดอย มือที่ ๓ ที่

อยู่ต่างประเทศนะครับ เข้มกแล้ว ยุยงส่งเสริม ในที่สุดนายอำเภอขึ้นไปตรวจอีกทีหนึ่ง นายอำเภอ
 นำกำลังขึ้นไปอีก ไปดูซิว่ามันลัมไม่จริงไหม หรือมันทำอะไรจริงไหม ในที่สุดนะครับ นายอำเภอ
 เกือบเอาตัวไม่รอด กำหนดคนหนึ่งกับสารวัตรกำหนดถูกยิงครับ ถูกยิงเสร็จแล้ว พวกแมวกก็เข้า
 มาล้อม แต่นายอำเภอเอาตัวรอดกลับลงมาได้ ทีนี้มันก็จับกำนันครับ จับกำนัน แต่กำนันรู้สึกว่
 ไทวพริบยั้งคืออยู่หน่วย ได้บอกว่าเงิน ๕ หมื่นบาท ไม่เป็นอะไรหรอกฉันจะเอาใช้ให้ แต่จะ
 ใช้ทั้ง ๕ หมื่นบาทนะใช้ให้ไม่ได้ ไม่มี ลงไปเถอะ ฉันจะให้ ๓ หมื่นบาท แล้วจะไปขอคืน
 กับนายอำเภอให้ ในที่สุดพวกแมวกก็นำลงมา ในที่สุดไม่ได้เงิน นี่ครับ แดกกระเจิงกระจาย
 เข้าปากกลายเป็นผู้ก่อการร้ายไปได้ มันเป็นอย่างนี้ละครับ ขอให้ทางรัฐบาลนี้ซึ่งมีหน้าที่ปกครอง
 ให้ความร่มเย็นเป็นสุข ถ้าเงินจำนวน ๓๕๐ ล้านบาทนี้เอามาช่วยชาวนา เอามาพัฒนาอาชีพ
 แล้วก็สั่งเจ้าหน้าที่ทุกแผนกให้เข้ากับประชาชนอย่างดีที่สุด เป็นพี่เป็นน้องกัน ไม่จำเป็นเลยครับ
 ที่จะเอาไปปราบอย่างนี้ ยิ่งปราบมันก็ยิ่งเลอะเทอะอย่างที่ว่าท่านผู้แทนปวงชนได้อภิปราย
 ทั้งนี้ก็เพื่อความรักประเทศชาติเป็นส่วนรวม ไม่ใช่ว่ามากระแนะกระแหนหรือว่าไม่ใช่ว่ามาด่า เรา
 ได้รับเลือกมาจากปวงชน เราอยู่ในผืนแผ่นดินเดียวกัน อยู่ในเรือลำเดียวกัน เรือตรงไหน
 มันรั่ว ผู้แทนเขาอยู่ที่นั่นเขาเห็น เขามาชี้แจงให้ฟัง โปรดสดับตรับฟังแล้วก็ช่วยแก้ไข ใช้เงิน
 ให้มันถูกต้อง บ้านเมืองของเราก็เจริญรุ่งเรือง คอมมิวนิสต์มันก็จะค่อยๆ หายไป ผมขอกล่าว
 เท่านั้นละครับ ขอขอบคุณ

นายล้วน เวชชาลีگانน (นครปฐม) : กระผมได้ฟังรายการปราบปรามที่ตั้งไว้
 ๓๕๐ ล้านบาทนั้น เพราะว่าผมผู้หนึ่งซึ่งได้แปรญัตติขอตัดไว้ ๕๐ ล้านบาท เพื่อที่จะได้ดูและสังเกต
 เหตุการณ์ว่า ทางฝ่ายคณะกรรมการจะได้ชี้แจงแสดงเหตุผลอะไรในการใช้จ่ายเงินของประเทศชาติ
 บ้านเมือง และก็ให้มีโอกาสได้ฟังทางท่านรองนายก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ได้
 ชี้แจง และการชี้แจงนั้นต่อสภานี้ ท่านก็ชี้แจงในสาระสำคัญปลายเหตุทั้งนั้น แต่ต้นเหตุที่จะเกิด
 และที่จะใช้เงินนั้น มันเป็นปัญหาสำคัญ แต่ก็ไม่ได้หยิบไม่ได้ยกไม่ได้พิจารณากัน ทั้งๆ ที่
 ประเทศไทยเราก็มีนักวิชาการมากมาย แต่นักวิชาการในการพิจารณาการใช้จ่ายเงินของประเทศชาติ
 บ้านเมืองนั้น เป็นไปด้วยชอบ เป็นไปด้วยดี เป็นด้วยความมีประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง เป็น

กรรมมีหรือไม่มี ทั้งนี้และทั้งนั้น ผู้ที่จัดทำและรับผิดชอบ สำนักงานประมาณแผ่นดินและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ด้วยเหตุนี้เอง ท่านถ้าได้พิจารณาให้รอบคอบต่อแก้แล้ว เรื่องก็จะไม่เลยเกิดมาเช่นนี้ และการเงินก็จะไม่ได้ใช้ถล่มมากไปเช่นนี้ เรามีการพัฒนาภาคกัน เรามีการพัฒนาปราบปรามกันยิ่งใหญ่ไพศาลถึงกับเลือดตกยางออกต้องนองเลือดตายกันฝ่ายละมากมายก็เป็นคนไทยส่วนมาก เมื่อกรณีเป็นเช่นนี้แล้ว ข้าพเจ้าใครที่จะถามซึ่งท่านผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อประชาชน ประเทศชาติบ้านเมืองอันเป็นที่รักของประชาชนคนไทยด้วยกันนั้น คือทางฝ่ายรัฐบาลและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ผู้ที่จัดงบประมาณทางสำนักงานงบประมาณแผ่นดินนี้แหละ ทำไมท่านจึงไม่พัฒนาอาชีพหลักของประชาชนให้เกิดประโยชน์ที่เราจะใช้เงินนั้น ท่านพัฒนาหรือเปล่า ปัญหาอาชีพหลักที่ให้ประเทศไทยยืนยงเป็นเอกราชได้ทุกวันนี้ ในประชาชน ๓๕ ล้านคนเวลานี้ เป็นชาวนา ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ท่านได้ทอดทิ้ง ท่านพัฒนา ๑๐๐ ล้านบาท ข้าพเจ้าถามในคณะกรรมการไม่เข้าใจ แต่ข้าพเจ้าไม่ได้มีโอกาสพูดกันนี้ เพราะข้าพเจ้าไม่สบาย ด้วยเหตุนี้รายการนั้นได้ตกไป เพราะว่าผู้แปรญัตติไม่ได้มา ข้าพเจ้าอยู่เสียข้างล่างมันไม่ค่อยสบาย ด้วยเหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงมาพูดว่าตัดนะไม่ได้ เจตนาจะตัดเช่นนั้น แต่เจตนาต้องการให้ทำจริงจัง ท่านพัฒนาให้เท่านี้เอง เพราะฉะนั้นประชาชน ๒๕ ล้านคน พัฒนาในเรื่องความมั่นคงของชาติบ้านเมืองในด้านการเศรษฐกิจที่จ่ายไปเป็นประโยชน์ ท่านทำหรือเปล่า ท่านไม่ทำเลย ชาวไร่ ชาวนา ชวนามืออย่างไรบ้าง นี่แหละ เพราะฉะนั้นการใช้จ่ายเงินของประเทศเป็นต้นเหตุ รัฐมนตรีคลังผู้นี้ท่านคิดดูให้ดี ให้ท่านสมาชิกในสภาพิจารณาดู ข้าพเจ้าพูดของจริงทั้งนั้น ถ้าหากว่าได้พัฒนาในด้านนี้ด้วยแล้ว ข้าพเจ้ายอม ๓๕๐ ล้านบาท จะไม่พูดอะไรเลย แต่นี่พัฒนาเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติบ้านเมือง พัฒนาเพื่อท้อง เพื่อปากเพื่อความมั่นคงของชาติบ้านเมือง แต่ก็ไม่ได้พัฒนาเลย นี่แหละแล้วเราจะไปพัฒนาเรื่องการข่า การยิง การอะไรกันนี้แหละครับ ทางผู้ที่จับจ่ายให้สอยเงินเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเราอะอะก็จะไปโทษว่า ทางกระทรวงมหาดไทยนี้เป็นผู้ที่มาตั้งงบประมาณก็เอามาใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่ายใครเราโทษใคร เราโทษในคณะรัฐบาลแต่ใครละเป็นต้นกฏเกณฑ์ใหญ่ ที่จะใช้เงินออกมาจ่ายนะ คลังใช้ใหม่ สำนักงานประมาณใช้ใหม่ที่จัด ทำไมเราไม่ว่าในประเด็นนี้กันบ้าง เพราะฉะนั้นนี่พูดของจริง ๆ ให้ท่านได้สังวรไว้ด้วยที่ท่านมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง เพราะฉะนั้นเงินจำนวนเงินเหล่านี้

เป็นเงินภาษีอากรของราษฎรทั้งนั้นและการที่เราได้ดำเนินการปราบปรามมาแล้วก็มีแต่การขยายตัว และลุกลามเรื่อย ๆ ไป ท่านเองก็ทราบกันอยู่แก่ใจว่า บัดนี้มันสงครามเศรษฐกิจภายในบ้านเมืองที่จะให้ย่อยยับให้ประชาชนไม่มีที่อยู่กิน ที่อาศัย หมดอาชีพ เราพูดกันด้วยสมองเถอะ เราใช้สมองกันดีกว่า ไม่ต้องใช้อารมณ์ และคิดไปพูดไป คิดกันไป เพราะฉะนั้นที่ข้าพเจ้าพูดกับรัฐบาลที่ท่านกำลังนั่งอยู่ด้วย เวลานี้และท่านเจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณ และข้าพเจ้าเองนั้นได้ตั้งตัวแทนไป ก็ได้ฟังการของท่านคณะกรรมการที่แถลงออกมา ข้าพเจ้าก็เห็นใจทั้งสองฝ่าย เพราะว่าเมื่อถามไม่พูดไม่ตอบก็ไม่รู้จะว่าอย่างไร ก็มีเอกสิทธิ์อย่างนี้ตามรัฐธรรมนูญเหมือนกัน เราก็เห็นใจ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องพูดกับตัวจักรที่มันจะเกิดเรื่องนี้ในการใช้จ่ายเงินต้องมาพูดกันโอเต็ม (item) หนึ่งตั้งหลาย ๆ ชั่วโมงกันเช่นนี้ เพราะฉะนั้นเราจะต้องโทษภัยใหญ่ ที่เปิดคลังออกมา ไซเอาเงินมาใช้กันนี้แหละ เพราะฉะนั้นการจะทำอะไร ๆ นั้นดูให้ดี ถ้าหากว่าท่านสามารถที่จะหาเงินมาจับจ่ายใช้สอยได้ รายรับมีเท่านี้จะตั้งรายจ่ายไว้มากมายกายกอง ถ้าไม่มีท่านก็พิมพ์ธนบัตร ไม่มีท่านก็กู้ ถ้าอย่างนี้อัยหนุ่่น้อย ๆ ใครก็เป็นได้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ข้าพเจ้าเองไม่ต้องเป็นดอกเตอร์ข้าพเจ้าก็เป็นได้ และก็ได้ดีกว่านี้ด้วย ข้าพเจ้าเคยพูดว่าเงิน ๑,๕๐๐ ล้านบาทเก็บไม่ได้ แล้วจริงไหม รับแล้วว่าเก็บไม่ได้ ข้าพเจ้าจะหาให้ ๒,๐๐๐ ล้านบาทแล้วไม่ต้องไปเก็บภาษีอากรให้ราษฎรเดือดร้อนทุกหย่อมหญ้า แบบนี้เป็นแบบวิธีการทำซาโบตาจ (sabotage) ในประเทศไทยให้เกิดความปั่นป่วน ท่านทราบไหม แล้วเก็บไม่ได้นี้แหละรัฐบาล ท่านรัฐมนตรีทุกคนก็ร้อนไปด้วย ท่านจะเชื่อคลังหรืออย่างนี้ นี่แหละครับข้าพเจ้าพูดด้วยความจริงใจ ไม่มีเจตนาร้ายต่อท่านผู้ใด ท่านนายกรัฐมนตรีท่านก็เชื่อ ท่านรองนายกรัฐมนตรีก็เชื่อฝีมือคลัง นี่แหละครับเห็นว่าลื้อง่ายควักง่ายนี้กว่าดี ถ้าเรามีบ้านอย่างนั้นะครับ ไม่ไหวละครับ แม่บ้านอย่างนี้แยะ เพราะฉะนั้นท่านจะดำเนินการและจะตั้งงบประมาณรายการจ่ายใด ๆ นั้นโปรดระมัดระวัง เพราะว่าเวลาที่ผ่านมาไม่ต้องพูด เวลานี้มีสภาแล้ว เขาคอยดูคอยและระมัดระวังทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำอะไรไปก็ต้องดูแลรักษาผลประโยชน์ร่วมกัน ไม่ได้คำนึงถึงว่าผู้แทนราษฎร ๒๑๓ ท่านนั้นจะเป็นพรรคหนึ่งพรรคใด ทุกท่านมีหน้าที่รับผิดชอบเหมือนกันหมดทั้งนั้น ใครจะดีกว่ากันก็ได้ไม่ได้ ใครจะใหญ่กว่ากันก็ได้ไม่ได้ ท่านก็รู้กันดีทุกท่าน ท่านก็ระมัดระวัง แต่ว่าลงท้ายที่สุดนี้บางโอกาส

บางเวลาเป็นไปตามรูปปกครองในระบบการปกครองในขณะนี้ ขอประทานอภัย ปกครองโดยเผด็จการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพราะฉะนั้นจึงได้เป็นกันอย่างนี้ แต่ข้าพเจ้าก็เห็นใจทางฝ่ายรัฐบาลที่มีหน้าที่รับผิดชอบมาว่าจะได้เปลี่ยนไปในระยะโอกาสต่อไป ข้าพเจ้าพูดจริง ๆ ซึ่งไม่มีใครพูด ข้าพเจ้าพูดนี้แหละเป็นอย่างนี้ ด้วยเหตุนี้เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ที่ทำอะไรมาจึงขอกราบเรียนท่านรัฐมนตรีแต่ละกระทรวงที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อแผ่นดินต่อประชาชนนั้น อย่าได้เชื่อเจ้าหน้าที่ที่ไกลหูไกลตา นัก ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ข้าราชการอำเภอเสียหายทั้งหมดไม่ใช่ ที่ดีก็มีมาก ที่เสียก็ไม่น้อย มีอย่างนี้และคอยฟังราษฎรเข้าง ฟังเจ้าของประเทศเข้าง จึงจะสะดวกสบายยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ดีถ้าการปราบปรามนี้ถ้าหากว่าท่านจะปราบอย่างนี้ข้าพเจ้าว่ามันขยายตัวมากเกินไป ๆ เอาวิธีปราบกันด้วยศีลธรรมไม่ดีกว่าหรือ เงินก็ได้ลดลงไปและเราก็ไปขยายบ้าง ไปพัฒนาในเรื่องด้านอาชีพเสียบ้าง เงินจำนวนนี้ คือวิธีปราบอย่างนี้ไปในทางศีลธรรมให้เกิดประโยชน์และเกิดคุณกับชาติบ้านเมืองและชีวิต ประชาชนและเพื่อความสงบสุขของชาติบ้านเมืองเราจะปราบอย่างไร ข้าราชการของท่านที่อยู่ต่างจังหวัดหรือต่างท้องที่ไกล ๆ ออกไปนั่นถือตัวว่าเป็นนายราษฎร ขอให้สำวรไว้เถิดว่าถ้าตนเป็นข้าราชการนั้น ถ้าหากว่าได้เคารพและนับถือประชาชนแล้วประชาชนเขาจะรักและนับถือตอบ เมื่อพูดอะไรก็รู้เรื่องกันได้ดี ข้าราชการหน่วยนั้น ๆ จะให้ความช่วยเหลือเขาก็ฟัง เขาก็คิด เขาก็จะปฏิบัติตามและเราจะไปคุ้มครองกักขัง เหตุอะไรจะเกิดขึ้น พูดกันรู้เรื่อง ถ้าเราจะไปป้องกันก็บอกเดี๋ยวนี้ภัยจะมาอย่างนั้นอย่างนี้พูดกันตกลงกันได้ แต่บัดนี้ฝ่ายบรรดาข้าราชการของท่านส่วนที่ไม่ดีนั้นได้ปฏิบัติตนอย่างไร ปฏิบัติตนเป็นนายราษฎร ไม่เคารพนับถือราษฎรเขา ที่เขาเป็นเจ้าของประเทศเขาเป็นเจ้าของเงินที่เสียภาษีอากรมาเหมือนกัน แม้แต่ข้าราชการก็เสียเหมือนกัน เพราะฉะนั้นต่างคนต่างมีหน้าที่ก็คอยให้เคารพกันบ้างก็จะดี เวลาที่เสียหายมากมายที่ต้องใช้เงินปราบปรามก็เพราะว่าข้าราชการนั้นนะบำเพ็ญตนผิด ทั้งนี้ข้าราชการที่ไกลหูไกลตาเจ้านายออกไปซึ่งเราได้ยินนามากแล้ว ถ้าหากว่าทางรัฐบาลท่านได้อ่อนโยนหรือท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านได้ยินได้ฟัง ท่านได้โปรดพิจารณาที่เขาพูดกันมาแล้วตั้งแต่หลาย ๆ ชั่วโมง ตั้งแต่เข้ามาเรื่องงบพัฒนานี้โดยมากท่านรับมาเสียเต็มเปาเลยทีเดียว แต่ที่จริงตัวท่านเองท่านก็ไม่ได้ปฏิบัติอย่างนั้น ข้าพเจ้าทราบดี ถ้าปฏิบัติอย่างนั้นละก็ข้าพเจ้าเรียนตรง ๆ ท่านรองนายกรัฐมนตรีนี้ ท่านเก็บ

ข้าพเจ้าแล้ว เมื่อ ๑๐ ปีมาแล้ว นี่แหละข้าพเจ้าพูดตรงๆ ข้าพเจ้าก็ยังชอบใจรัฐบาลนี้ แต่ข้าพเจ้าก็โดนมาเหมือนกัน เมื่อปีที่แล้ว เพราะฉะนั้นก็ยังไม่อยากจะพูดอะไรมาก แต่ก็คงไม่ใช่ท่านรองนายกรัฐมนตรีนี่หรอก นี่แหละข้าพเจ้าทราบดี ท่านก็สปอร์ตพอ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ายังรักท่านว่าท่านยังจะทำงานได้ และท่านเป็นคนมีเหตุผลและเอาจริงเอาจัง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ากราบเรียนว่า เรื่องน้ำมันเป็นอย่างนี้ๆ แล้วท่านไปพิจารณาดู ได้เปลี่ยนวิธีการไปบ้าง และยิ่งไปกว่านั้นที่ใครพูดมาแต่ละคน แต่ละท่านแต่ละนาย ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ก็รู้สึกว่าจะโยนไปทำนองเดียวกันกับว่าทางการปกครองนี้เป็นอย่างนั้นอย่างนี้ แล้วความจริงข้าพเจ้าขอกราบเรียนท่านในสภานี้เป็นจริงอย่างที่ว่า เพราะว่าท่านสมาชิกในพรรครัฐบาลนั้นแหละก็ได้มาบอกหลายท่านด้วยกันว่าเป็นอย่างนั้น ทางฝ่ายอื่นก็เคยโดนมา นี่แหละครับมันเป็นอย่างนี้ ถ้าหากว่าท่านได้พิจารณาให้ถ่องแท้แล้วก็ได้โปรดแก้ไข และกฤษฎาใหญ่ในกระทรวงมหาดไทยคือท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการเป็นลูกหม้อ การปกครองและการที่จะพิจารณาใดๆ นั้นขอได้พิจารณาให้ถ่องแท้ให้ดีสักหน่อย ที่ข้าพเจ้าพูดนี้ไม่ได้รุกรานรัฐมนตรีช่วยว่าการอันใด แต่ขอให้ปฏิบัติให้ดีให้เชื่อกันบ้าง ให้เชื่อตัวแทนของราษฎร คือผู้แทนเขาไปร้องไปเรียนไปพูดจาอะไรนะก็ได้ดูให้เร็วสักหน่อย เพราะว่าเรามีสภา เพราะว่าการที่เคยชินมานาน ก็คิดว่าคงจะได้หมดไป ที่ข้าพเจ้าพูดมานี้ต้องการให้เกิดประโยชน์จริง ๆ เพราะฉะนั้นก็ขอให้ท่านได้รับไปแล้วก็พิจารณา ถ้าหากว่าเผื่ออย่างไรก็ตาม ถ้าท่านได้ตอบมาสักเล็กน้อย ข้าพเจ้ายกมือให้เหมือนกันทั้ง ๆ ที่ขอตัด ๕๐ ล้านบาท ถ้าไม่เช่นนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ยกมือให้ เพราะเหตุว่าเราจะยกไม่ได้ ถ้าหากว่าท่านยังไม่ยอมรับฟังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่ได้พูดไปแล้วหลายท่าน ก็อยากจะได้ฟังน้ำเสียงของท่านรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งแจ้งสักหน่อยเถอะครับว่า จะรับรองที่จะได้ปรับปรุงอะไรบ้าง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อนุมาตรา (๑๕) นี่สมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านก็ได้อภิปรายมาโดยเหตุผลที่คล้ายคลึงกันหรืออยู่ในแนวเดียวกัน เราเริ่มอภิปรายมาตรา ๔ อนุมาตรา (๑๕) มาตั้งแต่ ๒ ทุ่ม ๒๐ นาที จนกระทั่งบัดนี้จนจะเที่ยงคืนแล้วครับ ผมใคร่ขอปรึกษาว่า เราควรจะปิดอภิปรายกันได้หรือยังครับ เพราะเหตุผลก็คล้ายคลึงกันครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ผมขอให้ความเห็นท่านประธานสักหน่อยครับ เพราะว่าไหน ๆ ก็ปรึกษาผมมาแล้ว ผมคิดว่าอย่างนี้ครับ เนื่องจากว่าผมก็เห็นใจท่านประธานนะครับ ถ้าหากว่าเพื่อนสมาชิกนี้ได้ขึ้นมาพูดซ้ำ ๆ นี้เอาอย่างนี้ซิครับ เรื่องปิดอย่างเพิ่งพูดเลย เอาเรื่องวินิจฉัยของท่านประธานก็แล้วกัน คือผู้ที่แสดงความคิดเห็นแล้วสงวนไว้ นะอีกหลายท่าน ยังไม่ได้พูด ผมเชื่อว่าบางคนนั้นอาจจะมีเหตุผลที่ไม่ซ้ำหรืออก ก็ให้ใช้ดุลพินิจของท่านประธานนะ ถ้าคนไหนพูดซ้ำก็เตือนเขาบอกว่า นี่คุณซ้ำแล้ว กรุณาเถอะ เขาอาจจะนั่งนะครับ ที่เหลืออยู่ ผมดูแล้วไม่มีคนต้องสักคนนะครับ เอาอย่างนี้ก็แล้วกันนะครับ อย่าปรึกษาเรื่องปิดเลยครับ ปรึกษาตัวท่านเถอะครับว่าถ้าคนไหนนี้พูดซ้ำ ท่านเตือนเลยครับจะได้นั่งเร็วเข้าครับ เพราะผมยังมีเรื่องอื่นอีกที่จะพูดครับ

นายบุญช่วย มาประเสริฐ (สพบุรี) : กระผมเห็นว่าพูดกันมานานแล้ว กระผมขอเสนอปิดอภิปราย ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน ขอโทษครับ ผมปรึกษานะครับ ถ้อยทีถ้อยอาศัยครับ ว่าอย่างไรคุณสุรินทร์

นายสุรินทร์ มาดดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ที่มีผู้เสนอปิดอภิปราย ผมก็เห็นใจครับ แต่ว่าข้อบังคับการประชุมสภามันมีอยู่ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้อภิปรายแล้วบางคนก็ได้อภิปรายถึง ๓ คนในกลุ่ม บางกลุ่มไม่ได้อภิปรายเลย เหตุผลการขอตัดนี้มันต้องมีเหตุผลกันทุกคน โดยเฉพาะกลุ่มผมนี้ มีคุณขุนทอง ภูผิวเดือน ผมและคุณมนัส สุวรรณรัตน์ ทั้ง ๓ ท่านยังไม่ได้อภิปราย ดังนั้นผมอยากขอเวลาและผมรับรองว่าของผมไม่มีซ้ำ แต่จะอธิบาย ก็นั่นแหละไม่ใช่วาระหนึ่งแล้วจะเสนอปิดอภิปรายกันไม่ได้หรอกครับ ขอโทษด้วยเพื่อน ส.ป.ท. ครับ อันนี้ไม่ทราบว่าท่านประธานจะอนุญาตหรือไม่ ถ้าอนุญาตผมจะเริ่ม กลุ่มผมมีผมคนเดียวครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อกี้ฉันก็มีขอปรึกษา ขอความเห็นนอกเห็นใจนะครับ แล้วก็อยากจะให้ผู้ที่แปรญัตตินี้จะได้อภิปรายกันตามที่ประสงค์แต่ละครับ แต่ว่างานข้างหน้าของเราก็มีอีกมากมาย เพราะฉะนั้นแล้วที่มีผู้เสนอให้ปิดอภิปรายนั้น ก็ผมขอจับตาดูเอาละครับ ขอให้อภิปรายกันอีกสักครึ่งชั่วโมงนะครับ

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : ผมว่าถ้าหากว่ามันวงก็เอาฝรั่งนี้ก็ได้ อย่งไร ๆ ก็ชนะแน่ะครับรัฐบาล ช้าไปสัก ๒ วัน ๓ วัน ก็ไม่ตายตรงนี้หรอกครับ เพราะว่าเหตุผลมันตรงกันท่านก็ห้าม เพราะว่าเหตุผลไม่ซ้ำก็มี

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ คุณประสงค์

นายวิวัฒน์ อินทรอุดม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองได้มานั่งฟังการอภิปรายได้สองวันและสองคืนแล้ว ที่จริงนั้นก็น่าสนใจ เพราะว่ากฎหมายงบประมาณนี้เป็นกฎหมายสำคัญของประเทศ เป็นการใช้จ่ายเงิน เป็นการควบคุมเงิน แต่ที่นี้กระผมใคร่อยากจะขอประทอนทราบเรียนท่านประธานว่า อย่าหาว่ากระผมสอนท่านประธาน กระผมไม่บังอาจเช่นนั้น แต่เป็นข้อเสนอแนะในฐานะที่ประธานได้ปรึกษาหารือต่อสภานี้ กระผมคิดว่าถ้าหากทุกคนจะได้พยายามอภิปรายตรงประเด็น คือว่าสาเหตุที่ตัด ตัดเพราะอะไรจะเพิ่ม ๆ เพราะอะไรไม่ยกตัวอย่างจนมากมายจนเกินไปแล้วก็จะไม่เสียเวลาถึงขนาดนี้ กระผมจึงใคร่อยากจะขอประทอนต่อประธานว่าควรจะได้จัดลำดับอย่างกลุ่มใด ที่ขอแปรญัตติเป็นกลุ่มท่านประธานอาจจะเลือกได้ว่ากลุ่มนั้นควรจะให้คนนั้นหรือว่าในกลุ่มนั้นจะส่งตัวแทนใครมาเป็นผู้อภิปราย กระผมคิดว่าเช่นนี้ก็จะเป็นการไม่เสียเวลาของสภานี้ และอีกประการหนึ่ง ถ้าหากว่าตัวอย่างนี้ถ้ามากจนเกินไปก็ควรจะตัดออกเสียบ้างครับ ขอขอบคุณ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอขอบคุณครับ ผมก็พยายามอย่างที่ว่านั้นแหละครับ

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ขอพูดนิดนะครับ เมื่อกี้มีสมาชิกได้เสนอปิดอภิปรายและมีคนรับรองถูกต้อง เมื่อเป็นญัตติแล้ว ท่านจะมาเปลี่ยน ผมว่ามันจะชอบหรือครับ เพราะว่าถ้าจะเปลี่ยนก็ให้เจ้าของญัตติถอนหรือไม่ก็ฝ่ายไหนขอเปิดอภิปรายถึงจะถูกครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ผมว่าอย่างนั้นการประชุมของสภาฯ จะไม่
มีระเบียบแบบแผนกันเลยครับ นี่จะทำอย่างไรก็ทำ นี่ผมคิดว่าควรอย่างน้อยก็ให้คนที่
เสนอปิดแล้วถอน หรือไม่ก็ฝ่ายนั้นขอเปิดอภิปรายใหม่ ผมว่าควรจะเป็นอย่างนั้นครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ เชิญคุณไกรสร

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ขอประทานโทษ ขอบุณที่ท่านเพิ่งเห็นผม
เดี๋ยวนี้ขอให้ท่านสว่างอย่างนี้ตลอดไป ผมอยู่ในอันดับสอง ถ้าจะอ้างข้อบังคับ ข้อบังคับ
เขียนไว้ว่าญัตติ แปรญัตตินี้ผู้แปรญัตติจะต้องได้พูด ถ้าจะเอาข้อบังคับ ขอท่านดูอย่างนั้นนะ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อกี้ผมก็ขอรอมขอมครับในฐานะประธาน
ผู้รักษาความสงบเรียบร้อยในที่ประชุม แต่ว่าถ้าท่านจะเคร่งครัดตามระเบียบ ก็เมื่อกี้มีคน
เสนอขอเปิดอภิปรายแล้ว เพื่อเห็นแก่เจตนาแรงกล้าของผู้ที่หวังดีในการแปรญัตติ ผมใคร่ที่
จะขอความกรุณาให้ถอนคำเสนอที่ขอเปิดอภิปรายเสียจะได้ใหม่ครับ ท่านผู้ใดที่เสนอตะกั้นนะ
ให้ถอนคำเปิดอภิปรายเสีย เพื่อจะได้อภิปรายต่อไปครับ

พันตำรวจตรี ทวี วิชัยดิษฐ (สุราษฎร์ธานี) : ผมเป็นผู้หนึ่งที่ได้ขอแปรญัตติไว้
โดยมียอดรวม ผมกำลังรอโอกาสสุดท้าย คือถึงอนุมาตรา (๑๘) เมื่อไรแล้วผมจะขอยอดรวมนะครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละครับ เห็นใจครับ ๆ

พันตำรวจตรี ทวี วิชัยดิษฐ (สุราษฎร์ธานี) : แต่กระทั่ง ๒ วันแล้ว ผมยังไม่ได้
พูดสักคำหนึ่งนะครับ ขอประทานโทษนะครับ เพื่อนสมาชิกอย่านึกว่าผมมาแย่งเวลาของ
ท่านผู้มีเกียรติเลยครับ ขอประทานโทษนะครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เพื่อว่า เดี่ยว ๆ ให้ผมชี้ก่อนเถอะคุณวิชัยครับ

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) : ขอประทานครับ นิดเดียวครับ คือปีที่แล้ว

พูดกันแล้ว ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปไตยชี้แล้ว ปีกลายนี้เรื่องนี้ ว่าถ้าเขาเสนอ
แปรญัตติไว้แล้วจะไม่ให้เขาพูดไม่ได้ ปีกี่แล้วก็ลงมติกันอย่างนั้นแล้ว เสนอปิดไม่ได้ครับ
พูดแล้วปีกลายนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อกี้ผมขอรวมขอมเท่านั้นแหละครับ
ที่นี้ผู้ที่เสนอปิดอภิปรายจะว่าอย่างไรครับ ถ้ายังยืนยันจะปิด....

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ผมขอพูดสักหน่อยเกิดครับ....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ คุณวิชัย

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ผมขอทะเล่อกมาหน่อย ที่ท่านประธานไป
ถามท่านผู้เสนอปิดนะไม่ถูก เมื่อเขาเสนอมาผิตรีเยียบ ท่านก็ให้เขาพูดต่อไป บอกว่าที่เสนอปิดนะ
ไม่เหมาะนั้นแหละครับ อย่าไปถามเขาเลย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมปรึกษาเท่านั้นแหละครับ ใช้อำนาจของสภา
เป็นอย่างไรครับ ถ้าอย่างนั้น ผมขอให้อภิปรายต่อไปตามสิทธิของผู้แปรญัตติครับ ตามเวลา
ที่ผมเห็นสมควรนะครับ คุณทรงธรรม

จำสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าจำสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี
สมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดเชียงใหม่ แดนผู้ก่อการร้ายที่ผู้ว่าราชการจังหวัดถูกฆ่าตาย ข้าพเจ้า
ได้แปรญัตติและก็ขอสงวนไว้อภิปรายในสภา แล้วก็ยกมือมาตั้งแต่ตอนหัวค่ำจนกระทั่งถึง
ขณะนี้ ก็ได้มีโอกาสขึ้นพูด ก่อนอื่นข้าพเจ้านั่งฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายหลายคน
ที่ท่านสมาชิกอภิปรายว่า งบประมาณไม่สมควรจะตั้งให้มากหรือให้น้อยอะไรนั้นนะครับ เพราะเป็น
งบที่ตั้งขึ้นมาเพื่อให้คนไทยฆ่าคนไทยด้วยกันเอง ท่านยังไม่ได้รู้ว่าผู้ก่อการร้ายนั้น เป็นอย่างไร
ข้าพเจ้าเป็นทหารที่เพิ่งลงมาจากรอย ที่เพิ่งถอดเครื่องแบบ และถอดปืนวางไว้ที่กองพัน แล้วก็
มาสัมผัสผู้แทนก่อนหน้าเพียง ๒ เดือนเท่านั้น แล้วก็ได้รับเลือกตั้งมานี้ ผู้ก่อการร้ายนั้น
เป็นผู้ที่ไร้ศีลธรรม ยิ่งคนโดยไม่มีอาวุธ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ที่ท่าน

ว่าไม่ควรจะตั้งบเพื่อให้คนไทยฆ่าคนไทย ถ้าในเมื่อคนไทยนั้นไปนำคนต่างด้าวต่างแดน มาฆ่าคนไทยด้วยกัน ก็สมควรอย่างยิ่งที่จะฆ่ามันได้แล้ว ก็ไม่ควรจะเอาไว้ เมื่อคนไทยเป็น อย่างนั้น นี่เป็นความคิดเห็นของข้าพเจ้า ซึ่งเคยเป็นทหารที่ไปรบกับผู้ก่อการร้ายมาแล้ว อีก ประการหนึ่งก็มีหลายท่านอยู่เหมือนกัน ตะโกนโหวกๆ ขึ้นมาบนกลางสภานี้ว่า ควรจะเอา บนี้ไปไว้ที่กรมตำรวจ ไปไว้ที่กรมตำรวจ อ้ายนั่นก็เหมือนกัน ข้าพเจ้าเป็นทหารที่ได้รับความ น้อยเนื้อต่ำใจมาแล้วจากการทิ้งบประมาณน้อย ทำไมต้องเอาไปไว้ที่กรมตำรวจ กรมตำรวจ การปราบปรามผู้ก่อการร้ายนั้น โดยเฉพาะหน้าที่เป็นของทหาร ควรจะเอาไว้ที่กระทรวงกลาโหม ถึงจะถูกต้อง ไม่ใช่เอามาไว้ในงบกลาง ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ ดำรงมีหน้าที่รักษาความสงบภายใน ทหารมีหน้าที่ป้องกันประเทศ ถ้ารั้วของชาติไม่แข็งแรง อ่อนแอล้มราบลง เพียงแต่ข้าศึกก้าวข้ามเท่านั้นก็จะเข้ามาได้อย่างง่ายดาย เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า เห็นว่าควรจะเอาไปไว้ในงบกลาโหม แต่ถึงกระนั้นก็ดี เมื่อข้าพเจ้าได้เปิดดูแล้วก็เห็นว่าทั้งบ ของกลาโหมก็ดี กรมตำรวจก็ดี ก็มีมากอยู่แล้ว มีมากอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมตำรวจ มีงบอยู่ ๑,๕๖๙ ล้านบาท งบกลาโหมมี ๔,๙๗๔ ล้านบาทแล้ว รวมทั้งหมดเป็น ๗,๕๐๐ ล้านบาท ก็เป็นอันว่ามากพออยู่แล้วที่จะทำการปราบปราม เรามาตั้งในงบกลางนี้อีก ข้าพเจ้าหัวใจเหลือเกินว่า ความน้อยเนื้อต่ำใจที่ข้าพเจ้าเคยรับมาเมื่อครั้งยังเป็นทหารนั้น จะได้รับความซ้ำชอกอีกเมื่อ ข้าพเจ้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทน ที่ว่าเราตั้งไปตั้ง ๓๕๐ ล้านบาทนี้ มันจะไปถึงทหารหรือเปล่าเท่านั้น ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานทราบไหมว่า ขณะนี้ทหารก็ดี ตำรวจก็ดี ทำการรบอยู่ชายแดนนั้น ที่ทำการปราบปรามผู้ก่อการร้ายอยู่ชายแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดเชียงรายขณะนี้ ท่าน ก็ทราบจากหนังสือพิมพ์แล้วว่า อากาศหนาวเย็นลงจนกระทั่งถึง ๖ องศาเซนติเกรด จะหนาวเหน็บ แล่ไหนเพียงไร ท่านไม่ทราบครับ ท่านนอนบนที่นอนอันอ่อนนุ่ม มีผ้าห่มหนาๆ คลุม ท่าน ไม่รู้สึกหรือว่ามันเหน็บมันปวดอย่างไร ต้องกอดปิ่น ลูกเมียไม่ต้องพูดถึงนี่นะครับ มันจะ ถึงหรือเปล่า เท่าที่ข้าพเจ้าเคยประสบมานั้น ของใช้ก็ดีที่ส่งไปให้ทหารนั้น มันเปลี่ยนจากรายการ ดีเป็นรายการเลว รองเท้าจึงเก็ลบู๊ตของฝรั่งนั้นลงน้ำ ใส่ลงไปเถอะครับ น้ำมันไม่เข้า ขึ้นมา บนบก แดดจะร้อนอย่างไรมันไม่ร้อน มันมีรูให้ลมผ่านเข้าไปได้ แต่พอของทางราชการที่ให้ บริษัทร้านค้ามาประมูล ประมูลเสร็จบิ๊ปได้ของไป ของจริงกับของไม่จริงมันผิดกัน พอเอาของจริงมา

ประมุข เอาอย่างนี้ ๕,๐๐๐ ชุด ๖,๐๐๐ ชุด ๑๐,๐๐๐ ชุด พอตกลงไปถึงมือทหารกลายเป็นว่า จังเกิลบูทฮ่องกง มันเป็นอย่างนี้ท่านประธานที่เคารพ ทหารไม่ได้เรียกจังเกิลบูท เขาเรียก กันว่าจัญไรบูท ทหารที่กำลังรบอยู่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริการแก่ทหารที่กำลังรบอยู่ ชายแดนเมื่อเร็ว ๆ นี้ ทหารสิบโทคนหนึ่ง กับพลตำรวจอีกคนหนึ่งถูกยิงสิบโททหารตาย วิหุยมมา ทางส่วนหน้า ขอเสลิกอปเตอร์ไปรับศพ ทางนี้ก็บอกไปว่าวันพรุ่งนี้ เสลิกอปเตอร์จะเข้าไปเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา พวกนั้นก็เตรียมศพผูกมัดศพจะให้เสลิกอปเตอร์ไปรับ รอ ๑๐.๐๐ นาฬิกา เสลิกอปเตอร์ไม่มา ก็เลยเอาศพลงฝัง พอรุ่งขึ้นอีกวันหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ วิหุยมมาอีก แล้วบอกว่าจะมาอีกแล้ว เสลิกอปเตอร์จะมาเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกาอีกเช่นกัน ชุดศพชิ้นนั้นก็ไม่มีอีก ในที่สุดเอาฝังอีกชุดอีกฝังอีกอยู่นั้นละครับ ๓-๔ ครั้ง จนในที่สุดญาติมาจากจังหวัดน่านมาพบ ข้าพเจ้า บอกว่าเขาจะไปช่วยเจรจากับทางทหารหน่อย บอกว่าถ้าหากว่าเขาไม่เอาเสลิกอปเตอร์ ไปรับก็จะขอจ้างคนขึ้นไปเอา เอาศพมา อย่างนี้เป็นต้นครับ และนอกจากนั้นเสลิกอปเตอร์ นี้ที่จะไปส่งอาหารก็ดีเสบียงก็ดี บางทีทหารถูกล้อมอยู่ก็รับวิหุยมไม่มี ไม่มีไปให้ จนกระทั่ง ทหารเขามีคำพังเพยของเขาอยู่ว่า ข้าวทหารไม่มีจะกิน ข้าวโม่บิณของฮอกก็หมด ทหารก็เลยอด เพราะฮอกหมดข้าวโม่บิณ นี่ละครับทหารเขาพูดกันอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ นี่เป็นเรื่องหนึ่งที่ เราตั้งงับกันมากมาย แล้วทำไมเล่าทหารของเราถึงจะเป็นอย่างนี้ แล้วก็ท่านผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ในการปราบปราม ก็เข้าใจว่าทหารนี่คงจะไม่มีสมรรถภาพ หรือว่าท่านทั้งหลายก็อาจจะคิดว่า ทหารไม่มีสมรรถภาพอย่างนั้นอย่างนี้ ความจริงมันมีครับ แต่ว่าการบำรุงกำลังใจทหารไม่มี และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่รัฐบาลทำที่เชียงรายนั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วยอย่าง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ที่ ท่านทำอยู่ปัจจุบันนี้ดีมาก ข้าพเจ้าไม่อยากจะพูดในสภานี้มันเป็นเรื่องลับที่ข้าพเจ้ารู้ดี ที่ท่านกระทำ อยู่บัดนี้ ข้าพเจ้าเห็นด้วย เพราะจะได้สงวนทหารของเราไว้แล้วก็ท่านจะเสียค่าใช้จ่ายปีหนึ่ง ๒ ล้านกว่าเท่านั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่ข้าพเจ้าไม่พูด แต่ข้าพเจ้าก็เสียใจอยู่อย่างหนึ่งเมื่อปีที่แล้ว ข้าพเจ้าได้อภิปรายเรื่องทหารนี้ แทนที่ว่ามีผู้หลักผู้ใหญ่ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับทหารจะรับฟังข้อคิดเห็น ของทหารผู้น้อย ซึ่งได้เข้ามาพูดให้ท่านฟัง ซึ่งปกติท่านทั้งหลายที่เป็นทหารผู้ใหญ่ออกไปตรวจ ราชการชายแดน ท่านจะไม่ได้พบทหารผู้น้อยมาเล่าอะไรให้ฟัง เพราะท่านจะได้รับการต้อนรับ จากผู้หลักผู้ใหญ่ที่มาเสนอแนะแต่สิ่งที่ดี ๆ งาม ๆ เป็นผักชีโรยหน้า แต่พอข้าพเจ้าเอามาพูด

ในสภา หนังสือพิมพ์ลงข่าว แทนที่ท่านจะปรับปรุงแก้ไขหรืออะไรก็ตาม ท่านกลับมีหนังสือโรเนียวไปถึงกองทัพบกไปถึงหน่วยทหารทุกหน่วยในกองทัพบก ดูเหมือนจะมีคุณเกียรติ มีคุณอะไรต่ออะไรทั้งหมดที่อภิปรายเกี่ยวกับทหาร พอดีเพื่อนของข้าพเจ้าก็แอบเอาโรเนียวมาให้ดูก็ลงไปบอกว่า จ.ส.อ. ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดเชียงราย ได้อภิปรายเกี่ยวกับทหารว่าอย่างนั้น ๆ ไม่เป็นความจริงนะครับ บอกว่าสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนคนนี้ออดีตเคยเป็นทหารอยู่สังกัด ร. ๑๑ รอ. รักษาพระองค์ ไม่เคยอยู่หน่วยรบมาก่อน เปล่าข้าพเจ้าไม่เคยอยู่ ร. ๑๑ ข้าพเจ้าอยู่หน่วยรบมาตลอดตั้งแต่เป็นทหาร ไม่เคยอยู่หน่วยที่ไม่ใช่หน่วยรบแม้กระทั่งหน่วยพลร่มข้าพเจ้าก็อยู่ แต่ทำไมถึงไปบิดเบือนอย่างนี้ พิมพ์แจกไปทุกหน่วยกรมกอง และก็โดยเฉพาะเชียงรายไม่ส่งไป เพราะว่าข้าพเจ้าเคยอยู่ที่นั่น ลำปางก็ไม่ส่งไป นี่ละครับ ท่านประธานที่เคารพ และอีกเรื่องหนึ่ง ปีที่แล้วตั้งงบประมาณ ๒๘๐ ล้านบาท แต่ปีนี้เพิ่มขึ้นอีกเป็น ๓๕๐ ล้านบาท นี่แสดงว่าเพิ่มขึ้น ผู้ก่อการร้ายไม่ได้ลดลง ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าหากว่าท่านประธานจะหาว่าข้าพเจ้านี้จะไปวนเวียนซ้ำซากกับคนอื่นก็ขอได้กราบอภัยขอให้ข้าพเจ้าได้พูดสักนิดเถอะครับว่า ปัจจุบันนี้ประชาชนรักคอมมิวนิสต์ รักผู้ก่อการร้าย แต่เกลียดเจ้าหน้าที่ ข้าพเจ้าจะเล่าให้ท่านประธานฟังสักเรื่องหนึ่ง ขอประทานอภัยเถอะครับ.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอสั้น ๆ หน่อยครับ เรื่องเล่าเนะสั้น ๆ หน่อย

จำสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : เรื่องนี้เป็นเรื่องจริงครับ เกิดเมื่อเร็ว ๆ นี้ครับ เจ้าหน้าที่สรรพสามิต เจ้าหน้าที่สรรพสามิตเป็นบุคคลที่ว่าเข้าไปตรวจค้นเหล้าเถื่อนอะไรต่ออะไรจากราษฎรโดยปราศจากหมายค้น ละเมิดสิทธิการครอบครองเคหะสถาน เจออะไรก็เอาหมด จับหมด จับตะ ในที่สุดท่านประธานที่เคารพ ที่บ้าน ใจโก้ อำเภอเชียงคำ ซึ่งเป็นแดนผู้ก่อการร้ายที่นั่นก็มีงานกินสลากภัต ผู้ใหญ่บ้านเป็นประธานก็มีลูกบ้านมาแทนแทนตีฆ้องร้องป่าวกันที่บ้านผู้ใหญ่บ้าน ก็ปรากฏว่าผู้ใหญ่บ้านก็เอาเหล้าเถื่อนมาเลี้ยงพวกชาวบ้านสรรพสามิตก็ไปกันเลยครับคันรถหนึ่ง ถูก ผู้ใหญ่บ้านผิด ข้าพเจ้าไม่ว่า ไปถึงก็จะจับผู้ใหญ่บ้านผู้ใหญ่บ้านก็ยกมือกราบไหว้บอกว่าเอาเถอะขอเถอะ วันนี้ผมเป็นประธานจัดงานที่นี่ ขอไปวันพรุ่งนี้ผมจะไปเสียเงิน ก็บอกว่า ถ้อย่างนั้นไม่ไปก็เอาเงินมา ๕๐๐ บาท แกก็บอกผมไม่ให้ละ

ผมจะไปพ่อก็ไปรับพ่อก็ ในที่สุดก็จะเอาตัวผู้ใหญ่บ้านไป เมื่อจะเอาตัวผู้ใหญ่บ้านไป ชาวบ้าน
 มันก็ไม่ไหว ถือไม้คนละอันไล่ตีสรรพสามิต สรรพสามิตกับตำรวจก็หนี บอกพ่อก็ว่าอ้าวจะมา
 จับลื้อทั้งหมู่บ้านเลย พอรุ่งขึ้นอีกวันหนึ่งไปจริง ๆ ครับ ท่านประธานไปทั้งคันรถเลย ตำรวจ
 ทั้งโรงพักไปหมด ไปจับชาวบ้านทั้งหมู่บ้าน แต่ว่าไปแล้วไม่เจอะเลยชาวบ้านหนีขึ้นเขาหมด
 ชาวบ้านไม่อยู่ผู้ชาย เหลือแต่ผู้หญิงกับเด็ก ท่านประธาน ลองมองดูซิครับ สมมติว่าหนีขึ้น
 บนภูเขา แล้วเกิดไปเจอأيผู้ก่อการร้ายมันอยู่บนเขาละ เห็นไหมละ เจ้านายลื้อเป็นอย่างไร
 เห็นไหม มันข่มเหงพวกลื้อ ไล่พวกลื้อขึ้นภูเขา นี่จะมาจับลื้อ ถ้าสมมติว่าผู้ก่อการร้ายมีปืน
 เอาไปติด นี่คนละครบอกรับกับมันดี ถ้าเกิดเป็นอย่างนั้นขึ้นมา ผู้ก่อการร้ายให้ปืนชาวบ้าน
 มายิงตำรวจ ตำรวจมิวายวายออกมาหรือ บอกผู้ก่อการร้ายทั้งหมู่บ้านยกกำลังไปปราบ ตั้งบ
 ประมาณ ๔๐๐ ล้านบาทกระมัง ไม้ปืนก็ไปต่อไป นี่แหละครับ ท่านประธาน และโดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งที่บ้านตื่นเบ็ดกับบ้านบึงคำ ถ้าเอาเหิง ขณะนี้เจ้าหน้าที่สรรพสามิตไม่กล้าเข้าไปจับเหล่า
 ตำรวจไม่กล้าเข้าไปจับ ชาวบ้านรักผู้ก่อการร้าย ถ้าหากว่าสรรพสามิตมา ชาวบ้านไปบอกผู้ก่อการร้าย
 มายิง สรรพสามิตมันเป็นอย่างนี้ครับ และหมู่บ้านนั้นก็ตีมันเหล้ากันสบายเลย เพราะผู้ก่อการร้าย
 มันคุ้มครองให้ นี่แหละครับเป็นอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ ชาวบ้านรักผู้ก่อการร้ายเสียแล้ว
 เดียวนี้ แทนที่จะรายงานความเคลื่อนไหวของผู้ก่อการร้ายให้ทางราชการกลับเป็นว่ารายงาน
 ความเคลื่อนไหวของเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลให้แก่ผู้ก่อการร้ายทราบอย่างนี้เป็นต้น ท่านประธานที่เคารพ
 เอาละครับ ข้าพเจ้าก็ขออีกนิดหนึ่งครับ เดียว ๆ ครับ อย่างที่ว่า นายอำเภอก็เหมือนกันครับ
 เมื่อกี้ที่คุณบุญเรืองพูดนะครับ นั่นนะครับ นอกจากจะไปไกลเงินเขาแล้ว ยังไม่พอครับ ขึ้นไป
 หมูเห็ดเปิดไก่ต้ม เขาฆ่าเขากินอย่างนี้ เสร็จแล้วก็ใช้เหล็กแทงเข้าไปในข้าว ข้าวที่เขาใส่กระสอบไว้
 ไปเจอเอาห้วงคล่องคอ เป็นห้วงเงินนะครับของพวกมันซึ่งเป็นของประจำตระกูล เอาของ
 เขาไปเสีย เขาไม่ให้กับบอกว่าเอามา ๆ ให้ได้ นี่แหละครับมันถึงมี.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละครับ ตัวอย่างที่ ๒ ละครับ

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เขียนราย) : และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าพเจ้ามีหลักฐาน
 อยู่ที่นี่อีกนิดหนึ่งครับ ที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีว่าไม่มีหลักฐานนะครับ หลักฐานชิ้นนี้

เดี่ยวข้าพเจ้าจะไปมอบให้ท่านรองนายกรัฐมนตรี นี่แหละครับ เหตุเกิดที่กิ่งอำเภอเชียงม่วน ที่จังหวัดเชียงราย เมื่อ ๒-๓ วันมานี้ครับ ปลัดกิ่งอำเภอครับ ไปตรวจในป่า ไปเจอผู้รับเหมา ชักลาก ลูกช่วงของ อ.อ.ป. ๒ คน เป็นคนจังหวัดลำปางอยู่ที่อำเภอวารังก็ไปพบพระสิงห์ ๑ สิงห์ ๒ ของแท้ ๒ องค์ หัวหน้ากิ่งก็ขอ บอกว่าขอเถอะ อ้ายนั่นไม่ให้ครับ เป็นลูกกำนัน แล้วเป็นคนมั่งมีเงินด้วย บอกไม่ให้ ไม่ให้ก็จับ ไปเป็นคอมมิวนิสต์ จับข้อหาเป็นคอมมิวนิสต์ ไปที่อำเภอ ไปที่กิ่งอำเภอผู้กองก็บอกว่า จับเขามาไม่ได้ เขาไม่มีความผิด บอกว่า เอ๊ย มันเรื่องของอ้าว ลือไม่เกี่ยว ส่งไปจังหวัด จังหวัดส่งไปที่เขตจังหวัดเชียงใหม่ทำการสอบสวน ไม่มีความผิด ปล่อยตัวกลับมา มาที่บ้าน ไปร้องเรียนผู้แทนจังหวัดลำปาง คุณบุญเรือง ผู้แทนจังหวัดลำปาง ก็มาถามข้าพเจ้า ๆ ก็บอกว่า อ้าว ถ้าอย่างนั้นก็เอาเลย ข้าพเจ้าก็ถือโอกาสนี้เสนอทางท่านรอง- นายกรัฐมนตรี ขอบพระคุณครับ

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น) : ของผมไม่ยาวนะครับ เอาแต่แก่นแท้มาพูด ผม สงสัยว่างบปราบปราม ๓๕๐ ล้านบาทนี้ จะมิงบที่จะทำ น.ส. ๓ เพื่อเป็นการปราบคอมมิวนิสต์ ให้ราษฎรทวงแทนในที่ดินและบจัดสรรที่ดินหรือเปล่า เพราะไม่มีรายละเอียด เพราะฉะนั้นผม จึงสงวนไว้ ในเขตจังหวัดของผมนั้นได้ออกกำหนดป่าสงวนครอบครองที่ดินของราษฎรที่มา ทากินอยู่แล้วประมาณ ๓๐-๔๐ ปี ออกไป ๗ ตำบลนั้น คือ ชนบท มัญจาคีรีและอำเภอพล อีกแห่งหนึ่งคืออำเภอสีชมพูและภูเวียง โดยเฉพาะอำเภอสีชมพูและภูเวียงนี่แหละครับ ทำ มาทากินมาแล้วตั้ง ๓๐-๔๐ ปี แต่ป่าตายหมด เมื่อออกกำหนดป่าสงวนเข้ามา การประกาศก็ ประกาศอย่างซ้า ๆ ไม่ให้ราษฎรรู้ ไม่ให้ราษฎรคัดค้านได้ทัน พอครบกำหนดก็ถือว่านี่เขตป่าสงวน ทุกคนต้องออก ออกไปไหนครับ ไม่มีที่ทำมาทากิน บ้านก็มี วัดก็มีอยู่ในเขตนั้น จำเป็นต้องทำ เมื่อทำแล้วก็มาจับมารีดมาเถิด บางครั้งได้ยินเสียงปืนก็วิ่งหนีกันคนละทิศคนละทาง เป็นเรื่อง ที่น่าทุเรศที่สุด ได้ยื่นการร้องเรียนมาแล้วประมาณหมื่นกว่าคนครับ แต่รัฐบาลนี้หาเอาใจใส่ไม่ ยิ่งกว่านั้นเมื่อเลือกตั้งผู้แทนเสร็จแล้วใหม่ ๆ ในเขตภูระง่า อำเภอพล ชนบท มัญจาคีรีนี้ได้ ออกพระราชบัญญัติป่าสงวนมาอีก ๑๐ ตำบล พอตีผู้แทนนี้ได้ทำคำร้องเรียนช่วยออกไปรับ ให้ จึงได้อยู่ทำมาทากินกัน วิธีการเช่นนี้แหละครับ เป็นวิธีการหนึ่งที่จะควรจะใช้ในงบประมาณนี้ แต่

ไม่มีรายละเอียด ท่านมีแต่จะปราบมีแต่จะฆ่า ทำไม่ป้องกัน ไม่ให้เขาหวงแทนในที่ดินบ้าง ไม่มีสิทธิในที่ดินบ้าง แม้แต่กระต๊อบเขาก็ต้องการ เพราะฉะนั้นวิธีการเช่นนี้ครับ ถ้ารัฐบาลทำเช่นนี้ ทำทั่วประเทศหรือทำหัวอำเภอ ทำทั่วทุกตำบลแล้ว ผมถือว่ารัฐบาลนี้รีบที่นาราชฎการรีบที่นาราชฎการนี้มันมีแต่คอมมิวนิสต์ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ทำอย่างนี้ไม่แก้ไข เหตุการณ์นี้ผมจะถือว่ารัฐบาลนี้เป็นคอมมิวนิสต์ นี้ขอให้ท่านแก้ไขครับ ถ้านะครับ ถ้านะ ถ้าท่านไม่แก้ไข เพราะฉะนั้นผมขอฝากข้อสังเกตอันนี้ไว้ ขอให้จัดสรรที่ดินออก น.ส. ๓ ให้ทันเวลา ไม่ใช่อย่างที่ าพณา รองนายกรัฐมนตรีว่าเหลืออีกตั้ง ๖๗ ล้านไร่ ไม่สามารถจะทำได้ ขอให้พิจารณาเถิดครับ เรื่องนี้เป็นความสำคัญอย่างยิ่งवाद ขอให้ราชฎการหวงแทนในที่ดิน แม้จะเป็น ๑ ไร่ ๒ ไร่ ๕ ไร่ก็ตาม แม้จะเป็นกระท่อมหลังคามุงแฝกก็ตาม ผมขอฝากข้อสังเกตไว้เพียงแค่นี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กรรมาธิการมีอะไรจะแถลงบ้างไหมครับ เชิญ
ท่านรัฐมนตรี

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รองนายกรัฐมนตรี) : เมื่อก็มีถ้อยคำที่ผมใคร่ขอร้อง
ให้ถอน ที่ว่ารัฐบาลเป็นคอมมิวนิสต์

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมกำลังคิดดูแล้วครับ รู้สึกว่า ก่อนข้างจะ
รุนแรงไปนะคุณมีเดช

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น) : ถ้านะครับ ถ้ารัฐบาลไม่แก้ไข ถ้ารัฐบาลครอบครอง
อย่างนี้ครับ ออกกฎหมายป่าสงวนครอบครองทำที่ดินมาตั้ง ๓๐-๔๐ ปี แล้วไปออกกฎหมาย
ครอบครองอย่างนี้ ถ้าทำเช่นนี้ ถ้าไม่แก้ไข ถ้าครับ แต่ถ้ารัฐบาลไม่ทำ ผมก็ไม่ว่า แต่ถ้ารัฐบาล
ท่านสงสัยผม ถ้าท่านยังข้องใจว่า นายมีเดช นี้จะว่ารัฐบาลนี้เป็นคอมมิวนิสต์โดยไม่มี ถ้า แล้วก็
ขอถอนได้ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เราพิจารณาอนุมัติเรื่องนี้มาจนกระทั่งเที่ยงคืนแล้วครับ ผมเห็นว่าเป็นเวลาอันสมควรแล้ว ขอเลื่อนไปประชุมในวันพรุ่งนี้เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา
ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๐๐.๒๕ นาฬิกา.

